

LINDA LAEL MILLER

Sedusă și
abandonată

Linda Lael Miller-

Sedusa si abandonata

Teritoriul Washington-ului -1 5 decembrie, 1886
Luminile portului Hastings ciipeau și straluceau
printr-un paravan de ninsoare, in timp ce vaporul cu
aburi tragea de-a lungul unui debarcader din lemi\și
era imediat ancorat. Muzica de flașneta patrundea
estompata și vesela prin intunericui dens, iar Banner
O'Brien s-a aplecat peste balustrada Tnghetata, Incercind
sa-și dea seama de unde venea. Alaturi de ea,
domnul Temple Royce arata inspre Jarm, mormaind:

- Am ajuns in mica Sodoma și Gomora.

Banner și-a ridicat barbia. Mica Sodoma și Gomora,
asta era? și de ce domnul Royce vorbise de acest oraș
in cei mai stralucitori termeni pina in clipa aceea, cind
devenise prea tirziu ca sa se retraga? Inainte de' a-și
spune cu voce tare parerile, el a apucat-o de braJ, Tntr-o
maniera osirecum gingașa, dar și posesiva, și a condus-
o in direcția rampei.

- Avem nevoie de dumneata aici, a zis el, de parca
asta ar fi rezolvat totul.

Muzica se auzea mai tare, pe masura ce ?și croiau
drum in jos, pe rampa alunecoasa spre chei, iar Temple
6

s-a grabit sa ajunga la o trasura care ii aștepta și a
ajutat-o pe Banner sa intre inauntru.

Ea privea prin fereastra fara perdeluje, in timp ce
vehicolul se deplasa cu precaujie pe o colina pietroasa,
abrupta, in sus, pe o strada marginita de circiumi de
proasta speta și bordele. Aici, prostituatele își rosteau
invitajiile indrazneje, iar marinarii le urmau, deja beji, de
la un prapadit de bordel la altul.

- Water Street, strada Apei, i-a spus Temple Royce

pe un ton plictisit. Te rog sa nu judeci intreaga comunitate dupa locul asta.

Banner continua sa se gindeasca și statea între pernele cștușite ale scaunului de piele, cu miinile virite între faldurile calduroase ale hainei ei albastre din lina, c^m uzata. in clipa aceea, aproape ca ar fi preferat sa fi ramas la Portland, unde avea o camera curata, calduroasa și putea sa-și exercite meseria de doctor umil.

și-a schimbat gindurile, hotarindu-se sa se domine.

Sean ramasese in Portland - il vazuse acolo cu proprii ei ochi - și asta o facuse sa se decida.

- Ești foarte frumoasa, a observat domnul Royce intr-un stil de moda veche. Era un barbat care arata bine, de inSljime și greutate medii, iar parul și ochii ii erau de o culoare caramel-inchis in exact aceeași nuanja.

Avea cam treizeci de ani dupa parerea lui Banner și camașa lui fina de in și dostumul facut evident pe comanda indicau ca era de buna condijie, daca nu de-a dreptul bogat. Cum ai devenit doctorija?

Banner era prea obosita și prea iritata ca sa intre in detalii. Era acolo pentru a inlocui un alt doctor, in vreme ce acesta trebuia sa se vindece ca urmare a unei raniri, nu pentru a-și pune sufletul pe tava in faja unui

7

om pe care de-abia tl cunoscuse.

- Mi-aji analizat diplomele, domnule Royce, i-a raspuns cu demnitate. V-am aratat scrisorile de recomandare și diploma. Mi se- pare ca felul tn care le-am obtinut nu este important. Gura lui Royce s-a stnmbat a ztmбет, iar vocea i-a sunat ca un lichior dulce and a vorbit. ' -

- Acest par de culoarea scorJișoarei, acești ochi foarte verzi - de ce nu s-a Tnsurat nimeni cu dumneata, domnișoara O'Brien?

- Doctor O'Brien, I-a corectat Banner, in timp ce o durere insistenta de cap incepea sa ii pulseze intre timple. Un barbat se tnsurase cu ea și regreta amarnic, dar asta nu era treaba lui Temple Royce. El a dat din cap de parca i-ar fi facut o coneesia.

- Doctor O'Brien, a repetat el. Ctji ani ai?

Banner a suspinat.

- Am douazeci și șase. Dumneata ciji ai? El a chicotit, deși i se vedea în ochii caramel supararea.

- Deloc nu Ji-e frica, doctore O'Brien, a zis el. Și ca să Tti raspund la întrebare, am treizeci și doi.

- Cum a fost ranit doctorul Henderson? I-a întrebat, referindu-se la barbatul pe care domnul Royce o convinsese să îl înlocuiască.

- S-a întâmplat în timpul unei consultării cu celălalt doctor, doctore O'Brien. Sarmanul Stewart a îndrăznit să avanseze o părere contrară, Tnjelegi, iar doctorul Corbin al nostru și-a ieșit imediat din fife.

- Doar nu vrei să spui ca...

- Oh, ba da. Adam Corbin este un barbat violent și incapajinat, Aceia care nu stnt de acord cu el înfrunta un mare rise. Banner a tremurat, speriată ca un doctor

8
se poate comporta astfel, dar n-a zis nimic. Aș îndrăzni să spun că Adam o să bata la ușa dumitale de îndată ce o să afle că i-ai luat locul lui Stewart. Dacă însă *n-ai* fi singură...

Banner, s-a înroșit la față. Nu îi era frica de nici un barbat, cu excepția lui Sean Malloy și nici nu se gîdea să se ascundă sub aripa ocrotitoare oferită insinuant de Temple Royce de parcă ar fi fost un puișor speriat.

- O să stau în casa doctorului Henderson, i-a răspuns cu răceală. Așa m-ai asigurat că se poate.

- Cum dorești, a zis Royce dînd din umeri.

Trecuseră de Water Street acum, și-a dat seama Banner, privind prin zăpadă care se învîrtejea; a zărit o bancă, un magazin universal, un tribunal impresionant din caramizi, asta înainte ca vîntul rece de iarnă să îi taie rasuflarea. Nedorind să vorbească, s-a infundat mai tare în căldura hainei ei uzate și și-a închis ochii ca să reflecteze. Se cam pripise - nu era nici o îndoială - crezîndu-l pe domnul Temple Royce pe cuvînt și călătorînd atîta drum în tovarășia lui doar pentru că el îi spusese că în orașul lui era nevoie de un alt doctor, dar disperarea o făcuse să accepte. Cu doar două ore înainte ca Royce să fi intrat în cabinetul ei ticsit de

lucruri, fusese pe docuri in Portland ca sa vada un pacient și il zarise pe Sean acolo, printr-un grup de docheri care intra intr-o taverna. Oferta unui post in Port Hastings, deși facuta de un necunoscut, i se paruse cazuta din cer.

Casa doctorului Henderson, abandonata acum de cind omul se dusese sa se refaca in casa surorii lui, era o constructie micușă, solida, cu un gard de^aruși și un molid crescind la capatul aleii din faja. La fereastra cen9 trala ardea o lumina, iar dintr-un horn facut din caramizi ieșea fumul. Mirosul fumului i-a dat lui Banner o cimlata senzajie de buna-primire, lafel ca și zimbetul indatoritor la tinerei indiene care a intimpinat-o in ușa.

- Unde este soj? a dorit indiana sa afle, privind in spatele lui Banner și zarindu-l doar pe domnul Royce și pe vizitiur, care carau prea puținele bunuri pe care Banner avusese timpul sa le impacheteze. Obișnuita cu asemenea intrebari, Banner a zimit și a intrat pe linga femeie in casuja. Era un loc mobilat la intimplare, foarte curat și o tava de ceai fusese așezata alaturi de caminul din caramizi, in salon.

- Nu am sol, i_a raspuns ea, scoJindu-și haina, boneta și manșile. Eu sint doctorifa Banner O'Brien. Cum te cheama pe tine?

Femeia s-a zgiit la Banner citeva clipe inainte de a spune ca se numea Jenny Lind. A tost rindul lui Banner sa se zgiasca.

- Jenny Lind? a repetat ea, tocmai cind domnul Royce și vizitiul carau inauntru cufarul și cele doua valize care conțineau carjile ei și instrumentele medicale. Temple a ris.

- Numele lui Jenny, - Klallum este imposibil de pronunjat, așa ca i-am dat unul cu care ne putem descurca. Banner și-a revenit singura și a turnat ceai din oala. Era groaznic, s-a gindit ea, ca omul alb nu le luase doar paminturile, ci chiar și numele. Ochii caprui ai lui Royce au trecut peste Jenny.

- Ce faci aici, totuși? Asta nu este...

Jenny s-a dat mai aproape de Banner de parca i-ar fi inteles gindurile incarcate de simpatie.

10

- Casa era foarte murdara, a indraznit sa spuna cu voce tremuratoare.

Temple i-a cintarit raspunsul și s-a decis cu greu sa nu mai insiste. I-a facut favoarea lui Banner de a-i mai spune citeva lucruri draguje, apoi a plecat. Jenny era vizibil ușurata, iar Banner a cascat și s-a trintit într-un fotoliu confortabil, ca sa-și soarba ceaiul și sa se bucure de caldura focului. Sfinjilor din ceruri, cit era de obosita și crt o tulburase faptul ca aproape se ciocnise de Sean!

Jenny s-a apropiat de fotoliu și a atins-o pe Banner pe parul umezit de rapada, cu o mina dolofana, ciocolatie.

- Doctor Par de Foe, a pronunjat ea pe un ton TncTntat. Banner traise in Vest aproape un an și ii placea sa creada ca ii injeleaga oarecum pe indieni. Acest popor era foarte rapid, se grabea sa atinga orice ii suscita interesul și tot indienii nu se sfiau sa intre într-o locuinja privata fara a bate la ușa. Unii se suparau de aceasta abordare directa, dar Banner, nu.

- Lucrezi pentru doctor Henderson? Fata și-a retras mina de parca șuvitele roșii ca scorțișoara i-ar fi ars miinile. Ochii ei caprui s-au rotunjit și parul negru ca abanosul cu reflexe albastrui a stralucit in lumina focului in timp ce scutura din cap.

- Nu! a replicat cu vioiciune.

Uimita, Banner a privit-o pe Jenny cu ceașca oprita la jumataea drumului spre gura.

- Doctor Adam mi-a spus sa vin aici. Sa curșJ casa. frumos.

- Doctor Adam? s-a simjit Banner invadata de un fel de alarma. Parul bogat ai lui Jenny s-a unduit cind a

11

dat din cap. El este omul care I-a lovit pe doctorul Henderson?

Jenny și-a plecat ochii și a vorbit.

- Da, a zis. Dar... in acest moment, un curent rece a umplut dintr-o data camera și a facut ca flacarile sa se onduleze straniu in camin. Senzația ca aparuse o a treia persoana era puternica și, privind in sus, Banner a

zarit un barbat inalt, cu parul negru, avind probabil vreo treizeci și ceva de ani, scormonind cu privirea pe faja lui Jenny cu niște ochi batjocoritori, albaștri.

- Ai promis, i-a zis încrucișindu-și brajele. In obrazii lui Jenny a aparut o nuanja aurie și ea și-a plecat capul.

- Iarta-ma, Adam, a zis ea, într-o engleza cu un accent perfect. Privirea de indigo a ajintit-o pe Banner, analizind-o rapid și zSbovind pe chipul ei.

- A facut din nou pe salbatica neștiutoare, nu-i așa? Banner era atit de copleșita de indrazneala cu care intrase neanuntat acest barbat și din cauza impactului prezentei lui incit nici nu putea vorbi. Barbatul cel inalt nu parea sa se sinchiseasca deloc; din|ii i-au stralucit într-un zimbet perlat și el s-a inclinat ușor.

- Doctor Adam Corbin, i-a spus ca o introducere brutala.

Banner a rezistat, dindu-și seama ca orice i-ar fi raspuns, barbatul nu avea sa dea inapoi.

- Doctor Banner O'Brien, a zis și ea, dind din cap ca și el. Impactul vorbelor ei a fost foarte puternic. Bruta chipeșă și dura a palit ușor, privind-o scormonitor și și-a încordat maxilarul.

-Ce?

- Ai venit sa-l intimidezi și pe doctorul cel nou, nu-i 12

așa? i-a Tntors-o Banner, hotarrta sa nu se lase dominate precum predecesorul ei. Pofkkn, doctore Corbin, asta stnt eu!

El și-a dus o mina prin parul negru, ciufulit și a fixat-o pe Banner de parca nu i-ar fi venit sa-și creada ochilor.

- Dumnezeule - o femeie - nu cumva e o gluma?

Banner s-a ridicat in toata Tnaljimea ei nu prea impresionanta.

- Te asigur ca nu e nici o gluma. Sint aici ca sa-l Tnlocuiesc pe omul brutalizat de dumneata, doctore.

- Brutalizat? Vorbise Tn șoapta și tot se parea ca Tn Tncapere explodase ceva. Cine {i-a spus asta? Temple?

Jenny a pașit Tntre Banner și uriaș, avfnd Tn mfna cTteva carji legate Tn piele.

- Gata, Adam, vrei sa te potolești? Desigur,, Temple a fost!

- Și ce-a spus? a întrebat Adam, cu ochii lui imposibil de albaștri cercetând chipul lui Banner.

Banner s-a așezat înapozi în fotoliu, descurajata acum, iar mințile îi tremurau când și-a pus alături-ceașca aflata în pericol.

- Mi-a spus ca ești ..violent și încapatnat", doctore Corbin, ca daca nu e cineva de acord cu dumneata, risca.

- Înțeleg.

- Pe deasupra, a continuat Banner, scuturindu-se de iritare și oboseala, aici este casa mea, cîta vreme voi rămîne și Ji-aș fi recunoscătoare sa nu mai intri fara a bate înaintea.' Este clar, doctore?

Răspunsul a constat dintr-o izbucnire brutala, batjocoritoare, amuzata. ,

13

- O sa ma corectez, a spus cu o alta plecaciune - aceasta mai nepoliticoasa decit prima.

Banner O'Brien era mult prea plictisita ca sa se mai sinchiseasca de toanele doctorului Adam Corbin. Nu voia decit sa-l vada plecat, cu toata personalitatea lui copleșitoare, cu umerii lași și cu ochii pulsind de o inteligența ironica.

- Noapte buna, i-a spus injepata, luindu-și din nou ceașca cu ceai in mina.

Dar Adam a ramas, cu brajele încrucișate peste piept. Pentru prima oara, Banner a observat ca el nu purta un costum sau o haina, oricit de frig era afara. Pantalonii, cămașa de in și vesta încheiata pina la jurnatate, se lipeau de silueta lui musculoasa, perfects, de parca nici hainele n-ar fi îndraznit sa faca altfel, iar Jesaturile, defii bojite și umezite de ninsoare, erau de cea mai buna calitate. Tacerea se prelungea, așa ca Jenny a intrerupt-o cu un ris nervos și cu o privire de simpatie îndreptata spre Banner.

- Va pot aduce ceva de mincare?

- Banner era teribil de infometata, caci nu mai mincase ca lumea de cind plecase din Portland, dar s-a

gindit ca perspectiva de a ramine singura cu ciudatul barbat nu era deloc ademenitoare.

- N-nu, s-a grabit sa raspunda. Muljumes, d-dar o sa-mi fac eu ceva mai tirziu.

Ochii de culoarea indigoului a lui Adam au alunecat spre tinara indiana dindu-i un semnal imperceptibil.

Jenny s-a repezit in partea din spate a casei fara a mai spune o vorba.

- De unde sa ştiu eu ca eşti cu adevarat doctor? a intrebat Adam cu brajele incrucisate.

14

- Presupun ca va trebui sa ma crezi pe cuvint, i-a intors-o Banner.

Capul leonin s-a mişcat intr-o negajie de loc grabita.

- Oh, nu, a sosit raspunsul incarcat de gravitate.

Henderson a facut destule timpenii. O^sa fiu condamnat daca aduc alt zşpacit de doctor pentru oamenii din oraşul asta.

Banner s-a simjit insultata şi durerea de cap devenise mai vie acum - la fel şi bataile inimii i se accelerasera.

- Vorbeşti atit de autoritar, doctore, i-a spus cu raceala. Aproape ca-mi vine sa cred ca amx nevoie de permisiunea dumitale ca sa- mi practic meseria.

- Poate ca ai, i-a replicat el zTmbitor.

Banner a sarit Tn picioare, dar apoi şi-a Tnghijit cu precaujie saliva din gura, TntrucTt trupul ei infometat şi extenuat protesta.

Adam Corbin i-a apucat umerii cu miinile ca sa o sprijine şi ea s-a cutremurat in mod inexplicabil de parca i-ar fi fost teama.

- Stai jos, i-a spus aşezind-o inapoi tn fotoliu.

Ea era acum gata sa izbucneasca in lacrimi şi continua sa simta strtnsoarea miinilor lui Adam, deşi el şi le retrasese de mult.

- Eu nu sint o „amatoare“, a zis ea. Am studiat cu doctorija Emily Blackwell la Spitalul New York pentru...

El se ghemuise in faja ei intr-un mod foarte distractiv şi apucase cu miinile acelea puternice brajele fotoliului lui Banner, Jinind-o prizoniera.

- Doctorija Blackwell, a reflectat el. Asta este o

companie augusta. Cu adevarat o companie impresionanta.

15

- Da, bijugii Banner, nereușind sa mai spuna și
aitceva. Oare de ce se uita la stralucirea parului negru
și lucios care se raspindise peste gulerul rasfrint al
camașii?

- Aș dori sa Tji vad diploma.

Toate injuraturile pe care le știa Banner ii navalisera
in git, iar ea incerca disperata sa le inghita.

- Ești insuportabil, i-a spus printre dinji.

- Da, a recunoscut el și in ochi ii jucau luminije
ciudate, irbnice. Diploma te rog.

Era gata sa arate geanta cu documente, care zacea
deasupra cufarului, dar s-a oprit la timp. tnauntru mai
erau și alte documente, hirtii pe care n-ar fi vrut sa le
vada nici barbatul acela, nici altcineva.

- Trebuie sa te deplasezi, domnule, daca vrei sa fac
ce mi-ai spus.

El a injeles și s-a ridicat in picioare cu o mișcare
agila. Cu mina stinga arata intr-o directie, iar sprincenele
negre erau arcuite de parca ar fi vrut sa spuna
„Haide, odata”. Cu o demnitate care era complet prefacuta,
Banner s-a ridicat de pe fotoliu și s-a dus la
geanta. și-a extras documentele de acolo și i le-a intins
doctorului Corbin cu bruscheje. El a despaturit documentele
și le-a citit cu o expresie solemna, toleranta.

Apoi a analizat-o pe Banner și a citit din nou hirtiile.

- Banner ar putea fi numele unui barbat, a reflectat
dupa un timp de gindire. și daca ai furat aceste
documente, sa zicem, de la un tata, un frate sau un
soj? Banner s-a introșit.

- Mai mult ca sigur ca nu le-am furat! Le-am cucerit
și te asigur, nu a fost ușor, considerind ca am avut de a
face cu atit de multi bufoni aroganji!

16

Deși gura lui Adam ramasese serioasa, ochii ii rTdeau.
A dat din umeri cu insolenta.

- Vrei sa spui ca eu sTnt un bufon arogant, domni
șoara doctor O'Brien?

- Da, asta vreau sa spun.

A izbucnit in rts, dar apoi a continuat de parca ea nici nu i-ar fi raspuns.

- O sa te iau la consultajii cu mine miine și o sa vedem imediat daca ești sau nu doctor. Obrajii lui Banner au fost cuprinși de o Tmbujorare stacojie la aceasta banuiala a lui, dar și-a dat seama ca nu Tl putea refuza, trebuia sa-l Tnsojeasca indiferent daca dorea sau nu. N-o sa tnceteze s-o haituiasca pina cind nu o sa-i dovedeasca pe viu priceperea Tn practica medicinei.

- O sa fiu gata, i-a spus.

- Perfect a replicat el. O sa vin sa te iau la șapte.

- La șapte, a confirmat Banner.

Aparent satisfacut pentru moment, Adam Corbin a parasit casa.

Muljumita cș Tl vede plecTnd, Banner a avut totufi ciudata senzajie ca locul parea ireal fara el. Banner continua sa analizeze aceasta senzajie paradoxala cind s-a Tntors Jenny, aducTnd o tava goala. A pus ceaiul și cana lui Banner pe ea și a zTmbit cu un fel de competenta enervanta.

- Nu exista decTt un singur Adam, a remarcat ea.

- Asta este, cu adevarat, o mare ușurare, a zis Banner.

Jenny a privit-o ofensata.

- N-ai dreptate, doctore O'Brien, i-a raspuns. Apoi a plecat fara s-o mai bage Tn seama, ducTnd tava, nelasTndu-i lui Banner decTt șansa de a o urma. Ziua s-a

17

terminat Tntr-o bucatarioara cu o soba, care ardea cu lemne, și cu rafturi agafate pe pereji, pentru pus canile. Un castron cu supa mirosind ademenitor, scotea aburi pe masuja rotunda și o farfurie cu carne proaspat preparata se afla in apropierea lui.

- Mincarea dumitale, i-a spus Jenny cu raceala, punind tava jos, alaturi de o chiuveta din tier, și dind drumul la apa ca sa umple cana și oala pentru ceai.

Ostenita, Banner s-a trintit Tntr-un fotoliu și s-a pus pe mincat. Supa limpede era delicioasa, la fel și piinea; mincarea a facut-o sa-i mai treaca zapaceala din cap și slabiciunea din genunchi. Tn timpul mesei, Jenny a trebuit

la chiuveta, stind cu spatele la Banner, iar atmosfera din bucatarioara era mai mult decit Jeapana și neplacuta.

- Tji place foarte mult doctorul Corbin, nu? a îndraznit Banner dupa ce și-a potolit foamea.

Jenny s-a intors și ochii ei mari, caprui, straluceau de mndrie.

- Este un om bun. Poate prea bun.

- Bun? s-a mirat Banner prevenitor. Jenny, cum poji spune ca este bun cind el...

- Cind el i-a rupt maxilarul lui Stewart Henderson? a terminat Jenny cu o roșeala in auriu care i s-a ridicat Tn obrazii rotunzi.

Banner a simjit ca^rfuge sfngelile din 6braji.

- Dumnezeule bun! I-a rup maxilarul bietului om?

Jenny a luat un prosop de vase, cu roșu și alb, și apoi I-a pus la loc.

- Da!

- De ce? a insistat Banner oripilata.

Jenny și-a scos barbia in afara și și-a tncruciat
18

brajele.

- Adam I-a prins pe Henderson facind chirurgie pe Water Street, i-a spus pe un ton ridicat. Stewart i-a dat pacientei opiu Tn loc de eter, iar femeia s-a trezit inainte ca operajia sa se fi terminat.

Banner a Tnchis ochii la aceasta imagine și s-a simjit ca bolnava.

- Sfinji din ceruri...

- Femeia a murit, a rezumat Jenny, Tn chinuri Tngrozitoare.

Banner s-a cutremurat și s-a Jinut de marginea mesei pTna cTnd a reușit sa Tși mai revina putin. Iși putea imagina cu ușurinja furia pe care ar fi stTrnit-o o asemenea situajie Tntr-un medic responsabii. Jenny și-a

Tndreptat umerii și a pornit-o din nou prin bucatarie.

- O sa-Ji arat camera dumrtale, i-a spus.

tncă plina de oroare, Banner s-a ridicat clatinTndu-se de pe scaun și a urmat-o pe Jenny prin bucatarie pTna Tntr-o camaruja de dincoio de salon. Acolo era un pat de alama, acoperit cu o patura deschisa la culoare, un

birou de lemn și un lavoar. F'e acest Tavoar se afla o cana plina cu apa fierbinte, un lighean nenorocit și un prosop alb, zdrenjuit. Banner s-a straduit sa fie muljumita și cu aceste lucrușoare, deși tare mai tTnjea dupa o baie prelungita, generoasa. Tocmai Tfi scotea rochia subjire de ITna cTnd Jenny a ieșit ufor afara și a Tnchis ușa Tn spatele ei. Ramasa singura, Banner a turnat apa in ligheanul acela și, tremurind in furoul subjire, a inceput sa se spele. Cind a terminat, și-a scos agafele din parul roșu și parul a cazut Tntr-o cascada stralucitoare pTna la talie. Banner nu Tși luase cu ea o perie de par, nici o camașa de noapte, dar ce mai conta

19

tntr-o noapte ca aceea, atit de ciudata și tulburatoare. Capul i se tnvrtea și ea nu mai știa ce sa gindeasca despre Adam Corbin sau doctor Henderson, sau incidents de pe Water Street care tl provocase pe un barbat sa tl bata pe un altul. O nedumerea totodata și motivul pentru care doctorul Corbin o pusese pe Jenny sa faca treaba tn casa unui om care tl deranja attt de tare.

S-a vtrtt in cearșafurile patului tngust și și-a dat seama ca erau ingrozitor de reci. S-a agitat, incercind sa le tncalzeasca prin frecarea trupului ei, apoi a cazut tntr-un somn profund in care o femeie stngera pina la moarte și racnea, iar chipul frumos al lui Adam Corbin, era strimbat de o' furie ucigatoare. Apoi femeia din vis a devenit Banner tnsași, iar Adam a devenit Sean. Racnetele au facut-o pe Jenny sa vina, alergtnd, in picioarele goale.

- Prietene? Jenny a zimbit umpltndu-i lui Banner cana cu cafea proaspata și s-a așezat și ea pe partea cealalta a mesei din bucatarie.

- Prietene, a confirmat ea.

Era șapte fara douazeci dupa ceasul lui Banner și ninsoarea cadea ușor dupa cum se vedea pe fereastra de deasupra chiuvetei, stralucind pe frunzele Jepoase și verzi ale molidului din apropiere.

- Iarta-ma ca te-am trezit noaptea trecuta, Jenny.

Aceasta a sorbit ginditoare din cana cu cafea.

20

- Ai multe vise urite? a Tntrebat-o.

Numai unul, s-a gTndit Banner pentru sine, dar cuvintele erau calculate ctt sa ocoleasca subiectul periculos.

- Am tost foarte obosita, a spus.

- Cine este Sean? nu s-a lasat Jenny.

Banner a fost salvata de la a da un raspuns de o bataie tunatoare Tn uşa din faja. Slava Domnului, doctor Adam Corbin nu era numai prompt, dar venea şi mai devreme decTt spusese.

- O'Brien! s-a rastit el iritat cind Banner s-a repezit sa Ti deschida.

Statea Tn pragul mic, cu ochii aceia albaştri Tnneguraji de o suparare necunoscuta. Astazi el arata mai degraba ca un membru al nobilimii engleze decTt ca un doctor de Jara gata sa piece pe teren: pantalonii erau dintr-o stofa moale, maronie şi se lipeau de coapsele lui musculoase, iar Tn jos se Tngustau pTna deasupra unei perechi de cizme de calarie de un negru stralucitor, Deasupra camaşii albe şi strimte purta o haina crem dintr-o stofa fina şi, vazTndu-l mai de aproape, Banner şi-a dat seama ca parul lui nu era Tn realitate negru ci castaniu Tnchis, Tmpestrijat cu şuvije aurii şi castanii.

- Ce nu-fi *place*, *O'Brien?* a intrebat-o.

Banner s-a Tnroşit, gTndindu-se la felul obraznic Tn care Tl privise şi a reuşit sa Ti zTmbeascş Tndraznef.

- N-nu, nu e nici o problema.

El şi-a Tncordat maxilarul.

- Pai atunci?

Banner Tşi pusese la TndemTna mantaua cea mai calduroasa şi trusa medicala şi s-a Tntors sa le Tnhaje

21

cu atita rapiditate, inert şi-a prins vTrful pantofului drept in tivul fustei şi s-a Tmpiedicat, gata sa cada. Işi dadea seama ca i se vedea Tn obraji Tncurcatura cTnd a adunat lucrurile şi s-a straduit sa se uite din nou la Adam.

Trasaturile lui se mai TmblTnzisera pujan, iarTn coljul gurii t se vedea o umbra de amuzament.

- Acum sTnt gata, a zis ea numai pentru a rupe

tacerea.

- Ochii tai au exact culoarea trifoifului, i-a raspuns el oarecum neatent.

Banner s-a hotarat sa nu bage Tn seama remarca barbatului, deși o deranjase.

- Plecam?

Adam a chicotit și i-a aratat calul și trasura care se aflau Tnga gardul din jur și Tn apropierea molidului.

- Dupa tine, i-a spus el. Acesta a fost primul prilej pentru Banner de a vedea mai detaliat portul Hastings și era foarte ușor sa Tși ascunda sentimentele ciudate și fara nume pe care i le trezea acest barbat, prefacTndu-se a fi plina de interes pentru acele locuri. S-a așezat fericita Tn trasura și a cautat sa vada prin ninsoarea care se Tndesea Tn timp ce Adam s-a suit ITnga ea, apucTnd hajurile.

- Orașul asta este numit cu adevarat Mica Sodoma și Gomora? a Tntrebat ea.

Adam a rTs.

- și una și alta. Termenul te face sa te gTndești la Water Street.

Banner și-a reamintit de femeia despre care Jenny Ti spusese ca murise pe strada aceea și o parte din bucuria acelei dimineji splendide și Tnfrigate i-a disparut.

IncercTnd sa-și abata gTndurile, a desenat Tn minte o

22
harta și a plasat Port Hastings tn Strmttoarea Hoan de Fuca, pragul de apa care separa Puget Sound de Pacific. Nici o Tndoiala ca vapoarele din orice parte a lumii își aruncau ancora aici pentru a-și plati trecerea și pentru a-i lasa pe pasagerii strain! sa tși arate documented la vameșii oficiali.

Zgomotele ascujite ale fierastraielor venind din departare, aratau ca aici era o Industrie puternica de cherestea și, tn vreme ce trasura se indeparta pe strada liniștita tnspre partea principals a orașului, a zarit silueta in constructie a unei goelete in șantierul de langa apa. Pe marginea strazii, centrale erau trotuare din lemn, iar zapada se ingramadea deasupra felinarelor arzind cu cherosen. Gospodine și tSietori de lemne,

precum și marinari arătând că vai de lume se amestecau din vreme în vreme cu indieni sau chinezi aparuti întâmplător.

Intr-o parte a strazii se auzea sunind un clopoțel și copii bine îmbracați și strengari se repezeau într-acolo, unii mai nerăbdători decât ceilalți. Craciunul fusese în urmă cu o săptămână, de aceea la ferestrele magazinelor și birourilor rămasesera ramuri de brad și aproape fiecare ușa avea în față o ghirlanda de Craciun. Banner era copleșită de vitalitatea fantastică a acestui oraș. Părea evident că Port Hastings ar fi vrut să fie mai mult decât era în realitate.

Au dat un colț și Adam a tras de capastru punind frina.

- întorc peste un minut, i-a spus. Banner s-a uitat banuitoare la ferestrele aburite ale Spafatoriei Wung Lo și ale magazinului de ceai Savory. Adam îi promisese să o ia pe teren cu el. Acuma oare avea de gând să o lase în urmă în timp ce își vedea pacienții?

23

Se aștepta ca el să citească întrebarea pe chip și asta l-a făcut să se întindă în timp ce revenea prin amestecul de zăpadă, noroi și rumeguș.

- Am de luat doar cămașile, Trifoiuș, a asigurat-o el. Banner s-a simțit cu adevărat zapacită, așa că și-a îndreptat în altă parte ochii și și-a încrucișat mâinile până când l-a văzut pe Adam intrat în magazin. După câteva momente, un chinez subțirel a ieșit din clădire, jinând în echilibru un teanc enorm de pachete pe umerii lui. Purta un fel de pelerină de matase neagră și o coadă care îi cădea pe spate. Banner s-a uitat la picioarele omului virite în sandaie de lemn și s-a înfiorat gândindu-se la frigul pe care îl îndura probabil. El mersese doar câteva pași când niște puști de școală l-au încercuit, atingându-l cu mâinile. Vocile lor erau foarte crude din cauza nevinovăției cu care căntau:

Ching Chong, chinezule,

Ai vreun pește?

Smulge-i coada de purcel

Pune-p o dorinșă!

Barbatul marunjel a jipat la ei cu niște cuvinte rapide

pe un ton ascuțit ca sunetele unei pasari, dar ei nu se dadeau duși. Teancul de rufe se clatina dezechilibrat pe umerii chinezului, iac Banner era gata sa strice jocul cu o Tnjuratura memorabila, cTnd un indian a aparut dintr-o alee, privindu-i furios pe puști și batTnd suparat din palme.

- Klatawah! Klatawah! i-a muștrat el și derbedei au fugit Tn toate direcțiile, intii aruncind priviri peste umeri, apoi luind-o la goana de-a binelea, atunci cind
24

indianul s-a prefacut a se lua dupa ei.

Chinezul i-a aruncat o privire recunoscatoare salvatorului, a reașezat povara incredibila din spinarea lui și s-a dus Tn treburile sale.

CurTnd Adam a ieșit din cladirea lui Wung l_o cu un pachet doar pușin mai mic decTt al chinezului și I-a trinit Tn spatele trasurii. Intregul vehicol a-scTrjTit cind el s-a urcat și a apucat hajurile, iar Banner era nespuse de conștienta de lipirea coapselor lui de propriile ei coapse. S-a cutremurat fara voie, deși simjea o caldura ciudata, ametitoare, care Ti invada Tntregul organism; Adam a studiat- o, ridicTnd o sprinceana, iar mirosul de sapun și de zapada al hainelor lui și al parului au facut-o pe Banner sa se simta stTnjenita mai tare chiar decTt privirea barbatului.

- fi-e frig? a Tntrebat-o.

Nu, a izbutit Banner sa spuna.

Adam parea sa nu o creada, iar privirea lui amuzata o incita pe Banner sa Tl izbeasca cu ambii pumni Tn piept.

- Ar fi trebuit sa aduc o cerga, a zis el. Ideea de a fi vTrita sub o cerga calduroasa cu acest barbat deosebit era teribil de stTnjenitoare.

- Te așteapta pacienții, i-a spus ea Jeapana. El a rTs cu acel amuzament alarmant și a tras de hajuri, iar trasura s-a deplasat din nou, clatinTndu-se și scirjiind pe drumul inegal. VTntul de iarna trecea prin haina lui Banner și rochia ei, dar nu ar fi admis treaba asta cu nici un prej. La primul pacient n-a fost vorba decTt de rutina; i-au facut o vizita unui barbat care cazuse de pe

o construcție din șantierul de vapoare și Tși rupsese
glezna. Pacientul era respectuos față de Adam și,
25

evident, curios în legătura cu Banner.

A doua oară a fost dramatică. Adam a condus
trăsura pe lângă un centru comercial, apoi ei s-au
cajărat pe niște trepte abrupte, alunecoase, de iarnă,
pe lângă un apartament modest în care o femeie
zăcea gemând pe un pat îngust care fusese vîrșit între un
zid și un perete neterminat. Doi băieți în pantaloni
zdruncinați pe lângă genunchi și cămași netenite se
adăposteau la piciorul patului, cu ochii mari și speriați.
Adam i-a mîngîiat pe păr pe amândoi și le-a dat două
bomboane cu mentă din buzunarul hainei din stofă.

- N-am avut timp să le țin pe acestea, a zis cu o
expresie serioasă, care a impresionat-o pe Banner
foarte tare. Vrei să-mi dai puțin ajutor?

Copiii au fost rapizi în rezolvarea dilemei și s-au
retras în colțul opus al încăperii, șopocind și măsurând
o bomboană cu cealaltă. Atenția lui Banner s-a direcționat
spre femeia din camera. Era atât de slabă, încît
oasele bazinului i se reliefa foarte tare chiar prin
pătură. Avea ochii înfundăți în cap și încercană iar
parul castaniu era total lipsit de strălucire. Adam i-a
vorbit pe un ton blînd:

- Hildie, aceasta este doctorul O'Brien, vrei să o
lași să te examineze? Ochii încălcați de suferință ai lui
Hildie au analizat femeia sănătoasă, curat îmbrăcată,
stînd alături, apoi s-au întors spre Adam.

- Dacă ieșiți afară, o las, a zis ea. Fitz al meu nu
vrea...

Adam și-a ridicat ambele mâini într-un gest concesiv.

- Știu, a întrerupt-o. Soțul tău nu vrea să te vada nici
un bărbat goală.

- N-ar fi decent, a mormăit Hildie.

26

Adam a scos un sunet de exasperare și blîndețea
lui a uimit-o pe Banner. Încearcă să identifice mirosul de
statut care completa obișnuitele mirosuri ale mincării,
ale fumului de tutun și al unei oale de noapte curățate.

- O sa iau baieji pe scari cu mine, a zis el.

Hildie aproape ca s-a ridicat dintre pernele murdare, netnfajate.

- Sa nu le cumperi nimic, Doc, așa cum ai facut ultima data.

Adam și-a încordat maxilarul, dar i-a condus pe cei doi copii spre ușa. După un moment era plecat, iar aerul din Tncapere a fost tmprospatat de scurtul curent produs de deschiderea ușii. Banner și Hildie ramasesera singure, iar natura mirosului pe care cauta sa tl identifice Banner devenise neplacut de clara.

- Ridica-Ji camașa de noapte, te rog, i-a zis ea ascunzându-și disperarea sub profesionalismul pur.

Hildie a șovait, apoi a ascultat-o bodoganind.

- Cum de te-ai facut doctor? a tntrebat-o.

- N-a fost ușor, a zis Banner, cautându sa nu tși schimbe expresia deși bila i se ridicase tn gtt de amaraciune. Stnul drept al lui Hildie era deja mtncat de boala.

- Piciorul mamei mele s-a dus tot așa, i s-a marturisit Hildie pe un ton ragușit, tremurator, care ti trada spaima. A orbit, mama a orbit. și apoi a murit. Banner și-a tncis ochii o clipa ca sa traga tn piept aerul de iarna de afara. A curățat locul infectat cu o solujie de alcool și i-a dat lui Hildie o doza puternica de laudanum. După ce a facut toate acestea, Banner s-a spalat cu apa dintr-un ibric de pe soba și și-a frecat miinile cu sapunul lichid pe care tl purta tn trusa. S-a
27

dus apoi la ușș, a deschis-o și a tras Tn piept aerul curat. Adam o aștepta la baza scarilor, deși copiii lui Hildie nu se vedeau și el o privea pe Banner cu nifte ochi care tradau o durere asemanatoare cu cea care o macina pe ea. S-au tntilnit la mijlocul scarii, dar Banner nu mai era tn stare acum de o consultajie medicala.

și-a acoperit gura cu o mtna, a scos un sunet sugrumat și s-a rostogolit pe scșri ca sa vomite tntr-un morman de zapada. Adam ti și pregatise o batista curata dupa ce a trecut spasmul vomei.

- Cancer? a tndraznit el precum un profesor examintnd

un școlar mai slabuj.

Banner a scuturat din cap și a luat zapada curata de pe balustrada scșrii bagtndu-și-o tn gura și apoi scuipnd-o f £ ra nici o ceremonie tnapoi.

- Diabet, a spus ea și cuvntul era mai degraba un suspin. Stnul ei...e cangrenat...

- Știu.

- Cum? a croncanit Banner. De unde știi daca nu te-a lasat s-o examinezi?

- Din cauza mirosului.

Banner a dat din cap neatenta.

- Ar trebui dusa la spital.

- Da. Adam a facut o pauza strtngtnd din dinji și privind spre cer de parca cerul l-ar fi ofensat. Picaturi de zapada topita straluceau tn parul lui des. Dar...

- Dar „Fitz al ei“ n-o sa permita.

- Corect. El este convins ca, de tndata ce pot ramtne singur cu ea, o sa-mi fac mendrele.

Tn mintea lui Banner se tngramadeau gtndurile venite din pele mai ascunse coljuri. Tși tnchipuise ca tnttlmise toate formele de ignoranja tn timpul cursurilor

28

și al scurtei perioade de practica din Portland, dar acesta era un aspect cu totul nou.

- Ea o sa moara.

- Da.

- _și probabil ca are niște dureri cumplite.

Adam a dat numai din cap, dar era vizibil ocajit dupa felul in care Tși Jinea umerii și tncordarea din maxilar.

In clipa aceea au aparut baiejii lui Hildie, rizind și aruncind cu bulgari de zapada unul in celalalt, TncTntaJi de vreme și de scurta escapada din locuinja posomorita de deasupra scarilor.

- și lor ce-o sa li se intimple? a șoptit Banner.

Adam a oftat.

- Dumnezeu știe. Deocamdata numai Hildie ma intereseaza.

Diseara *o sa discut din nou cu Fitz 'și o sa incerc sa ii conving sa o aduca la spital.

Banner nu indraznise sa viseze ca *in* Port Hastings ar exista spital adevarat. Cu toata activitatea intensa,

era un oraș relativ mic și majoritatea unor astfel de comunități considerau spitalele ca pe o extravaganta. În ciuda apăsării datorate faptului că amândoi știau ce o să se întâmple lui Hildie, Adam a zîmbit. Se părea că din nou, el îi citise gândurile.

- Ai vrea să vezi spitalul meu, O'Brien?

- Spitalul tău?

El a dat din cap.

- Devreme ce eu l-am pus pe picioare, am tendința să consider că e al meu, da.

Ideea a făcut-o pe Banner să reflecteze profund, cu mare seriozitate, așa cum nu i se mai întâmplase nici în cele mai grele zile din timpul practicii ei medicale.

- L-ai făcut tu singur? S-a minunat ea.

29

Umerii lui Adam s-au încordat sub haina de stofă.

- Păi n-am prea avut de ales, a spus. Henderson era unicul doctor *in a fara de mine* pe o rază de douăzeci și cinci de mile și pe mScelarul asta nu l-aș lăsa nici cu căii mei, dar cu pacienții?

Oferindu-i și această informație, Adam a lăsat-o pe Banner și s-a întors în camera lui Hildie ca să ia haina și trusa medicală pe care le lăsa ea acolo. Unul dintre baieții s-a apropiat de Banner, mestecînd filozofic o bucată de carne uscată, pe care Adam o cumpărase în ciuda interdicției mamei lor.

- Maică, dar ce par roșu ai, don'șoara, i-a spus el.

Înainte de Banner să-i poată da un răspuns corespunzător, Adam a reapărut, aducîndu-i lucrurile. Undeva, pe parcurs, între ea și Hildie, el reușise să își domolească frustrarea și supărarea sau să și le ascundă și acum era din nou doctorul băjos de Jara. Banner nu era sigură dacă trebuia să se supere sau să se simtă usurat.

Colina ducînd de la Portul Hastings pînă la spitalul lui Adam era abruptă - atît de abruptă încît Banner a trecut prin momente de panică. Uneori părea că trasurica ușoară avea să aiunece tîmpoi pe tot drumul pînă la port, tragînd și calul răbdător după ea. Ca să uite această imagine din mintea ei, Banner și-a întors aten-

lia spre casele care se ridicau pe cele doua parji ale drumului. Erau case mari, cu teren in jur și cu o parte inspre apa, cu acoperișurile dantelate pe margine, la fel ca și ferestrele. Fiecare casa avea o curte cu gardul facut din Jaruși. Trandafirii aflaji sub zșpada stirneau Tn Banner nostalgia dupa vara disparuta. Pe culmea colinei, se vedea o casa eleganta, de doua etaje, cu multe hornuri și cu duzini de ferestre stralucitoare. ledera ninsa acoperea un colj al cladirii precum o mina blinda. La celalalt capat, printr-un coridor lung, acoperit, se adauga o alta aripa doar de un etaj. Banner s-a gTndit ca aveau sa treaca de locul acela, dar calul s-a indreptat hotarit pe drumul pietruit, fara a fi Tndemnat de Adam.

- Acesta a spitalul tau? a intrebat Banner uluita.
El a ris, dar fara veselie, iar ochii lui albaștri se
31

fixasera nu asupra cladirii magnifice sau asupra lui Banner, ci In direcția muntelui care se TnaIJa pe fundal. Parea sa vada ceva dincolo de brazii fara numar, Tmbracaji tn camașile lor de nea. Ceva care avea mare prej: pentru el. Dupa o secunda, sau așa ceva, Adam s-a intors totuși spre Banner de parca abia atunci ar fi vazut-o. 7i zTmbea.

- Asta este casa mea, a zis. Sau, ar trebui sa spun, casa mamei mele. Aceasta aripa adapostește spitalul, biroul meu, toate celelalte. Banner era impresionata.

- Ce casa mare, a gifit ea. Oare exista o femeie care traia intre peretii aceia solizi, o femeie care Tnvfrtea pe degete toata familia lui Adam? Pina Tn clipa aceea nu se gTndise la aceasta posibilitate, iar acum, ca Ti venise Tn minte, gasea ca era total neconvenabil. Presupun ca ai o gramada de copii, a zis.

Adam a rrs din nou, tragTnd frTnele și agatTnd haturile la locul lor Tn faja unui mic portic din piatra. Ușile erau masive, cu clanje din alama.

- Nimic nu mi-ar placea mai mult, a zis, dar, ca sa am copii, ar trebui mai TntTi sa-mi iau o nevasta. Brusc ușurata, respirajia lui Banner a devenit rapida si i-a revenit culoarea Tn obraji, culoare care nu avea

nici o legatura cu vântul puternic de decembrie.

- Chiar at?t de tare respecji ideea aceasta, doctore?
a îndrăznit să-l întreb cu ochii sclipind.

El a chicotit. . .

- În mod normal, ca să zic așa, sînt cam destrălat.
Totuși, cînd vine vorba de copii, am cele mai
provocate idei.

Banner avea o senzație ciudată în pîntec de parcă
s-ar fi pregătit deja să primească și să crească un copil
32

al acestui barbat. Reprimindu-și senzația aceea atât de
ciudată și de neașteptată, și-a mușcat buza de jos și
și-a îndreptat umerii mici.

- Mi-e cam frig, a zis Jeapana. Minciuna era cam
grosolană și s-a gândit că Adam și-a dat seama de
acest lucru; în ciuda vremii de afară, sub acoperișul
negru, din piele, al trasurii, era suficient de cald. Faja lui
era foarte aproape de a ei și o clipă a fost sigură că
Adam avea de gând să-o sarute. Tîntă că dilema să fie
rezolvată, una dintre cele două uși din faja casei s-a dat
de perete și o fetișcana draguța a apărut în prag în
cu o mîna cea mai mare ghirlandă pe care Banner o
văzuse vreodată. Fetișcana avea ochii mari, albaștri ca
de cristal și un păr tot atât de negru pe cât era și părul lui
Adam, iar faja ei era încintată la vederea trasurii.

- Adam! a strigat femeia-copil cu o încintare deloc
ceremonioasă, tropăind pe scarile înzăpezite și îndreptîndu-
se înspre trasura.

Adam s-a întors din direcția lui Banner, spre marea
ei surpriză, a sărit jos ca să o îmbrățișeze pe zeia
încintată și să o răsucească pe toate părțile, roșu de
mulțumire, într-o exuberantă îmbrățișare.

Banner s-a simțit pentru prima oară cu adevărat geloasă,
deși s-a străduit să-și pastreze un zîmbet răbdător
pe buze. La urma urmei, nu avea nici un drept la
afecțiunea acestui barbat și deși îi spusese că nu era
casătorit, nu îi spusese că n-ar exista cineva de care îi
pasa. Ochii fetei se ajintiseră asupra lui Banner din
clipă în care Adam o coborîse din trasura, dar în ochii
ei albaștri, atât de adînci, nu apăruse nici o scîlipire provocatoare.

Doar un fel de curiozitate ghidușă.

- Cine este? a chiuit ea lasind ghirlanda uriașă linga

33

fusta azurie.

Adam a ridicat un braj intr-un gest de prezentare:

- Melissa, aceasta este doctor Banner O'Brien.

O'Brien, sora mea, Melissa.

Banner s-a simjit ufurata și zmbetul ei silit a devenit sincer.

- BuhS, a zis in timp ce Adam o susjinea cu un braj.

Privirea incintata a Melissei a zburat de la Banner spre fratele ei și prin aer plutea un „Aha!“ nepronunjat.

Adam a aruncat o privire cu prefacuta seriozitate in direcjia fetei, apoi a luat mina lui Banner și a pus-o pe brajul lui Tnainte de a porni inspre iișă deschisa a casei.

- CTnd te-ai tntors? a intrebat-o pe Melissa, care ramasese șovaitoare pe scara, neștiind unde sa atirne ghirlanda.

- Vai, Adam, ce draguj cș ma Tntrebi! i-a intors-o Melissa. Tu trebuia sa tmi vii in intimpinare la vapor, iji amintești?

Pe chipul lui Adam s-a inscris o expresie de indurerare exagerata in timp ce Melissa Ii s-a alaturat tn hoi.

- Acum ești aici, a observat el cu drșgalașenie, așa ca nu vad unde e problema.

- Te cred, i-a intors-o fata. Banner ar fi putut paria ca avea in jur de șaptesprezece ani. Daca n-ar fi fost Jeff, ar fi trebuit sa vin pe jos.

- Ce onoare, a zis Adam și a atins mina lui Banner care ramasese pe brajul lui.

Melissa a parut foarte interesata de gestul lui și a studiat-o pe Banner cu ochi ghiduși.

34

- Ești cu adevarat doctorija? a dorit ea sa afle.

Ochii lui Adam erau lipiji de ai lui Banner in timp ce o conducea din antreul cu gresie pe jos și cu o pendula Tnalta. ,

- Da, a zis el cu o voce care a facut-o pe Banner sa-i bata tare inima. Trifoiu este cu adevarat doctoria. Va sa zica el o acceptase pTna la urma. Atunci Banner a plusat. *

- Am putea sa vedem spitalul acum?

Adam a dat din cap, conducind-o printr-o sufragerie masiva cu perejii Tmbracaji in lemn de mahon, un candelabru de cristal care masura probabil aproape doi metri in diametru și un camin imens Tn care ar fi putut sta in picioare trei sau patru barbaji. Mobila de acolo era masiva, dar fara ornamente și impresia generala era de lejeritate, de bunastare fireasca.

- Inainte ca tata sa fi construit casa asta, a anun-
Jat-o Melissa, el și mama locuiau Tntr-o cabana aflata chiar pe locul acesta. A batut masa lunga și foarte bine lustruita cu degetele. El obișnuia sa spuna ca frajii mei s-au nascut toti exact acolo unde Maggie pastra cartofii. Adam a tacut și s-a uitat urit la sora lui.

- Ca tot vorbești de Maggie, de ce nu te duci sa o cauji și sa-iJspui ca doctoria O'Brien și cu mine vrem ceva de mTncare cTnd ne Tntoarcem de la spital?
Melissa arata de parea ar fi vrut sa se opuna - sigur ca ar fi preferat sa ramina pe linga frajior - dar ochii ei de un albastru marin Tnjelesesera esențialul, așa ca s-a Tntors Tntr-o Tnvolburare a fustelor dintr-un material fin și s-a dus spre o ușa aflata Tn cealalta parte a Tncaperii.
35

RTnjind, Adam a condus-o pe Banner pe sub o arcada prin pridvorul acoperit pe care il zarise și de afara. Avea perejii de sticla și era pardosit cu lemn neted, iar zapada se depusese pe ambele parji ale lui. La capat era o camera incapatoare, adapostind opt paturi mari și goale și o imensa soba de fier supraincalzita.

- Aceasta este infirmeria, a zis Adam. De obicei aici se gasesc cel pujin șase pacienji. Banner a privit in jur, impresionata și zapacita.

- Asta este o secjie a spitalului?

Ochii lui Adam devenisera veseli.

- Te intrebi daca nu cumva femeile sint puse impreuna cu barbajii? a banuit el.

- și sint?

El a chicotit.

- Desigur nu, Trifoiăș. Primim foarte puține paciente femei, datorita atitudinii inapoiate a sojilor și tajilor lor. Cind o femeie este adusa aici, eu o pun de obicei intr-una din camereie de oaspeji din cealalta parte a casei.

- Asta nu poate fi prea convenabil.

- Nu prea. Maggie - asta este menajera noastra - are grija de 6le și ma cheama cind e o problema.

Au plecat din secjie ca sa intre intr-un birou dezordonat.

Aici, perejii erau captușiji cu sute de carji in afara unuia, pe care se afla o ciudata etalare de diplome inramate. Potrivit acestor pergamente prejoase,

Adam Corbin absolvise prestigioasa Universitate din Scojia, la Glasgow și facuse cursuri speciale in alte locuri precum Viena, Berlin și Stockholm. Banner, gindindu-se la cei patru ani facuji de ea la Medicina din New York, s-a simjit intimidat. Nici o mirare daca
36

Adam fusese atit de banuitor in privinja studiilor ei.

- Ai facut cursuri trainice, a admis ea ridicindu-și usor barbia.

- Multumesc, a zis ei, tragind-o dincoio de un birou in dezordine, intr-un studio mai mare, unde se aflau scaune și band gata sa primeasca pacienjii la tratament.

La un birou aflat alaturi de ușa statea o fata cam de virsta Melissei, Jinind mina peste clapele unei mașini de scris. Parul ei stralucea in jurul fejei in sute de cirlionji diafani și ochii caprui o analizau pe Banner cu o neplacere vizibila.

- Buna, a zis ea.

Adam era plin de grajie masculina.

- Francelle, dinsa este doctor O'Brien. O'Brien, domnisoara Francelle Mayhugh.

- Francelle, a dat din cap Banner cu cordialitate.

Dar domnișoara Mayhugh n-avea pofta de discujii; s-a reintors la treaba ei cu o energie inspaimintatoare.

- Sint doua sali de consultatie, a zis Adam tragind-o pe Banner fara nici o ceremonie intr-una din acestea și inchizind ușa. Inima lui Banner pareo luase razna, așa

ca s-a sprijinit de o masa de consultajii, aruncind o privire neliniftita spre uşa inchisa.

- Nu cred ca i-am placut Francellei, a zis, deşi era ultimul lucru de care ii pasa acum. Adam a ris şi s-a apropiat mai tare. Atit de tare incit Banner ii putea simji caldura respirajiei pe nasul uşor dm, de irlandeza tipica, Trupul lui puternic, mladios, trimitea semnale primitive spre trupul ei, aşa cum o Jinea prizoniera, sprijinindu-se şi el de masa cu o mina de o parte şi de alta.

37

- Cui ii pasa? a zis el.

Banner tremura. I se moleşisera genunchii şi avea crampe la stomac, şi undev'a in adincul ei avea o ciudata senzajie de parea s-ar fi topit ceva in ea. Niciodata nu se mai simjise in felul acesta; cel puţin nu cu Sean. Oare ce se intimpla? Buzele lui Adam s-au lipit de ale ei, innebunind-o.

- Trifoiuş, a gifit el.

Banner a dat comanda mentala sa-i puna miinile in piept şi sa ii impinga deoparte, dar parea nu avea vllaga. Dorea ca Adam Corbin sa o sarute. El i-a prins buza de jos intre buzele lui şi ea s-a cutremurat. Se lipise tare de ea cu coapsele şi o Jinea tot mai aproape, continuind s-o sarute. Toate cele cincii simjuri ale lui Banner O'Brien cintau intr-o armonie deplina, in timp ce el reuşise sa o faca sa se predea, dar in minte i se invirtejea nedumerirea. Cum de putea sa o faca sa simta asemenea lucruri cind sarutarile propriiui ei soj nu ii provocasera decit spaima? Care era baza medicala a acestui fapt? Gifia cind Adam s-a dat inapoi mingiindu-i fata cu ochii aceia neruşinaji ai lui, de culoarea indigoului, apoi a sarutat-o din nou. Raspunsul impetuos al lui Banner a fost stinjenit de deschiderea brusca a uşii de la camera de consultajii.

- MS rog, a zis Francelle cu.raceala, asta e o consultajie? tmi pare rau daca v-am intrerupt.

Adam a injurat şi s-a rasucit pentru a se uita la fata cu furie, deşi Banner n-ar fi putut face aşa ceva. Ea şi-a plecat capul ruşinata.

- Ce vrei? a explodat Adam.
- Aveam de gînd să te întreb despre petrecerea de Craciun, i-a răspuns Francelle cu o demnitate calculată.

38

O să fii aici, sau ai de gînd să dispari din nou și să te întorci furibund ca de obicei?

- Și nu puteai aștepta? a latrat Adam și Banner a zarit printre gene mușchii Tncordajii ai maxilarului lui.

- Nu m-am așteptat să te găsesc atât de ocupat cu doamna, Adam. Trebuie să mă ierți.

-Trebuie? Ieși afara, Francelle.

- Deci poți să-ți vezi de treabă, i-a replicat ea Tnchizind prompt ușa Tn spatele său. Adam stătea la o mică distanță de Banner acum și umerii lui puternici se clătinau în timp ce Tși trecea o mină prin par. .

- Iarta-mă, Trifoiă, a mai spus pe un ton brutal, deși nu i se uita Tn ochi. N-ar fi trebuit să fac asta. Pina la caderea nopții, Francelle o să-ți facă reputajia Jandari.

Banner nici nu se Tndoia de asta. Femeile doctori se bucurau, din câte știa, de bTrfa - mai cu seamă Tn micile orașe. Dar ea nu regreta sărutările, deși știa că ar fi fost cazul.

- E adevărat că dispari la Craciun și apoi te întorci furibund? I-a Tnt'rebat că să schimbe subiectul. A regretat pe loc faptul de a fi pus această Tntrebare. Ochii lui Adam deveniseră salbatici, tăioși și se albise la față.

- Nu am făcut decTt să te sărut, O'Brien, a zis. Nu m-am oferit să Tmi pun sufletul pe tavă.

Banner nu s-ar fi simțit mai umilită nici dacă el și-ar fi dat toată silința. I se părea că devinise caraghioasă și Tncrezută și și-a desprins ochii din privirea lui ciudat de amenințătoare. Spre surprinderea ei, Adam a oftat adTnc și a cuprins-o cu mTinile puternice de umeri.

-Trifoiă?, uita-te la mine, a mormăit.

39

Ea nu putea, din pricina lacrimilor care îi înceJoșau ochii, dar mindria ei nebună o obliga să și le ascundă. Nesuportind să nu fie ascultat, Adam i-a prrns barbia cu

o mina aspra, care mirosea a dezinfectant și a obligat-o sa ii asculte ordinul.

- Imi pare rau, i-a spus și suferința de pe fața lui a făcut-o să i suporte mai ușor propria durere.

Ea și-a tras nasul. De-acum îi văzuse lacrimile și nu mai avea ce face.

- Nu e cazul să-ți ceri scuze, i-a spus.

- Ba este, a insistat el. Am fost necivilizat și imi cer scuze.

Banner n-a mai știut ce să spună de asta dată și pe deasupra era deja uimită că sentimentele ei ranite îl interesau atât de mult.

-Adam..x

El i-a pus un deget pe buze.

- Să nu-mi spui, a zis el și apoi s-a dat înapoi dându-i drumul barbii lui Banner, iar ea s-a simțit respinsă de parea între ei să ar fi eșcat o prapăstie adâncă. El a rămas cu mina pe clanța ușii.

- O să vrei să mai lucrezi cu mine, O'Brien? a întrebat-o.

Banner era nedumerită. Ceruri, ce om curios era!

Acum o sărută de. Părea ar fi vrut să o devoreze, în clipa următoare o ranea cu vorbele, pentru că după aceea să o roage să lucreze cu el!

- Eu... Eu nu înțeleg, a zis.

Adam și-a arcurit o sprințea și și-a întins mâinile, larg, într-un gest de blândă nerăbdare.

- Te-am rugat să practici medicina împreună cu mine, O'Brien.

40

- Dar, doctorul Henderson...

- Henderson, a pufnit el. Dacă te îngrijorezi pentru pacienții lui, nu e cazul. Nu are nici unul.

- Dar... Domnul Royce mi-a spus în mod expres...

- Domnul Royce, O'Brien, n-are habar de pacienții lui Henderson. După cum îl cunosc, te-a privit și s-a decis să te curteze din pur amuzament. Poți fi sigură de un singur lucru, Trifoiă: te-a adus aici pentru că te-a găsit atrăgătoare, nu fiindcă i-ar pasa vreun pic de medicii existenți în Port Hastings.

Banner era cuprinsa de mii de senzajii - confuzie, furie, neîncredere.

- Minji! El mi-a spus ca pacienții doctorului Henderson au nevoie de mine - el a spus...

Adam o privea teribil de satisfăcut.

- Bineînțeles ca Ji-a spus și ca ești frumoasa, nu-i așa?

Ea a fost uluita de adevărul vorbelor lui. Temple remarcase felul în care arăta ea în timp ce plecau din port cu trasura lui în noaptea sosirii.

- Așa gândeam și eu, a zis Adam, citind corect expresia de pe fața lui Banner. Nu fii naiva, Trifoiăș. Eu Ți ofer o slujbă. O slujbă adevărată. O vrei sau nu o vrei?

Banner era nehotărâtă. Ideea de a lucra într-un loc atât de spărios și de bine echipat era atractivă din punct de vedere profesional și știa ca ar fi putut învaja multe de la Adam. Insa cum putea ști ca el spunea adevărul? Cum să fie sigură ca nu făcea același lucru de care Ți acuzase pe Temple Royce?

- și unde o să locuiesc? I-a întrebat ea cu bun-simț.

- Asta este o-casa mare, O'Brien, Poți locui aici.

41

Propunerea era alarmantă. Banner O'Brien era o femeie cu principii și de o moralitate înaltă, dar cit or să mai dureze aceste calități în cazul în care vor mai fi și alte sarutări ca acelea de adineauri? S-o ajute cerul, îi displăcuseră sarutările lui Sean care avea un drept legal la ele, dar ale lui Adam erau cu totul și cu totul diferite. Ți stirneau dorința pentru lucrul acela pe care îl urise cel mai tare în timpul căsătoriei.

- Nu cred ca este o idee bună, a zis.

Adam a dat din umeri.

- Orice ai spune, O'Brien, e treaba ta, a dat el înapoi deschizând ușa și ieșind, astfel ca Banner trebuia să aleaga: ori să-l urmeze, ori să stea acolo și să arate ca o aiurită.

L-a urmat bombanind, evitând ochii Francellei care o ardeau în spinare în timp ce parasea biroul. Adam mergea cu pași mari și furioși în timp ce traversau culoarul

lung inapoi spre casa principals, iar Banner se Jinea
dupa el suparata, roşie la faja, cu inima ranita. Sa te ia
dracu, s-a gindit cu malijie tandra. De parea i-ar fi auzit
vorbele, Adam şi-a intors capul şi a rinjit.

- Spune, O'Brien, s-a linguşit el in timp ce intrau din
nou in sufragerie. Care este raspunsul tau?

- Da, s-a bagat o alta voce masculinS. Care este
raspunsul tau?

Banner s-a rasucit şi a constatat ce mult se amuzau
Melissa şi barbatul inalt, frumos ca un pi rat care
aparuse alSturi de ea. El avea parul lucios, de culoare
cinepie şi o camaşa cu mineci largi, descheiata la git.
Ochii lui zimbitori aveau aceeaşi culoare imposibila albastru-
inchis ca şi ochii lui Adam, iar dinjii ii erau perfecji.

42

- Buna Jeff, a zis Adam pe un ton cam tngrijorat.

- Ce mai incintare, dupa şase luni, i-a intors-o Jeff
cu o indignare prefacuta. S-a intors şi s-a uitat in ochii
stralucitori ai Melissei. Nu crezi ca e ruşinos? Propriul
meu frate...

Melissa a incercat sa se prefaca şi ea suparata.

- Nu sint surprinsa. Nici pe mink nu m-a intimpinat
la vapor. Ce parere ai, ce o sa faca el cind or sa vina
aici Keith şi mama? la spune?

Adam a ris.

- Tncetaji, voi doi. O sa o faceji pe O'Brien sa
creada ca nu sint loial familiei. Ochii albaftri ai lui Jeff
s-au intors amuzati spre chipul lui Banner.

- O'Brien? Nu-mi vine sa cred ca fratele meu mai
mare i se adreseaza unei femei frumoase de parea ar fi
taietor de lemne. Spune- mi prenumele tau, frumoasa
mea, mor de nerabdare sa-l aflu. Adam a scos un sunet
amenintator. Banner a ris şi a facut o reverenta potrivita
cu remarca jucauşa a lui Jeff.

- Ma cheama Banner, a zis.

Adam era furios fara s-o arate. „Ma cheama Banner”,
a maimujarit-o el in gind. Fir-ar sa fie, el inca nu
indraznise sa ii zica pe nume, chiar şi dupa acele doua
nerecomandabile, dar teribil de delicioase sarutari
furate in camera de consultatii, iar acum ea ii oferea

numele lui Jeff intr-un mod care putea fi considerat cochet. Bruce, n-a mai putut suporta felul in care ea se uita la fratele lui - toata atenjia ei ar fi tr'ebuit sa i-o acorde lui, personal.

- Trifoias, i-a spus crispat. Vrei sa mincam? Inca nu mi-am terminat consultative...

Jeff a aruncat o strimbatura de cunoscator in direc43 jia lui Adam și a tacut, lutnd o mtna a lui Banner tntr-a lui, tnclintndu-se ușor și sarutndu-i-o. Adam ferbea.

- O sa facem tn ziua dinaintea Craciunului o partida de patinaj, a zis Jeff blind, factndu-se a nu-l baga tn seama pe fratele sau. Dupa aceea o sa tmpodobim bradul și o sa ne delectam cu o cina magnifica facuta de Maggie. Nu vrei sa fii cu noi, Banner?

Ochii verzi ca trifoiul ai lui Banner au stralucit ctnd s-a uitat la Jeff și a dat din cap cu timiditate.

- Nu am patine, a zis ea.

Melissa i-a sarit imediat tn ajutor.

- Nu te tngrijora, Banner, am o pereche tn plus.

Poate ca tji vin Jie patinele mele - hai sus tn camera mea sa vedem.

Incredibil, O'Brien a fost imediat de acord și s-a grabit dupa Melissa de pare a n-ar fi fost doctorija și n-ar fi avut pacienji de vazut. Adam a scrtfnit din dinji și s-a uitat urtt dupa ele. Rtsul lui Jeff era molcom și atot-știutor.

- Unde ai gasit fiinja asta? I-a tntrebat pliindu-și bratele.

Privirea lui Adam pare a vrea sa tl faca fartme pe Jeff.

- Nu e treaba ta unde am gasit-o, a grohait. Ce dracu tnjelegi tu prin asta, ca ti iei mtna și i-o saruji... Jeff a rinjit.

- Tti pasa ca-mi place? Este cea mai aratoasa femeie pe care am vazut-o vreodata.

- Las-o tn pace!

Jeff și-a arcuit o sprtnceana.

- Vrei sa mai discutam pe tema asta?

-Da.

44

- Afara?

Adam a dat din cap.

- Afara.

Au ieșit pe ușa din faja ca sa se infrunte in curte, așa cum o mai facusera cu sute de prilejuri, in special in anii tumultoși ai copilariei lor. Erau cam de același gabarit, cam la fel de voinici și o lupta intre ei putea dura mult și bine. Pe moment lui Adam ii venea sa-l faca praf. Oricît de prostește parea, era gata sa se lupte cu acest frate al lui pe care il iubea și il respecta. Jeff și-a indepartat picioarele virite in cizme și și-a incrucifat brajele.

- Daca simji ceva pentru doamna, Adam, de ce nu imi spui?

Adam nu știa ce simjea in afara de un fel de dorinja innebunitoare. O dorea pe O'Brien - o dorise chiar din momentul in care intrase in casa lui Henderson și o vazuse - dar nu știa cit de adinc era sentimentul sau cit va dura el* Oare asta era iubire? Nu își putea raspunde la intrebare mai ales ca niciodata nu știuse cu adevarat ce insemna sa iubeasca o femeie. Jeff a rinjit.

- Deci? a insistat el.

Adam a injurat. Dumnezeu, cit de tare își dorea, cita nevoie avea sa il cafteasca.

- Nu știu, s-a confesat fara mare putere de convingere.

Jeff a fluierat si ochii lui albaștri s-au inveselit.

- Oh, Dumnezeu, e adevarat. Ești indragostit!

Adam a scos un oftat de frustrare și s-a intors cu spatele.

- Nu, a zis dupa o tacere indelungata.

- Nu? L-a bafjocorit Jeff. Vezi ca vorbesti cu fratele

45

tau, Adam. Omul te cunoaște mai bine decit oricine pe lume. Am invitat-o pe doamna la o partida de patinaj și i-am sarutat mtna, iar acum, trebuie sa admiti, ești gata sa ma ucizi.

Adam și-a plecat capul și a alunecat pe ceafa zapada rece. Oare își pierdea minjile? Vrusese sa il izbeasc' pe Jeff și inca mai dorea sa o faca. Pe Jeff, fratele lui. Cel mai bun prieten al lui!

- larta-ma.

- Adam, daca o iubești, e in regula. O sa o las in pace.

- Am intilnit-o noaptea trecuta, a zis Adam tragind aer in piept, dar fara a reuși sa-și limpezeasca minjile. Noaptea trecuta. Cum dracu' aș-putea sa ma fi indragostit de ea?

- Se mai intimpla și lucruri ciudate, i-a replicat Jeff. Pe deasupra, este atit de frumoasa, incit eu n-am intilnit-o decit de cinci minute și sint deja pujan indragostit. Adam s-a rasucit cu pumnii strinși, cu mintea tulburata. Jeff a ris și s-a dat inapoi, ridicindu-și miinile intr-un gest impaciuitor.

- Adam, Adam, pentru Dumnezeu, e aproape Craciunul. Ce-o sa spuna mama daca vine acasa de la Olympia și ma gasește, pe mine, fiul ei favorit, batut mar?

Adam și-a lasat in jos brajele.

- Poate ca nu sint zdravan la cap?

- Bineinjales, i-a replicat Jeff, dar asta nu e o noutate. și nu exista nici un leac pentru febra ta de acum frajioare, crede-ma.

Adam a scos un sunet inabușit, s-a dus pina la cea mai apropiata gramada de zapada și s-a trintit in ea cu

46
faja. S-a mirat ca nu I-a Tnghijit pamintul. Hohotele lui Jeff s-au inaljat pina la cer, apoi el a intins miinile și I-a ajutat pe frajior sa se ridice in picioare și au intrat ?n casa Jinindu-se de dupa mijloc. /

Banner a aflat multe despre familia Corbin in timp ce incerca patinele Melissei, care aveau sa-i vina perfect cu doua perechi de ciorapi in plus. Erau trei fraji, toji nascuji la un an diferenta unul dupa celalalt, Adam primul, Jeff al doilea și Keith al treilea. Fratele cel mai tinar avea treisprezece ani cind venise pe lume Melissa, dar in ciuda sosirii ei intirziate, era foarte apropiata de toji trei frajiorii. Numele mamei ei era Katherine și, conform descrierii Melissei, era frumoasa și formidabila. Calatorea aproape tot timpul, Jinind cuvintari in sprijinul objinerii sufragiului pentru femei și scria articole care apareau in cele mai renumite periodice.

- Dar tatal tau? a indraznit Banner in timp ce isi incheia pantofii pe picior.

Expresia Melissei s-a intristat brusc.

- A murit acum cinci ani, a zis.

- Iarta-ma, n-ar fi trebuit sa te intreb.

Melissa s-a dus la fereastra din apropierea caminului in care trosnea un foe placut si a ramas cu privirea ajintita afara, mototolind in mina perdeaua de dantela.

- A fost un accident, pe apa. Tati si Adam pescuiau somon cu barca lui tati. Indienii l-au salvat pe Adam, 47-

dar n-au reusit sa-l mai gaseasca pe Tati.

- Oh, Melissa! Banner inghijea in sec.

Fata s-a Tntors spre Banner cu ochii stralucitori.

- Pentru Adam a fost groaznic. Cred ca si-a facut mustrari de cuget. si acum sufera, iar uneori dispare cite o zi intreaga sau chiar mai mult.

- De ce tmi spui asta? a intreat-o Banner cu blindeje.

- Pentru ca Adam te place - stiu ca te place. Poate ca tu esti exact persoana pe care noi toji am sperat sa o gaseasca' A tacut, s-a uitat in tavanul intunecat din dormitorul ei si a oftat. Te rog, Banner, sa nu il ranești. Sufera si așa foarte mult.

Banner si-a reamintit reactia lui la intrebarea din sala de consultajii, o intrebare care semanase cu a lui Francelle.

- Fata din biroul lui, a reflectat, I-a intreat daca el are de gind sa vina la petrecerea de Craciun sau daca o sa dispara. La asta te referi tu?

Melissa a dat din cap necajita.

- Sarbatorile le tolereaza cel mai greu. Sta deoparte cit mai mult cu putinja, iar cind revine este imposibil de suportat.

- Poate ca nu ii plac petrecerile, a incercat Banner fara mare convingere, dorindu-si sa poata cumva sa o mingiie pe fata.

Dar Melisa a scuturat din cap.

- Inainte ca tati sa moara, lui ii placeau petrecerile.

Banner s-a simjit indurerata gindindu-se la cit trebuia sa sufere Adam, cit de vinovat se considera pentru

ca el supraviețuise accidentului, iar tatal lui nu. Se pare ca n-avea ce sa faca, decit sa schimbe subiectul.

48

- Mi-ai spus c3 Jeff este capitan pe o goeleta numita *Doamna Marii*, nu-i așa? și ca Keith se ocupa cu iiveziile de meri ale familiei, care sint situate la poalele munjilor. Dar tu, Melissa? Tu ce faci?

Chipul Melissei a devenit mai stralucitor și și-a ridicat barbia cu mindrie.

- S>int la Universitatea teritoriala, In Seattle. Vreau sa ma fac ziarista, ca mama.

- E minunat!

tn frumoșii ochi albaștri a aparut o sclipire ghidușa.

- O sa-ji arat daca imi promiji sS nu spui nimSnui!

Ce-ar mai vrea frajii mei sa afle - mș rog, nici nu le da prin cap, asta-i tot. Ea deschidea acum un cufar de la piciorul patului și cauta inauntru. Dupa citeva clipe a scos o publicajie, cu o coperta luxoasa, care arata o femeie slabanoaga, carata in braje de un muntean barbos. Titlul era *Aventurile Tenaciei in Vestul Salbatic*. Banner a ramas interzisa pentru o clipa, dar și-a revenit repede. Semnatura aparjinea unui barbat numit Marshall S.Whidbine.

- Tu... Tu ai facut desenul? a intrebat plina de speranja.

- Dumnezeule, nu! a exclamat Melissa, stind linga Banner pe pat. Eu sint Marshall S.Whidbine!

Banner a ramas cu gura cascata, mai mult din cauza tncintarii nemarginite a Melissei.

- Sa Jii minte, Banner, a avertizat-o printre hohote de ris. Ai promis sa-mi pastrezi secretul! Pe deasupra, povestirile nu sint așa cum iji inchipui daca privești la desene.

- Sigur, sper ca nu, a respirat greu Banner. De ce faci asta, Melissa? N-ai nevoie de bani...

49

Melissa și-a desfScut miinile tntr-un gest propriu familiei Corbin și care ti devenea binecunoscut și lui Banner.

- Fac asta pentru exercijiu, pentru experienJS. La fel cum tu probabil fSceai vizite tn spitale ctnd erai inca students.

Mtinile lui Banner tremurau puţin ctnd a tntins romanul de duzinS tinerei lui autoare.

- De ce nu scrii tu o - o carte adevSratS?

Melissa a ztmbit mtngtind coperta cSrJii cu tandreje.

- O sS scriu ctnd o sS mS pricep destul de bine. Vrei sS citeşti asta pentru mine, Banner şi sS-mi spui ce pSrere ai? Ce gindeşti, pe cinstite? Banner ar fi vrut sS-i spunS cS o sS cumpere o copie cu prima ocazie, dar a luat volumul oferit cu largheje de Melissa..

- Mi-ar pIScea sS-l citesc, i-a spus cu toata sinceritatea.

- Perfect, i-a rSspuns tncntatS Melissa. Dar sS nu spui nimanui. Adam a tncetat sS mS mai bats acum ctjiva ani, dar dacS afIS de asta, probabil cS se apucS din nou!

Banner a rts tot drumul ctt timp a coborit pe scSri, dar romanul Melissei era vtrit tn siguranJS tn buzunarul hainei şi ea ar fi fost gata sS moara dectt sS tradeze secretul. Ea şi Adam au luat o masS mai degrabS rapidS, singuri tn bucataria mare cu cSrSmizi pe jos şi apoi au plecat. S-au aşezat in trSsurS, de data asta avind o piele de urs pentru a le acoperi picioarele şi abia atunci Adam şi-a pus din nou pe tapet ideile.

- Vrei sa lucrezi cu mine, Banner?

Ea a ztmbit auzindu-l cS ti foloseşte prenumele.

- Da, a zis. Dar o sS locuiesc mai bine in casa

50

doctorului Henderson - cel puţin ptna ctnd voi gasi o casa a mea.

Pentru moment, Adam arata gata sa protesteze, dar n-a indraznit.

- Muljuresc, a zis. Patinele Ji s-au potrivit?

Banner a ztmbit.

- Da.

El s-a tncrunat, privind tn alta parte, la drum, deşi calul parea sa ştie prea bine pe unde mergea.

- Deci, vii la petrecere.

Perspectiva unui Craciun petrecut in singuratate era mult mai proasta dectt a unei sarbatori petrecute cu nişte persoane att de nostime precum Melissa şi fermecatorul Jeff.

- Desigur, i-a raspuns. Vrei și tu sa vin?

Lui i s-a incordat un mușchi tn maxilar, apoi s-a relaxat.

- O'Brien, cita vreme ai grija de pacienții mei, nu-mi pasa ce faci in timpul liber.

Banner, s-a lasat tn scaunul rece de piele, simJTnduse de pareca ar fi fost palmuita.

-Injeleg.

- Perfect.

- Tu te duci la patinaj, doctor Corbin Adam?

El i-a aruncat o privire neplacuta, uluita.

- Nu fac niciodata acțiuni stupide, O'Brien. Fratele meu - fSra nici o indoiala, ambii frați ai mei - or sa aiba grija de tine, așa ca nu va trebui sa mi ocup eu.

Banner a simjit din nou nevoia de a-l zgiljii pe omul asta, de a-l zgiljii in asemenea hal incit sa inceteze sa se ascunda in spatele acelei maști de ostilitate. In loc de asta, s-a uitat spre vapoarele, șlepurile și goeletele
51

care se clatinau pe apa tnvolburata. Se intreba daca accidental care luase viaja tatalui lui Adam nu afectase cumva starea psihica a supraviejuitorului.

Banuia ca de incidentul acela erau legate mai multe lucruri, mult mai multe. Deși avusese de a face cu doctorul Adam Corbin atit de puțin timp, știa ca un asemenea lucru, deși teribil in sine, nu putea sa produca daune atit de mari pe un timp prea indelungat. Adam disparea, spusese Melissa, mai ales tn preajma sarbatorilor. Și era tntotdeauna prost dispus ctnd se tntorcea la familia lui. Banner s-a simjit invadata de o idee care o tulbura foarte tare, Dar daca Adam avea o alta familie ascunsa undeva departe, poate o nevasta indiana și ctjiva copii?

MuIi barbaji faceau asta, știa ea. Unii dintre ei erau chiar casatoriji cu o femeie de culoare. Un sentiment, de dezolare a cuprins-o și și-a tnchis ochii avtd viziunea lui Adam care facea dragoste cu o femeie frumoasa, cu pielea aramie. Auzea chiar și Jipetele care i se pareau oribile ctnd veneau de la Sean - minunatele Jipete ragusite pe care Adam le-ar fi putut scoate ctnd i-ar fi

fost insuportabil de bine.

Pe obrazul rece al lui Banner a curs o lacrima, care a alunecat în faldurile hainei.

- Acum ce dracu mai ai, O'Brien?

Ea a deschis ochii, l-a privit pe obraznicul și arogantul de Adam și i-a scos Jimba. El a rămas în timp ce ajungeau la poalele colinei și îndreptau trasura înspre Water Street.

- Iarta-mă, te rog, i-a spus dându-i din umeri.

De-ai ști că tmi pare de rău că te-am tntlnit, reflecta Banner, care se gândise că n-o să mai dorească nicio dată un barbat după tot ce suferise cu Sean Malloy.

Dar Tl dorea pe barbatul asta și Ti pasa foarte mult de el.

Mai rău, Tntr-o zi probabil o să Tl și iubească. S-a cutremurat și Adam a Tntins miinile nerabdator, ca să o acopere pTna la mijloc cu cerga. Contactul i-a provocat un ciudat amestec de senzații și Banner a fost atit de supărată de asta, TncTt i-a Tnlaturat violent mina și a latrat:

-Numaatingel

Adam s-a holbat la ea și a scuturat din cap; a depart toate bordurile și cTrciumile pe care Banner le observase Tn noaptea de dinainte, apoi a condus trasura pe o colină Tn jos, Tn direcția apei. Ei i s-au oprit ochii la un vapor de pe plajă. Fusesse pus pe docul uscat și erau niște trepte care duceau spre punte. Pe partea laterala a goletei era scris numele vasului *Umbra de argint*. Paralel cu balustrada vasului, tTnjeau prostituatele, privind la trasura care se apropia sau uitându-se la cerul din care cadea ninsoarea. Undeva la bord, un pian cTnta și niște voci vesele Tl acompaniau, „*Dumnezeu sa-i ocrotească pe domnii veseli*“.

O femeie cu parul castaniu, foarte TmpopoJonata, se afla lângă vas; a zTmbit, apoi s-a batut pe coapsa și a strigat:

- Hei, Doc, i-ai adus un dar lui Bessie pentru Craciun?

Adam a ris și a scuturat din cap Tn timp ce oprea trasura și a dat la o parte cerga ca să se ridice. Pentru o clipă se părea că uitase de existența jui Banner și nici nu era de mirare.

- Nu acum Bess, i-a raspuns el. Nu vezi ca sTnt cu o doamna?

Bess s-a strimbat.

53

- Nu-mi pasa dectt ca nu primesc darul meu, scumpule.

Banner s-a tnoșit și s-a tnjepenit și n-ar mai fi ieșit din trasura deloc, daca Adam n-ar fi dat ocol ptna la ea ca sa-i ia brajul și s-o forjeze sa coboare.

- Tu ai vrut sa practici medicina, O'Brien, i-s spus din coljul buzelor, așa ca tnceteaza sa te porji ca o misionara ofensata, aflata printre salvatici.

- Tu o vizitezi pe femeia asta tngrozitoare? i-a șoptit Banner furioasa și, deși s-a luptat din toate puterile, n-a reușit sa-și elibereze brajul din mtna lui.

El a privit-o cu rautate pe Banner.

- De ce dracu te intereseaza? i-a tntors-o.

- Nu ma intereseaza! a minjit Banner enervata.

- Foarte bine. Lucrușorul aia tinerel și draguj care locuiește tn camera numarul patru are un furuncul pe fund. Du-te tu și ai grija de el tn timp ce eu o sa examinez un alt pacient.

- Pe Bessie, de exemplu?

Dantura perfecta a lui Adam a sclipit tntr-un ztmbet tnnebunitor.

- O'Brien, O'Brien, a gtfiit el. Ctnd o sa pricepi?

Daca vreau o femeie, nu am nevoie sa platesc.

Saptamini tn șiir dupa aceea, toata lumea pe Water Street a vorbit despre felul tn care un doctor I-a palmuit pe celalalt drept tn mijlocul rampei de la *Umbra de Argint*.

'V!3 W r

Puntea de la *Umbra de Arglnt* era alunecoasa din cauza zapezii și a gumei de mestecat scuipate pe jos, iar Banner Tși Jinea fustele ridicate, plina de concentrare.

- Oamenii se imbolnavesc peste tot, O'Brien, i-a spus Adam sec pe un ton orispat, chiar și in locuri din astea necuviincioase.

Banner a devenit Jeapana. Fusese Tn locuri mai rele in timpul practicii, Tn colibe și suburbii unde șobolanii

circulau liberi, iar ferestrele sparte erau acoperite cu bucaji de ziar. Spitale in care doctorii, așa-numiții doctori, fumau trabuce deasupra ranilor deschise și aduceau balega de cal pe taipile pantofilor.

- Multumesc foarte mult pentru aceasta remarca inteligenta, i-a intors-o.

Bessie, prostituata, plutea inspre ei, leganindu-și șoldurile, cu rochia subjire de tafta care lasa majoritatea trupului descoperita in aerul rece. Și-a rrrngiiat parul din nou și a aruncat priviri ucigatoare spre vTrfurile cizmelor lui Adam, apoi I-a masurat ptna la cap, factnd o pauza, cu simpatie; dupa aceea s-a uitat la urma roșie pe care mtna lui Banner o lasase pe fața lui. Adam 55

a impins-o pe Banner cea inspaimintata Tnainte și a prezentat-o.

- Aceasta este colega mea, doctorija O'Brien, a zis.

Vrei sa-i araji unde este camera lui Lou, te rog?

Bessie a privit-o toleranta pe Banner.

- Pe-aici, Roșcato, i:a spus, dupa o tacere lunga și neplacuta.

Prea mindra pentru a privi in urma spre Adam, Banner a urmat-o pe Bessie printr-un hoi marginit de nenumarate uși. Camera patru era in capatul cel mai indepartat și prostituata a batut tn ușa cu o energie lipsita de simpatie.

- Lou! a Jipat ea. Hei, Lou! Ești Tntr-o stare corespunzatoare?

Ji-a venit cineva.

- Intra, s-a vaicarit o voce prapadita.

Dupa ce a tras aer in piept cit putea de profund, Banner a pus mina pe clanja și a intrat. Camera era surprinzator de curata, deși lumina era slaba și mirosea a parfum de flori. Pe pat, tntr-un așternut din satin roz, pacienta o aștepta. Femeia - in lumina aceea pareea doar cu pujan mai in virsta decit Melissa - statea m genunchi și in coate, cu fundul ei dolofan jn sus. Bessie a mormait ceva și a plecat, Inchizind ușa in spatele ei.

- Am injeles ca ai un furuncul, a zis Banner, punindu-și trusa pe o noptiera plina de atomizoare de cristal, de celofan de la bomboane și de romane de

prost gust, precum cel al Melisei. Printre toate acestea erau și carji de vizita pe care se putea citi: „*Domnișoara Lou, camera patru, Umbra de Argint. Intotdeauna vep fi bine primip*”.

- Cine ești? s-a vaicarit Lou, intorcindu-și capul ca sa se holbeze la Banner, cu niște ochi triști, de
56

culoarea levanjicai.

- Sint doctorija O'Brien. Pot sa vșd furunculul, te rog?

Lou și-a ridicat camașa de noapte și și-a dat jos chilojii de culoarea murei.

-Ești... ,

- Da. Banner s-a aplecat, crispata, sș examineze leziunea urita. Arata rau și porjiunea TnconjurStoare era inflamata. Sint intr-adevar doctorija.

La intrebarea nepusa, dar care primise deja raspunsul, Lou a insistat:

- Unde este Adam?

Banner- și-a mușcat buza de jos și s-a rasucit sa deschida trusa și sa caute prin ea vatș, alcool, un bisturiu și acid carbonic.

- Doctorul Corbin este pe undeva pe aici. Vrei sa tl vezi?

- Nu! a Jipat repede Lou. Cel pujin nu in felul acesta. Este grozav ca ești femeie și ca ma poji ingriji. Banner și-a staptnit un ztmbet și s-a tntors ca sa se uite la lavoarul din celalalt capat al tncaperii. Acolo era o cana mare, Tmpreuna cu un lighean și un sapun, dar se indoia ca apa era fierbinte. A luat propriul ei sapun din Inveliful lui, dupa ce a așezat alaturi cele necesare pentru tratamentul pe care avea sa i-l faca lui Lou și s-a dus sa-și spele mtinile. Dupa aceea, a dezinfecat bisturiul cu grija, cu acidul carbonic, și a șters furunculul cu alcool.

- O sa te doara pujin, a avertizat-o ea pe un ton blind.

Lou și-a tncbis strtns ochii tnroșiJi tn așteptarea tratamentului.

57

- Stnt gata, Doc!

Cu toata bltndejea posibila, Banner a Incizat furunculul, a scos puroiul și I-a curajat, apoi a aplicat un bandaj curat deasupra. Tot timpul pe care Banner I-a folosit ca sa aruncp pansamentele murdare, sS-și spele mtinile, sa dezinfecteze din nou bisturiul, Lou s-a vaicarit pentru ca nu va putea sa lucreze ca lumea cu gramada de tifon lipita de fundul ei. Buzele lui Banner tremurau din cauza amuzamentului ascuns cu mare greutate.

- Aș considera ca pujina odihna Ji-ar face bine, a observat ea.

Lou s-a tntins moale, a cascat și și-a arcuit pujin sprtncenele subjiri.

—O sa ramtn singura, sa zac aici fara nimeni. Ctt o sa dureze ptna o sa ma simt mai bine?

- Ctteva zile, i-a raspuns Banner, tnciztndu-și trusa cu un clinchet autoritar. și sa nu tncerci sa... sa lucrezi tnainte ca rana sa fie vindecata. Daca tu crezi ca un furuncul incizat e neplacut, și mai neplacut ar fi sa faci o infecjie.

Intristata, Lou i-a promis sa faca o pauza.

- O sa vin sa te mai vad peste ctteva zile, i-a spus Banner pacientei tn timp ce pleca.

N-a fost dectt prea pujin surprinsa cind I-a gSsit pe Adam așteptind-o tn hoi, cu fundul sprijinit de perete și cu brajele incrucisate. Banner a constatat imediat ca nu avea pe el haina.

- Pacienta mea merge spre bine, i-a spus Jeapana.

Dar pacientele tale?

Gura lui Adam s-a strimbat pujin doar la unul din coljuri.

58

- Vindecarea este iminenta.

Banner ar fi dorit din inima sa-l plesneasca din nou la fel ca mai tnainte, dar n-a tndraznit. Simjea acest lucru, ca deși el suportase o data, la un al doilea atac ar fi luat o atitudine hotSrta.

- Plecam?

Ochii lui albaștri rtdeau spre ea și priveau cu mare

atenjie.

- Sa plecăm, a zis în timp ce vocile din interiorul ciudatului vapor razbateau pna la ei cu o noua versiune a canteceului *Bunul rege Wenceslas*.

Pe chei aștepta o alta prostituata tmbracata într-o rochie de satin albastru, care ti acoperea doar cu puțin mai mult decât sinii. Purta ciorapi din dantela neagra, o jartiera dantelata și un zmbet; fata I-a tras pe Adam de mna și i-a tintins haina cu un gest îndelung exersat.

Adam și-a luat haina și si-a pus-o pe el fara a nota cCiloarea vinejie de pe faja lui Banner O'Brien.

- Mulțumesc, a zis.

- Eu tji mulțumesc Jie, a tors creatura pe jumătate goala, înainte de a se întoarce la cei care petreceau în salon.

Adam i-a oferit brajul și arata doar pe jumătate rușinat ctnd Banner I-a refuzat mndra și a coborit rampa pe cont propriu. N-au scos o vorba pna ctnd nu s-au urcat în trasura ca sa o porneasca inapoi^ pe Water Street.

- Ce probleme ai, O'Brien?

Ea nu I-a privit, ci și-a fixat ochii pe ctriiumile și bordelurile din faja. Aveau o nevinovajie'festiva acele cladiri în zapada care se tOpea.

- N-am nici o problema Corbin, i-a replicat. El a

59
izbucnit în hohote neplacute de ris.

- Dumnezeu. Tu crezi ca mi-am permis sa ma bucur de placerile carni în locul acela, nu-i așa?

- Poji fi sigur ca nu-mi pasa, nici daca ai facut-o, nici daca n-ai facut-o.

- Ba da, Tji pasa. De ce nu recunoști?

Banner a devenit brusc interesata cu TncapaJTnare de ghirlandele de brad care atTrnau de ușa unei cladiri șubrede. Un interes tacut.

- O'Brien.

-Ce?

- Uita-te la mine.

- Nu vreau.

- De ce?

- Pentru ca ma dezguști, de-aia. Ar trebui sa fii un doctor responsabil și cTnd colo tu ești...

- Ba doctor am fost; am examinat amigdalele Hermionei. Banner a scos o exclamare de exasperare și ciuda.

- Amigdalele! Ma crezi atTt de idioata? Ca sa examinezi niște amigdale nu e nevoie sa te dezbraci!

Adam a ris din nou.

- Haina, a zis el cu o voce Tncarcata de Tnjelegere brusca. Trifoliaș, . mi-am scos haina pentru ca Tmi era prea cald. Numai pentru asta am scos-o, daca vrei sa știi.

- Nici nu vreau sa aud asta. Ea mai degraba I-a simjit dTnd din umeri decrt I-a vazut.

- Perfect.

- Amigdalele! I-a luat Tn ris Banner, respirihd greoi.

- Daca ai merge și tu Tmbracata ca ele, O'Brien, ai avea amigdalitS precis. și nu numai asta, dar...

60

- Tnainte ca el sa termine vorba, un șef de sala s-a repezit in drum facTnd semne cu brajele.

-Adam! a.Jipat barbatul. Adam, oprește-te!

Adam sarise deja din trasyra Tnainte ca Banner sa fi reușit macar sa-și traga cerga de pe picioare.

- Ce este? a Tntrebat Adam, TntinzTnd mina dupa trusa.

- S-a TntTmplat ceva Tngrozitor! a schelalait barbatul, aiunecTnd și aratind Tnspre ușile batante de la stabilimentul lui. Vino aici repede!

Banner și-a luat și ea propria trusa și I-a urmat Tn cTrciuma pe Adam. In timp ce ochii i se obișnuiau cu lumina aproape inexistentă și-a dat seama ca exista o Tntreaga muljime Tncercuind una dintre mese. Pe jos era rumegu?, iar perejii erau acoperiji cu draperii. Deasupra barului plin de zgTrieturi atTna un portret Jipator, cu un nud obez Tn atitudine lenevoasa. Doamne, s-a gTndit Banner.

- La dracu, fugiji din caie! a racnit șeful de sala, facTndu-și drum cu coatele prin grupul care murmură Tn jurul mesei. Faceji loc doctorului!

Banner a pașit și ea rapid prin culoarul strTmt care

se deschisese pentru Adam, dar cTnd i-au'picat ochii asupra subiectului Tntregii agitajii, tara. și-ar fi dorit sa nu fi venit. Un barbat tTnar, cu parul frumos, statea la masa și mina lui dreapta era Jintuita de suprafaja mesei cu un cujit cu mTn'er de sedef. Avea faja palida din cauza șocului și a durerii, iar la coljurile gurii i se adunase saliva. și-a ridicat ochii spre Adam implorind, dar n-a reufit sa scoata o vorba.

- Isuse, a gTfTit Adam, apoi a apucat mTnerul cutitului cu ambele mTini și I-a tras cu o mișcare rapida. In timp 61

ce singele a navalit din rana ingusta, barbatul a cazut cu capul pe masa, leșinat. In sfirșit, spectatorii s-au dat inapoi și s-au indepartat de masa, factnd comentarii șoptitef Banner a luat bandaje și alcool din trusa ei in timp ce Adam folosea cujitul insingerat ca sa taie mineca de la haina tinarului. Ii aplica un garou cind ea s-a apucat de dezinfectarea și pansarea ranii. Adam a privit cu scepticism bandajul aplicat rapid.

- O sa aiba nevoie de copci, a zis.

- Știu, i-a intors-o Banner, deși adevarul ,era ca fusese atit de copleșita de oroarea și brutalitatea situației, incit uitase.

- Da-i ceva impotriva durerii, i-a ordonat Adam, in timp ce o impingea pe Banner deoparte și desfacea bandajul.

Baiatul incepuse sa se agite, gemind ca un animal ranit. tngrozita, nu la fel de sigura pe sine cum parea, Banner se holba la baiatul pe jumatate conștient si la doctorul care il Jinea.

-Laudanum?

- Morfina, O'Brien. O sa aiba nevoie de copci pe ambele parji ale miinii și rana probabil ca este extrem de dureroasa. Copleșita, Banner a luat o seringă și o fiola din trusa lui Adam, de parea n-ar fi avut asemenea lucruri și in trusa ei. Miinile ii tremurau umptind seringă, ridicind-o spre lumina lampii, scojind bulele de aer din lichidul acela. Satisfacut, in aparenja, datorita micsorarii debitului de singe, Adam lasase garoul sa atirne.

- Tntii alcool, Banner, a zis.

Banner s-a înroșit din cauza că îi spusese un lucru elementar. Apoi, Jinind seringă într-o mină, s-a străduit să curețe brațul băiatului cu cealaltă. Adam a scos o

62
exclamație de exasperare și a luat vată din mână ei și a trînd-o în alcool, înainte de a șterge un loc de deasupra venelor umflate, exact în zona cotului. După aceea a cerut morfina și i-a făcut injecția. Ochii indigo ai lui Adam erau nemiloși când s-au pironit pe fața lui Banner.
- Am încredere că ești capabil să sterilizezi un ac, da? a mormăit.

Banner se lupta cu lacrimile de umilință și a dat din cap, apoi a găsit acul cerut, l-a curățat cu acid carbonic, i-a pus un fir de catgut și i l-a tăiat lui Adam.
- Ce dracu s-a petrecut aici? a întrebat el gloata în timp ce sutura rana cu maiestrie.

Nimeni nu i-a răspuns și era evident că nimeni nu avea să-i spună adevărul sau să îi arate vinovatul. Adam a nodat ajele pe o parte a mâinii și a tors-o ca să închidă și rana de pe cealaltă parte. Băiatul s-a trezit, s-a holbat la ac și a leșinat din nou. În sfîrșit, Adam a terminat. A pus alături acul, a dezinfectat ambele răni încă o dată și i-a aplicat un bandaj gros. Întrucîm începuse din nou vorbăria; era de parcă pînă atunci toată lumea și-ar fi ținut rasuflarea.

- Cine este doamna cea frumoasă, Doc? a dorit să afle un bărbat. *

- E noua dumneavoastră asistentă? l-a întrebat un altul. Un al treilea bărbat i-a aruncat:

- Mai bine ar fi asistentă mea, a zis și toată lumea aflată în acel loc al degradării și urîjniei a izbucnit în rîsete cu excepția lui Adam și a lui Banner. Adam s-a îndreptat și și-a plimbat ochii de la un chip răvășit la celălalt. Din nou s-a așternut tăcerea.

- Noi doar am glumit, Doc, a îndrăznit un marinar de

63
vîrstă mijlocie, care se sprijinea de bar și arăta destul de necăjit.

Adam a apucat-o pe Banner de cot și a scos-o spre ușile batante din lemn ale circului

- Așteapta-mă în trasura, i-a spus.

Ea s-a oprit înspăimântată de moarte la gândul a ceea ce i s-ar fi putut întâmpla lui Adam dacă ar fi avut de gând să îi provoace singur pe toți acei oameni îngrozitori.

- Nu, a spus ea.

Adam s-a întors în direcția ei cu un gest amenințator.

- La dracu O'Brien...

Dar ea ramăsese acolo unde se postase la început.

Adam a intrat în încăperea din nou, a injurat încet și I-a ridicat pe tipul semiconștient de la masă. Împreună, el și cu Banner, l-au susținut pe tânăr să iasă afară în aerul proaspăt și în zapadă; apoi l-au vîrît în trasura. El se clătina între ei, destul de moale, în timp ce făceau drumul înapoi spre colină, la casa cea mare alături de care se afla spitalul. Pacientul fusese dezbrăcat și așezat într-una din secții, în pat, înainte ca Adam să-și traga sufletul „acum - că - e - vai - de - capul - tău cu Banner”.

Ea s-a clătinat dîndu-se înapoi cînd el a înaintat printre cele două rînduri de paturi cu miinile în șolduri.

- O'Brien, i-a spus fierbînd în sine propriu, în timp ce se apropia de ea, bărbajii din circiumă aia nu erau niște gentlemeni, așteptînd să-și înscrie numele în carnetul tău de ball De ce n-ai plecat cînd Ji-am spus?

Banner ajunsese deja în perete, lângă sobă și nu se putea duce mai departe.

64

- Eu numai... Eu n-am vrut...

- Cînd Tji dau un ordin, să-l ascuți!

Din cauza furiei, Banner s-a făcut roșie ca focul la fajș.

- Cine ești tu ca să-mi dai ordine?

Adam era doar la mica distanță de ea în clipa aceea și arăta atât de furios, că Banner era sigură că el avea să o pocnească. Nu s-a întors totuși astfel, întrucât o voce de femeie s-a auzit în momentul crucial, răsunînd din ușa precum clopoțelul salvării.

- Adam? Ea este Banner? prezintă-mă și pe mine!

Umerii masivi ai lui Adam s-au relaxat. Banner l-a observat confecționîndu-și un zîmbet ușor înainte de

a-și întoarce capul pentru a o vedea pe femeia mlădioasă și blondă din spatele lui.

- Buna, mama, i-a spus cu gravitate, în timp ce frumusețea aceea îl îmbrajișea. Banner era uluită ca o creatură atit de minunată putea fi mama a patru copii mari, dar acel albastru-Corbin din ochii ei a convins-o de adevăr. S-a uitat pe după umarul fiului ei la femeia pe care Adam fusese pe punctul de a o găti.

- Jeff și Melissa aveau dreptate - ești frumoasă! s-a entuziasmat ea. Pe deasupra ești și doctorișă. Doamne, Doamne - pariez că asta te macină pe tine, nu-i așa? Și-a mutat ea privirea spre Adam, brusc invadată de tandrețe. Aveți mila, a adăugat.

Adam a izbucnit în ris.

- Eram gata să o găti, ca să-ți spun adevărul. Mama, ea e doctorișă Banner O'Brien. Banner, e mama mea, Katherine.

Katherine i-a întins o mână mică și fermă.

- Știi că nu te-ai fi gătit cu adevărat, i-a spus cu
65

ochii mari și aibaștri licarind de veselie. Știe că l-aș fi pedepsit.

Personalitatea acestei femei alcătuită din degajare și căldură a înveselit-o pe Banner.

- Mă bucur să vă întâlnesc; doamna Corbin.

- Și eu, mulțumesc, i-a replicat doamna Jinind-o pe Banner de braț și conducând-o la distanța de Adam prin secție, spre partea centrală a casei. Dar tmi poți spune Katherine. Povestește-mi despre tine, Banner O'Brien. Jenny nu numai că o aștepta cu cina în noaptea aceea, dar îi încălzise și apa pentru baie. După ce a mîncat, Banner s-a grabit să se duca în micul dormitor, și-a scos hainele și s-a vîrît în căduța în care cada cu apă din care ieșeau aburi.

- Cred că ai avut o zi grea, a remarcat Jenny care statea la birou cu spatele la Banner, aranjînd și rearanjînd peria și pieptenul pe care le despachetase.

- Se înjelege de la sine, a suspinat doctor O'Brien, în timp ce durerea pulsantă din mușchii ei începea să dispară. Chiar așa, Jenny, cum ai ajuns tu aici, în casa

asta?

- Adam m-a angajat, i-a raspuns Jenny fara a se intoarce. El a zis ca de vreme ce bestia este plecata, a sosit timpul sa se faca curajenie in mizeria din bucatarie.

Banner a rinit. Si-l putea imagina cu usurinza pe Adam care l-antipatiza pe doctor Henderson, spunand

66
asemenea lucruri.

- Eu Tji stint recunoscatoare pentru munca ta, i-a zis. Si pentru ca stai cu mine, de asemenea.

Jenny a dat din umeri, fara a-i raspunde.

- De cit timp Tl cunoști pe Adam?

Jenny s-a așezat pe marginea patului lui Banner, și-a netezit fustele din poplin și a privit-o cu politețe.

- Il cunosc de cind ma știu. De ce?

- El ma uluiește, a reflectat Banner stringand buretele imbibat cu apa calduja pe brajul sting.

Jenny a ris.

- El uluiește pe toata lumea.

- Melissa Tmi spune ca are obiceiuri curioase.

Jenny pareea nu se simjea in largul ei.

- Pareea nu toata lumea e la fel? a riscat ea.

- El are un secret, a insistat Banner.

- Nu, a zis fata indiana, stringand mTinile pina i s-au albit Tncheieturile.

- Ba da, a contrazis-o Banner. Dispare, știi? In special in preajma sarbatorilor.

- Este doctor. Daca dispare, e pentru ca are pacienți de vizitat.

Banner a suspinat. Jenny Ti ascundea ceva și Tși dadea seama de asta, dar nu avea cum s-o faca sa vorbeasca.

- Ma gTndesc ca are o femeie pe undeva, a zis ea și gTndul acesta a facut-o sa simta tot felul de dureri in trup.

- Așa? i-a replicat Jenny pe o voce tremurata. Apoi, de pareea n- ar fi așteptat un raspuns, s-a ridicat și a ieșit din camera. Banner și-a terminat baia, certTndu-se singura pentru ca nu Tși pusese stavila gurii și a ieșit

67

afara din cada. Pentru nu se știa care motiv, pe faja incepusera sa-i alunece lacrimi.

Dupa ce și-a oferit cinci minute de placere nemasurata intr-una din cabine, marinarul a pus ctteva monezi pe bar pentru a-și achita nota de plata și a ieșit afara. La naiba, era frig, din cauza vintului turbat și a zapezii care il tnfrigurau ptna tn madulare. Stind tn ușa, s-a uitat inapoi la masa pe care barmanul incerca sa o ștearga de petele de singe. A ztmbit, stringind mtnerul de sidef al cujitului. Aștia toji nu or sa-l mai acuze pe Mike O'Hurlehey ca a trișat la carji, or sa-l Jina minte. Pe strada, O'Hurlehey a tras cu urechea sa auda sirena vaporului lui, *Jonathan Lee*. Mergea cu pas rapid indreptându-se spre port; n-avea rost sa il supere pe capitan tntirziind. In noaptea asta porneau spre Canada și Mike își dorea partea lui, chiar mai mult decit sa ramina in bunele grajii ale lui Temple Royce, care pinș la urma de fapt insemna cam acelafi lucru. Dar chiar in timp ce se pregatea sa se urce pe goeleta, tnainte ca ea sa-și ridice pinzele, s-a gtndit la tirfulija aceea cu parul roșu care intrase tn circiuma impreuna cu doctorul. Ce n-ar fi dat el sa fi avut de-a face cu ea in cabina aceea pentru cinci minute! O'Brien, așa o chema. Se gindea la ea cu incapajinare, nu avea odihna tntrebtndu-se daca așa ii spusese doctorul. Da, O'Brien - Banner O'Brien. O'Hurlehey ridea in sinea lui in timp ce se grabea pe chei spre rampa tnzapezita a vasului *Jonathan Lee*. Cite

68

n-o sa mai povesteasca despre ea și despre lovitura cu cujitul și despre doctorul cu parul negru de indata ce va ajunge in Portland! Ar putea chiar inflori pujan lucrurile; o sa spuna ca doctorul o luase pe domnișoara Banner O'Brien intr-una din cabine și ii facuse felul. Poate ca ar putea afirma ca și el i-o facuse. La dracu, nimeni n-o sa își dea seama de diferenja, acolo in Oregon și numai gindul la asta era aproape la fel de satisfacator de pareo ar fi fi facut-o. Cind o s-o și povesteasca o sa fie mai bine.

'3CWP

Adam statea la ferestrele salonului, cu o bautura in mina, privind afara spre muntele pe care nu avea cum sa-l zareasca din cauza intunericului și a furtunii. Jeff îl studia pe fratele lui in tacere, cu mirare. Adam i-a simjit prezența și s-a întors, pentru o clipa, ca să îi arunce o privire rapidă. Apoi, și-a îndreptat din nou atenția spre muntele invizibil.

- Keith a ajuns acasa?

Jeff s-a infundat într-un fotoliu de lângă fereastră și și-a întins picioarele lungi.

- Nu. Mama crede că o să fie aici mâine. Adam și-a ridicat paharul la gură, apoi l-a coborît fără să bea. La dracu, ce putea vedea el acolo?

- O să-i placă Banner, a zis Jeff că să umple tacerea. Umerii impunatori ai fratei lui sau s-au încordat sub pinza cămășii.

- Și ce dacă?

69

Jeff a suspinat.

- Dumnezeu bun, iar începem? Iartă-mă că m-am referit la ea, Adam.

- Ce să te iert?

Jeff a exclamat furios și s-a ridicat din fotoliu ca să-și ia ceva de baut. Tăcerile astea enervante ale lui Adam întotdeauna îl înfuriau, deși nu știa de ce. Poate din cauza distanței care se cascadează între ei doi sau datorită ideii că Adam ar putea ști ceva ce el nu știa. Cristalul s-a ciocnit de cristal în timp ce Jeff își umplea un pahar cu coniac din import.

- La ce te gândești?

Adam a scos un sunet năbușit, dar nu s-a întors.

- La tataj i-a spus.

Jeff a regretat că îl ajutase din nou. Trecuseră cinci ani de la accident, dar Adam fusese acolo, îl văzuse pe tatăl lor murind.

- N-a fost vina ta, i-a spus, întorcându-se în fotoliul lui. De ce te torturezi singur?

Adam nu i-a răspuns, dar fata lui era răvășită când s-a întors în sfârșit dinspre fereastră și s-a dus la masă ca să își mai pună Bourbon în pahar. Jeff înțelegea durerea

frateiui, i-o împărtașea și lucrul asta îl înfuria.

- Cristoase, Adam, au trecut ani! Supararea e suparare, dar...

- Taca-ti gura, a zis Adam. Tu nu știi, de ce dracu' vorbești? Nu știi nici ce gândesc, nici ce simt, așa ca... Jeff s-a întors la faja și a jâșnit în sus.

- Sarmanul Adam! a strigat el. Hai sa împingem cu toții pentru că tu suferi el! și sa ne bata Dumnezeu daca avem de gând sa ne permitem vreo bucurie!

Trasaturile lui Adam au devenit amenințatoare. A la 70 sat sa-i cada paharul pe jos și i-a altoit pe Jeff cu o lovitura Jeapana.

- Mama! a racnit Melissa de undeva din ceaja.

Zgomotul era oribil, iar Jipetele Melisei pare a anunța o drama absolut sigura. Katherine Corbin și-a luat de la locul lui, de lângă birou, biciul de la trasura, și a tăiat în salon, gata sa-l foloseasca. Dumnezeule! Lupta pentru garanția votului pentru femei nu era nimic în comparație cu încercarea de a păstra pacea între propriii ei fii. Intrând în zona de război, i-a găsit pe Adam și pe Jeff rostogolindu-se pe covor ca doi foptrani și era greu sa distinga care dintre brute era mai înverșunata. Nu mai conta. Katherine a rasucit cravașa și a plesnit din ea a avertizare. În clipa aceea batalia a luat sfârșit și fiii ei s-au ridicat în picioare, cu rușinea întipărită pe faja, totuși suparați în același timp. Buza de jos a lui Adam stăgăra, iar Jeff avea un ochi învinejit.

- Daca trebuie sa va luptați, le-a spus mama lor pe scurt, fii draguși și ieșiți afara.

Unul după celălalt, cu respirația îngreunată care le mișca umerii lași ca ai lui Daniel, ei au făcut câte o plecăciune. Apoi, după ce s-au uitat urt în celălalt, s-au îndreptat spre ușile din faja. Katherine a scuturat din cap în timp ce ei se pregăteau sa se lupte în curte și i-a aruncat Melisei o privire liniștitoare, apoi s-a întors sa studieze cuvântarea pe care dorea sa o susțină când Senatul va intra în sesiune.

71

Keith Corbin era obosit și înfrigorat și ultimul lucru la care s-ar fi așteptat în loc de bun venit ar fi fost o

batalie cu pumnii în poteca cu petunii. Și-a încetinit mersul, privind în tăcere cum Jeff a trecut pe lângă el ca să se izbească dur de trunchiul unui molid. Probabil revenindu-și din năuceala inevitabilă sub dușul de zapada care i-a nimerit în cap, dislocat din ramurile sărbătorești ale copacului, Jeff și-a aplecat capul și s-a repezit în stomacul lui Adam ca o ghiulea. Lui Adam i s-a tăiat respirația și și-a pierdut suflul, apoi s-a întins lat la pământ, acolo unde vor crește anul viitor lalele și iriși. Keith și-a desfăcut mâinile cu grație și a explodat:

- Sînt acasă!

Ambii fraji s-au grăbit să îl întâmpine cu bucurie. În timpul nopții ninsese mai tare; deși acum fulgii nu mai cadeau, Banner O'Brien se gândea necăjită că Adam avea să iasă din trasura și să distrugă patura perfectă cu scilipiri de diamant care acoperea curtea din fața casei doctorului Henderson. De cum l-a privit, orice idee de a se odihni a dispărut, căci buza lui de jos era spartă și umflată, iar ochiul drept era învinețit. Adam pare să-și dea seama de neplăcerea pe care o încerca, așa că și-a ridicat spre ea ochii cu o privire bîntă. Banner s-a dus la ușă și a deschis-o uluită. Oare se duseși apoi la cârciuma aceea stupidă și urîț mirositoare și se bătuse pînă la urmă? Dacă așa

72
facuse, avea să îi învinețească ea și celălalt ochi!

- Adam Corbin...

El a ridicat o mîtîșă ca să tacă.

- Nu începe iar, O'Brien, a avertizat-o.

Jenny s-a strecurat în prag alături de Banner și a fluierat cu admirajie.

- Presupun că Jeff s-a întors acasă de pe cele fapte mari!

- Taci, a mormăit el.

Jenny a scos o exclamajie enervantă.

- Tu ai pierdut!

Adam s-a încruntat la ea, exact ca un băiețel:

- Ba n-am pierdut, a contrazis-o.

Banner și-a mușcat buza de jos ca să n-o apuce

risul și I-a tras de mtneca pe Adam.

- Intra și lasa-ma sa te consult, i-a spus.

Ochii lui au analizat aprobativ camașa neagra și apretata și fustele de culoare alba, așa ca i-a permis lui Banner sa tl traga pe Itnga Jenny care hohotea de ris Tn bucatarie, unde lumina era mai buna. Acolo I-a așezat pe Adam tntr-un fotoliu ca sa-i examineze buza lovita.

- Ar cam trebui sa te cos, I-a muștrat ea tncruntindu-se.

Adam s-a incordat.

- Daca tți Tnchipui ca am sa te las ITnga mine cu un ac, O'Brien...

- Acum e prea tTrziu, s-a rastit Banner, distrusa de indiferența lui și de ideea ca nu o credea tn stare sș sutureze o simpla ranș. Nici o tndoiALS ca tși amintea ctt de prost se descurcase ea tn privința tratamentului acordat victimei tnjunghiate tn ctriama.

73

- Ma intreb cam cum arata Jeff in dimineaja asta, a cingat Jenny.

- Cu mult mai rau decit mine, crede-ma, a cuvntat Adam.

- Nu te cred, i-a zis Jenny, umplfnd o cana cu cafea și punind-o in faja lui cu un gest prietenos. Stnt surprinsa ca doamna Corbin nu v-a tnterupt batalia cu cravașa.

- Ba da, a zis Adam, incercnd sa-și Tnabușe rtnjetul. Din cauza asta ne-am dus afara.

Banner a incercat sș și-o inchipuie pe mama eleganta a acestui barbat minuind o asemenea arma, dar nereușind sa faca ceva folositor.

- Pentru ce Dumnezeu v-aji luptat tu și Jeff?

Intre Adam și Jenny a fost schimbata o privire indescifrabila; dupa asta el a dat din umeri iar ea s-a uitat

Tn alta parte. Banner era suparata dar și-a netezit fusta alba pentru a nu lasa sa se vada adevaratele sentimente.

- Pe cine vizitam intii astazi? I-a intreat. Pe Hildie?

Adam s-a uitat la ceașca de cafea, iar Jenny a alunecat afara din bucatarie, ca sa tși gaseasca de treaba in alta

parte a casei.

- Adam? nu l-a lasat Banner în pace.

El s-a ridicat și a înfruntat-o deschis.

- Tocmai am plecat de la Hildie, Banner, i-a spus. A murit în timp ce eram acolo.

Banner a înghițit în sec. Deși știa că moartea reprezenta o ușurare pentru Hildie, tot era impresionată de moartea unui pacient. Asta o făcea să se simtă de parcă toate studiile ei făcute atâția ani n-ar fi avut nici o importanță. Adam a apucat-o de umeri și a împins-o

74

Într-un fotoliu.

- Ea s-a bucurat că moare, i-a spus Adam, dar asprimea din voce trăda faptul că și lui îi părea rău după Hildie.

Banner a dat din cap.

- Baieții - cu ei ce-o să se întâmple?

Adam s-a lasat în fotoliu și a suspinat.

- Fitz are de gând să-și ia o soție nouă - domnișoara Mamie Robbins. O să se însoare cu doamna de îndată ce Hildie o să fie bagată în pământ.

Banner era oripilată, deși își dădea seama că o mamă vitregă era exact ce trebuia pentru baieții. Adam a zâmbit cu tandrețe, i-a luat mina într-una lui și a așezat-o lângă el.

- Închideți gura, O'Brien. Treburile din astea se întâmplă mereu.

Era separată nu pe Adam, ci din cauza lui Sean, din cauza lui Fitz și a lui Hildie, cit și din cauza tuturor barbajilor care erau atât de preocupăți, de propriul lor confort, încât decența umană rămânea pe dinafară.

Adam i-a atins virful nasului cu arătătorul.

- Baieții or să aibă o casă ca lumea cu Mamie Robbins, Banner. Iar Hildie nu mai trebuie să sufere. Ce altceva vrei?

Banner și-a plecat ochii ca să își ascundă lacrimile care nu se potriveau cu profesiunea.

- Nenorocirea e că totul pare atât de dur, asta-i tot.

Sarmana Hildie - oare nimeni n-o să o bocească?

Degetul lui Adam i se plimba pe buze, stîrnind senzații

care nu se potriveau cu clipa aceea.

- Mi se pare ca cineva o bocește chiar acum, a spus el.

75

Banner s-a ridicat din nou, rapid, pentru ca nu-și gasea locul din cauza lui Adam care o tot rmngiia și fi vorbea cu atita tandreje.

- Ma rog, mai avem și alji pacienji, i-a replicat cu o vioiciune pe care nu o simjea. O sa ne ducem la ei? De necrezut, dar Adam a scuturat din cap.

- O așa merg pe teren singur astazi, O'Brien. Aș prefera ca tu sa rSmTi la spital și sa II supraveghezi pe jucatorul Tnjunghiat.

Banner era invadata de tot felul de emotii lipsite de logica.

- Maggie poate face asta, s-a opus ea, sperziata ca el o invitase sa-i fie partenera astfel TncTt sa o Jina la distanța de pacienjii lui. Data viitoare o sa-i spuna sa ramina tot timpul tn spital, Tn timp ce, ocupata sau nu, o sa piarda vremra așteptfnd pe cineva la tratament! Adam a scuturat din cap.

- Maggie face pregatiri pentru Craciun, i-a amintit el.

Banner s-a resemnat. O sa stea astazi cu pacientul, dar mfine nu va mai fi la fel. Dorea sa Ti consulte pe pacienji acasa; ziua trecuta, cu toate necazurile ei, o convinsese de acest lucru.

- N-o sa ramina așa Tn fiecare zi, i-a spus cu fermitate.

- Știu, i-a raspuns Adam cTnd au ieșit, murdarind neaua superba Tn timp ce se Tndreptau spre trasura.

MTine o sa vizitam tabara indienilor Klallum.

Chipul lui Banner se Tnseninase cTnd colegul ei a ajutat-o sa intre Tn trasura și s-a suit și el apucTnd capastrul.

- Un sat adevarat, de indieni? s-a minunat TncTntata.

76

- Da, completat cu purici, ulei de pește fi salbatici nobili, a rinjit el.

Numele jucatorului era Clarence King. și el s-a indragostit

de Banner in momentul in care ea a intrat in secjie și i-a zimit. Poate ca azi ar fi trebuit sa nu faca nici o consultajie la domiciliu și sa ramina prin spital. S-a muștrat singur de lipsa de profesionalism. Ce dracu i se intimpla? Noaptea trecuta il brutalizase pe fratele iubit, iar astazi se gindea sa neglijeze niște oameni care depindeau de el. Adam i-a aruncat o privire lui King care ii zimbea lui Banner, facind-o fericita cu povestiri despre tinerejea lui pe Columbia River, unde tatal lu'i avea un vaporeș. Tinerejea lui! Care tinereje, cind puștiul avea mai degraba virsta Melissei decit a lui Banner. Poate ca o sa ramina pentru petrecerea de Craciun, s-a gindit. Apoi Adam și-a reamintit de munte și de promisiunea pe care o facuse. Amintirea I-a zgudit și I-a facut sa o lase pe Banner acolo cu Jeff și cu pacientul acela, care o adora in mod evident.

Zimbind ca pentru sine, Keith Corbin s-a apropiat de noua partenera a lui Adam, care statea lingS soba fierbinte din secjie, cu piciorul pus pe balustrada de crom, cufundata intr-un roman de duzina. in timp ce

77

femeia citea, obrajii i se facusera roz ca piersica, iar ochii verzi i se Tntunecaseră ca trifoiul varatic. Nici o mirare ca se Tntorsese acasa și Ti gasise pe fratii lui tavalindu-se in zapada Tn noaptea trecuta.

- Buna, a zis, cu ochii ajintiji diplomatic pe roman.

Eu sint Keith.

Ea I-a privit cu ochi Tnebunitori, i-a ztmbit neatenta și a Tntors cartea cu titlul Tn jos Tn poala ei. Apoi s-a uitat la gulerul de cleric al barbatului și s-a Tnroșit.

- B-buna...

El a izbucnit Tn rts.

- Tu ești Banner O'Brjen, nu? Dar nu, nu sTnt preot.

Ea a rTs Tmpreuna cu el și i-a facut loc ITnga soba, unde a gasit un alt fotoliu și I-a adus mai aproape.

- Daca nu ești preot, atunci ce ești? I-a Tntrebat cu o seriozitate care i s-a parut delicioasa.

- STnt pomicultor și, Tn ciuda familiei mele irlandeze si catolice, sTnt preot metodist.

Banner s-a holbat la el și o raza palida de soare a

parut ca ia foe Tn parul roșu-Tnchis.

- Durftnezeule!

Keith a zfmbit și i-a luat mTna Tntr-a lui, iar ea nu s-a dat Tnapoi. Au sporovait Tn timp ce fulgi uriași de zapada alunecau pe ITnga ferestre, iar Francelle intra și pleca și jucatorul dormea Tn coalescenja. Keith nu i-a dat drumul mTinii lui Banner pfna cTnd nu a auzit Tn departare o ușa deschizTndu-se la Tntoarcerea lui Adam. (Sctyitolitl 4

- Ai avut de gind cu adevarat sa ma strangulezi ziua trecuta cind eram in sectia de spital?

Adam se ocupa cu parcareea trasurii; mișcarile lui erau hotarite și sigure, iar dintii Ti straluceau Tntr-un rinjet.

- Tu ce crezi, O'Brien? a tatonat el terenul.

Grajdul era slab luminat, din cauza namejilor de zapada care nu lasau sa treaca soarele și mirosea a mucegai, a grine și a piele Tnvechita printre alte lucruri. Banner ramasese Tn pragul larg și dadea din umeri.

- Chiar ca araji a ucigaș.

- In orice caz am sentimente ucigStoare. Aia era o situajie periculoasa, Trifoiăș și tu ar fi trebuit sa pleci cTnd Ji-am spus sa o faci.

Banner s-a uitat Tn jos la rochia ei cenuf ie de ITna cu vestuja scurta și tighelita cu negru. Spera ca se Tmbracase corespunzator pentru o vizita Tntr-un sat indian.

- Eram Tngrozita sa nu te loveasca barbajii aceia, i-a spus Tncetișor.

Adam a lasat calul și hajul și a venit Tn faja ei ca sa o priveasca.

-Ce?

79

- Am spus ca...

El a oprit-o puntndu-i miinile pe umeri.

- Ce-o sa ma fac cu tine, O'Brien? a tntrebat-o pe un ton amuzat, blind. Poate nu ai observat, dar stnt adult și pot avea grija de mine tnsami.

Ca de obicei, Banner era impresionata de atingerea lui, de apropierea dulce, alarmanta, a trupului lui de al ei.

- Desigur, i-a replicat pe un ton batjocoritor, destinat sa Ti ascunda reactiile. Probabil de aceea buza ta era sparta și ai ochiul tnvinejit.

Adam a rts.

- Nu l-ai vazut pe Jeff. și ce? Arat atit de rau?

Gura lui era prea aproape de a ei, mult prea aproape. Ii simjea rasuflarea calda pe buze și asta o facea sa se Tnfioare.

Invinsa, Banner și-a reamintit maxilarul umflat al lui Jeff și fruntea ranita, iar imaginea acestuia i-a spus ca trebuia sa se tndeparteze de Adam.

- Așa ai vrut sa-mi faci și mie Tnainte de a te ?ntrepupe mama ta, a explodat.

- Știi raspunsul la asta, O'Brien.

- Oare il știu?

El s-a intors spre cal și a apucat harnașamentul ducind animalul spre pragul in care statea Banner. Hamul lasa dire tn urma calului.

- Daca vrei sa afli, i-a spus el sec, sub ninsoarea care se Tndesise, intenția mea a fost sa te pun pe genunchi și sa te bat la fund.

Banner s-a simjit insultata și din cauza asta a apucat-o tremuratul mai tare dectt din pricina vremii friguroase de decembrie.

80

- In cazul asta, sint foarte TncTntata ca mama ta a intrat la timp. Altfel ar fi trebuit sa pun sa te aresteze.

Adam a ris, i-a apucat brajul și a Tmpins-o Tnspre peretele trasurii.

- Sa ma aresteze, da? Șeriful ar fi avut de ce sa rTda multe zile, O'Brien. A lșsat-o ușor Tnapoi pe scaun și a ramas afara, iar ninsoarea facea un contrast teribil cu parul lui negru, cu ochii albaștri, stralucind de fericire. Arestat, a repetat dupa un lung interval.

și-a scuturat capul, a Tnconjurat trasura și s-a urcat ca sa aranjeze cerga pe picioarele lor și sa apuce hamurile.

Banner și-a Tndreptat umerii și și-a Tncruciat mTinile Tnmanușate, privind drept Tnainte. și-a amintit de ziua Tn care Sean fusese arestat. Cum putea uita cTnd ea fusese cea care chemase polijia, cea care acceptase

rasplata lor? Chiar și acum, prin ani, tremura după ce auzise înspăimântătoarele lucruri pe care le strigase el atunci.

Adam a aruncat o privire rapidă în direcția ei, apoi cu o mișcare bruscă a mâinilor pe hăjuri, a pus în mișcare trasura. În loc să o ia pe drumul care o ducea spre Port Hastings, Adam a condus animalul în jurul grajdurilor și a luat-o spre o poienică marginată de copaci.

Zăpada era depusă într-un strat gros și necalcat decât de o caprioară care trecuse pe acolo, dar calul reușea să meargă fără mare dificultate în timp ce respirația lui forma conuri de aburi în aer.

- E departe până la tabără? a întrebat Banner sperând să poată face o conversație normală.

- Șase sau șapte mile, presupun, i-a răspuns Adam, fără a o privi.

Îi dispăruse amuzamentul și acum părea ratacit. Au
81

trecut prin poienică și printr-o pădurice deasă de brazi.

Rugi goi de mure se agătau de spițele roșilor și de partea din față a trasurii. Zăbind un coș lung care atârna în ramurile unui pin înalt, Banner a rupt din nou tăcerea.

- Ce e asta?

Adam i-a aruncat o privire coșului și s-a încruntat.

- Asta, a informat-o fără nici o intonație, este ceea ce a mai rămas dintr-un copil indian.

Banner s-a cutremurat și și-a strâns mai tare mantaua pe lângă trup.

- Dar animalele pot...

- Nici un animal nu ajunge până la coș, O'Brien. E prea sus.

Banner a înghițit în sec și și-a închis ochii o clipă.

- Și cu adulții faci la fel indienii Klallum?

Adam s-a încruntat.

- Uneori. Cel mai adesea îți pun direct în canoe, în curentul apei. De obicei este deasupra o altă canoe și una dedesubt, desigur, iar ei o împodobesc cu scoici și cu alte lucruri, sperând că în felul asta o să fie Jinut de departe, o să se sperie „tamanous“.

- Este un spirit rău?

El a dat din cap.

- In cazul acesta, da. De fapt, un „tamanous“ poate fi un spirit bun sau unul indiferent. Termenul implica Tntreaga lor religie.

Banner s-a simjit brusc indignata.

- Da de ce nu pot ei s £ se Tngroape la moarte, ca toata lumea?

Adam a privit-o fara prea mare prietenie.

- Ei considera asta ca fiind un obicei barbar. Indienilor le place sa ramina Intre iarba și cer și n-aș putea

82

spune ca Ti blamez pentru asta.

Subjugata, Banner și-a privit mtinile ramase deasupra, pe cerga de blana.

- Nici noi nu sintem atit de diferiti, noi irlandezii, un popor la fel de mic.

Adam a ris incintat.

- Va's-ca ș'tu crezi Tn spiriduși? a tachinat-o Tntr-un dialect remarcabil.

Coșul din copac, mormintele-canoa, „tamanous“ - toate ramTneau acum Tn perspective, iar Banner se simjea ocrotita. Cu barbatul acela alaturi, se simjea departe de toate spectrele, reale sau imaginate fi avea capul limpede. Ochii lui Adam rideau Tn timp ce a oprit trasura sub un cer acoperit, prevestitor de furtuna și s-a Tntors cu faja spre ea.

- O'Brien, i-a spus, apoi a sarutat-o.

Banner a tremurat sub asaltul dulce, dar nu avea puterea de a rezista. Sub cerga, mina lui Adam Ti pipaia mijlocul, avansa pe toracele ei ajungTnd apoi sa o mTngTie pe sTnii rotunzi. De asta data, nici un gTnd despre Sean Malloy nu i-a mai venit pentru a face comparajii.

De asta data nimic n-ar fi facut-o sa ramTna cu picioarele pe pSmint. Dar, brusc, Adam s-a dat Tnapoi Tnjurind, fara sa se uite Tn ochii lui Banner și luTnd hajurile ca sa Ti grabeasca pe caluji sa avanseze, facTnd sa se scuture tare trasura. Banner era prea mTndra sa-l Tntrebe ce nu mergea. In fond ce-ar fi putut spune date fiind circumstanjele? Iertaji-ma, domnule, dar de ce nu aji facut dragoste, cu mine pe banca din trasura dumneavoastra?

Simjindu-se respinsa și teribil de rușinata, s-a prefacut a privi cu interes peisajul Tnconjurator.

• - Iarta-ma, i-a spus Adam dupa ce au calatorit o
83

vreme.

Banner nu ii putea susjine privirea nici acum.

- Pentru ce? I-a Tntrebat, de parea nu ar fi interesat-o raspunsul.

El ramTnea tacut cu TncapajTnare. și Tn clipa aceea, Banner și-a dat seama de nenorocirea reala. II iubea pe Adam Corbin. O vreme Tncercase sa nu admita acest lucru. Il cunoștea de prea pujin timp. Nu avea sens. Era imposibil; nu exista nici o speranja. Fusese prea tare ranita Tn dragoste ca sa se arunce pe negTndite din nou Tn așa ceva, nu? Trasura Tși continua drumul, dar Banner era cuprinsa de o disperare tacuta, de dorinja de a fugi de acolo, de a fugi de tentajia emanata de acest barbat. Lacrimile Ti aparusera Tn ochi și și-a Tntors capul pentru ca Adam sa nu le poata vedea. Padurea devenea foarte verde Tntr-o ceata alba. Acum trasura se oprise iar și Banner simjea un miros, o duhoare persistenta compusa Tn special din ulei de pește și fecale umane. și-a Tncrejit nasul. Adam și-a arcuit o sprinceana și i-a aratat satul indian de sub colina pe care se aflau.

- Placut, nu-i așa? a latrat el. Vrei sa ma aftepji aici?

GTtui lui Banner era invadat de greaja, dar ea a scuturat din cap. Miasme grele, asta era ceva cu care trebuia sa se obișnuiasca și, cu toata starea de greaja, era teribil de curioasa sa vada satul Klallum și oamenii de acolo. Din locul avantajos Tn care se aflau se zureau construcjii lungi de lemn, facute din cedru sau pin. Intre ele, copirde culoare roșiatica se jucau Tn zapada. Nevestele indienilor Tn zdrenje, culese din gunoaiele femeilor albe, purtau coșuri și adunau scoici de-a lungul Jarmului de ITnga tabara. Barbajii stateau Tn cerc, dis84 cutind și jucind ceva ce parea a fi un joc de noroc. Banner a privit din nou spre casuje, pujin dezamagita ca nu existau bordeie.

Adam a tras haturile trasurii și a sarit jos cu trusa

Tntr-o mina.

- Vino, O'Brien, i-a spus dindu-se la o parte. Banner a sarit cu atita graba, TncTt daca el nu ar fi reușit sa o prinda de braj și sa o sprijine, probabil ca s-ar fi rostogolit pe jos ca o minge de ITna cenușie și de muselina.

Tribul ii vazuse acum și copiii au sosit primii, dansind in jurul lui Adam de parea el ar fi fost un cimpoier și punIndu-i Tntrebari Intr-un amestec de engleza și dialect, jargonul care devenise o posibilitate de comunicare intertribala, cu mult Inainte de sosirea albilor. Un baiejel I-a apucat pe Adam de mina, cu ochii negri stralucind.

- Kloochman? a tipat el grabit, indictnd-o pe Banner. Marele doctor este casatorit?

Adam a ris și a scuturat din cap.

- Ce a spus? I-a Tntrebat Banner Tn șoapta.

Adam a privit-o poznaș și oarecum tandru.

- Nu conteaza, O'Brien. O sa-ji explic mai tTrziu.

- „Ub-ran“ I a exclamat copilul triumfator.

- Ce-i aia „ub-ran“? a insistat Banner Tn timp ce razboinicii și nevestele de indieni se tot apropiiau Tntr-un numar descurajant de mare.

- Tu ești aia, Trifoiăș, i-a raspuns. Baiatul Tncearca sa-ji pronunje numele „O'Brien“.

IntrTnd Tn panica, Banner a privit hoarda indienilor care se apropiiau.

- STnt periculoși? '

- Numai Tn cazul Tn care accepji o invitajie la masa.

85

- Doar nu stnt canibali! a Jipat Banner cu toate ca nu era total convinsa.

Adam a chicotit.

- Nu, tn schimb stnt nifte bucatari grozavi. Avanseaza, Ub-ran. Te așteapta exercitiul fermecator al practicarii medicinei la periferie.

Muljimea puna deja mtinile pe ei și un barbat pe care Banner ar fi jurat ca tl mai tnttlmise sau vazuse și alta data a pașit tn faja și a apucat-o de manta cu o mtna nu prea curafa.

- Kloochman? a ztmbit, privindu-l atent pe Adam.

Adam a rts din nou, teribil de amuzat, cu capul dat pe spate și salbaticul a fost tncntat de cele auzite.

- Fereasca Dumnezeu!

Banner nu mai suporta faptul ca nu injelezea despre ce era vorba.

- Ce tneamna „Kloochman”? a șoptit enervata.

- Sojie, i-a raspuns Adam fara a-i da importanța.

Banner s-a tncordat, dar chiar și mtndria ei ranita nu a facut-o sa se tndeparteze de siguranța tndoielnica pe care i-o oferea vecinatatea doctorului Corbin.

- Ideea de a fi sojia ta mi se pare la fel de neplacuta ca și Jie, i-a raspuns plina de demnitate.

Adam a chicotit dtnd din cap și s-a cufundat de tndata tntro discuție tntortocheta și ininteligibila cu indianul

- Banner tși amintise tocmai ca el fusese barbatul care-i gonise pe copiii din Port Hastings care tl necajisera pe chinezul cel marunjel - și tare și-ar mai fi dorit sa tnjeleaga limbajul „chinook“ și ce-și vorbeau ei.

Ca sa-ji gaseasca o ocupajie, Banner și-a tndreptat atenția spre copiii care erau goi, tn ciuda frlgulul, 9I s-a cutremurat. Așa cum erau, tn centrul unal muljlm d#

86

piei roșii, ea a tndraznit sa tntrebe:

- Cum de pot suporta frigul asta fara haine pe ei?

- Sint antrenaji de secole, a raspuns Adam. Insa daca nu poji vorbi ca lumea tn limba lor „chinook“, fii draguja și inchide gurija ta adorabila. E nepoliticos sa conversezi tntro limba pe care gazdele tale n-o pricep.

- Dar și tu ai vorbit englezește.

- Cind?

- Acum o clipa. Ai zis „fereasca Dumnezeu!“ și barbatul a Tnjeles.

- N-a prea tnteles. Fii cuminte, Trifoiăș, altfel o sa te vtnd pentru doua capre și un coș cu mere.

Banner s-a tntroșit și și-a mușcat buza de jos, redusa la tacere pentru moment. Inainttnd spre pragul unei colibe care nu avea dectt o cortina din piele de urs pentru a fi aparata de vtntul rece, un barbat mai ttnar s-a apropiat tngtmfat datorita pieilor de cerb și a panglicilor care-l tmpodobeau. A tnceput sa-i vorbeasca lui

Adam în limba „chinook“ rapid și pe un ton tăbușit. Adam l-a ascultat atent și i-a răspuns cu blândețe. A fost menționat din nou cuvântul „soJie“ și Adam a refuzat propunerea. Indianul a privit-o pe Banner de parcă ar fi cîntărit-o, mîntîndu-i cu ochii negri parul acela de foie, apoi iar a pledat. Adam s-a întors rînjind spre ea.

- Mi-a oferit patru somoni uscați și o canoa de cedru în schimbul tău. Tu ce îți oferi în loc?

Banner s-a întors și s-a apropiat mai tare de Adam, deși era mai sigură că oricînd ca să-l ura din suflet.

- Poftim?

- Tu ce-o să-mi dai ca să nu accept tîrgul?

- Sărbosule, i-a răspuns Banner.

Străduindu-se să nu i se vadă amuzamentul, Adam
87

și-a întors ochii albaștri spre indian, vorbind pe un ton încărcat de scuze. Raboinicul a parut dezamăgit și a plecat de lângă ei. Dar ceilalți barbajii ai tribului se grăbeau să discute și ei cu Adam, așa că l-au atras în colibă, lăsînd-o pe Banner uluită, afară printre femei. Ele au înconjurat-o rapid, punîndu-i mîinile pe haine, zîmbîndu-i timid, arătîndu-i coșurile pline de care erau mindre. Banner se înduioșase căci, la urma urmei, ele faceau parte din poporul lui Jenny, iar cultura lor era străveche și merita tot respectul. Totuși, după o vreme, Banner și-a pierdut răbdarea. Din colibă se auzeau risete în permanență, iar Adam nu mai ieșea. De ce venisera? De ce nu se ocupau de pacienți? Cu trusa medicală care îi atîrna greu în mină, Banner s-a îndreptat spre o colibă din piatră aflată lângă apă.

- Ce e asta? <<

l-au răspuns mai multe femei, dar numai una în englezește.

- Poporul meu îndepărtează boala în colibă asta - „tamanous“, spiritele rele, i-a explicat o femeie mai vîrstnică, îmbrăcată într-o rochie foarte largă din satin maroniu și un șal peticit.

Din nou „tamanous“. Banner s-a înfiorat și s-a dus pînă în pragul colibeii ca să se uite înăuntru. Vocea de lângă ea a făcut-o să tresară.

- Ei infierbinta pietre și le arunca in apa rece in interiorul colibei, i-a spus Adam. Iar dupa ce pacientul a fost bine patruns de aburi, il aduc la Jarm și il lasa acolo.

Banner era ingrozita, deși pujin mai ușurata pentru ca Adam nu se mai afla tot in coliba aceea a secretelor masculine.

88

- Sfinjilor din ceruri!

Adam s-a uitat la construcjia din piatra de parea ar fi putut-o darima cu ochii.

- Nu folosesc locul asta decit in cazul unei epidemii de varsat. Plecam, Trifoiăș?

Ideea era ispititoare, deși vizitarea taberei indienilor fusese o aventura memorabila.

- Nu e nimeni bolnav?

Adam a zimbit și i-a luat mina intr-a lui, iar contactul acela nevinovat i-a produs lui Banner o placere dulce, patrunzatoare.

- Nimeni nu e bolnav, i-a confirmat el, conducind-o spre calul și trasura ce ii așteptau pe creasta dealului.

- E adevarat ca Ji-au oferit pește și o barca pentru mine? I-a Tntrebat pe drumul de Tnapoiere.

Adam a rTnjit.

- Da. TTrguiala a devenit de-a dreptul interesanta Tn interiorul colibei, daca vrei sa știi.

- CTt de interesanta?

- Mi-au oferit doua femei de-ale lor, un cal și toate barcile pe care mi le-aș fi putut dori Tn viaja.

Banner și-a stapTnit zTmbetul. .

- De ce n-ai facut tTrgul?

- Pentru același motiv pentru care n-am vrut sa profit de tine cTnd ne-am oprit noi pe drum, i-a spus.

- și anume ce motiv? s-a repezit Banner Tnainte de a se putea TnfrTna.

El a Jinut hajurile cu o mina, iar cu cealalta a mingiiat-o pe Banner pe obrazii inroșiJi de frig.

- Nu aveam dreptul, i-a raspuns ragușit.

Banner și-a plecat ochii, dar el a forjat-o sa-l priveasca din nou.

89

- Crezi ca nu te-am dorit? a tntrebat-o

Banner s-a tntroșit mai tare, raspunzându-i cu agresivitate:

- Așa cred, i-a spus.

- Greșești, O'Brien. Te înșeli foarte tare.

Banner era nelamurita, deși o mtngtia ideea ca el o dorise. Oare o respectase din pricina relajiei lor profesionale sau pentru ca o considera virgina? și, tn fond, de ce o deranja? Dintr-o data lui Banner i s-a facut o pofta nebuna sa-i povesteasca lui Adam despre Sean. Despre bataile, chinurile și spaimetele tngrozitoare.

- Adam, eu...

Dar mtna lui se indepartase de faja ei, iar ochii lui rataceau in departari. Oare el se gtndea la femeia pe care era sigura ca o pastra undeva tn tmprejurimi, amintindu-și ca ea tl iubea și trebuia sa-i fie credincios?

Banner și-a Tnghijit lacrimile și amtndoi au ramas tacuji ptna au sosit din nou la casa Corbin.

și-acolo au ajuns la mijlocul prtanzului zgomotos și pujinele cuvinte pe care le-au schimbat au fost politicoase, neimportante.

Pe istmul Puget era ceaja și catargele scrtjiau tn ritmul mareei. Ptnzele mari ale vasului Jonathan Lee nu erau necesare.

Royce a apucat balustrada și a Tnjurat. Unde dracu' era vtntul? Primul matelot cauta s i strapunga cu privirea tntunecimea deasa a ninsorii și a cejei.

90

- E un cuter, corect, a spus el. Ne-am ars capitane, daca ne prind cu toji chinezii aia de sub punte. Dar cu romul și cu toji balojii aia de ITna? Chiar așa. Ce-o sa fie?

- Ești sigur ca e un cuter de la percepție? I-a Tntrebat Temple, Tntrebându-se cum de reușea barbatul acela sa recunoasca ceva cTt de cTt pe-o'vereme ca aceea.

- Am facut contrabands cu de toate timp de patruzed de ani, i-a replicat matelotul. și da, domnule, asta e cu siguranja un cuter.

Temple a suspinat. II durea capul și stomacul Ti

chioraia, i se zbugiuma ca spuma unei mari agitate.

- Spune oamenilor sa arunce peste bord Tncarcatura, a șoptit.

- Pe toata?

- Pe toata. Și rapid, fir-ar sa fie. SpunTnd acestea, Temple s-a repezit Tn cabina lui și a trintit ușa.

Chiar așa, tot mai auzea urletele chinezilor azvTrliJi peste bord Tn apele Tnghejate de ITnga istm. IncercTnd sa se consoleze cu ideea ca unii vor atinge totuși Jarmul, Tn ciuda circumstanțelor, Temple a gasit o sticla, a deschis-o și a tras cTteva Tnghijituri zdravene. Daca ar fi existat iadul cu adevarat, s-a gTndit, n-ar fi trebuit sa fi fost alcatuit din foe și smoala. Ar fi fost. suficient sa fie obligat sa retraiasca de nenumarate ori acea zi.

91

Stewart Henderson s-a Tntors duminica dis-de-dimineaja.

Era un barbat marunjel, grasuj, cu o figura de om lacom, cu negreala sub unghii și cu un sistem complicat de fire care Ti susjineau maxiiarul la locul lui. Din aceasta pricina vorbea mormait și monoton.

- Poji ramine cu mare drag aici, micuja doamna.

Banner s-a dat Tnapoi, § i-a dus mTna la git, apoi și-a revenit suficient cit sa-i poata zTmbi.

- N-aș putea face așa ceva, i-a raspuns logic.

Doctor Henderson și-a scuturat zapada de pe cizme Tnaintea de a intra Tn casa și ochii lui decolorati au masurat-o pe Banner scurt, apoi a pașit in micul hoi extrem de curat.

- Cineva a facut o curajenie de pomina.

Jenny se evaporase de cum aparuse trasura doctorului Henderson și instinctul a avertizat-o pe Banner

sa nu pomeneasca de ea. De vreme ce nu putea sa se laude pentru infajșarea casei, a tacut pur și simplu.

Henderson s-a prabușit Tntr-un fotoliu din faja caminului, unde staturse Banner ca sa citeasca aventurile

scrise de Melissa, doar cu citeva secunde Tnaintea. și-a scos cu un geamat cizmele și s-a facut comod. De

Tndata Tncaperea a fost invadata de un miros puternic de statut, iar Banner s-a dat Tnapoi, Tncrejindu-și nasul

sensibil.

Omul i-a zTmbit cu familiaritate.

- Ești frumușica! i-a spus, suferind probabil teribil din cauza firelor. Cea mai frumușica fata pe care am vazut-o vreodata.

Ceva din Banner a oprit-o sa-i raspunda „MulJumesc“, așa cum ar fi fost de așteptat. Ea și-a Tmpreunat miinile și s-a intrebat cind își schimbase Jopirlanul aia
92

ciorapii ultima oara.

- Eu... eu injelesesem ca n-o sa reveniji o vreme mai indelungata, a indraznit ea.

Henderson și-a atins firele cu care era cusut de-a lungul maxilarului și a incercat sa rida, insa efortul acesta il facea greu de privit.

- E nevoie de mai mult decit lovitura unui mucos precum Corbin pentru a ma scoate pe mine din func-
Jiune, a zis el.

Oricit de odios era omul asta, iresponsabil și chiar criminal de vreme ce facuse o operate chirurgicala folosind opiumul in loc de anestezic, Banner tot nu putea accepta violenja lui Adam faja de el.

- L-am intinit pe doctorul Corbin, a zis, nedorind sa-și spuna parerea personala.

- Nu ma mir. Prea pujine se petrec in oraș fara sa afle si el. Henderson a incercat sa faca pe galantul. Nu te-a deranjat, nu?

- Nu, a minjit Banner. Nu m-a deranjat.

Henderson și-a scuturat capul cu parul rarit.

- E rau la suflet, Adam Corbin. Rau și plin de ura. Banner știa și ea cite ceva, dar s-a stapinit sa zica ceva. Avea pofta sa il șocheze pe omul asta.

- Am acceptat sa devin partenera cu Adam, i-a spus.

Barbatul acela scund s-a holbat la ea.

- Asta-i o greșeala, a afirmat dupa o pauza.

- Nu cred, I-a contrazis Banner fara a ridica tonul, luindu-și haina de pe un umeraș atirnat pe perete și imbracindu-se. și-a luat trusa și a pornit-o spre ușa. O sa trimit pe cineva dupa lucrurile mele, a spus și s-a

vazut in sfirșit afara, unde era aer proaspat și incepea

93

din nou sa ninga indosat.

S-a grabit spre centrul orașului, pe jos, socotind in minte de mai multe ori puginii dolari ascunși pe fundul

- trusei ei medicale. Spera ca or sa-i ajunga pentru a inchiria o camera decenta.

Din nenorocire, Banner s-a ciocnit drept cu Jeff Corbin in pragul unicului hotel din oraș.

- Banner? a gifiit privind-o cruciș.

Banner s-a intrebat distrata daca vajnicul capitan de mare avea nevoie de ochelari.

- Buna, Jeff, i-a spus incercind sa intre pe linga el in hotel, dar Jeff n-a lasat-o.

- Ce faci aici? a intrebat-o cu bruschejea proprie familiei Corbin.

Banner și-a plecat ochii.

- Am de gind sa locuiesc aici,,a zis. Daca gasesc o camera ca lumea.

Jeff a apucat-o de cot cu o putere asemanatoare cu a frateiui sau și a tras-o pe trotuar, unde cei care ieșeau de la micul dejun de duminica, din sala de mese a hoteluiui, nu ii puteau auzr.

- Aici? Credeam ca locuiești...

Banner își pierduse rabdarea. Se. parea ca mereu era deturnata in ultimele zile de catre vreun Corbin.

- S-a intors doctorul Henderson, a explodat furioasa, dar pe un ton mohorit. Vrei sa stau cu el in casa?

- Sigur ca nu. E ridicol. Casa noastra...

Banner a scuturat din cap.

- Nu Jeff, nu pot sta la voi acasa.

- De ce nu? Lucrezi acolo - la spital - vreau sa spun.

Onestitatea parea a fi singura cale valabila, deși

94

Banner ar fi preferat sa minta, date fiind circumstantele.

- Adam sta acolo, i-a reamintit necajita.

Pe faja zgiriata a lui Jeff s-a instalat o expresie de intelegere combinata cu o suferinta rejinuta. Totuși nu voia sa cedeze.

- Hai inaintea sa vorbim, te rog.

Sala de mese a hotelului era un loc modest care dadea spre apa, iar fejele de masa și tacimurile erau curate. Banner a suspinat gșor cind chelnerul a așezat in faja lor niște cani mari cu cafea.

- Banner, a inceput blind Jeff, apucindu-i fratește o mina, tu il iubești pe Adam?

Ea i-a observat distrata zgirieturile de pe incheieturile degetelor, apoi s-a straduit sa i se uite in ochii aceia albaștri ca cerneala. Ochi la fel ca ai lui Adam.

- Nu știu, s-a eschivat.

- Atunci?

Banner s-a inroșit. Pentru Dumnezeu, ce dorea el sa-i spunș?

- Sint unele probleme.

Rinjetul lui Jeff era compatimitor și total dezarmant.

- Cu Adam sint intotdeauna probleme, a zis. Dar e un om bun, Banner.

Ea s-a uitat la ranile lui cu intenție.

- Uite ce Ji-a facut ije, Jeff. Deși nu conteaza, uite ce i-a facut doctorului Henderson.

Jeff a zimbit și vinataia verde-galbuie de pe obraz aproape ca i- a ascuns ochiul drept.

- Nu din pricina temperamentului lui ești tu ingrijorata, Banner, nu-i așa? a intrebat-o cu o perspicacitate neașteptata. Probabil știi ca toji frajii se mai bat uneori si, fiindca și tu ești doctorija poți injelege ce-a
95

simjit el vazind cum moare cineva in chinuri teribile din cauza ignoranței erase.

- E din cauza femeii, a mormait Banner fara voie.

- Ce femeie?

Banner s-a facut roșie ca focul in obraji. Ce lasase sa-i scape pe gura? Banuiala ei ca Adam avea o femeie și poate chiar niște copii ascunși pe undeva, nu reprezenta un fapt, ei doar un zvon neconfirmat. Chiar daca deductia era corecta, ce drept avea ea, care il cunoștea pe Adam doar de cinci zile, sa se implice?

- Banner, a continuat blind Jeff.

Spre disperarea ei, aciim o podidiseră lacrimile.

- Te rog, imi cer scuze, nu am dreptul...
' - Sigur ca il iubești, a zis Jeff pe un ton molcom, dar hotarit. Aș fi un...

Conștienta ca trebuia sa ramina demna, Banner a apucat un șervejel impaturit de pe masa și și-a șters lacrimile.

- Sint o mare timpita, s-a lamentat mai mult pentru sine decit faja de Jeff.

- Nu, a chicotit el.

- Am fost intotdeauna cu picioarele pe pamint!

El a dat din umerii aceia laji.

- Iubirea pentru Adam te-a schimbat?

- Da. S-ar parea ca habar nu mai am pe ce lume traiesc. Tntii sint ceva, apoi altceva...

- Și tu crezi ca el are o femeie.

Banner cauta prin minte ceva de spus și nu gasea nimic. In final, s-a muljunit sa dea din cap. Ochii lui Jeff priveau in zare de parea ar fi putut zari ceva in departare prin ninsoarea care se cernea fara oprire. Poate ca își aducea aminte de accidentul care il lasase fara
96

tata și poate incerca sa-și aleaga cuvintele pentru a-i spune lui Banner ca Adam avea pe cineva. N-a mai putut afla nimic caci, tnainte ca Jeff sa vorbeasca, Adam tn persoana s-a ivit Itnga masa.

- M-am lamurit, a zis el, cu o expresie de ferocitate rejinuta pe chip.

Jeff s-a uitat cu obraznicie tn ochii lui Adam.

- Nu face pe idiotul, Adam, i-a spus. Banner se gtndea sa se mute aici, acum ca Henderson s-a tntors din calStorie, iar eu tncercam s-o conving sa piece. tncordarea ciudata din umerii lui Adam a slabit și el s-a lasat greoi tntr-un scaun la masa lor.

- Jenny mi-a povestit despre Henderson, a recunoscut ușor sttnjenit.

și el o sa insiste ca hotelul e prea departe de locul ei de munca sau ca nu e prea indicat, sau...

- Cred ca ar trebui sa locuiasca aici.

Fraza a izbit-o pe Banner O'Brien ca o piatra tn inima, așa ca a ramas fara grai. Jeff nu s-a lasat.

- Ce zici?

Adam a dat din unheri cu o nepasare exagerata, evitnd ochii lui Banner.

- tn majoritatea timpului, tu, Melissa și cu mama, stnteji plecati. Eu stau singur, doar cu Maggie. Ce-o sa zica lumea din oraș despre Trifoiăș dacă va sta acolo? Era o logica de fier. și Banner o folosise pentru a se hotart sa-și ia o camera la hotel. Cu toate astea, vorbele lui o raneau profund.

Aduntndu-și întreaga demnitate, Banner și-a staptnit emoțiile, s-a scuzat și s-a dus sa se intereseze de camera. Dupa o jumătate de ora, i se adusesese cufarul și tocmai se simjea libera sa se așeze pe patul de fier ca

97

sa plinga, cind a aparut Jenny.

- Tu ii aparjii lui Adam, i-a spus moale fata, dindu-și jos haina imensă de ITna și Jinind-o de braj in timp ce se plimba prin incipere.

' Banner s-a așezat pe pat și a clatinat incet, cu tristeje, din cap.

- Unde o sa te duci acum, Jenny?

Jenny a zimbit dind din umerii rotunzi.

- Inapoi la domnișoara Callie Maitland acasa, desigur. Eu lucrez pentru ea.

Spre rușinea ei, Banner nu se gindise sa o intrebe pe Jenny despre viaja ei - unde lucra, ce facuse, ce spera și ce regreta. Fata fusese pur și simplu o prietena la nevoie. Jenny ii intuiuse gindurile:

- Ji-ai Tnchipuit ca Adam m-a invocat și eu am aparut precum un „tamanous“? a tachinat-o.

- Nu, Jenny, nici gind, iarta-ma!

Fata s-a așezat alaturi de Banner.

- Totul o sa fie bine, afla, i-a spus injelegatoare.

Nimic nu fusese bine din clipa in care-1 intilnise pe Adam Corbin, dar Banner n-a spus asta. N-avea rost s-o incarce pe prietena cu proasta ei dispozitie.

- Dat a raspuns caun ecou. Totul o sa fie bine.

Jenny s-a ridicat și și-a pus haina.

- Domnișoara Callie locuiește pe Harbour Street, i-a spus liniftita. Strada Harbour, numarul 5. O sa vii sa ma

vizitezi, Banner?

Banner a strins mina puternica de culoare ciocolatie.

- Sigur ca da.

Dupa o clipa, uşa se inchidea in spatele lui Jenny cu un zgomot ușor.

Melissa se plimba energic pe podeaua aspra din camera lui Banner și tocurile ei se auzeau bocsnind cu putere.

- Adevarat ca ți place cum scriu, Banner? a cîntat ea. Doar n-o sa-mi spui ca trebuie sa mai incerc, nu? Copila era decisa, energia ei era contagioasa.

- N-aș fi in stare sa te mint, Melissa, i-a raspuns Banner. Cred ca ești foarte talentata.

Ca argintul viu, Melissa a sarit la alt subiect.

- N-o sa locuiești aici, nu-i așa?

- Trebuie sa stau undeva.

- Locuiește la noi acasa. Fir-ar sa fie, acolo putem adaposti și o armata.

Banner a scuturat din cap, deși și-ar fi dorit intr-un fel sa stea în casa aceea, atit de deosebitș, de pe culmea dealului.

- N-ar fi decent.

- Decent! a pufnit Melissa.

- Da, decent, a insistat ferma Banner. Sa-ji amintesc ca, de îndata ce se termina vacanja, eu și fratele tau am ramine singuri acolo?

- Maggie e mereu pe-aproape.

Banner și-a scuturat din nou capul.

- Ce pedanta ești, doctor Banner O'Brien! Cum o sa se desfașoare idila voastra daca tu și Adam nu stati aproape?

Banner a dat din umeri intr-un fel de indiferențS.

Melissa parea foarte dezamagita, dar și-a revenit stra99 fulgerata de inspirajie.

- Știu! Poji sta acolo macar pina plecam noi ceilalti! Poji dormi in camera mea și...

- Melissa.

- Macar vii la cina? Keith ne așteapta jos ca sa ne duca acasa, iar mama spera ca o sa vii.

Se' parea ca nu avea de ce refuza numai pentru a-l

evita pe Adam. La urma urmei, in zilele urmatoare va lucra impreuna cu el pe baze legale. Pe deasupra, se simjea singura și ii era frig in camaruja aia de parea s-ar fi aflat in exil.

- Perfect, a zis Banner, iar inima i-a batut cu voioșie de parea și ea, nu numai Melissa, s-ar fi dus acasa. Tatal Francellei statea de cealalta parte a m'esei la masa familiei Corbin și zimbea cu zimbetul lui de senator.

- O doamna doctor! a bubuit vocea lui. Ma rog, ma rog. Francelle mi-a povestit, dar recunosc ca nu am crezut-o.

Katherine il tot ajiase in timpul mesei pe reprezentantul districtului la legislature teritoriala cind intr-o privinja, cind in alta. Acum, ea ii zimbea lui Banner, apoi lui Adam și senatorului.

- Nu-i ciudat, Thomas, ca o femeie poate exercita medicina in statul asta, dar i se refuza dreptul la vot? Thomas Mayhugh pșrea indurerat in timp ce una din miinile lui grasuje s-a indreptat cu nervozitate spre

100
lantul ceasului atirnat de-a curmeziful storriacului.

- Ji-am mai spus, Katherine, eu Tnsumi am prezentat un amendament care ar garanta sufragiui pentru femeie și... femeie și...

Katherine s-a aplecat spre el.

- Femeie și corcitură, Thomas.

Senatorul Mayhugh a fost salvat de fiica lui, care a aruncat o ocheada veninoasa tn direcția lui Banner și a zis:

- Cred ca femeile ar trebui sa stea acasa pentru a face copii. De ce ar trebui sa ne sinchisim de dreptul la vor cTta vreme sotii nostri ne-ar impune sa facem aceeasi alegere ca și ei?

Nimeni n-a zis nimic, iar Francelle și-a mutat privirea de ia Banner spre Adam.

- Ce parere ai, Adam? Ar trebui sa voteze și femeile? Adam a zlmbit.

- Unele dintre ele, a zis cu o ironie dulceaga. In plus, cita vreme locuiesc Tn casa asta, nu e o Tntrebare cinstita.

Katherine Tși privea fiul cu interes și oarece umor.

- Nu Ji-ai facut consultajiile, iubitule, i-a spus. Cine se pricepe sa vorbeasca mult fara a spune nimic face politica, nu medicina.

Adam și-a ridicat amuzat paharul cu vin.

C&tyttolul 5

Coborișul pe colina Tnspre Port Hastings parea mai periculos decit in orice alta noapte, mai cu seama cind Adam Corbin se afla cu hajúurile trasurii in mina. Ca de obicei, Banner facea conversajie pentru a nu fi atenta la drum.

- Doamna Corbin avea dreptate, a indraznit ea sa spuna. Nu ai raspuns efectiv la intrebarea daca femeile ar trebui sau nu sa aiba dreptul la vot.

El a privit-o - știa asta dupa mișcarea capului - dar chipul ii era ascuns in umbra.

- Nu sint impotriva sufragiului, O'Brien, i-a raspuns.

- Dar nici in favoarea lui, de altfel, nu?

Adam parea a fi concentrat asupra conducerii pe dealul abrupt.

- Cita vreme femeile dau socoteala in faja legii, cred ca ar trebui sa se bucure și de drepturile pe care legea le prevede.

Banner s-a incrunat.

- Cei mai multi barbati nu au aceeași parere, totuși.

De ce, Adam?

El o privea din nou.

- Este in joc prohibijia. Oamenii au in vedere o

102

armata a lui Canie Nations, ajungind pe listele electorate, cu bitele tn mina. și ctnd bautura va fi scoasa de sub incidenja legii, prostitujia nu va ramTne departe.

Banner a tacut și s-a Tnfundat mai tare sub cerga din pricina vTntului care TnvTrtejea zapada de jur Tmprejurul trasurii. Cit de bine aveau Tn vedere barbajii cele doua placeri favorite, s-a gindit numai pentru sine.

- Vorbește cu mine, O'Brien, a zis Adam cTnd ajunsesera deja la poala dealului și Tși continuau drumul spre cartierul comercial. Hotelul lui Banner se afla la o distanja de doua strazi.

- Ma gândeam doar cit de egoiști pot fi barbajii, i-a răspuns cu onestitate. Cum se poate să le refuzi unor persoane adulte niște drepturi simple, elementare, numai pentru a bea rom și...

Adam a izbucnit în râs și a oprit trasura sub lămpina auriu a unei lămpi de stradă din fața hotelului.

- Și mai ce?

Ea s-a înroșit de furie, dându-și seama prea târziu cu cum o ademenise el. Iar ea mușcase momeala.

- Știi la ce mă refer! i-a șuierat.

Cu friiele trasurii în mână dreaptă, el și-a ridicat brațele într-un gest comic de predare.

- Nu trage, O'Brien, ai mila. Când s'nt în preajma ta îmi vine să mă refer la multe.

Banner a aruncat cît colo cerșag și s-a dat jos din trasura fără nici o ceremonie.

- Cara-te acasă! i-a strigat.

- Hai cu mine, i-a răspuns el.

Banner s-a făcut roșie ca para focului, s-a rasucit și a pornit-o ca o furtună spre hotelul primitiv, urmărită de hohotele de ris ale lui Adam.

103

Cu fiecare zi care trecea, ninsoarea se întesea, așa că acoperișurile caselor gemeau sub greutatea zăpezii, copiii nu mai mergeau la școală, iar vapoarele nici nu mai soseau, nici nu mai plecau în Port Hastings.

Banner nu se simțea în largul ei cu toate că era foarte ocupată cu pacienții din spital și cu consultanțele ocazionale la domiciliu pe care le făcea împreună cu Adam. Părea o apăsa ceva, la fel cum zăpada copleșise acoperișurile și cotetele gainilor.

Prin contrast, atmosfera din casa Corbin era zgometoasă și sărbătorească. Secretele nu fuseseră dezvaluite, crengile de brad fuseseră adunate, cîntecele fuseseră cîntate. Se dovedise că Clarence King, jucătorul care avusese un cuțit înfipt în mână posedă o voce plăcută de bariton. Ca să scape de asta, Banner s-a dus la bucatărie, la Maggie, în acea după-amiaza furtunoasă din douăzeci și trei decembrie.

O femeie solidă cu ochii veseli și cu părul cenușiu în

dezordine, Maggie McQuire, intindea coca de placinta pe o masa de linga foe și fredona un fel de imn.

- Nu-i z?mbești batrinei Maggie? a intrebat intrerupindu-și cTntecul pentru a-i z?mbi lui. Banner. Banner s-a servit cu cafea de pe soba, apoi s-a dus sa se aseze necajita pe bancheta din apropierea cuptorului. Caldura focului puternic care trosnea parea sa existe numai dincolo de cealalta parte a unei bariere invizibile.

- Ma tem ca nu-mi prea vine sa zmbesc, a zis.

- Ji-e dor de ai tai?

104

Nu existau rude dupa care sa tinjeasca; Banner deabia de-și amintea parinji, iar bunica ei care o crescuse, murise cu mult Tnainte de a se casatori cu Sean.

- Oare se va opri vreodata ninsoarea? a șoptit pentru a evita Tntrebarea lui Maggie și a se incrunta la festrele bordate cu alb.

- Da, a zis Maggie, continutndu-și treaba dar mingiind-o pe Banner cu vorbele ei. Eu o sa ma opresc din lucru și atunci o sa apara soarele. Fraza cu dublu in-Jeles a mai remontat-o pe Banner pujan.

- Pai faci tot felul de bucate de zile in șir, a observat ea. N- ai obosit?

- Am de gind sa obosesc in ziua de Craciun, i-a spus Maggie. Pina atunci nu indraznesc nici sș-mi trag sufletul. A ridicat din umerii dolofani. Ma simt de parea toata familia ar fi in jurul meu. Craciunul n-ar avea sens daca eu n-ar trebui sa ii izgonesc pe baieji aia de linga borcanul de dulceaja in fiecare minut.

Banner a zimit; de asta data era un zimbet sincer, fara efort, iar chipul i se luminase.

- Ii iubești foarte mult, nu-i așa?

Maggie a incuviinjat.

- și pe Melissa, normal. Baiejii sint in sa ceva deosebit pentru mine - Adam mai cu seama. A fost o vreme cind nu il aveam decit pe el. Intotdeauna parea infometat cind era copilaș, așa era Adam. Tti dai seama de ce și acum imi place sa fac mincare pentru el.

- Așa de infometat era? a intrebat Banner.

Maggie a dat din cap.

- Laptele mamei lui nu i se potrivea și am crezut ca Adam n-o sa traiasca pina o sa implineasca Un an. și poate ca n-ar fi trait daca n-ar fi fost batrina Martha

105

Washington*

Martha Washington? Banner era gata sa puna Tntrebarea cind și-a amintit obiceiul de a le da indienilor nume de oameni albi faimoși.

- și ea ce a facut?

- A venit drept la ușa cabanei Tntr-o zi și a spus cum ca auzise ca noi avem un copilăș bolnav. Domnișoara Katie era Tnlacrimata și Daniel era plecat pe undeva - așa ca eu eram pe aici, deși aveam și un soj pe vremea aia, iar Adam {ipa gata sa moara. Batrfna Martha I-a luat drept Tn mTna, așa a facut. De cum a descoperit ca nu supsesse la sTn, a facut o fiertura din scoici proaspete și i-a dat lui zeama. Din asta a trait pTna cTnd a facut zece luni.

Banner și-a imaginat cabana micuja și pe tTnara mama nepriceputa și s-a gTndit cTt de multe lucruri s-au schimbat din vremea aceea.

- Daniel a fost sojul doamnei Corbin?

Maggie a Tncuviinjat.

- Era un tip chipeș, chiar daca dificil și Ti placea la nebunie s i faca bani. La vremea cTnd s-a nascut Keith, Daniel avea patru vapoare strabatTnd marile și Tncepuse șaritierul naval și moara. Au construit casa asta chiar aici Tn jurul cabanei.

Banner tocmai Tși cSuta un raspuns cTnd ușa dinspre sala de mese s-a deschis brusc și a intrat Adam.

I-a trTntit un rTnjet asociatei lui, apoi și-a bagat un deget Tndoit Tn umplutura din gem de piersici a lui Maggie.

- Mai pune tu mTna, ca te altoiesc! I-a ameninjat Maggie, agitTnd cu ambele mTini facalejul plin de coca. Adam a sarit Tnapoi Tntr-o disperare comica și apoi s-a așezat pe canapea alaturi de Banner.

106

- Iar te eschivezi, O'Brien? i-a aruncat el. Banner i-a dat cu cotul tn coaSte.

- Ma eschivez, așa? Eu, doctore Corbin, am fost

toata dimineaja in spital, tratind pacienjii și curajind instrumentarul. Tu, pe de alta parte...

Adam a ris.

- Nu-i vina mea daca Jeff și Keith au vrut sa analizeze fiecare bradut dintre locul asta și Portland inainte de a alege pomul de Craciun.

- Vorbind despre asta, I-a intrerupt Maggie și i se vedea iritarea pe faja și in mișcarile brajelor, ai de gind sa fii aici miine, sau te duci iar de capul tau?

Subit, dispozijia sarbatoresca a disparut din ochii lui Adam.

- O sa plec de dimineaja, ca de obicei, a zis furios, ridicindu- se in picioare și nemaibagind-o in seama pe Banner. Sa ai hrana pregatita.

Supararea lui Maggie pareea sa fie la fel de mare ca a lui, inea ea a dat din cap și s-a razbunat pe coca de placinta. Adam s-a intors și a ieșit din bucatarie, lasind-ov pe Banner sa își traga propriile concluzii in legatura cu planurile lui pentru Craciun. Cind I-a intilnit din nou in gradina, Adam examina mina lui Clarence King. Pentru ca și ea facuse asta de mai multe ori, știa ca rana se vindeca fara infecjie. De fapt, acum ca depășise șocul de a fi fost injunghiat, Clarence putea sa iasa din spital. Probabil ca Adam il Jinea acolo numai pentru ca era Craciunul și tinarul nu avea unde sa se duca. Banner s-a dus la fereastra din faja a secjiei de spital, care dadea spre Port Hastings și spre portul linistit acuma, prea mindra ca sa se apropie de Adam și sa riște o conversajie. Francelle și Melissa erau in

107
gradina rizTnd și juctndu-se cu o punga de zapada, iar vocile lor rasunau ca niște clopojei tn aerul friguros. Banner de-abia de le vedea sau auzea. Se gtndea la femeia pe care Adam urma s-o viziteze a doua zi, femeia pentru care lua provizii. Oare era frumoasa? Oare el o iubea? și-a mușcat buza de jos. Probabil ca era o femeie foarte deosebita, femeia lui Adam, oricine ar fi fost, daca el avea sa paraseasca o casa attt de minunata și familia tn zorii zilei de Craciun pentru a-și petrece timpul cu ea. La distanța s-a auzit un fluierat

și sunetul s-a amestecat cu rtsul zgomotos al fetelor, toate astea combintndu-se și factnd-o pe Banner sa se simta singura. și-a ridicat barbia totuși și s-a gtndit tn continuare la femeia lui Adam. 0 sa Ji-I iau, a bodoganit. Ea, Banner O' Brien, care nu-și dorise sa mai aiba nici un alt barbat, acum rivnea la iubitul altcuiva. -Trifoiăș?

S-a tntors tncetișor, nedorind sa se afle tn faja lui Adam, dar știind ca nu avea de ales.

- Cum se simte Clarence? a tntrebat fara rost.

Adam a rinjit și și-a tncruciașat brajele pe pieptul larg, cu capul inclinat tntr-o parte.

- Se vindeca frumos, i-a raspuns el, iar ochii lui albaștri, tntunecaji, au mtngiat-o cu o duioșie amuzata. Oare ghicise la ce se gtndea ea? Banner s-a tnroșit pujan, rugindu-se sa nu fi ghicit.

- Continua sa ninga, a constatat cu un dezinteres care a deranjat-o chiar și pe ea.

•Ochii de culoarea indigoului au ris spre Banner, dar cu blndeje.

- Da, Trifoiă?, tntr-adevar continue sa ninga. El și-a vtrtt mtna tn buzunarul vestei cenușii de matase și a 108

scos un plic. Poftim. Este salariul tau pe o luna.

Ochii lui Banner s-au marit ctnd a luat plicul; era plin cu bani.

- Nu am lucrat o luna, i-a reamintit, dar se bucura totuși. La urma urmei, Craciunul venea peste doua zile și o sa-l petreaca aici, cu familia aceasta; fusese disperata pentru ca nu putea aduce nici cel mai mic dar pentru cei care aveau grija de ea.

Adam a dat din umeri.

- Cred ca pot sa am Tncredere in tine ca n-o sa pleci Tnainte de a se termina luna, nu, O'Brien?

Banner a numarat banii din plic cu discrete. Erau cinci bancnote de douazeci de dolari - o suta de dolari! Slava cerurilor, fusese norocoasa sa cTștigate atTt de mult, exact cTt cTștigase Tntr-un an lucrind pe cont propriu.

- Nu e prea mult numai pentru o luna?

RTnjetul lui Adam s-a transformat Tntr-un zTmbet ușor.

- Nu prea, considered rigorile unei munci ca acestea.
Deocamdata a fost ușor, O'Brien, dar prima oară
când secția asta o să fie plină și când vom avea pacienți
peste tot, tu o să fii cea care vei cere o marire a salariului.

-

Banner s-a uitat în jos la bani și s-a gândit la un șal
frumos din dantela pe care îl văzuse în fereastra unui
magazin - așa ceva i-ar veni grozav doamnei Corbin. Și
s-a gândit la agenda frumoasă, îmbrăcată în piele pe
care dorea să o cumpere pentru Melissa. Dintr-o dată
starea ei proastă s-a risipit.

- Ia-ți câteva ore libere, a zis Adam și ea a înțeles că
barbatul îi citea gândurile. Jeff este pe undeva pe aici -
sunt sigur că îl poți convinge să te ia în oraș.

Banner s-a repezit să-și ia mantaua atât de repede,
109

Într-un moment Adam a izbucnit în ris. S-a răsucit în direcția casei
principale, în tăcere.

- Mulțumesc, i-a spus.

Adam a dat din umeri și s-a întors în alta parte. Jeff
era în sufragerie, supraveghind felul în care se puneau la
locul lui pomul de Crăciun, frumos mirositor. O mișcare
de dincolo de crengile bogate i-a arătat că mai era și
altcineva de față - Keith?

- Ferestrele, fir-ar să fie, în fața ferestrelor! a latrat
fiul mijlociu al Katherine Corbin. Crengile minunate mirositoare
s-au deplasat și a devenit în sfârșit ușor de recunoscut
vocea lui Keith, deși înăbușita.

- Nu pot vedea ferestrele! a repetat el. Vrei să-mi
spui dacă să îl dau la dreapta sau la stânga?

- La tribord, i-a dat indicația Jeff, cu mare nerăbdare.
Copacul de doi metri a rămas pe loc, apoi s-a
mișcat, cu câțiva centimetri la dreapta.

- Tribord, a bodogănit vocea din pom. Este sufrageria,
idiotule, nu puntea de la vaporul *Doamna Marilor!*

Banner se simțea prea în tăcere de scenă pentru a-și
anunța prezența, dar un hohot de ris i-a scăpat și Jeff
s-a întors, rinjind, cu mîinile în șolduri.

- Buna, doctor O'Brien.

- Stă în fața blestemelor de ferestre sau nu? a

Tntrebat pomul de Craciun.

Banner a ris tare și i-a disparut proasta dispozitie total. Intr-un fel, acest spectacol simplu Ti readusese bucuria unui camin.

- Mai da-i pujan la stTnga, a zis ea. Ascultator, pomul masiv a lunecat spre stTnga, umplTnd TncSperea uriaŞS cu mireasma lui patrunzatoare, sarbStoreascd.

- Aşa e bine? a implorat Keith pe un ton veninos.

110

- E bine, a confirmat Banner. Pomul s-a clatinat din nou cind Keith a aparut de dupa el, aratind ca vai de lume și evident enervat. La semnul de voioşie de pe fata lui Banner, totuşi, a rinjit spre Jeff și a mormait:

- Ji-ai dat seama vreodata ca Tntodeauna Adam primeşte cele mai frumoase daruri?

Jeff a dat din cap și pentru o clipa ochii albaştri-Corbin aratau Tnginduraji. Banner era zapacita de schimbul de cuvinte ininteligibile, dar n-a Tncercat sa le afle sensul.

Dorea ca nimic sa nu-i strice stralucirea acelei zile.

- Fratele tau mi-a spus, a Tnceput adresTndu-i-se lui Jeff, ca ai putea sa ma duci Tn oraş. Vreau sa fac nişte cumparaturi.

Jeff i-a facut o plecaciune prefacuta.

- La dispozitia dumneavoastra, Milady, o sa aduc imediat trasura cea mare.

- Mai bine trasura cea mica, a zis Banner care nu era obişnuita cu luxul.

- Nu-i pentru tine, i-a replicat Jeff cu emoji Tn voce, luTndu-i mTna și sarutTndu-i-o cu delicateje.

Keith a dat ochii peste cap, apoi și-a pironit privirea calda, ghiduşa asupra lui Banner.

- Scuza-I pe fratele meu, te rog, i s-a adresat. Vezi tu, uneori Jeff confunda secolele, se schimba, Tn fa|a ochilor noştri din capitanul de vapor model Tntr-un pirat fanfaron. Unii dintre noi banuim chiar ca el ar fi Tn stare sa stea la capatul vasului cu o ceata de piraji și sa agite prin aer o sabie.

- Mai bine du-te și te culca, sau fa ceva, i-a Tntors-o Jeff din coljul gurii, fara a-și lua ochii de la Banner. Trebuie sş platefti, O'Brien, ca sa te Tnsojesc astazi.

Banner nu s-a speriat de atTta lucru; birbatul asta

111

nu era periculos, Cel putin nu pentru ea.

- și cum sa-ji platesc?

- Trebuie sa ma lași sa-ji ofer o cina.

- S-a facut, a fost ea de acord. Keith i-a dat cu cotul in coaste frateiui lui.

- Sper ca o sa traiefti pina la adinci batrineji, i-a spus misterios și apoi a disparut.

Dupa un sfert de ora, Banner era așezata confortabil in trasura cea mare a familiei, cu un pled stralucitor acoperind-o pe picioare. Jeff statea ușurat in scaunul de pe partea cealalta, deși spajiul mic nu ii ajungea masivitajii lui. S-au dus TntTi la hotelul lui Banner, de unde ea și-a luat cea mai frumoasa rochie - o rochie de tafta bleu care fusese Jinuta prea mult timp impachetata și avea nevoie sa fie calcata. Ctnd au dus imbracamintea la spalatoria lui Wung Lo, au decis sa se duca și la magazinul general. Presupunind ca Banner ar fi dorit sa faca singura cumparaturile, Jeff a plecat la treburile lui. Marfurile erau frumos expuse, iar din soba mare din capatul magazinului radia caldura. Mirosurile condimentelor, al bomboanelor de menta, al sapunului și mirosul de funigine umpleau locul. Pe tejghea se aflau baloji de matasuri stralucitoare, amestecate cu IJneturi si pmzeturi de bumbac. Cepe verzi, enorme, erau vindute de la o masș de linga tejghea, iar papușile elegante cu capete de porjelan stateau intre jucarii și trasurici mici pentru copii. Pentru sarbatori, cite un „Sfint Nicolae" imbracat ca un fermier sau ca un morar venea și cumpara una sau doua jucarii. Banner cerceta in voia ei, cautind eșarfa pe care și-o dorise și cartea, agenda, punindu-le apoi in coșul atirnat de brajul ei, cautind printre parfumurile cu pre]ul mai modest pina a

112

gSsit unul care s-a gtndit ca i-ar putea placea lui Maggie.

Dupa asta, a ales carji pentru Jeff și Keith și, studiind

Tndelung marfa de la faja locului, a ales și un

cadou draguj pentru Jenny. Lui Adam nu-i luase nimic.

Banner s-a tntors la carji, dar nici una nu era potrivita.

Pe deasupra, se întreba dacă era cazul să-i ofere doctorului Corbin un dar, ținând cont de ceea ce simțea pentru el. Dar trebuia să-i ia, desigur, de vreme ce cumparase cadouri pentru toți ceilalți. Încruntându-se, Banner a traversat dintr-o parte în alta lutând și analizând tot felul de lucruri, punându-le apoi la loc.

- Ai probleme? a intervenit o voce masculină în apropierea ei, în timp ce zăbovea în fața unor tobe indiene de jucărie.

Banner s-a întors gânditoare, ca să privească drept în fața chipeșă, zămbitoare a lui Temple Royce.

- Buna, i-a spus.

- Doctor Henderson îți spune că ai devenit partenera lui Adam Corbin, a remarcat domnul Royce; deși continua să zăbovească, ceva neplăcut aparuse în adâncurile privirii lui caprui, copilărești. Trebuie să-ți spun, am fost surprins să aud treaba asta.

- De ce? a întrebat Banner neatentă, neștiind dacă o cutie cu ciocolată ar constitui un dar prea intim pentru Adam, dat fiind faptul că asemenea cadouri se ofereau de obicei între iubiri.

- Adam nu e un om cu care se lucrează ușor, i-a comunicat domnul Royce, ridicând o sprâncenă. Banner a zămbit.

- Nu, nu este, dar este un doctor foarte bun și cred că o să-ți trăiească o gramadă de la el.

Un mușchi de pe obrazul proaspăt barbierit al lui

113
Royce s-a încordat, apoi s-a relaxat.

- Da, a zis, după o pauză lungă și neplăcută.

Și-a rasucit părul fină în mâinile înmănușate și a reușit să arate elegant, fără să fie în largul lui.

- Ceva nu merge? a întrebat Banner.

- Nu, sigur nu... numai că... mă rog...

- Da?

Domnul Royce și-a analizat mâncăile de la haina îngrijită, udată de fulgii de zăpadă care se topiseră în picături strălucitoare.

- M-aș simți răspunzător, pentru că eu te-am adus la Port Hastings dacă ceva, mă rog, s-ar întâmpla.

- Ca de pildi? a indraznit Banner simjindu-se insultata dar fara a tnjelege de ce.

Inainte^ca barbatul sa-i poata oferi vreun raspuns, a revenit Jeff, cu mtinile puternice bagate tn buzunarele de la haina lui albastra, de capitan de vapor. Gulerul era ridicat, iar zapada aluneca pe umerii lui impunatori și ochii ti erau furioși și vigillenji tn timp ce il masurau pe tnsojitorul lui Banner.

- Royce, a spus ameninjator, fara ca Banner sa injeleaga de ce.

Temple a zimbit cu nervozitate.

- Jeff, i-a replicat, dind din cap.

Privirea lui Jeff a trecut peste chipul lui Banner și s-a imblinzit.

- Ai terminat? a intrebat-o.

Banner era atenta sa iși Jina astfel coșul cu cumparaturi tncit el sa nu poata vedea ce era inauntru. Voia ca darurile sa fie o surpriza.

- Inca nu. Mai poji zabovi un minut?

Jeff a dat din umeri.

114

- O sa aștept, a zis.

Cind Banner s-a dus mai departe, I-a auzit vorbind pe un ton infierbintat cu domnul Royce. Era ceva la care ar fi trebuit sa se gindeasca, și-a dat seama, ostilitatea aceea voalata dintre prietenul ei și barbatul care o convinsese sa vina Tn Port Hastings Tn primul rind, inasa din pricina darului pentru Adam nu avea vreme sa reflecteze prea mult. și-a Tndreptat atenjia spre tobele de jucarie și, cu o Tndrazneala delicioasa, a ales-o pe cea mai colorata pentru Adam, Tn memoria zilei in care vizitasera ei tabara indienilor Klallum. Temple Royce parasise magazinul, iar Jeff ramasese la o distanja discreta pina cind Banner și-a facut cumparaturile. Vinzatoarea i le-a invelit pe toate in hirtie groasa, maronie și i le-a legat cu sfoara. Cita vreme a așteptat in faja ușii din faja, privind la ninsoare și la imbulzeala de oameni, Jeff a facut și el tirguieli. Dupa ce a virit ceva in buzunarul hainei, s-a dus linga ea. Era tocmai la ora prinzului și Jeff i-a aratat cu mina spre un restaurant de pe partea

cealalta a strazii.

- Ji-e foame?

Lui Banner ii era foame pentru ca nu mincase de dimineaja, dar avea intenția sa-și ia mai intii rochia de tafta de la Wung Lo. A doua zi, dupa patinaj, avea sa fie o petreere și iși dorea sa arate bine, deși Adam nu va fi acolo. Fiirid doctorija, Banner știa cS o urgenja putea interveni oricind și trebuia sa-fie pregatita.

- Aș prefera sa ne oprim inainte la Wung Lo, a zis.

Jeff a dat din cap și i-a oferit brajul.

- Cit de bine il cunoști pe Temple Royce?

Jeff a intrebat-o asta pe fata in timp ce merge&u in direcția spalatoriei.

115

- Nu foarte bine, de fapt, i-a replicat Banner, amintindu-și de animozitatea pe care o simjea intre Jeff și domnul Royce. Nu-Ji prea place?

- Se subinjelege, i-a zis Jeff cu amabilitate.

Arata ca un baiat care a crescut prea repede, cu zapada adunata in pșrul lui lucios, blond ca mierea. Iji place de el?

Ea a reflectat.

- Nu m-am gindit niciodata deca-mi place sau nu.

Sint indiferenta, așa mi se pare. Banner nu iși daduse seama ca Jeff era intr-o stare de tensiune. Acum trupul lui se relaxa vizibil, așa ca ea a injeles.

- Bun, a zis el.

Deja ajunsesera la ușa lui Wung Lo pe care Jeff a deschis-o pentru ea. In spalatorie mirosea leșinator. Din venele de spalata ieșea aburul și o mașina pentru frecat rufele facea un zgomot infernal. Pe rafturi se gaseau pachete cu ceai exotic, pungi cu orez și baloturi de albituri curate, impachetate cu grija. Wung Lo in persoana a intimpinat-o pe Banner rinjind și vorbind apoteotic.

Ea nu putea intelege prea mult din ceea ce spunea el, dar morala fabulei era ca rochia ei inca nu fusese calcatar Sub privirile lui Banner și ale lui Jeff, chinezul a gasit rochia și a intins-o grijuliu pe o scindura de calcat. Apoi, intinzind mina simultan dupa un fier de calcat de pe soba și umplindu-și gura cu apa, a

risipit lichidul pe fustele rochiei atit de iubite a lui Banner și a inceput s-o calce. Jeff s-a distrat observind privirea incarcata de oroare a lui Banner.

- Uimitor, i-a spus pe un ton jos, dar deslușit in același timp.

Ochii lui Banner s-au marit cind chinezul și-a umplut

116
in mod repetat gura cu apa pe care a scuipat-o pe rochia ei. Miinile lui mici se mișcau rapid totuși și, cind a terminat, rochia arata ca noua.

- Sa o trimit acasa la doamna? a intrebat Wung Lo zimbind.

Banner ar fi vrut rochia imediat, dar s-a gindit ca in orice fel ar fi dus-o acasa tot ar fi și fonat-o. Ea și cu Jeff mai trebuiau sa și manince și ce puteau sa faca purtind rochia dupa ei, sub zapada care cadea mereu? și daca ar fi rezistat ninsorii, cum ar fi rezistat in trasura?

- Adu-o la Casa Corbin, te rog, a zis Jeff punind mai multe monezi pe tejghea. Astazi.

- Astazi, a confirmat Wung Lo dind din cap.

Din nou pe strada, Banner tropaia cu pachetele ei de Craciun, gindindu-se sa-i dea inapoi lui Jeff banii pe care ii lasase lui Wung Lo. Jeff și-a dat seama și a scuturat din cap.

- Nici sa nu te gindești la bani, i-a spus ferm.

Era deja așezaji in restaurant cind ea a reufit sa gSseasca in geanta numarul potrivit de monezi și le-a pus pe masa. Jeff nu le-a bagat in seama tot timpul prinzului care era delicips. Banner nu gustase niciodata ceva atit de bun ca placinta subtire de pui care le fusese servita; o. consumase pe a ei cu atita incintare inert Jeff se oferise sa ii mai comande inca una. Banner a refuzat, dar numai dupa ce și-a reamintit codul bunelor maniere pentru o doamna. Mai avea dp baut cidrul fierbinte, o substanja condimentati cu scorJișoarș care plutea deasupra și ii placea sa o savureze.

- S-ar parea ca te simți bine, a observat Jeff cind farfuriile goale au fost strinse de pe masa de catre o tinara chelnerita. Banner a zimbit.

117

- Ești o companie placuta, capitane Corbin. Ești un tovarăș placut, cu adevarat.

El arata nitel cam trist deși i-a ztmbit.

-Adevarat?

Banner I-a asigurat repede ca așa era. Jeff i-a atins rapid mina și apoi s-a dat Inapoi, g?ndindu-se mai bine la ceea ce facea.

- Sper ca nu te-ai suparat pentru ca i-am spus lui Wung Lo sa aduca rochia acasa la noi. Mama și Melissa doresc sa Tji petreci noaptea acolo. De crnd Melissa atacase acest subiect in stilul ei tenace și ii smulsese promisiunea ca Banner va Tmparji camera ei cu ea ptna in ziua de Craciun, se hotarise sa faca astfel. Era placut sa știe ca macar pentru scurt timp nu trebuia sa se Tntoarca la hotel. A urmat o mica tacere pe care Banner a Tntrerupt-o cu un oftat.

- Ce este? a Tntrebat-o Jeff Tngrijorat.

- Am uitat sa-i cumpar lui Clarence un dar!

El a chicotit și a scuturat din cap.

- Așa ceva nu se poate. Ce i-ai cumpara tinarului jucator, Banner?

Ea deja se hotarise sa-i ia un volum din romanul de aventuri al Melissei, dar nu putea spune asta, desigur, cariera de scriitoare a fetei fiind un secret bine pastrat, așa ca a dat din umeri pur și simplu și a schimbat subiectul. Au parasit restaurantul placut și s-au Tntors la magazin, unde Banner a cumparat cartea.dorita. Dupa aceasta, Jeff i-a spus vizitiului sa Ti duca pe chei, unde *Doamna Marilor* era ancorata. Simtind ca Jeff era mTndru de goeleta lui stralucitoare ca un tata de progenitura, Banner a laudat-o și a pus mii de Tntrebari.

Interesul ei nu era forjat; ea chiar se Tntreba cite locuri

118

ciudate și exotice vizitase Jeff cu ajutorul vasului. Fusese chiar o data Tn Hawaii, i-a spus, iar tatal lui fusese marinar Tmpreuna cu el.

- Dupa șase luni, a continuat pe cTnd coborau de pe puntea de scTnduri spre trasura care Ti aștepta, tata s-a Tnecat Tntr-un accident. Banner i-a mTngiiat bratui și i-a vorbit cu bITndete:

- Deci e bine ca a facut calatoria aia cu tine?

Jeff a dat din cap și a facut o mișcare de parea ar fi vrut s-o mîngîie pe par, dar s-a oprit. Cu un oltat, a ajutat-o pe Banner sa urce în trasura, apoi s-a urcat și el. Din cauza ca parea a avea prea multe gânduri personal, Banner nu i-a mai facut conversajie pe drumul spre casa de deal.

Adam se mișca dintr-o parte în cealalta a secției și, zgomotele pașilor lui se amestecau cu sforaiturile lui Clarence King. Dumnezeu mare, în- curind se întuneca. Unde era O'Brien totuși? tși luase salariul pe o lunș și acum disparuse din oraș?

- Adam.

S-a oprit auzind vocea frateiui mai mic și s-a întors cu miinile în șolduri. Keith a rîs.

- Incerci sa descoperi cit de lung e salonul asta?

Adam a facut cu mîna un gest de nerabdare, dar n-a spus nimic. Întrînd, Keith și-a încrucișat brajele pe piept și l-a analizat calm pe fratele lui. Deși avea parul blond al Katherine și ochii albaștri, lui Adam i se parea

119
ca semana cu tatal lor. Era întotdeauna atît de calm, la naiba și atît de sigur de toate lucrurile.

- Jeff a rugat-o pe Banner sa ia masa cu el, Adam.

De-aia nu s-au întors încă.

- Cine Ji-a spus ca ma intereseaza?

- Eu. Ochii albaștri ai lui Keith l-au atîntit pe pacientul adormit. Baiatul arata sanatos. Ce-ar fi sa-l lași pe el și sa vii ca sa te bat la șah?

Adam a rîs.

- Știu ca ai încredere în tine, pastore.

Keith a dat din umeri și a ridicat o sprînceana.

- N-am nici o încredere, frate mai mare, dar am facut multa practica de la ultima recolta. Pe deasupra, tu ai obiceiul sa tîi lași regina neaparata.

Remarca lui l-a facut pe Adam sa se gîndeasca la O'Brien și la fratele lui, așa ca s-a strîmbat.

- Iau masa, nu-i așa? La dracu', doar nu-i daduse timp liber ca sa-l risipeasca pe mese la restaurant, mai ales cu Jeff.

- inceteaza sa te mai tngrijorezi, Adam, l-a admonestat Keith, ctnd au pornit-o dincolo.

- La masa, a bodoganit Adam, tn parte pentru sine și tn parte pentru fratele lui. Dumnezeu, nu avem aici destula mtncare?

Keith a chicotit.

- Ce suflet romantic mai ai și tu, a rts el. Femeilor le place sa mai iasa și tn oraș, Adam.

- Multumesc foarte mult, parinte, pentru aceasta observajie tnjeleapta, dar realitatea e ca O'Brien lucreaza pentru mine și nu are treaba...

Deschiztnd cu o atingere ușoara ușa de la salon, Keith i-a terminat fraza.

120

- Nu are treaba, adicș, sa il placa pe Jeff?

Adam a oftat exasperat.

- Ai de gind s i joci șah? a explodat.

Keith i-a aratat inspre salon facind o plecaciuine.

- Dupa tine, l-ai cumparat lui Banner un cadou de Craciun?

- și ce daca i-aș fi cumparat?

Au ajuns tn salon, unde bradul statea in suportul lui de lernn* aștepttnd sa fie tmpodobit. tn mijlocul covorului, Melissa statea in genunchi cautand cu ambfele miini intr-o cutie uriașă podoabe pentru pom. S-a uitat in sus, zimbind cind au intrat frajii ei.

- Este cel mai frumos pom din lumel

Adam s-a incrunat la bradul inalt. Nici acum nu i se incalzisera picioarele de cind cutreierase prin zapadi dis-de-dimineata; crezuse ca Keith și Jeff n-or sa se decida niciodata asupra pomului de Craciun. Nu le-ar fi ajuns o padure ca sa aleaga și se purtasera ca in proverbul acela cu cautarea acului intr-o capija de fin.

- Este o pura intimplare i-a spus pe un ton neutru, in timp ce Keith aducea piesele de șah din fildeș in cutia familiala imbracata in piele, aflata intr-un sertar al biroului.

Melissa i-a scos limba și s-a intors la podoabele ei.

- Tare mai ești placut astazi, a ris de el Keith, aranjind piesele de șah pe o masuja din abanos și alama

așezata linga camin.

Adam și-a tras un fotoliu, s-a așezat greoi și a început sa-și puna piesele la locul lor. Se întreba unde luasera masa Banner și Jeff și ce-or fi mincat. Cind au început jocul, a aruncat o privire pe fereastra. Chiar și prin crengile cu ace verzi ale pomului de Craciun, putea

121
vedea ca afara continua să ningă. Vremea era rece și gheaja de pe eleșteul din spatele casei avea să fie foarte groasă - deci n-or să rateze cu nici un chip partida de patinaj. Adam se întreba cum o să urce el pe munte și dacă ei o să-i înjeleaga întirzierea în cazul în care el o să le aduca de mâncare în ziua următoare.

A mișcat nebunul care se afla într-un pericol imediat. O'Brien o să arate teribil pe eleșteul înghețat cu patinele împrumutate. Poate că parul ca scorfișoara o să-i alunecă din agrafe și o să-i cada de-a lungul umerilor și...Pendula a scos cinci semnale puternice. Ora cinci. De câta vreme plecasera Jeff și Banner? De două ore? De trei? Dacă Jeff a încercat să o sarute? Oare ea l-o fi lasat? Adam a încercat să-și abată gândurile și să se concentreze asupra jocului. Ce-i pasa lui dacă O'Brien îl lasă pe fratele lui să o sarute?

- Adam.

S-a uitat în sus, în ochii de cunosător ai lui Keith.

- Ce?

- Șah-mat, i-a spus Keith, zimbând cu bunătațe.

Banner și-a ascuns darurile în camera Meljssei înainte de a se duce la spital în căutarea lui Adam. Ar fi fost dragă să învelească darurile în hirtia frumoasă și cu panglicile pe care le cumpăraseră, dar nu mai era timp pentru asta - fusese plecată prea mult timp, Adam nu se vedea nicaieri cind a ajuns în secție, dar Clarence stătea în capul oaselor în patul lui, cu mina bandajată în

122
poala, cu ochii ajințiji în departari. Banner l-a atins ușor pe frunte și i-a zămbit, gândindu-se că era prea tinar să trăiască o viață atât de dezorganizată. Ce ar fi spus mama lui, dacă ar fi știut că fusese înjunghiat în mână într-o circiumă prost famată?

- Te simți mai bine?

- Măna nu mă doare, i-a răspuns Clarence cu un zâmbet forțat.

- Cred că te doare un pic înimă? a îndrăznit Banner cu crispăre în voce, dar nevrînd să îl offenseze. Ji-e dor de familia ta?

Clarence a dat din cap închizându-și ochii.

- Ai mei încep să se pregătească pentru Crăciun încă din octombrie, a afirmat el.

Înainte ca Banner să poată face vreun comentariu, Melissa a intrat în pas de dans, tragându-l pe Jeff după ea.

- Măncăm cu toți în salon în noaptea asta, a anunțat-o, zâmbindu-i și lui Clarence, evident zăpăcit de atîta stat în pat. Te simți destul de puternic ca să fii cu noi, domnule King? Maggie a făcut stridii la cuptor ca întotdeauna și, după ce vom mîncă, ne vom apuca să împodobim pomul. Peste capul Melisei privirea lui Jeff s-a întîlnit cu a lui Banner; i-a zîmbit. Se părea că el fusese însărcinat să îl ajute pe Clarence la nevoie să ajungă în cealaltă parte a casei. Clarence părea plăcut impresionat.

- Mă rog, eu... eu înțeleg...

Banner l-a bătut pe umăr pe pacientul ei. Uneori, s-a gândit numai pentru sine, cel mai bun medicament nu se află în sticle sau pulberi, ci se găsește în oameni.

- Sînt sigură că doamna Corbin va fi dezamăgita
123

dacă nu vei și tu, i-a spus.

Fața ei a lui Clarence strălucea acum.

- Mi-ar plăcea, a zis timid, dar apoi s-a uitat în jos la cămașa de noapte și s-a înroșit. Nu pot merge în felul asta!

- Ce prostie, i-a spus Melissa cu căldură.

Acestea fiind zise, Jeff l-a ajutat pe Clarence să iasă din pat, apoi Melissa l-a luat de braț cu o mîna și i-a însoțit pe oaspeții săi afara din secția de spital, lasându-i pe Banner și pe Jeff singuri. Banner i-a făcut patul lui Clarence cu obrajii îmbujoraji.

- O să întârzie la masă, i-a spus.

El i-a vorbit pe un ton jos.

- Am mTncat deja. IJi amintefti?

Ea a dat din cap, I-a privit, a vazut ca se sprijinea de perete, chiar in prag, cu brajele incrucisate.

- Trebuie sa ma resemnez, sa ma port frajește cu tine, de vreme ce tu ești ocupata, nu-i așa Banner?

Banner și-a mușcat buza de jos și a dat din cap.

Jeff era atit de chipeș, atit de nostim și te simjeai atit de bine cu el, dar nu era Adam și nu avea ce face, indiferept ca ar fi fost mult mai simplu sa il iubeasca pe acest frate decit pe celalalt. El s-a intors și a plecat, iar cind Banner a venit sa vada cum era impodobit bradul, Jeff nu mai era acolo, impreuna cu ceilalji.

Qftpiotul 6

Dimineața de 24 decembrie a venit, rece și stralucitoare, iar lumea zacea sub un strat gros, alb, intr-o toropeala feciorelnica. Adam Corbin s-a intors de la fereastra spre bucatarie și a cascăt.

- La dracu, a bodoganit Maggie virind doua borcane pline cu gem din mere padureje intr-un coș enorm, acoperit.

Adam a ris nepasator și s-a dus spre soba, unde il așteptau cafeaua fierbinte și mirajul placut al caldurii.

- I-ai spus lui Jim sa pregateasca sania?

Maggie a invelit doua placinte in șervete curate și le-a pus in coș impreuna cu merele și cu o gisca mica fripta, printre alte lucruri.

- Da, a explodat ea.

- Mulțumesc! a explodgt și Adam, deși supararea lui era prefacuta in timp ce a lui Maggie era reala.

Ei nu-i placea atunci cind vreun membru al familiei pastra secrete faja de ea. intr-adevar, lui Adam i-ar fi placut sa i se marturiseasca lui Maggie - ea era o fiinja injelegatoare și povara ar fi devenit mai ușoara daca o imparjea cu altcineva - dar nu indraznise sa-și incerce norocul. Ar fi suferit prea mulji oameni daca s-ar fi dus vorbat

125

- Ji-ai luat o nevasta piele-roșie pe acolo, sus pe munte? I-a intrebat Maggie, așa cum facea intotdeauna

cind el se pregatea sa petreaca o zi pe munte.

Adam a sorbit ginditor din cafea și și-a ridicat un picior virit in cizma pe banca din faja caminului.

- N-ai dectt sa crezi ce vrei, Maggie.

O expresie ofensata a aparut pe faja rotunda a femeii.

- Cu atit mai rau, cu cit n-o sa fii pe aici ca sa ai grija de doctorija Banner.

Adam era necajit.

- Or sa aiba grija Jeff și cu Keith.

- Asta iji spuneam fi eu. Este o bucSJica buna, fata asta. Orice barbat de la petrecere o sa se straduiasca sa-i incheie patinele și sa-i ofere ciocolata fierbinte. Adam a aruncat cu cafea in foe, frematind, in timp ce lichidul sfiriria. Maggie a ris amuzata.

- Sa nu ma minji tu pe mine și sa-mi spui ca nu-Ji pasa, Adam Corbin, știi ca-Ji pasa. Daca o vrei pe femeia asta numai pentru tine, mai bine te-ai opri cu dusul pe munte la fiecare trei saptamini. A facut o pauza pentru efect, inainte de a adauga: Jeff se uita galeș la fetișcana, știi ca se pricepe sa-și urmareasca scopurile.

Adam și-a ridicat cana goala.

- Ii urez succes, a minjit. O'Brien, știi, este exact așa cum nu-mi plac mie femeile.

Maggie s-a cutremurat de indignare și a trintit capacul coșului.

- Mai bine Ji-ai pune ochelarii pentru citit și ai privi-o cu atenjie, asta ar fi mai bine sa faci! E frumușica, chiar frumușica și nici o femeie nu Ji s-ar potrivi mai bine ca ea!

- S-a nascut ca sa agite muljimile precum mama, a

126

contrazis-o, calm, Adam. Așa spera, ca fusese calm.

Femeia cu care o sa ma insor - daca o sa ma insor - o sa fie o femeie așezata, care o sa doarma noaptea in patul meu și o sa stea la masa cu mine dimineața.

Ceea ce n-o sa faca, precis, n-o sa petreaca jumatate de an Tn Olympia, deranjind legislatura.

- Sau practicTnd medicina in Port Hastings? I-a ajiat

Maggie, care era foarte intuitiva uneori. Ma surprinzi, Adam. Mi se pare ca Banner O'Brien Ji-ar fi o tovarașa de ajutor.

Atita și inca mult mai mult, s-a gindit Adam tntrebindu-se cit de mult timp va mai rezista pe linga obraznicatura asta mindra de irlandeza fara a o baga in patul lui cu forja. Cu forja. A scuturat din cap cu disperare furioasa. Cum dracu de-i venisera asemenea ginduri in minte cind el nu folosise niciodata forja faja de o femeie? Fir-ar sa fie, nici macar nu trebuise sa plateasca o curva, dar sa se gindeasca la viol? Mormaind in sine, Adam a smuls haina de pe un cuier de linga ușa din spate, a apucat coșul greu pe care i-l pregatise Maggie cu toata bombaneala ei și a plecat fara a mai spune un cuvint. Sania il aștepta in faja grajdurilor, trasa de doi dintre cei mai solizi cai. Obișnuitele lucruri - cafea, faina, zahar, haine calduroase - fusesera ingramadite pe locul din spate. Tocmai apucase hajurile cind Jeff a aparut pe roibul lui. Vederea frateiui I-a facut pe Adam sa rida - avea camașa descheiata pina la talie și nu se imbracase cu nici o alta haina. Parul ii era ciufulit și pe barbie avea urma de ruj, la fel și la sffrcul drept. Jeff a privit spre sanie și a coborit din șa.

- Alta zi misterioasa? a latrat cu furie in ochi și totodata cu satisfacție rejinuta.

Adam nu i-a bagat in seama intrebarea. De mult nu-i mai putea spune totul lui Jeff. Mai ales nu lui Jeff.

127

- Araji de pare. ai fi fost {inut prizonier intr-un bordel cel pujin doua saptamini.

Jeff a rinjit cind o mina din grajd s-a ivit ca sa-i ia calul și sa-l bage inauntrU.

- In realitate n-a fost decit o jumatate de ora, i-a intors-o. Inginte de asta, mi-aș fi dorit eu sa stau atita vreme.

Adam a ris din nou și a luat hajurile cu un gest hotarit. Sub amuzament era convingerea ca, daca analiza circumstanjele care il dusesera pe fratele lui pina la petrecerea nopjii la *Silver Shadow*, acestea constituiau un argument cu greutate.

Fericita, Banner I-a ajutat pe Clarence King sa se imbrace și și-a petrecut ziua cu tot felul de treburi la elefteu.

- Mai ales sa nu patinezi, i-a spus ridicind aratatorul ca avertisment. Daca o sa cazi, Ji se redeschid ranile. Clarence i-a promis ca n-o sa patineze și și-a aruncat cit colo paturile, incintat sa se imbrace in continuare cind Banner a plecat din secjie in biroul de alaturi. Acolo era Francelle, la mașina ei infernala de scris, aratind rautacioasa, dar tacuta.

- Adam nu este aici! a miriit inainte ca Banner sa pronunje o vorba.

- Știu asta, i-a intors-o doctorita O'Brien, deși pina in clipa aceea sperase nebunește ca Adam sa se fi razgindit și sa fi ramas. Exista vreo consultatie stabilita pentru azi?

- Nu, i-a raspuns Francelle. In fond, partida de pa128 tinaj incepe la zece.

Banner a tras adinc aer in piept.

- Francelle, oamenii se mai reinesc și mai cad bolnavi, chiar și cind se deruleaza o petrecere.

Francelle a dat din umeri.

- Oricine o sa te caute la eleșteu, chiar dacS nu scrii unde te afli pe tabla de afarș, i-a spus pe un ton care trada o speranja profunda ca doctor O'Brien o sa fie chemata de pacienji.

- Nu prea tji place de mine, nu, Francelle?

Degetele lungi au zabovit pe clapele mașinii de scris și fata a scuturat din cap.

- Adevarul e ca nu-mi place.

- De ce?

- L-am vazut pe Adam sarutindu-te.

Banner s-a introșit pujan la amintirea acelui fapt.

-Ș i?

- Eu il cunosc mai de mult. Il iubesc pe Adam.

- Injeleg. și el te iubefte pe tine?

In ochii caprui, catifelaji, ai lui Francelle s-a ivit disperarea.

- El ma crede un copil - un copil - , dar eu am șaptesprezece ani! Tata mi-a spus ca cel mai bun lucru pentru a ma marita cu un doctor este sa lucrez in biroul

lui, dar...

Brusc, Banner s-a simjit cuprins de pareri de rau pentru Francelle, dar intrucit ştia ca fetei n-o sa-i convina simpatia ei, nu i-a aratat-o.

- Sint incintata ca s-a oprit ninsoarea.

Francelle nici macar n-a privit pe fereastra şi era clar ca n-o distra acest subiect.

- El are o femeie, ştii. Nimeni nu are habar cine este, dar o viziteaza o data pe luna fara abatere. Banner s-a forjat sa zimbeasca, sa arate nepasatoare.

129

- Ei şi?

- Şi atunci - ma rog - nu te lasa ieftin; nu-Ji pasa ca te saruti cu barbatul altcuiva?

Banner s-a simtit invadata de furie şi s-a Tncordat, dar Tnainte de a-i putea raspunde a intrat Melissa, cu faja voioasa, Tmbujorata, Tnconjurata de cTrlionJii negri şi stralucitori.

- E gata masa! a zis ea. Şi dupa aia o sa patinam!

- Eu am mTncat, a zis Francelle, TntorcTndu-se la maşina de scris.

Melissa a apucat-o pe Banner de braj şi a scos-o prin secjia de spital spre coridor.

- N-o baga Tn seama pe Francelle, i-a şoptit. Ea Tl vrea teribil de tare pe Adam, dar lui nu-i pasa de ea nici cTt de un cuier pe care şi-ar agaja haina.

Banner a reufit cu greu sa rida, caci vorbele lui Francelle Ti rasunau Tn minte: „EI are o femeie - nimeni nu ştie cine este - o viziteaza o data pe luna“.

Eleşteul pentru patinat era ascuns Tn padure, Tn spatele casei şi deja era o gramada de lume la marginea lui cTnd au sosit Banner şi Melissa. Se aflau acolo zeci de oameni, femeile priveau şi Ti Tncurajau pe ceilalji, barbajii maturau zapada care acoperea gheaja. CurTnd primii patinatori s-au aventurat pe suprafaja Tnghejata. Banner O'Brien s-a simjit dintr-odata voioasa la gTndul de a patina din nou - era o placere pe care nu şi-o mai facuse din copilarie. S-a aşezat pe o buturuga de brad,

130

alaturi de Melissa şi a Tnceput sa Tşi punş pantofii. Dar

manușile groase pe care le purta o faceau neindemTnatica și Tnca se mai lupta cu ultimii nasturi de la pantofi cTnd a aparut brusc Jeff Tn faja ei.

- Lasa-ma pe mine, i-a spus.

Banner a Tntins un picior Tntr-o acceptare de regina, Tn timp ce Melissa a sarit de pe buturuga și s-a Tndreptat spre elefteu, dornfca sa patineze. MTiniile lui Jeff erau TndemTnactice și Ti și scosese pantofii lui Banner, punTndu-i patinele și legTndu-i-le foarte repede.

RidicTndu-se Tn picioare i-a oferit suav brajul lui. Pe alocuri gheata era ondulata, iar Banner era nesigura pe ea caci nu mai patinase de multa vreme, dar Jeff a reușit sa o faca sa-și Jina echtlibrul pTna cTnd mufchii ei și-au reamintit tehnica acestui sport și au intrat Tn joc. De jur Tmprejur, alti patinatori se TnvTrteau ca Tntr-o gravura colorata dintr-un album, iar cerul de deasupra era de un albastru perlat. La scena sarbatoreasca se adauga focul care trosnea și mireasma brazilor Tnconjuratori.

- La fiecare Craciun dati o petrecere ca aceasta? a Tntrebat Banner, zTmbindu-i lui Jeff. El a dat din cap, foarte chipeș Tn haina lui cafenie, din ITna, și Tn pantalonii negri.

- Daca e destul de frig, da.

Chiar atunci Katherine, rizTnd Tmbujorata, la braj cu tatal lui Francelle, senatorul, s-a ivit linga ^i.

- Credeam ca nu-l poate suferi, a remarcat Banner Tn șoapta.

Jeff a rTnjit.

- Ea spune ca este TngTmfat și Jeapan, i s-a confesat el pe un ton conspirativ. Dar vrea șa fie sigura ca votul va fi luat Tn considerajie de legislature.

131

- și o sa fie?

El a reflectat.

- Presupun ca da. și daca devine lege, tot va suporta respingerea inevitabila din partea publicului.

Banner s-a Tncrunat, necajita ca adusese vorba despre subiect, dar neputind sa faca abstractie de el.

- Pe cinstite, nu Tnjeleg de ce s-ar simji cineva ultragiati pentru objinerea sufragiului, dupa cum spui. La

urma urmei...

Jeff a ridicat un deget.

- Asteapta! Pe mine nu trebuie sa ma convingi, Banner. Stnt de partea ta. Se oprisera acum, uitindu-se unul la celalalt, Tnconjurati de patinatorii fericiti.

- Chiar și in cazul in care bautura și bordelele ar fi scoase Tn afara legii ca rezultat al garantarii sufragiului? Jeff a tresarit imperceptibil.

- Cu bautura se poate face contrabands, a spus o clipa. Iar un barbat nu are nevoie sa mearga la bordel daca...

Banner s-a Tnroșit și a patinat mai departe.

- Daca are o sojiel a strigat Jeff dupa ea și Tn citeva secunde a ajuns-o din urma, rizTnd și luTndu-i mTna ca sa i-o puna pe bratul lui.

Banner a Tncercat sa nu bage Tn seama ocheadele amuzate ale celorlalti patinatori.

- O gramada dintre barbajii aștia au neveste, i-a șoptit furioasa. Data fiind experienta ei cu Sean, știa ea ce știa. și totuf i ei se due la bordel!

- CTnd o sa am o nevasta, eu o sa-i fiu credincios, a spus Jeff.

- Spui asta acum, a pufnit Banner și sufletul el netulburat de cTnd Sean se dusesese la Tnchisoare a Tnceput

132

sa resimta o veche durere.

Jeff a oprit-o, obligTnd-o sa-l priveasca in faja.

- Cineva te-a rșnit foarte rau, nu, Banner?

Ea a inghijit cu dificultate și a dat din cap.

- Cine?

- Nu-Ji pot spune asta, a soptit necajita. Nu acum, in orice caz, te rog, Jeff.

El a mingiiat-o pe obraz qu mina inmanușata, incuviinjind.

- Banner, sa lasam asta.

- Muljumesc.

- Banner!

Melissa s-a oprit brusc la cijiva centimetri de ea, cu obrajii stralucitori și cu ochii luminoși.

-Da.

- IJi place Jeff?

Banner și-a rotit ochii.

- Da. Jie nu?

Melissa a hohotit.

- Eu sint nevoita, gisculijo, este fratele meu. Dar tu il placi atit de mult incit sa-l saruji și toate celelalte?

-Nu!

- Perfect.

- Ce injelegi prin ..perfect"?

Acum ele se intorceau spre eleșteu, nesigure pe patinele lor.

- Eu vreau ca tu sa te mariji cu Adam, a anunjat-o

Melissa in loc de alt raspuns și parea atit de preocupata, incit Banner a ris din toata inima.

- Inteleg.

Melissa s-a incrunat dragalaș.

- Ma intreb daca el o sa inceteze sa te mai strige

133

O'Biien tot timpul cind o sa-i fii nevasta.

- Da, i-a raspuns Banner emotionata și Indurerata la gTndul de a fi nevasta lui Adam. Atunci probabil o sa inceapa sa ma strige Corbin.

Melissa a ris.

- Ai dreptate, i-a spus si, ajungind din nou la marginea eleșteului, puftoaica a patinat mai departe, lasind-o pe Banner de capul ei.

- Bunș, din nou, i-a spus Royce.'aflat linga ea.

Luata prin surprindere, Banner n-a spus nimic. O uimea sa-l intilneasca pe domnul Royce aici, tinind cont de felul in care se purtase Jeff cu el in ziua in care facusera expeditia pentru cumparaturi. Domnul Royce si-a intins miinile virite in manušii elegante. Parea ii ghicise gindurile lui Banner.

- Doamna Corbin invita intreaga comunitate la evenimente ca acestea. și, de vreme ce totul se petrece pe-afara, ea nu trebuie sa numere tacimurile de argint dupa aceea.

Banner s-a simjit incurcata și a schimbat subiectul.

- Ce face domnul Henderson?

- Se insanatoșește. Tu ce faci?

Banner i-a dat un raspuns neutru și apoi I-a zarit pe

Jeff cu coljul ochiului. Se apropia rapid. Pentru a evita confruntarea care avea sa urmeze, ea a mormait un salut politicos de ramas bun spre domnul Royce și a patinat spre prietenul ei.

- Ce-a vrut el? s-a incrunat Jeff.

Banner s-a bilbiit pujin.

- Pentru numele lui Dumnezeu, nu facea decit sa își petreaca timpul normal!

Jeff s-a prefăcut ca o crede.

134

- Iarta-ma, i-a spus cu marinimie.

Banner i-a zimbit.

- N-am putea merge un pic linga foe? Mi-e frig.

Linga foe, Banner a sporovait cu Jenny Tn timp ce Jeff s-a dus sa-i caute nifte ciocolata fierbinte. Dar inima lui Banner O'Brien era departe, foarte departe, pe munte, acolo unde Adam Tși vizita iubita.

La miezul zilei, Adam a oprit sania. Muntele era tacut in jurul lui, nu se auzea decit sforaitul cailor obosiji și șoapta ocazionala a zapezii care cadea de pe o creanga de copac. A strigat, iar respirajia lui s-a solidificat in aer ca o pana alba. Nimeni nu i-a raspuns.

Vechea teama I-a cuprins din nou, dar el a luptat Tmpotriva ei. Ei erau pe-undeva prin jur, privindu-l. Așteptfnd.

știind. Adam a gasit o ceașca de cositor și o sticla metalica de cafea dintre cele pe care Maggie i le dadea Tntotdeauna. Dupa ce a baut doua guri, și-a scos plosca din buzunarul hainei și a adaugat niște coniac Tn cafea. Dupa cinsprezece, douazeci de minute le-a dat și cailor mincarea pe care o adusese pentru ei și a strigat din nou. De asta data a primit raspuns. A pus alaturi cafea și a Tnceput sa descarce sania, punTnd totul pe o poteca fara zapada. Aroma proaspata a acestui mic petec de pamTnt i-a facut bine, amintindu-i ca primavara o sa vina pTna la urma. CTnd hrana și hainele și toate celelalte au fost puse la baza copacului, s-a dat Tnapoi pe dupa buturuga mare pentru a aștepta.

135

Uneori ei veneau, uneori nu veneau. De asta data nu au venit. Dupa ce a mai așteptat vreo jumătate de ora,

Adam s-a mai uitat in sus pe munte o ultima oara, a bodoganit suparat și s-a intors la sanie. Sunetul clopojeilor de la urechile cailor l-au facut sa se gindeasca la O'Brien, cu o intensitate aproape dureroasa. Se adauga la asta dispararea. A deschis din nou plosca și a baut direct din ea de asta data, inghijind coniacul cu o lacomie care i-a atenuat incetișor durerea din suflet. N-a durat mult efectul bauturii și, cind durerea a revenit, pur și simplu a suportat-o.

Pomul de Craciun al familiei Corbin era stralucitor, deși in ramurile lui nu fusesera puse luminari. Era acoperit cu podoabe nenumarate, delicate și cu spirale din beteala aurie și argintie. Panglicile il faceau sa straluceasca, la fel ca și steaua superba din virful lui. Banner a pus intre ramuri darurile ei frumos impachetate, cu celelalte care erau deja ascunse in pom și s-a dat inapoi pentru a admira efectul. Era placut sa sarbatoreasca Mașterea Domnului, sa aiba cui sa ofere daruri.

- Ji s-au dezghetat pantofii pina acum? Ai mei nu.

Banner a tresarit. Crezuse ca era singura in salon, dar l-a zarit pe Keith stind intr-un fotoliu linga camin, cu picioarele goale intinse spre flacari. l-a zimit. Casa era foarte linifita, acum ca petrecerea se terminase și familia plecase ca sa asculte slujba de la miezul nopții.

- E destul de cald, mulțumesc.

136

El s-a ridicat politicos și apoi s-a așezat din nou aratindu-i fotoliul de alaturi, invitandu-o sa stea. Banner s-a așezat și și-a incruciat miinile in poala.

- De ce nu te-ai dus la biserica cu ceilalți?

Deși o durea sufletul - oricit ar fi incercat ea sa nu bage in seama, Adam nu se intorsese de pe munte.

Banner a dat din umeri, nepasatoare.

- Esti o necredincioasa ca și mine?

Banner s-a gindit la divorțul ei de Sean.

- Cred ca da, i-a raspuns.

- N-ai de gind sa ma intrebi cum am reușit sa cresc într-o familie de catolici convinși și sa ajung metodist?

Banner a zimit.

- Nu cred ca e treaba mea. Dar de ce nu aji pus

luminari in bradul vostru de Craciun?

Keith a ris la maiastra schimbare a subiectului.

- Adam nu permite. E mare pericolul de incendiu.

Adam'. Cum de ajunsese din nou sa le ocupe conversatia, de vreme ce incercase atat de tare sa nu se gindeasca la el?

- Intotdeauna dicteaza asemenea lucruri?

- De regula. In ciuda gindirii ei moderne, mama ii face adesea pe plac. Din toate punctele de vedere, el este capul familiei.

- Adam este up fel de tiran, cred, a zis Banner cu dragalashenie, cutreierind din nou cu mintea muntele, in cautarea inimii ei.

- N-am auzit niciodata pe cineva pronuntind o condamnare cu atita tandreje, a observat Keith. Ce crezi in realitate despre el, Banner?

- N-o sa-i spui?

- Stii ca nu, Banner.

137

- Cred ca il iubesc pe Adam.

Keith a scos un tipat de bucurie uimitor si a sarit din fotoliu ca sa se uite la Banner.

- Daca TJi cere sa te mariji cu el, o sa accepji?

Banner s-a introshit. Nu intenjonase sa se mai indragosteascS, nici sa se casatoreasca, dar nu-l pusese la socoteala pe Adam Corbin.

- Da, i-a spus necajita.

Keith a chiuuit din nou si apoi s-a aplecat s-o sarute sonor pe frunte.

- Spune-i lui Adam ce simji, Banner.

- Nu pot!

- De ce nu?

- Ar fi prea repede! si presupun ca el o sa spuna...

- Ai putea fi surprinsa de ce-ar spune el, Banner.

Adam Jine la tine.

- Dar nu ne-am intilnit decit abia acum o saptamina!

Keith s-a intors, a luat un pachejel de pe polija caminului. Dupa ce s-a uitat la ceas, a venit si i-a pus cadoul in poala lui Banner.

- Ad&m m-a rugat sa-ji dau asta daca nu o sa se

intoarca pina la aceasta ora.

Lui Banner a inceput sa-i bata inima cu repeziciune.

Ii tremurau degetele cind a desfacut panglica subjire și hirtia, iar in ochi i-au aparut lacrimi cind a ridicat capacul cutiutei și a vazut pandantivul. Era un trifoi din aur, filigranat, atirnat de un lanj delicat. Keith a sarutat-o pe creștetul capului inclinat și a parasU discret incaperea. O vreme, Banner a fost prea copleșita pentru a se putea ridica de pe scaun. Totuși un zgomot venind de la mare distanța, a trezit-o din starea ei visatoare. Dupa ce și-a pus frumosul pandantiv in jurul gitului, cu fustele de la rochia ei de tafta foșnind muzical, s-a dus spre pridvor. Acolo și-a grabit pasul. caci auzea un alt zgomot

138

urmat de un plescait continuu. Clarence sforaia Tn patul lui, Tn voie, așa cș Banner s-a grabit mai departe. L-a gasit pe Adam Tntr-una din salile de consultajii și vederea lui a facut-o sa uite de trifoiul draguj de la gitul ei. Camașa lui era deschisa pTna la mijloc, parul Ti era ciufulit, iar pe faja era vizibila barba neagra care Ti crescuse. El s-a clatinat nesigur,pe picioare și a rTnjit.

- Buna, O'Brien, a zis pe tonul acela nesigur al bejivilor, Tji urez un Craciun fericit.

Banner a privit spre instrumentele chirurgicale cazute pe podea.

- Ce s-a TntTmplat?

Adam a dat din umeri.

- Am dat jos prostiile alea. Vrei sa dormi cu mine la noapte, O'Brien?

Banner era TncTntata ca trebuia sș stringa instru-, mentele; Tn felul asta nu i se vedea faja Tmbujorata.

- Nu, nu vreau.

Cu mare greutate, Adam a Trigenuncheat ca sa se uite la ea. Daca nu i-ar fi vazut durerea din ochii albaștri ca cerneala, Banner s-ar fi Tnfuriat.

- De ce nu vrei?

- Nu sTntem casatoriji, i-a replicat Banner, așezTnd instrumentele pe tava, care, era evident, cazuse Tmpreuna cu ele.

El i-a apucat barbia, obligTnd-o sa-l priveasca.

- Asta este prejul tau, O'Brien? Casatoria?

Banner ar fi vrut sa pITnga, dar Tn loc de asta a dat din cap, conștienta ca ar fi trebuit sa Ti spuna ca ea era neprejuita. Adevarul adevarat era ca, atunci cind era vorba despre acest barbat, totul era altfel. Adam a apucat-o de umeri și a tras-o Tn sus, punTnd-o pe picioare.

- O'Brien, am nevoie de tine. Eu...

Banner a Tnchis ochii, dar 'cuvintele pe care sperase

139

sa le auda nu fusesera pronunjate. Dupa o vreme, impotriva bunului-simt, ea și-a ridicat mtinile spre fa|a lui.

- Ai nevoie de cafea, Adam. și de somn.

- Marita-te cu mine.

- Ești beat. Noi nu putem...

Umerii puternici ai lui Adam s-au mișcat caraghios.

- De ce nu? Ai deja un so|, O'Brien?

Ea s-a ridicat pe vtrfurile picioarelor, i-a sarutat barba aspra de pe barbă.

- Nu, nu am sot. Dar odata am avut. *Numele lui era*

- este - Sean.

Adam a inghp in sec, aratind cam zapacit.

-Sean?

Banner a dat din cap.

- Am divorjat, Adam.

- Nu-mi pasa. • .

- Dar pentru biserica e important. Biserica n-o sa recunoasca o casatorie intre tine și mine.

- Nu-mi pasa, a repetat el.

- O sa-ji pese cind o sa fii treaz.

El s-a clatinat și i-a scapat un fel de oftat.

- Ridica-ma, O'Brien, i-a spus.

Banner I-a ridicat, dorind sa ia *durerea* lui asupra ei.

-T e iubesc, i-a șoptit.

- Atunci marita-te cu mine.

Banner nu putea decit sa spere ca aerul rece al noptii o sa-l trezeasca din bejie.

- Perfect, Adam. Perfect. Dar unde o sa aiba loc aceasta casatorie? Nu avem o aprobare, sau...

Adam și-a gasit haina, care mirosea a coniac și a rașina de brad și și-a pus-o pe umeri.

- Inceteaza sa-ti mai faci probleme, O'Brien, i-a spus. Apoi a tirit-o afara in noaptea inghetata, sub ninsoare. El o Jinea de mina, ducind-o spre grajduri. Acolo a
140

inhamat un cal la trasura, cu o ușurinta uimitoare, Jintnd cont de starea lui avansata de bejie. A ridicat-o pe Banner pe scaunul trasurii și s-a cajarat și el alaturi. Nu pareea ca aerul noptii I-ar fi trezit din bejie.

- Adam, te rog, a pledat ea ctnd au pornit-o pe dealul alunecos. Nu putem face asta! Tu ești beat. El a rtgit. Banner s-a așezat din nou pe scaunul trasurii și și-a unit degetele. și daca Adam nu-și revenea tnainte de a ajunge la destinajie, unde o fi fost asta? Ce-o sa faca ea atunci?

- Sa presupunem ca de fapt nu vreau sa ma marit cu tine? I-a tntrebat ea, tncercnd marea cu degetul. Adam a dat din umeri și a rinjit.

- Tot o sa te am, O'Brien. Chiar aici, tn trasura. Banner s-a introșit de furie.

-Banu.

El a oprit trasura la marginea drumului.

- Vrei sa-ti demonstrez ca o s-o fac?

- Nu!

- Atunci mai bine marita-te cu mine.

De-abia atunci Banner O'Brien și-a dat seama cu adevarat de realitate. Ea nu spera ca Adam sa se trezeasca absolut deloc. Orictt de lipsit de bun simj era faptul acesta, dorea sa se marite cu el, sa- și tmparta cu el viaja și patul, sa ti creasca copiii. N-a spus nimic ptna ctnd a inteles ca se tndreptau spre Water Street.

- Așteapta-ma o clipa! Unde...

Adam a ris.

- 0 sa poji sa le spui nepojilor ca noi doi ne-am casatorit tntntr-un bordel, O'Brien.

- Un bordel?

Trasura se zdruncina pe dealul care ducea spre *Silver Shadow*. Vaporul transformat iși arata ferestrele iluminate feeric in furtuna de zapada, arunctnd umbre

141

aurii pe jos, iar vocile ragușite se auzeau intonind o

colinda exuberanta.

- Adam! Cu disperarea, Banner i-a apucat obrazii nerași cu miinile. Adam Corbin, ma ascultji? Nu! Ma auzi? Nu!

El a sarit din trasura și a tras-o și pe ea, dar Banner s-a zbatut cind a tirit-o in sus pe rampa, pe puntea celui mai rafinat bordel de pe Water Street.

-Adam!

El a mingiiat-o pe git și i-a șoptit la ureche:

- Ori intr-un fel, ori in altul, O'Brien, tot o sa te am la noapte. Poji sa ai documentul care sa asigure legalitatea chestiei asteia.

Banner era zapacita; capul ii zumzaia, singele cinta, iar pintecuWparca i se topea in interior. Incercase sa il faca pe Adam sa priceapa, nu? ii spusese despre fosta ei casatorie, ii aratase ca era beat. Ce putea face mai mult? El a purtat-o in braje pina la capatul unui hoi lung și intunecat, apoi a lasat-o jos. S-a cutremurat cind una din miinile lui i-a prins cu pasiune sinul drept. Din gitul lui Adam s-a auzit un chicotit care s-a raspindit in aerul rece și intunecat. El i- a dat in laturi haina pe care i-o pusese pe umeri și a presat-o pe partea din faja a rochiei albastre de tatta. Ei i s-au intarit sfircurile in timp ce Adam ii tragea camașa, dezgolind-o.

- Alege, O'Brien. Te mariji cu mine? Altfel o sa te am chiar aici.

El și-a inclinat capul și i-a alintat sfircul cu buzele fierbinji. Ea ar fi trebuit sa se z bata, era conștienta de asta, dar nu putea, caci și dorinja ei era la fel de mare sau mult mai mare decit a lui. Ea și-a arcuit spatele și, a gifiit de placere, in timp ce el ii saruta sinii plini. Adam se lipea tare de ea; ii simjea excitajia. El s-a intors ca sa-i framinte și celalalt sin in timp ce il mingiia pe primul

142

cu mtna. Banner s-a infiorat. Oare o sa o aiba aici, așa cuna o ameninjase, lipita de perete? Probabil ca pusese intrebarea cu voce tare, caci i-a lasat sTnul ca sa o sarute din nou pe ureche.

- Aici, i-a spus.

Lui Banner i se parea ca a intrat in agonie, o agonie

dulce, tumultuoasa, irajionala, care o ducea la o placere pe care n-o injeleaga, pe care n-o mai avusese.

Ceva ce nu mai simjise niciodata pina acum. Adam s-a aplecat din nou, uşurel, şi i-a sarutat cu blindeje sfircurile. Apoi i-a tras inapoi camaşa şi corsajul rochiei şi a batut la uşa din apropiere.

- Cine este acolo? a intrebat o voce aspra, de om batrin. Adam şi-a strigat, numele.

- Intra, s-a auzit raspunsul brutal.

Inauntrul camerei spajioase, bine luminate, un barbat batrin, carunt, statea la o masa, intr-o haina rhatlasata, jucind singur carji. Era imbracat cu un costum ponosit şi purta ochelari, iar parul ii era astfel pieptanat, incit sa ii acopere chelia.

- Ce vrei? a latrat gentlemanul cel virstnic. ,

- Vreau sa ma insor cu femeia asta, i-a replicat Adam pe un ton neutru. Batrinul s-a uitat la parul ciufulit al lui Banner şi la rochia şifonata, apoi a rinjit, aratindu-şi cei doi dinji de aur.

- N-arata rau. Perfect, tu scoji hirtia, iar eu o sa spun vorbele.

Adam şi Banner au semnat amindoi un act frumos ornamentat care avea chiar locuri pentru fotografiile lor in caz ca ar fi vrut sa şi le puna.

- Cine este barbatul asta? i-a şoptit Banner cind tipul a ieşit ca sa aduca nişte martori strict necesari.

Adam a zimbit emojionat.

- Este un judecator de pace. De regula oficiaza
143

casatoriile marinarilor cu prostituatele.

- Minunat, s-a jeluit Banner, care acum gtndea mai limpede, caci i se mai potolise fierbinjeala din singe.

Adam, nu putem face asta.

El şi-a ridicat o sprtnceana neagra ca abanosul.

-Trebuie sate conving din nou, Trifoiiaş? Banner nu se indota ca avea s-o faca chiar acolo şi chiar atunci.

- Stnt gata convinsa! i-a raspuns rapid.

Judecatorul s-a tntors, urmat de o prostituata şi de un barbat cu o camaşa ponosita şi cu un inel cu diamant.

Dupa ce şi-a dres glasul şi i-a pus pe toji la

locurile lor, și-a deschis cartea neagra și a început ceremonia. După cinci minute era gata. Adam a înălțat-o pe Banner de mână și a ieșit trântind-o prin coridor și afară pe punte. Acolo a luat-o iar în brațe și a coborât-o pe rampa până la trasura. Banner nu și-a deschis ochii până când n-a pus-o pe bancheta. S-a uitat în sus spre *Silver Shadow* și în jos, la mână fără inel și s-a întrebat ce-o apucase să facă o treabă atât de stupidă, cu atita grabă. Drumul înapoi spre casa întunecată, cufundată în somn, de pe deal, s-a petrecut într-o zi Spaceala. Banner când se bucura, când era disperată, când zâmbea, când plângea.

În grajd, Adam a ridicat-o din trasura și a strâns-o în brațe. Ea i-a simțit din nou masculinitatea fierbinte, de granit, dorința. Poate că în câteva minute el avea să se cădere pe ea, reclamându-și drepturile de soț.

Adam a sărutat-o lasciv, apucând-o cu mâinile de fund și lipind-o de el. Până la urmă, lasat-o și a deshamat calul. După ce animalul a fost dus la locul lui și hrănit, el a apucat-o pe Banner de cot și a condus-o afară din grajd, de-a curmezișul curții din spate, înzăpezite, până în bucătărie. Au traversat și camera aceasta și scările din spate în tăcere și, la etajul al doilea,

144
Adam a ridicat-o din nou în brațe. Fără alt preambul, și-a dus nevasta în dormitor și a trântit ușa cu calciul. Afară fusese aprins un foc, dar nu era nici o altă lumină în încăpere. Umbrele dansau pe chipul lui Adam în timp ce Banner se uita la el, iar el putea fi la fel de bine un inger sau un diavol, soțul asta al ei!

Mâinile lui Adam i-au scos haina pe care o purtase; haina a alunecat pe podea. I-a deschis capsele de la rochia de taftă, înconjurând-o cu brațele pentru asta, iar ea și-a lasat capul pe spate ca și când s-ar fi predat, simțind arsură privirii lui prin furiș, în timp ce rochia îi aluneca de pe trup, I-a scos blind lenjeria și i-a tras agrafele din parul bogat. L-a auzit gemând când coama de par i-alunecat până la talie. Cu mâinile blinde, Adam i-a dat parul peste umeri și i-a mângâiat obrații, brațele, sinii. În timp ce o atingea, îi vorbea încet și, diabolic,

despre toate locurile și felurile în care avea să-i producă ei plăcere.. Banner a frisonat și a fost de acord să-și dezlege panglicile care îi țineau chiloșii la locul lor. Ușurel, a pașit alături de ei, rămânând în faja soarelui ei, goală acum, neavând decât trifoiul atârnat la gât. Adam i-a atins ianjișorul cu virful unui deget, apoi i-a atins mugura și roșii de dedesubt. Banner a gâfâit când el s-a aplecat să-i sugă unul din sâni. Savura acest sfîrc de părea ar fi fost o bucajică dulce, iar carnea lui Banner era pătrunsă de fierbințeala care se amesteca cu pulsația singelui prin vene.

- Ia-mă, Ia-mă rugat fără rușine.

- Oh, nu, nu încă. Nu încă.

Banner a tremurat și și-a arcuit spatele, oferindu-i-se în tăcere. Adam a mîngîiat-o cu limba, luînd ceea ce îi oferea. După ce i-a frămîntat ambii sâni, a îngenunchat. Ia dat deoparte cîrionjii matasoși cu degete grijului, i-a gâsit cu limba locul secret, adăpostit. Banner a gemut.

145

- Nu, oh, Adam!

El i-a răspuns prin sărutări bîntușe, vicioase.

- Tu... ești a mea acum.

Banner a jîpăit tare când au atins-o buzele lui, ca într-o posesiune deplină și insuportabilă care o domina, dar, totodată, îi oferea o salbatică stare de plăcere. Adam s-a repezit la ea cu o sălbaticie blîndă totuși, desfăcîndu-i picioarele, frămîntîndu-i carnea netedă a feselor. A tras-o tot mai jos, pînă cînd a îngenunchat peste el, zvircolîndu-se în căutarea unei libertăți pe care de fapt nu dorea să o gasească. El a apucat-o de șolduri cu miinile puternice, făcînd-o să producă acel nectar ciudat, dulce, pe care îl aștepta cu atîta nerăbdare. Respirația lui Banner s-a acceferat, devenind sacadată, pînă la un fel de vaiet jos, primitiv. Sudoarea îi aluneca pe buza de sus și între sâni, și apoi în ea a explodat o căldură cîriontoare adunată în locul pe care Adam continua să i-l mîngîie cu limba, răspîndindu-se în valuri în tot trupul. În această glorioasă explozie a eliberării trupului, Banner a strigat numele lui Adam. El a adus-o ușor înapoi din norii rozalii cu sărutări

parșive - sarutari care aveau in curind sa o faca sa zboare din nou pina la ceruri.

Banner nu-și amintea cum fusese dusa și așezata Tn pat; se pare mai degraba ca plutise pina acolo. Simjea un fel de destindere Tn came și Tn suflet, deși avea inca respirajia accelerata. Ea era doctorija. Ar fi trebuit sa injeleaga anatomia umana și placerile care puteau fi provocate de sarutarile maiestrite și de mingiieri, dar nu i se intimplase asta. Niciodata, in tot timpul in care fusese sub trupul puternic al lui Sean Malloy, nu simjise acest foe salbatic, deși delicat, pe care Adam il aprinsese in ea. El s-a dezbracat tacut in intuneric și a venit in pat. Se juca cu degetele pe sinii ei, pe coaste, pe abdomenul neted. O storsese de vlaga și tot o mai voia.

- T-te rog, a reușit ea sa spuna. Ce facem?

Adam a aprins o lampa de linga pat și i-a savurat cu ochii lui albaftri, profunzi, goliciunea.

- Vreau sa te vad, i-a spus pe un ton atit de jos, TncTt ea a crezut ca doar și-a imaginat. Vreau sa știu ca Tti plac. Banner s-a cutremurat cTnd miinile lui mari și blinde au revenit la sTnii ei; a frisonat cTnd el i-a framintat sfircurile pina s-au intarit.

- Eu... ooooh...

Adam a chicotit cind a dat drumul sfircurilor tari ca
147

piatra pentru a lua pernele de la capul patului și a le pune sub șoldurile lui Banner. Acum era vuinerabila decit oricind, ridicata spre el ca o ofranda și senzajiile pe care i le stirnea aceasta pozitie erau teribile. Ea a inchis ochii amejita de pasjune cind el a inceput sa o mingiie din nou, inconjurindu-i sinii cu degetele magice, lasind urme de foe in miezul ei, ridicindu-i genunchii, așa incit era la dispozijia lui, ca o ofranda tandra. Dar Adam nu se grabea sa se infrupte. In loc de asta, o mingiia cu degetul mare pe mugurașul de carne incintat de gemetele nerabdatoare. Totul a tresSrit in Banner cind el și-a bagat degetele in caldura ei pulsatila, iar șoldurile ei au inceput sa se ridice și sa coboare in ritmul miinii lui. Ea a incercat sa-și apropie genunchii -

placerea asta era prea ascujita, prea salbatica ca sa o poata suporta - dar el nu i-a permis sa se apere in nici un fel. Nu, a ingenuncheat intre picioarele ei, blocindu-i un genunchi cu trupul și tinindu-l distanțat pe celalalt cu mina libera. Adam i-a framintat adincimile cu o salbaticie tandra, zimbind cind ea și-a dat capul pe spate inebunita și și-a arcuit tot mai tare șoldurile dorind mai mult din 61, tot mai mult. Cind pasiunea a ajuns pina ia proporjii intolerabile, pe gene i-au curs lacrimile și s-au raspindit pe obraji.

- Adam, oh, Dumnezeu!

- Lasa așa, Banner, ,i-a spus el, printre tipetele intretaiate. Așa trebuie, este bine, lasa așa.

Intreaga finja a lui Banner era acum obligata sa urmeze mișcarea neincetata, arzatoare a miinii lui Adam. I s-a inceJoșat privirea și parea un infern s-ar fi declanșat in ea trimijind-o in bezna nopjii, de parea n-ar mai fi avut trup. Adam a adus-o inapoi pe pamint cu sarutari pagine, care i-au infrint și ultimele resturi de nesupunere. Oare cit mai putea ea indura aceasta

148
situatie? In autoaparare, Banner I-a apucat strins de organul fierbinte, impunator, cu ambele miini. El a gemut și a cazut alaturi Tnca ingenuncheat și ea a gasit cumva puterea de a se ridica din pozitia ei cu faja ?n jos și sa planuiasca o razbunare. AcJionTnd dupa instinct și-a aplecat capul și I-a sarutat pe organ, iar rasplata a fost un geamat gutural care parea sa se ridice din adincurile lui Tntunecate. Așa cum nici el nu Ti aratase Tndurare și ea era aspra cu el, chinuindu-l chiar și cTnd el o ruga sa Tnceteze. In sfTrșit, cu disperare, Adam a intrat Tn ea. Banner se asteptase la durere - intotdeauna o duruse cu Sean - dar chiar dupa toate TncTntarile pe care le experimentase Tn noaptea aceea și felul in care o patrundea Adam era o surpriza. Aceasta placere era mai fierbinte decTt toate celelalte. Trupurile lot alcatuiau unul singur, Tmpletite ca o fringhie groasa, rasucindu-se Tn vTnt. Inebunita, Banner I-a Tnconjurat cu picioarele pe Adam, simtindu-se Tntr-al noualea cer. Au adormit osteniji, ca un singur trup, apoi s-au trezit

pentru a face dragoste din nou. Acum, Banner I-a pus cu picioarele Tndepartate pe sojul ei, afiTndu-se Tn faja lui și sugTndu-i organul ascuns Tntr-un puf de abanos. Adam i-a pronuntat numele JipTnd ragușit și excitTndu-se tot mai tare, pTna cTnd ea s:a temut ca n-o sa-i mai Tncapa Tn gura. Atunci I-a impins pina cind I-a Tntors cu faja Tn jos și I-a calarit salbatic Tn timp ce pronunta cuvinte de dragoste ca Tntr-o litanie. Iar cTnd ei s-au eliberat Tntr-o uniune brutala, Jipetele lor separate s-au auzit ca unul singur.

149

Adam a deschis ochii Tn zori, a vazut ca Banner dormea alSturi, cu șoldul rotund sub patura, cu un sTrec care ieșea afara de sub cearșaf. A gemUt și și-a desfacut ușor picioarele pentru a-și da seama daca se TntImplase cu adevarat ceva. Limba Ti era cleioasa, iar capul Ti zvTcnea.

Doamne, se Tmbatase și o sedusese pe Banner Tn zapaceala aia. Ce-i putea spune? și cum dracu avea sa explice treaba asta familiei?

Banner s-a mișcat alaturi de el și un sTn goi I-a atins, facTndu-i-se pielea de gaina Tn aerul rece. Incapabil sa reziste unei asemenea invitajii ademenitoare, s-a ridicat Tntr-un cot și i-a mTngTiat mugurașul roz cu limba. O'Brien a gemut și și-a deschis ochii verzi de culoarea trifoifului. Apoi și-a apucat cu o mina sTnul plin ca pentru a i-i oferi. Adam a continuat sa Ti suga mugurașul dulce chiar și cTnd Banner Sra ridicat. Acum ea Tl legana Tn brate ca pe un copilăș, dar el nu se sinchisea. Avea o pofta teribila de hrana aceea pe care i-o oferea ea.

Banner Tl mTngTia bITnd pe par apasTndu-l mai tare și scotea gemete ușoare de placere, de pierdere *de sine*.

Dupa un timp Tndelungat, I-a mutat la celalalt sTn și i-a mTngTiat buzele cu sTrcul Tntarit pTna cTnd el, gemTnd, I-a apucat flamTnd. Acest gest al lui a facut-o sa suspine și sa-și arcuiasca spatetele, sa murmure de TncTntare. Adam nu i se mai dezlipea de sTn și Tn timp ce ea Tl privea cu ochii larg deschifi, dar Tncrezatori, el i-a ridicat picioarele, unul cTte unul, ca sa i le puna pe umerii lui.

Adam a sarutat-o Tn locul acela matasos, ascuns și

s-a simjit fericit auzind-o cum striga de placere. A privit
Tn jos spre faja ei ca sa'Tși dea seama de pasiunea
Tnscrisa pe ea. și pentru a-i intensifica expresia aceea,
a lins-o, așa cum o pisica ar fi lins frișca. Ea s-a zbatut
spunfndu-i pe nume și ochii ei straluceau ca smaral150
dele. Adam a chicotit și a incetat sa o linga pentru a o
mingiia. șoldurile lui Banner pSreau sș fi prins aripi; își
strinsese pumnii și lovea in pat in timp ce resimfea acea
placere interzisa. Cind I-a rugat, el a rringnat-o și a
sarutat-o pina cind micul ei trup s-a cutremurat intr-o
brusca eliberare. Ea s-a dat deoparte frisonind și primindu-
l eu bucurie cind in sfirșit a posedat-o. In timp ce
se mișca deasupra ei, adapostit in interiorul cald, marcat
veșnic de pasiunea ei, Adam și-a dat seama ca o
iubea. Ar fi o treaba buna sa se rnsoare cu O'Brien, s-a
gindit Adam cind mintea și sufletul au deliberat inaustrul
sau.

- Ce? a gifiit Adam,' holbindu-se la Banner ?n patul
larg, dezordonat.

Ea a inghitit Tn sec. Nu-și amintea! și-a tras paturile
pina sub barbie cu o mtna și și-a intins mina dupa
certificatul pe care il gasise in timpul nopjii și il pusese
pe masa de alaturi. Documentul a zburat prin aer și a
aterizat pe pieptul lui gol. Incruntindu-se, Adam I-a luat
și I-a citit.

- E o gluma, O'Brien?

Ochii lui Banner au fost invadaji de lacrimi. știuse
ca așa o sa se intimple, dar tot nu-i era ușor sa suporte.

- Noi ne-am casatorit la *Silver Shadow*. N-nu-Ji
amintești? (

Adam a aruncat la o parte certificatul.

- tmi amintesc trei lucruri, s-a rastit privind in tavan.

Unu: eram beat. Doi: am facut dragoste. Trei: nu erai

151

virgina, O'Brien.

Banner s-a introșit.

- fi-am spus, Adam. ”fi-am expiicat despre...

Cu o mișcare brusca, teribila, Adam a aruncat paturile
și a sarit din pat.

- Despre treucutul tau sordid? a latrat el, aduntndu-

și hainele. ,

. Banner nu s-ar fi simțit mai lovită nici dacă ar fi batută-o. H spusese despre Sean și despre divorțul ei.

Nu era vina ei dacă el refuzase să o audă

- Să te ia dracu, Adam Corbin! i-a șoptit. Eu...

Dar el ajunsese la ușă, cu hainele în dezordine, cu mâna pe clanja.

- Ar trebui să ai cărți de vizită tipărite, O'Brien, i-a trântit-o. Întotdeauna vei fi bine venit“.

Banner a jipat jignită și îndurerată, iar el s-a repezit brusc înspre pat. I-a înhajat brutal trifoilul de filigram.

- Păina acum, i-a spus cu salbaticie, m-am mândrit cu faptul că n-am plătit niciodată o femeie pentru ceea ce ai făcut tu. A dat drumul pandantivului să cadă la pământ, cu răceala și ciudat de excitat. Acum s-ar părea că te-am plătit, nu-i așa, O'Brien?

Banner s-a aruncat la el cu pumnii strânși, salbatică din cauza jignirii, dar el s-a apărat cu ușurință.

- Atât de tare voiai să fii nevastă, încât te-ai maritat cu mine prin vicleșug, a continuat el pe un ton brutal. Mă rog, o să fii nevastă, Trifoiș.

Banner a simțit că se sufoca și s-a holbat la el uluită.

- Ce vrei să spui?

- Vreau să spun, vrajitoare mică, că înțeleg să-mi scot paguba din casa ta asta când și unde o să am eu chef. Și lasă-mă să te asigur, dragă, că imaginația mea e fără margini. Mă înțelege?

152

Furioasă, Banner s-a smuls din strânsura iei și a început să-și adune hainele. Înțelegea totul prea bine, dar n-avea de gând să-i dea satisfacția de a recunoaște nici moartea. Adam i-a înhajat chiloșii din miini și i-a aruncat cu un gest rautacios.

- N-o să ai nevoie de ei, i-a șuierat și apoi i-a aruncat respectiva piesă de îmbrăcăminte pe jos. Banner a tremurat de furie neputincioasă și părea înimă nu-i mai batea în piept, ci în obraji. Nu-i veneau pe buze cuvintele, iar soful ei s-a napustit afara din dormitor, trântind ușa în spatele lui, cu mult înainte ca ea să poată face o

mişcare.

Adam a evitat partea din fața a a casei, dându-și seama că era dimineața de Craciun și familia lui se adunase fără îndoială acolo. S-a simțit ușurat găsind bucătăria goală când a intrat acolo pe scările din dos. S-a uitat pe fereastră la peisajul nins și spre munte. De ce dracu o tratase astfel pe O'Brien când în realitate o iubea? Oare nu era zdrăvan la minte? A auzit-o de la distanță pe Melissa râzând. Sunetul era mingiitor, deși tot nu se simțea în stare să-și înfrunte familia și să-i comunice cele intimplate. M-am însurat cu O'Brien noaptea trecută, s-a închipuit el spunându-le. Desigur, nu-mi amintesc când i-am făcut propunerea și când i-am spus vorbele necesare, dar ea are certificatul, așa că trebuie să fie adevărat. În minte i s-au îngrămădit amintirile: O'Brien cu zapada pe nas, O'Brien lângă el în pat, mângâindu-l în mai multe feluri decât strict fizic, modalități pe care el nu încercase să și le imagineze

153

Înainte de asta. O'Brien făcându-i plăcere până când îl înnebunise de dorință. O'Brien, O'Brien, O'Brien. Și cine o avusese pentru prima oară? Cine fusese barbatul care o învățase să iubească în felul acela, atât de salvatic și atât de bine? Din nou, Adam și-a ridicat ochii spre munte, era cineva pe care trebuia să îl vadă, trebuia să vorbească totuși cu cineva - dacă dorea să nu se smintească de cap. Pentru prima oară în cariera sa, Adam Corbin a plecat parându-și îndatoririle fără a arunca o privire în urmă, fără a lăsa vorba despre locul în care se ducea. Nepăsător că avea parul nepieptănat și era nebarbierit, a înghesuit o haină de pe cuierul de lângă ușa și a plecat acasă.

Craciunul s-a dovedit a fi o bătăie de joc pentru Banner Corbin. Făcuse daruri, acceptase daruri, mănucase feiuri delicioase care îi ramaseseră ca rumegușul în stomac. Adam plecase și, în timp ce familiei lui nu-i pasa în mod deosebit, lui Banner îi producea o mare suferință. De mai multe ori în ziua aceea s-a gândit să le spună că acum era nevasta lui Adam, dar n-a făcut-o. Dacă e! considerase căsătoria ca pe un viclesug, ca pe

o rușine și o facuse prostituata, ce reacție ar fi avut ei? Jeff era separat. La dracu cu totul, era Craciunul și Banner arata precum cineva care își inecase sufletul in 154

ochii mari, verzi. Unde Dumnezeu putea fi Adam? O-prindu-se la ușa dormitorului frateiui lui, Jeff a suspinat. Adam, trebuia sa hotarasca, o data pentru totdeauna, daca odorea sau nu pe Banner O'Brien. Daca nu, fratele mai tinar era mai mult decit domic sa se ocupe el de Banner. Dupa ce a tras adinc aer in piept, Jeff a batut la ușa grea cu Tncheieturile degetelor de la mtna stTnga. Nu s-a auzit nici un raspuns, dar asta nu Tnsemna nimic - Adam nu baga de seama asemenea lucruri destul de des. Pregatit sa faca faja obiectiilor, Jeff a deschis ușa și a intrat. Adam nu era acolo, dar fusese. Așternuturile erau ravașite, pernele erau risipite pe podea... Jeff a privit spre dezordine fara a se simji Tn largul lui. A mai cercetat o data camera și atunci a zarit certificatul uitat pe covorașul de ITnga pat. Stomacul i s-a contractat cind s-a aplecat sa ia documentul. Parea a cTntari sute de kilograme, nefericita aia de bucata de htrtie §1 a trecut o eternitate de cTnd Jeff a pus mina pe certificat §>i pina cTnd I-a citit:

„Se certifica prin aceasta ca doctor Adam Corbin și domnișoara Banner O'Brien au fost unip prin casatorie, in dquazeci și patru decembrie.

Jeff și-a Tnchis ochii, mototolind certificatul fara a-și da seama. Ea Ti spusese ca Tl iubea pe Adam, iar el simjise pasiunea dintre Banner și acesta. Atunci de ce i se parea o surpriza atTt de brutaiia casatoria lor? Bodoganind, Jeff Corbin a aruncat certificatul de casatorie pe pat și a Tntors spatele de la aceasta dovada dureroasa a victoriei frateiui sau. InchizTnd ușa de la camera lui Adam, cu o bITndeJe total straina de sentimentele lui, a hotarTt ca vasul *Doamna Marilor* o sa-și Tntinda pTnzele chiar Tn acea zi, daca vremea avea sa Ti permita.

155

Banner a ridicat cilindrul cu ace de gheaja Tn el și I-a Tntors cu dosul Tn sus, apoi I-a pus din nou drept, astfel TncTt micile bucajele albe de dinauntru au nins peste un

unicorn Tn miniatura.

- E draguj, a zis Katherine cu o voce blfnda care invita la confesiuni.

Banner a zimbit.

- Jeff mi I-a dat.

Katherine și-a servit o cana cu ciocolata fierbinte și s-a așezat alături de Banner, cu ochii ajintiti pe splendidul copac de Craciun.

- Eu sTnt o confidents buna, sa știi, i-a comunicat. Ai vrea sa- mi spui ceva?

Lui Banner i s-au TnceJoșat ochii și a pus jucarioara dragalașa alături.

- Este Craciunul, i-a spus. N-aș vrea sa vi-l stric.

- Nici n-ai putea, Banner. Chiar daca Adam e piecat, este o zi mare.

Lui Banner i se oprisera (acrimile Tn gft. Adam o ura și era probabil pe munte, cu femeia lui, chiar Tn clipa aceea. In ceea ce o privea pe ea, ziua se dovedea a fi un dezastru total. Katherine și-a pus mTna pe mTna ei, cu bITndete, vrTnds-o mTngTie.

- El o sa se Tntoarca, Banner.

Banner s-a Tnfuriat, Tn ciuda supararii.

- N urasc! a explodat. Il urasc pe Adam și nu-mi pasa daca nu se Tntoarce niciodata! FacTnd aceasta afirmajie nebuneasca, Banner Corbin a izbucnit Tn lacrimi. Katherine și-a pus alături cana cu ciocolata și a Tmbra|așat-o matern pe tTnara femeie.

156

- Haide, haide, nu-l uraști cituși de pujin și, de fapt, asta este problema, nu-i așa?

- Așa e! s-a jeluï Banner.

- Eu declar, a gifiit Katherine, continuïnd s-o Jina in brate pe femeia despre care nu știa ca este sojia fiului sau, ca il iubesc pe Adam al meu din intreaga mea fiinja, dar uneori tare mi-ar place sa-i trag citeva biciu știl.

Banner a hohotit și mai tare, in timp ce de la fereastra, o ploaie marunta a facut sa cada manșonul de nea.

Spre dimineaja, peisajul arata urit, noroios, cu zapada murdara. Jeff plecase in ziua trecuta fara a-și lua

ramas bun, iar Melissa își facea bagajele pentru a se imbarca pe un vas spre Seattle, unde urma sa stea cu prietenele și sa dea o mulțime de petreceri. Keith planuia sa piece la o ora dupa sora sa, deși trebuia sa ajunga la Tacoma, de unde lua un tren peste munji, pina la Wenatchee. Katherine avea sa ramina acasa pina dupa Anul Nou, apoi pleca și ea. Avea mult de lucru in Olympia și dupa aceea își programase sa faca un turneu prin teritoriu impreuna cu alte partizane ale votului universal, sa Jina cuvintari și sa-și faca noi relajii. Numai gindul ca aceasta casa avea sa ramina goala o innebunea pe Banner. Adam nu se intorsese in noaptea dinainte - își dadea ea seama de ce - și Banner suporta cu greu absența lui. La spital vehisera putini pacienti și mai ales dintre aceia care sufereau mai mult de ipohondrie decit de vreo boala anume. In miezul zilei a sosit șeriful, cautindu-l pe Adam. Patru trupuri

157
fusesera pescuite la Jarm, linga tabara indienilor i-a spus și, deși erau numai chinezi, doctorul Corbin era procurorul Jinutului și trebuia sa vada cadavrele pentru a face un raport. Banner se simjea sufocata de disperarea tacuta care o inconjura, dar era mult prea mult sa examineze și trupurile celor patru victime inecate. - Daca ești asistenta doctorului, i-a spus șeriful cu palaria in mina și cu ochii incarcaji de invidie, ai putea sa o faci tu. Pastrez cadavrele intr-una din celule și trebuie semnate documentele inainte de a scapa de ele.

Banner s-a cutremurat in timp ce-și punea mantaua. Oricit de neplacuta era sarcina asta, trebuia s-o duca la capat - astea erau regulile profesiei. Trupurile erau toate de chinezi, dupa cum spusese șeriful. Erau putrezite și o parte din came le era mincata de catre pești. Dupa ce le-a acoperit din nou cu cearsaful semnind actele necesare, Banner a ieșit din tribunal demna și a vomitat pe tacute in alee. Cind și-a revenit, s-a urcat in trasura luata din grajdurile familiei Corbin și a apucat hajurile. S-a concentrat asupra jignirii pe care o suferise pentru a-și indeparta gindul de la

ororile pe care tocmai le vazuse. Atitudinea șerifului faja de acei sarmani oameni fusese groaznica. Se referise" in repetate rinduri la ei ca la niste „chinezi“ și spusese ca era cu atit mai bine pentru oraș cu cit se inecau mai mulji. Sa descopere de ce murisera era ultimul lucru care I-ar fi preocupat. Cind Banner il intrebase, el facuse o speculajie cum ca barbajii venisera probabil din Canada, ca multe alte sute care apareau in fiecare an, acum ca se limitase strict imigratia. Cei care supraviejuiau calatoriei și nu se aruncau in apa la apropierea unui vas guvernamental erau absorbjii de comunitatea chinezeasca și ramineau de regula acolo. Cind Banner

158
a ajuns din nou la casa Corbin, la grajduri nu era nimeni care s-o ajute sa deshame calul, așa ca s-a descurcat singura. Dupș ce a atirnat harnașamentul ușor de un cuier de pe perete, așa cum tl vazuse factnd pe Adam, a dus calul tnapoi la locul lui, unde deja tl așteptau apa proaspata și cerealele. Tocmai tchidea ușa de la staul, tncercetnd sa puna ctrligul, ctnd a auzit o voce teribil de familiara..

- O'Brien?

- Stnt aici, a raspuns pe un ton neutru, pașind afara din umbra.

Banner era pregatitS sa se arate indignatș, dar Adam parea attt de ratacit, tncettt s-a simjit invadata de tandreje ca de razele soarelui. Hainele lui erau șifonate, iar parul necesita sș fie spalat și o barba de mai multe zile ti tntuneca obrazii.

- Cum a fost femeia ta? I-a tntrebat pentru a nu se arunca spre el tntr-un impuls disperat de bun venit. Barbatul puternic, dar acum depașit de situafie, a dat din umeri.

- Nu știu, Trifoiăș. Cum era ea?

Banner nu știa ce replica sa-i dea, așa ca a tacut. și-a tncruciașat brajele pe piept și a așteptat. De jur tmprejur caili nechezau prietenește și aroma de fin tnmiresma aerul. Lumina se filtra prin cerul tntunecat al iernii, factnd ca Banner sa nu deslușeasca bine expresia de pe faja lui Adam.

- tmi pare rau, a zis Adam tn sftrfit, pe uri ton jos, ragufit.

- Nici nu ma mira, i-a tntors-o Banner.

El a rts, deși i se simjea resemnarea tn glas.

- Le-ai spus celor din familia mea despre... casatoria noastra?

Banner s-a tnroșit tn obraji.

159

- Sigur ca nu. Date fiind circumstanjele, nu pare a fi prea potrivit.

Adam s-a apropiat de ea și a tacut nesigur pe sine.

- O'Brien...

- Ce? .

- Cum *dracu' pot eu* sa-mi cer scuze daca tu te tot retragi? Te-am tratat foarte rau și Tmi cer scuze. Adam și-a incruciașat *bratele* și a *privit-o cu ochii* umbriji. Porji chiloji?

Banner și-a Tnghitit un tipat de furie.

- Da, port, Adam Corbin și sa nu tndraznești sa te apropii cu nici un pas.

A urmat un rtnjet și apoi Adam i-a spus:

- Pot sa-ji aduc aminte ca ești nevasta mea?

- Asta nu-ti da dreptul sa-mi dai ordine sa nu port chiloji sau...

El a chicotit obosit.

- Știu, O'Brien. Știu. Ji-am spus ca-mi pare rau, nu-i așa?

Banner s-a straduit sa-și ?nabușe lacrimile. Nu așa erau to|ji barba|ii? Erau *capabili sa-i spuna* lucruri ingrozitoare unui om, sa-l lase singur de Craciun, sa nu știe daca și-au luat sau nu nevasta și apoi sa se fntoarca, convinși ca pun lucrurile la locul lor cu On simplu „scuza-ma”!

- Tlcalosule, i-a spus.

Adam și-a Tntins miinile ca și cind ar fi fost de acord. Iar Banner era attt de furioasa, tnctt s-a repezit și I-a plesnit cu toata puterea pe Adam. El și-a rasucit ușor capul, apoi a apucat-o de umeri. Pentru o clipa ei i s-a facut o frica mortala, dar i-a trecut, zartndu-i expresia disperata din ochi.

160

- Nu trebuie sa-ti fie frica de mine, Trifolia?, a rugat-o blind. N-o sa te lovesc niciodata. Niciodata.

Dintr-o intuijie fizica, Banner a injeles ca era adevarat; Adam nu era genul care batea femeile. Ea inasa era atit de vulnerabila in faja lui și agonia din noaptea și diirziua care tocmai trecusera demonsttrau aceasta. Ea și-a ridicat barbia, prea mindra ca sa-i arate cit suferise.

- Putem anula casatoria, i-a sugerat.

Adam a scuturat din cap.

- Oh, nu. S-a consumat, și inca delicios. și de altfel, n-am absolut nici o intenjie sa te las.

Inima obosita a lui Banner a tresarit de speranja, apoi s-a liniștit. Adam nu-i spusese nici o clipa ca o iubea; refuza anularea casatoriei nu din motive romantice.

?nsurindu-se cu Banner, facuse rost nu numai de un partener de meserie, dar și de o tovarașa de pat. Era o casatorie de convenienja.

- Unde ai fost? I-a intrebat Banner, cu o bravada destinata sa ii ascunda inima facuta praf.

Adam o stringea de umeri, stirnindu-i poftte paradoxale in trup.

- Nu-ți pot explica treaba asta, Trifoliaș. Cel pujin nu acum. Au fost urgenje medicale in timpul asta?

A durat un moment pina cind Banner a putut sa-și adune intreaga demnitate pentru a vorbi.

- Una. Niște chinezi au fost inecaji - patru. șeriful a spus ca indienii Klallum au gSsit trupurile.

- Dumnezeule, din nou Royce.

Banner s-a uitat la Adam.

- Temple Royce? Vrei sa spui ca are de-a face cu...

Brusc el i-a dat drumul.

- La dracu' cu feciorul asta de curva...

161

Banner I-a apucat de braj, speriata și tulburata.

- Adam?

Sojul ei s-a uitat la Banner și i-a trecut o mina prin par.

- șeriful Peters avea vreo idee despre ceea ce s-a intimplat?

- A spus ca probabil se refugiase din Canada - chinezii vreau sa spun - și se aruncasera peste bord la venirea patrului. Crezi ca dormul Royce...

- Știu ca a fost Royce.

- Daca el este un contrabandist și un ucigaș, de ce nu este arestat?

Adam a exclamat cu amaraciune:

- Bani nu au miros, O'Brien. Daca Ti pui in palmele corespunzatoare, e perfect, și el așa face.

Neatenta, Banner a ridicat aratatorul mingingiind barba crescuta a sojului.

- De ce-și iau chinezii asemenea riscuri? De ce se mai urea pe vapor...

Adam i-a luat mina și i-a mingingiit incheietura eu degetul mare.

- Ei sint disperaji, O'Brien. Vor sa munceasca in America, sa ajunga la familiile lor. Nu numai ca risca sa fie aruncaji in apa, dar platesc și o suta de dolari sau mai mult pentru acest privilegiu.

Banner a incercat sa-și elibereze mina, dar el n-a lasat-o.

- N-o sa-mi spui unde-ai fost, nu-i așa?

- Nu.

Perfect. Daca el n-avea sa-i povesteasca despre femeia aceea, nici ea n-avea sa-i explice nimic despre Sean și divorțul ei. O sa-l lase pe Adam sa-și puna intrebari, așa cum ?și punea și ea.

- Ai nevoie de o baie.

162

Adam a ris și a tras-o pe Banner, tinind-o prizoniera, Itnga trupul lui.

- Știu. O sa ma ajuji, nu-i așa, doamna Corbin?

Doamna Corbin. Oare el tși batea joc de ea?

- Binemteles ca n-o sa te ajut. Ești un barbat tn toata firea, capabil...

El a facut-o sa taca printr-o sarutare lacoma. Tradatoarea de inima a lui Banner a batut cu repeziciune și stngele a tnceput sa-i curga prin vene ca o lava fierbinte.

Sa-l ia dracu pentru ca tndraznea sa faca asta, s-a gtndit furioasa. Sa-l ia dracu pentru ca se intorsese

la ea dupa intalnirea cu femeia lui de pe muntele Dar ea era mult superioara acelei femei? Adevarul enervant ti spunea ca nu era. Nu numai ca nu ti rezistase, ci chiar ti facuse placere sa ti intraga pe tacute, cu salbaticie, mândria. L-a ajutat chiar sa tsi deshame trasura.

Aburul se ridica din cada de baie a lui Adam, dar nu att de tare incet sa ti ascunda masculinitatea evidenta - si nici imbujorarea lui Banner. El radea cu toata faja spre ea. Un picior era proptit de marginea cazii.

- De ce nu vii intraga mine, O'Brien?

~ Banner habar n-avea de ce ramasese in baie Jintndu-i prosopul. Ar fi fost usor sa piece si el ar fi prins-o cam greu.

- Pe mine nu ma cheama O'Brien, i-a reamintit.

- Intotdeauna o sa fii O'Brien pentru mine, Trifoiase.

Jignita, Banner a plecat ochii

163

- Eu sper ca-fi amintesti, am semnat documented, asa ca seriful Peters ar fi putut sa-i intragape pe oamenii aia sarmani.

Brusc, Adam s-a incordat. Din cada de baie a curs apa peste margini.

- Dumnezeu mare, a gifiif, ridicandu-se ca Pasarea Phoenix ?i risipind apa de jur imprejur. Le-ai vazut trupurile?!

Amintirea i-a adus lui Banner o amaraciune in git. Si-a acoperit gura cu o mina doar o clipa, apoi si-a scuturat umerii. Nu stia ce putea fi mai aiarmant - supararea lui Adam sau trupul lui gol, minunat modelat.

- Eu stnt doctorija, i-a spus cu o voce tremuratoare. Si tu n-ai fost aici ca sa le vezi.

In vorbele lui Banner se simjea un repros, iar Adam s-a lasat napoi in cada aburita si a scos cepul permijtnd apei sa se scurga in cada din boilerul negru.

- N-a fost chiat att de rau, a minjit ea. La urma urmei, ia scoaia de medicina a trebuit sa...

Adam s-a strtmbat si a ridicat o mtna.

- Destul, O'Brien, destul.

- Asta este o cada de baie nemaipomenita.

El s-a dat pe spate si a ris, iar in ochi, daca nu din

inima, i se vedea iubirea.

Nu-i așa, nu-i așa? Jeff a adus-o dintr-una din calatoriile lui. Prada piratereasca de la cine știe ce bordel, fara tndoiala.

ncrunttndu-se, uitnd ce pericol ascundea o asemenea mișcare, Banner s-a apropiat mai tare, zgtindu-se tntre picioarele lui Adam prin profunzimea spumoasa a apei.

- și cum o golești?

Adam a rinjit-și s-a tntins ca sa tragi un cep de undeva din podea. S-a auzit un sunet tare și apoi un val
164

de apa bolborosinda. Apa din cada scazuse pina la un nivel periculos. Banner a sarit inapoi, dar nu destul de repede. Adam a apucat-o cu degetele puternice de *coapsa și a tras-o* inapoi. *Ea a cazut fara nici o ceremonie* peste marginea cazii in ceea ce mai ramasese din apa. Infuriata, s-a zbatut din toate puterile, dar bra- Jele lui musculoase o stringeau și gura lui o necajea pe locul Tnroșit de furie al urechii drepte. Banner a tremurat și s-a zbatuit cu mai mult curaj deși fara speranja. Limba lui Adam i s-a virtt tn ureche, productndu-i senzatii fUrtunoase care i s-au raspindit din punctul respectiv - spre stni și abdomen, pina tn iocul acela secret. Rochia și pantofii *i se udasera*, dar el *era lipit de ea, gata* excitat. Era pregatit. Banner s-a mai zbatut, dar a fost ușor tnvinsa. Cu o mișcare rapida, s-a urcat brusc deasupra ei cu picioarele desfacute deasupra șoldurilor femeii, cu ochii sclipind de veselie și pasiune.

- Acum o sa vedem noi, i-a spus el criptic.

- Ce sa vedem? a explodat Banner care se simjea jignita și rușinata, dar totodata dornica sa se supuna.

Adam tnttrzia sa-i raspunda, desfacindu-i nasturii de la rochia uda, desfacindu-i fundijele mici, bleu, care ii sus- Jineau furoul cel nou - un dar de la Melissa. Aproape cu respect, de?i continua sa zimbeasca, Adam s-a inclinat sa-i sarute sinii. Banner a gemut.

- Ce sa vedem? a insistat.

- Daca tu porji sau nu chiloji, doamna Corbin, i-a raspuns tragindu-i rochia pe șolduri, in sus. Banner și-a

tnchis tare ochii și s-a înroșit la faja auzindu-l rîzînd.
Va-sa-zica, i-a spus, *cu un* triumf brutal, a mai ramas'un
pic de ascultare de soție, micuța rebelă.
Dacă nu ar fi fost prea îndrăgostită, Banner Corbin
ar fi murit de rușine.

165

Ea dormea, tînc și goală, strălucitoare după unirea (or
atît de fierbinte și după baie pe care o împărțiseră amîndoi
după aceea. Tîndru, Adam a acoperit-o pe Banner
și apoi s-a aplecat să-i sarute puful de la tîmplă. de
cuioarea scorțoșoarei.

-T e iubesc, i-a spus. x

Ea s-a agitat ușor, dar nu s-a trezit. Dîndu-se jos din
pat, Adam s-a îmbrăcat și a mai adăugat lemne la focul
din cămin. Iși pieptăna părul cînd a descoperit bucăți
de hîrtie bojite, pe jumătate ascunse sub piciorul unui
fotoliu. Încrîntîndu-se, s-a aplecat și a netezit hîrtia cu
mîinile. Era certificatul de căsătorie. Cu o stringere de
inimă, Adam a privit spre creatura cu curbe dulci care
dormea atît de liniștită tîn patul lui. Jucînd după starea
acelui document matrimonial și ea avusese destule
tîndoieli. A dat din umeri, a citit cuvintele care îi legau pe
unul de celălalt pentru totdeauna, așa credea el, așa
ca a zîmbea. Or sărși duca viața împreună, tîn ciuda deosebiriilor
dîntre ei, clădînd totul pe foie și pe pasiune,
dacă nu pe rațiune și logică. N-ar fi fost nici prima, nici
ultima uniune de acest gen - dar macar o să facă parte
dîntre cele mai grozave.

Banner s-a ridicat tînsrînd, singura tîn amestecul
plin de umbră al nopții la lumina focului. Partea de pat a
lui Adam era rece și goală. Încetînd i-au revenit amintirile.
Adărrse întorsese acasă de pe munte, făcuseră
dragoste în cada de baie și din nou, aici tîn pat... S-a

166

Îsă să cadă pe perne, tragîndu-și paturile pînă sub
barbie și a suspinat. Trebuia să fi trecut mai multe ore
de la amorul lor furibund, dar ea se simțea pe deplin
satisfăcută și îi era cald. Banner s-a tîns precum o
felină multumită, apoi s-a minunat pentru că tîni ei purtau
și acum urma magica a gurii lui Adam. Pîndu-și

miinile pe dupa cap, și-a lasat sTnii Tncalziji de somn și de pasiune sa stea liberi, afara din paturi, cu sfircurile TmpungTnd aerul. Adam, s-a gtndit, Adam. Ca un raspuns la strigatul ei nepronunjat cu voce tare, ușa dormitorului s-a deschis.,

-Trifoia??

Ea a ramas Jeapana cind el a intrat in ineapere, a aprins lampa de-alaturi și a tras cu greu aer in piept la vederea trupului ei. Patul a scirjiit cind Adam s-a așezat. Era imbracat, parul și pielea ii miroseau a colonie de mosc, ochii albaștri ii priveau posesiv sinii. El i-a tras miinile lui Banner de sub cap și i le-a intins, punind perne peste ele, intr-o parte și in cealalta. Ea a scincit cind el și-a aplecat capul deasupra unui sin, mingiindu-l pe celalalt cu degetele. Era un rit la fel de vechi ca și lumea; Banner știa asta, dar parea a fi atit de deosebit, atit de nou, pentru ca Tnainte nu i se paruse placut. Acum, oh, acum, era teribil de placut, delicios, incintator. Banner fremata gingurindu-i numele, invadata de senzajii provocate de pofta lui salbatica, in creștere, pofta lui și a ei. Prin placutele momente in care o sugea și o gidila incetișor, el a adus-o pina la o stare imposibil de exprimat in cuvinte, ca intr-o febra in care gindurile nu-și mai aveau local. I-a poruncit sa-și scoata chilojii și i-a spus cu amanunte brutale motivul acestui fapt. Scandalul amuzant al spuselor lui a facut ca șoldurile

167

lui Banner sa se ridice și sa coboare ritmic. El i-a lasat sTnii, dar nu i-a eliberat miinile.

- Vino la mine, I-a rugat ea, fara *mindrie* sau rușine. Incetișor, ochii lui albaștri pareau sa-i framlnite sinii așa cum facuse cu gura lui, iar Adam a scuturat din cap.

- N-am de gind sa ma dezbrac, O'Brien, i-a spus. Cina este peste cinci minute și mi-e foame. I-a tras cu mTna stfnga paturile de pe ea, iar Banner a ramas complet la vedere, cu Tncheieturile prinse de perne deasupra capului. El i-a Tntins genunchiul, iar degetele parea lasau o urma de foe pe curba coapselor și In locul acela matasos care ascundea un muguraș pulsatil,

dureros.

- Da, a gftiit ea, cind el a atins-o cu degetele.

Spatele lui Banner s-a arcuit de buna voie, cind el i-a cerut asta.

Acum respirajia ei devenise un fel de scincet ragușit și Tși dezvelise dinjii ca și ctnd s-ar fi predat ca o salbaticie primitiva. Neavind de ales, s-a lasat prada pasiunii.

(SftpiioM 8

Katherine Corbin și-a coborrt repede genele ca sa-și ascunda zimbetul dincolo de marginile canii de ceai.

Nu trebuia sa faca un mare efort mental pentru a in-Jelege de ce intirziasera la cina. Banner stralucea, iar Adam se incruntase la mincarea de pe masa, de parea numai ea era de vina ca exista.

A urmat o tacere plina de așteptare cind cei doi s-au apropiat. Melissa și-a pus jos cana cu o mișcare nervoasa, iar Keith s-a așezat inapoi in fotoliu, cu un rinjet pe buze, cu brajele incrucisate. Chiar și Clarence King, care se intorcea in Oregon a doua zi dimineaJS, s-a oprit ca sa se holbeze. Ei au tacut, apoi Adam a pus o mina blinda și posesiva pe cotul lui Banner și a anunjat pe un ton comic:

- Doamnelor și domnilor, fiji atenji, aceasta este sojia mea.

Un Jipat general de bucurie s-a auzit, parind sa rasune pina in cristalurile in forma de lacrima ale candelabrului de deasupra mesei și au urmat o gramada de imbrajișari, sarutari, stringeri de miini. Katherine li s-a alaturat tuturor cu exuberan|a.

169

'tW r

Sean MaHoy a zabovit la intrarea dinspre sud a barului *Erickson*; socotind in minte monezile ramase in buzunarul ponosit al hainei. Un vint aducind zapada ii șuiera prin urechi și iși facea drum prin cizmele-lui pina la virful degetelor de la picioare. In faimoasa circiuma cinta muzica, erau bauturi, hrana dupa voie, era cald. Fara serviciu din ziua in care acostase in Portland, Sean dusesese lipsa tuturor acestor lucruri. A intrat preocupat inaintu. De jur imprejurul incaperii enorme se

gasea un bar din mahon, lustruit pina ajunsese teribil de stralucitor. O pictura la fel de inalta ca Sean reprezenta nuduri de femei dolofane, violate de legiunile de soldaji romani. Sean s-a uitat urit. Din cauza lui Banner trecuse multa vreme de cind nu mai ridicase o fusta și asta il preocupa. Și-a indreptat atentia spre o scena mSrginita de felinare cu gaz și pe care se afla o orchestra compusa din opt femei grase. Ele cintau lent o melodie pe care Sean n-o recunoștea.

- Dai ceva de baut, matelotule?

Sean s-a intors banuitor și a dat cu ochii de un filfizon cu ochii caprui. Barbatul a ris și și-a ridicat miinile care se vedea ca nu erau muncite.

- Nu te enerva - sint și eu barbat la fel ca tine, prietene.

Sean s-a relaxat. Statuse prea mult in pușcarie și devenise prea banuitor. Totodata, și-a ridicat ochii spre mezanin unde un stol de turturele incercau sa ademeneasca clienji. Cind a intilnit din nou privirea filfizonului, și-a dat seama ca acela era amuzat.

- Sean Malloy, i s-a recomandat intinzindu-i o mina
170

batatorita.

- Temple Royce, i-a replicat filfizonul, dindu-i mina.
Ești docher, domnule Malloy?

- Pai da, ctnd capat de lucru.

Se aflau la bar și Sean a scos o moneda din buzunar, cerind whisky. In faja lui au fost așezate doua paharuje.

- Ji-aș oferi eu bautura, i-a spus Royce.

Sean I-a analizat pe barbatul de linga el, intrebându-se ce anume cauta pe acolo.

- O sa-mi platesc singur bautura pina cind o sa aflu ce dorești, i-a replicat.

Royce a dat din umeri, zimbind ușor.

- Foarte bine. Ești un barbat solid, Malloy! Ai lucrat vreodata pe un vapor?

Sean a chicotit amar, ragușit.

- Ohoho, am facut tot Capul Horn. Vrei sa-ji angajezi un echipaj, domnule Royce?

- Da.

- Cu ce destinație? a întrebat Sean, dînd pe gît primul pahar și luîndu-l pe celălalt. Avea nevoie de o slujbă - deja fusese scos din locuința lui și Dumnezeu știa ce avea să manince de îndată ce monedele din buzunar se vor termina, dar el prefera să simtă pămîntul sub picioare și ideea că ar putea posedea o femeie acum și aici.

- Canada, i-a răspuns în cele din urmă Royce.

Sean și-a privit imaginea în oglinda din spatele barului. Era un bărbat arătos, dacă putea spune asta despre el însuși, dar altcineva cine să spună? Parul lui castaniu deschis, cîrionjat de obicei, era lipit de cap. Ochii caprui se infundaseră în orbite și barba neîngrijită îi ascundea linia maxilarului. Dacă accepta slujbă pe care pare să i-o ofere Royce, i-ar fi putut cere probabil

171
un avans, cu care să-și cumpere mincare și să facă o baie; de asemenea, să-și cumpere una din micile tirituri dolofane de la mezin.

- Canada, a zis gîndind cu voce tare.

-D a.

- și după aia?

- Seattle. Port Hastings. și înapoi aici după aia.

- Port Hastings? Unde dracu este asta?

Royce a zîmbit.

- În strîmtoarea Juan de Fuca, teritoriul Washington.

Mica Sodoma și Gomora, după cum i se mai spune.

Sean era intrigat.

- Dar își merita numele?

- Absolut. Îți ofer cincizeci de dolari pentru drumul spre Canada, jumătate acum și jumătate cînd acostăm în Port Hastings. Facem contractul, domnule Malloy?

- Facem, cred. Cînd o luăm din loc?

- Mîine dis-de-dimineața. Vaporul se numește

Jonathan Lee. Știi unde este ancorat?

- Mda, i-a răspuns Sean care zarise vasul printr-o duzină de alte vapoare.

Royce a scos banii și i-a numărat avansul promis.

- Să fii la bord în zori - o vom porni odată cu fluxul.

Sean a luat banii, i-a împăturit, i-a virit în buzunarul

camașii.

- O să fiu acolo.

- Ai grijă să fii.

Se simțea o asprime sub finețea exterioară. Lui

Sean nu-i displăcea.

- Ai cuvântul meu.

Royce a dat din cap și a plecat. La mezanin era un fel de framintare. Sean a privit în sus și a văzut un bărbat înalt, cu părul blond, la care se dădeau în același timp două femei.

172

- La dracu, a remarcat bătrînul aflat la bar în apropierea lui Sean. El nu trebuie nici măcar să le plătească pe-astea. Unii zic că ele îl plătesc pe el.

Sean a cerut încă două porții de whisky.

- Cine este el?

Marinarul a răsucit un cuțit cu mânerul de sidex în mînă și i-a acordat o privire prudentă.

- Este Jeff Corbin. El conduce acum vasul *Doamna Marilor*.

Pentru Sean numele de Corbin nu însemna nimic, după cum nu îl interesa nici marea lui voinicie față de femei. Facuse pur și simplu conversație.

- Netrebnicul asta și-a pierdut capul după o doamnă doctor cu părul roșu.

Sean s-a încruntat, aruncînd o privire furioasă capitănului care se dădea jos, încheindu-și nasturii de alama de la haină.

- Știi cum o cheama pe ea? La doamna doctor mă refer.

- Nu o să uit niciodată. Am și înțeles-o, da.

Doar pentru o clipă bărbul acela aglomerat, zgometos, a părut să se clatine în preajma lui Sean ca un vapor în furtună. Ea spusese că avea să devină doctoriță!

Banner nu visase decât la asta până cînd îl zapăcise pe Sean de cap. Să fi reușit - poate cu banii pe care îi capătăse trădîndu-l pe el la poliție?

- Banner O'Brien, a zis el gînditor.

Desigur că nu și-ar fi dat numele de Malloy. Nu după ceea ce îi facuse. Fără a se deranja să răspundă,

Sean s-a rasucit de la bar, uitând de planurile lui pentru o cina, o baie și o femeie. L-a urmarit pe capitanul Corbin afara din bar și l-a salutat pe strada. Corbin s-a întors spre el cu ochii la fel de albaștri ca Marea Nordului. S-a oprit sub un felinar de strada, cu mâinile

173

bagate în buzunarele hainei, cu parul pe care se așternea zapada.

- Poftim?

Lui Sean îi era frica de prea puțini barbajii, dar „acesta îi trezea un fel de îngrijorare. Era în el un fel de autocontrol calm, o siguranță de sine care spuneau mai mult decât orice altceva.

- Buna seara, i-a raspuns politicos irlandezul.

Capitanul s-a mulțumit să dea din cap.

- Era pe aici un barbat... a rînjit Sean îndatoritor. El a spus că o cunoașteți pe sora mea.

Corbin nu i-a raspuns, dar nici nu s-a îndepărtat.

Probabil din cauza infatigării lui de arhanghel era oprit adesea de frații femeilor cu care intra în relații.

- Se numește Banner, a continuat prudent Sean.

'Ceva s-a schimbat în ochii albaștri ca cerneala. Recunoașteți? Suferința? Sean nu-și putea da seama. Iar Corbin încă nu scosese o vorbă.

- Probabil că ea continua să folosească numele bunică-sii - O'Brien, i-a mai spus Sean, intuind că trebuia neapărat să fie precaut.

Gitul lui Corbin s-a încordat și gura a luat o expresie amenințătoare.

- Dacă Banner e sora ta, îmi închipui că trebuie să știi ce nume poartă.

Pe Sean l-au invadat în același timp triumful și ura. Îi dureau degetele și palmele, iar sudoarea îi curgea pe spinare, dar a zîmbit.

- Ohoho, așa ar trebui, dar eu și sora-mea ne-am certat și nu ne-am despărțit prieteni. O să se rezolve cînd o să o găsim.

- Noroc,- i-a urat capitanul.

174

- Deci o duce bine? s-a repezit Sean.

Daca uriaşul cu ochi albaştri se hotara sa piece, n-avea ce-i face, pentru a-l opri. Raspunsul a fost un semn din cap.

- E bine.

Şi danseaza pe capul tau, baiete. Asta facea ea mereu, ş i-a dat seama Sean.

- E o bucajica buna, sora mea. Te rog, spune-mi unde pot s-o gasesc.

Capitanul s-a gndit puţin.

- De unde sa ştiu ca eşti fratele lui Banner? Şi chiar ddca eşti, de unde sa ştiu ca ea vrea sa te vada?

- Banuiesc ca trebuie sa ma crezi pe cuvTnt.

- Spune-mi cum te cheama şi ctnd o vad pe Banner Ti spun ca eşti aici.

Cristoase! Daca-i auzea numele, avea s-o ia la goana ca un iepure şi n-o s-o mai gaseasca niciodata. Numai printr-un noroc chior ajunsese sa afle despre ea.

- O s-o vezi Tn curind?

- Probabil ca nu.

Zimbetul lui Sean era confuz. N-avea sa ajunga nicaieri cu omul asta şi nu numai ca ?şi pierdea timpul, dar risca şi o cafteala.

- Spune-i lui Banner ca Robert ii transmite toata dragostea lui, i-a spus, apoi s-a rasucit şi s-a Tntors Tn cTrciuma.

BatrTnul marinar era Tnca la bar - acela care Ti spusese ca o TntTlnise pe Banner. Individului parea sa-i fie tare sete. Sean a schijat un zTmbet şi s-a apropiat de el.

Zi dupa zi, Tn vrem&ce decembrie devenea ianuarie, zapada se topea, murind pamTntul. Noroiul adera la 175

pantofii lui Banner şi facea din calitoria cu trasura o treaba oribila. Vremea era decepjonant de blinda; bateau vinturile uşoare din direcţia mării, calduje şi primavaratice, iar cerul era luminos, de un bleu-tandru. De cite ori Banner privea la el simjea o impunsatura dulceamara in inima. Era mai fericita decit fusese vreodata, deşi casatoria cu Adam Corbin era o treaba dificila. tn timpul zilei se purta ca un şef, tirind-o pe Banner de la o

consultajie la domiciliu la alta, apostrofand-o cind facea vreo greșeala. Dar noaptea era un amant tandru și inventiv și acest lucru facea ca totul să devină suportabil.

Adesea desigur, Banner și Adam erau chemați noaptea - o gramada de bebeluși prefera să se nască atunci și întotdeauna erau batai pe Water Street care să le dea de lucru. Dacă viața ar fi continuat chiar și în acest ritm zăpăcitor, Banner nu s-ar fi plins niciodată. Dar sigur că nu așa se întâmplă. La trei săptămâni după Crăciun, Adam a dispărut din nou. Când s-a întors, după o zi și o noapte, nu era separat, dar era necomunicativ.

- Are o femeie, s-a plins Banner, care stătea în fața caminului din bucătărie, privind în flăcări.

- Poate, a zis Maggie, preparând legumele pentru mâncare. Dacă ar fi soțul meu, aș căuta să află.

Banner s-a întors dinspre fereastră, frângându-și degetele.

La ferestre era o dantelărie întortocheată de gheață, iar cerul era cenușiu, gata să ningă din nou.

- L-am întrebat.

- L-ai întrebat! s-a zărlit Maggie. Atita tot?

- Și ce sugerezi?

- Să-l urmărești. Peste trei săptămâni o să piere din nou, sînt la fel de siguri cum sînt siguri că după primăvară vine vara. Când se duce, îți iei un cal...

176

- N-aș putea! Maggie, o să fie furios!

- Ji-e frica de el?

- Sigur că nu!

- Pai atunci?

Banner a fost salvat să nu răspundă de bocănitul cizmelor pe scarile din spate.

- O'Brien!

Banner a suspinat, a întors privirea furioasă a lui Maggie și s-a uitat în alta parte.

- Ce?

Adam a intrat în bucătărie de-a dreptul, de parcă n-ar fi fost plecat douăzeci și patru de ore, de parcă nu și-ar fi înșelat soția. Și schimbase hainele, părul îi era încă umed de la o baie făcută de curînd, iar zîmbetul îi era ghidus, deși preocupat.

- Am ramas fara mincare?

Banner ar fi vrut sa-l plesneasca, dar s-a rejinut.

Cind a trecut pe linga el și Adam a sarutat-o pe frunte, Maggie a parasit incaperea. Adam era in așteptarea unei confruntari, dar tot nu s-a oprit saintrebe.

- Xi-a fost dor de mine, O'Brien?

■ - Nu mai mult decit mi-e dor de o gripa.

El a ris, dar era un ris trist, preocupat.

- Nu e nici o femeie la mijloc, O'Brien.

In ochii lui Banner au apSrut lacrimi și ea s-a intors ca sa și le ascunda.

- Atunci *spune-mi unde-ai* fost, i-a zis, ridicindu-și barbia.

- Spune-mi cine te-a avut pe tine inaintea mea, i-a replicat el.

Banner I-a plesnit peste obraz cu toata puterea și fara nici o rejinere. El i-a ztmbit cu obraznicie, fapt care

177

a facut-o sș racneasca și sș dea din picioare.

- Pai vezi? Amtndoi avem micile noastre secrete, nu, O'Brien?

- Numai ca eu Ji l-am spus pe al meul a Jipat Banner.

Doar ca tu erai prea beat ca sa ma asculji!

- Atunci mai spune-mi-l o data. Crede-ma, acum sint treaz.

- Timpita aș fi sa-ji spun, ticalosule!

Adam o {inea de miini acum, iar magia lui intrase in actiune. A mingiiat-o pina la rotunjimea sTnilor, iar ea tremura, simtind ca se uraște pentru dorinja pe care i-o crea acest barbat.

- la-Ji miinile de pe mine!

Incetișor, innebunitor, Adam a scuturat din cap.

- Am mai discutat asta, nu, O'Brien? OricTnd. Oriunde. T|i amintești?

Acum ii stringea sinii și sfircurile tradatoare se intareau sub hainele ei. La dracu cu el, sa-l ia dracu.

Il ura, il iubea, I-ar fi omorit, dar și-ar fi dat via|a pentru a-l proteja. Ce vraja exercita el asupra ei?

- Mi-a fost dor de tine, O'Brien.

Fusta de la rochie i se ridica acum centimetru dupa

centimetru in mod cit se poate de scandalos.

- Inceteaza, Maggie ar putea...

Ramasese așa cu tivul care i se ridicase peste genunchi, peste carnea tare a coapselor goale. De ce

oare nu-și pusese chilojii? Acum iar o sa ridS de ea.

Acum o sa știe ca el ciștigase lupta inainte chiar de a o incepe.

- Eu te urasc!

Mina lui Adam gasise locul acela important; o mingiia aprinzind in ea o patima salbatica.

178

- Hmmm, i-a raspuns el.

- Femeia aia a ta nu Ji-a ajuns?

El o framinta fara nici o rușine; nu-și putea trage rasufiarea, rVici nu-și putea aduna gindurile. Dumnezeule, avea s-o ia acolo, in bucatarie, iar ei nu-i dadea prin cap sa-și invoce forjele interioare pentru a-l opri!

- Niciodata nu sint satul de tine. S-a așezat pe bancheta din fata caminului, farș a-i da drumul din brate lui Banner. Vino aici.

Inima lui Banner batea nebunește, iar ochii i se Tncetoșasera in timp ce ti urma mifcarile așa cum o obliga el.

- De ce?

- Pentru cS te vreau.

Se pregatise și a tras-o pe Banner inspre el, astfel in ctt sa stea cu picioarele desfacute in poala lui și peste bancheta. A posedat-o cu rapiditate și duritate. Adam o ridica fi o cobora cu propriile miini și tot așa mereu. Era un chin delicios, iar Banner a preluat curind inijiativa. In aceasta situatie, sotul ei s-a lasat pe spate pe bancheta, gemind și stringind-o cu coapsele lui puternice.

Banner se Jinea de el, de parea ar fi fost impunsa de o sageata de foe, cu picioarele larg departate, cind a sosit momentul descarcarii zguduitoare. Numai dupa citeva secunde, Adam s-a injepenit sub ea, apoi și-a arcuit spatele cu o asemenea forja, incit ea s-a agatat cu ambele miini pentru a nu o arunca pina in tavan. și inauuntrul ei, Banner simtea carnea lui Adam cum se unduia peste a ei, umplind-o cu saminja lui, posedind,

cucerind, in același timp. Banner a Jipat in șocul unei eliberari neașteptate. Dupa mult timp, Adam s-a ridicat. Facea parte din ea, o parte dulce care creștea

179

incetișor din nou.

- Goala, i-a spus descheind primul nasture de la rochie.

Inroșita de satisfacție, Banner I-a Jinut de miini.

- Nu, oh, nu, Maggie ar putea intra...

- N-o sa indrazneasca, i-a spus descheindu-i un alt nasture.

- Adam, te rog!

El a chicotit și a dezbracat-o.

- Nu e nevoie sa ma rogi, O'Brien. !i promit satisfacție deplina.

- Pai, tu...

Gura lui Adam s-a apropiat brusc de un sfirc in afteptare; o Jinea pe Banner de șolduri, o intorcea pe o parte și pe cealalta, ca pe o roata in jurul axei. și tot ce-ar fi vrut ea sa-i spuna s-a transformat intr-un geamat de placere,

Cu discrete, Maggie McQuire s-a indepartat de ușa bucatariei. Avea timp destul sa puna la fiert mincarea mai tirziu, s-a gindit zimbind, caci acum altceva fierbea. și n-ar fi fost grozav daca ar aparea un bebeluș Corbin de care sa aiba grija? Zimbetul lui Maggie a devenit mai larg; din cite auzea prin ușa, lucrurile pareau sa fi pornit pe calea cea buna.

Era un lux extraordinar, sa stai cufundat in apa aceea fierbinte, parfumata. Cu un suspin, Banner Corbin și-a pus mina sub barbie. Gindurile ia Adam și ceea ce ii ficuse el - ce făcusera ei impreuna - a facut-o să se inroșeasca. Dumnezeuule, o avusese in bucatarie la lumina zilei! A zimbit ușor. Bucataria nu era mare lucru in comparajie cu celelalte locuri in care o mai avusese el - in trasura, de exemplu. Pe o masa de consultajii din

180

mijlocul unui birou intr-o zi aglomerata. și, o data, tn noaptea trecuta cind venise tirziu, chiar in salon. Zimbetui i-a disparut, cind s-a gindit la Adam și la femeia

lui. Oare ea îl făcea să geamă și să strige atât de frumos vulnerabil, în felul în care reușea Banner? Și ea se lupta cu el și îl ținea la piept. Tandrețea și furia se amestecau în Banner și o lacrimă i s-a rostogolit pe obraz până în apa din baie.' Îl iubea salvatic pe Adam, fără speranță, dar faptul că îl împărțea cu cineva era o lovitură brutală dată mândriei sale. A oftat de supărare. Ușa de la baie a scârțâit.

-Trifoiă?

Ea a încercat să se oprească din plins, dar lacrimile îi curgeau fără să le poată opri. Adam s-a apropiat de marginea cazii și a ingenunchat. ..

- Banner, te rog, nu plinge.

Ea l-a privit și s-a gândit că se prinsese în cursa iubirii pentru el, precum o pasare într-un borcan și zbiera din cauza necazului și nedreptății acestui fapt. Tandru, Adam a scos-o din apă, a uscat-o cu un prosop și a înfașurat-o într-altul. Vorbindu-i cu blindețe, a pus-o în patul lor, acoperind-o, fără să-i mai ceară nimic.

- Dormi, i-a șoptit, dându-i parul de pe față, mângâindu-i buzele cu un deget. Ești ostenită.

Acum Banner nu mai hohotea - era prea obosită pentru asta - dar mici suhijuri de umilință continuau să o agite.

- Pacienții...

- E rindul meu să am grija de ei, O'Brien. Acum dormi. Iubito?

Ea a suspinat din nou.

181

-Ce?

- Nu mai există nimeni, nimeni, în afara de tine.

Pentru că ea era atât de obosită, pentru că îl iubea pe barbatul asta și avea nevoie de el, pentru că în clipa aceea copilul lui se dezvoltă probabil în ea, l-a crezut. Și, crezându-l, a putut adormi.

Când Adam a coborât, Maggie era în bucătărie, frământând coca de biscuiți. Tocana fierbea pe sobă.

- Semeni teribil cu tatăl tău, l-a tachinat menajera.

Pentru prima oară de când îți știa, Adam s-a întors.

Prea ttrziu, el a reușit sa dea din umeri.

- Nu știi ce vrei sa spui.

- Ba pe dracu'. Apropo, unde este Banner?

- Doarme. Eu ma due la consultajii tn dimineaja asta. Sa n-o deranjezi pe nevasta-mea dectt daca vine, vreo urgenja.

Maggie a facut un salut comic și Adam i-a raspuns.

Avea sa fie o zi foarte buna.

Bataia de la ușa dormitorului nu era a lui Adam; era prea șovaitoare, prea bltnda. Banner s-a agitat sub cuverturi și a cascat, aductndu-și aminte somnoroasa ca, tn orice caz Adam n-ar fi batut deloc.

- Intra.

Ușa s-a deschis și camera a fost invadata de un parfum familiar.

- Ji-am adus cina, i-a spus Katherine.

. Banner s-a rasucit rapid și și-a tras paturile ptna sub barbie. Pentru o clipa s-a simjit teribil de rușinata pentru ca fusese gasita tn patul lui Adam, noroc ca și-a amintit ca avea dreptul.

- Poftim ca acasa!

Katherine a ztmbit la aceasta observajie plina de 182

miez și a pus tava *in* poala lui Banner.

- Aici sint, tntr-adevar. și am vești minunate.

Banner a cascat din nou, apoi a tnceput sa mantnce din castronul de pe tavS. Erau și biscuiji aromaji, plutind tn unt.

- Ce noutati? Am crezut ca o sa tii discursuri despre sufragiu...

Katherine s-a așezat la piciorul patului, ztmbind.

- Astazi legislatura a votat pentru legalizarea sufragiuii pentru femei, Banner.

Ochii lui Banner s-au marit și a tnceput sa-i bata repede inima. Nu Tndraznise sa spere, tn ciuda promN siunilor facute de tatal Francellei și a altora ca el.

- Astea da, noutati!

- Nu-i așa?

- I-ai spus lui Adam?

Katherine a dat din cap.

- Cred ca i-a placut, dar m-a avertizat sa ma pregatesc de lupta.

- Lupta? Ar fi posibil sa se revina asupra hotaririi?

- Oh, da, a oftat Katherine, netezindu-și fustele apretate, studiind focul care trosnea tn camin. Ar putea sa fie perfect. Am mai avut votul o data și apoi ni s-a luat. Barbajii stnt tngroziji ctnd trebuie sa predea a parte din control. Banner, crecfca le e teama sa nu le luam din drepturile care le confera mult iubita lor supremajie.

- Fara bordele, fara whisky.

- Cea mai mare fobie a lor, cuprinsa tn patru cuvinte simple, a fost de acord Katherine. și cum tji este, Banner? Ești fericita?

Lui Banner i s-a strtns inima; da, era fericita. Dar acum, ca era pe deplin treaza, tn prezenja acestei femei
183

sensibite, se simjea nebuna pentru ca acceptase atit de ușor juramntul de fidelitate al lui Adam. La urma urmei, daca nu avea o amanta pe undeva, de ce disparea la fiecare trei saptamini? De ce refuza sa-și explice absented? și de ce era atit de prost dispus cind se tntor-șeriful a dat de o parte prelata lastnd la vedere trupul mic, batut, tn faja lui Adam.

- Isuse, a gftit el. Ce s-a tnttmplat?

Peters a dat din umeri.

- Știi cum este. A tncercat probabit sa fure portofelul vreunui marinar...

Adam s-a tntors tntro parte, tngretoșat. A tras aer tn piept și s-a tntors din nou.

- Era o prostituata?

șeriful Peters a dat din cap.

- Mda. Lucra pe Water Street, din ctte știi. In orice caz, acolo a fost gasita.

Adam a cercetat parul roșu tn valuri și i-a tnchis ochii verzi, holbaji, care și acum reflectau spaima și oroarea.

- Cum o chema?

- Dunno.

Lui Adam i s-a strtns inima tmpotriva dorinjei lui; a cea?

- Banner? Ce este?

Banner și-a plecat ochii spre tocana. Brusc, nu i se mai parea lxa fel de gustoasa.

- Nimic, a minjit.

184

acoperit-o din nou pe fata. Avusese cel mult șaisprezece ani, nu era mai mare decit Melissa și ceva tn ea tl facea sa simta o spaima primitiva, uluitoare. S-a dus tn camaruja din spatele biroului șerifului și și-a frecat mtinile ptna ctnd carnea dintre degete a tnceput sa-l arda ca focul. Parul roșu - ochii verzi - Banner. Adam s-a tndreptat, și-a uscat mtinile cu un prosop aspru. Arata pujin ca Banner, fata aia - asta tl preocupa. Dar nu putea fi nici o legatura - cum ar fi putut? Dintr-odata a fost cuprins de inspirajie; a privit la ceas și s-a tncruntat. Daca se grabea, ar fi avut timp.

Banner s-a uitat fix la inelul auriu; stralucea tn lumina lampii și a focului. Adam I-a lasat sa cada din degete pe palma și a apucat mina sojiei sale. A pus inelul la locul lui și I-a sarutat blind.

- O'Brien, i-a spus, te iubesc.

Banner I-a luat cu bratele pe dupa gtt și el a ridicat-o cu violenja, de parea s-ar fi așteptat ca ea sa se dezintegreze tn tmbratișarea lui.

- Te iubesc, i-a spus din nou pe un ton jos, disperat.

Te iubesc.

Ea s-a dat tnapoi, privindu-i cu tandrete faja rava și ta.

- Adam, ce este? i-a șoptit, dar el s-a muljunit s-o strtnnga mai tare și a durat mult ptna ctnd a lasat-o sa-i scape din braje.

Dimineața, a fost mesajui telegralic. Francelle I-a adus bombanind tn biroul pe care acum tl tmpSrJeu

185

Adam și Banner și a explodat:

- Poftim!

Teiegrama era scurta:-

„Banner. L-am vazut pe Robert la Portland acum cfteva saptamini. fy transmite toata dragostea lui. Jeff.”

Banner s-a tncruntat. Robert? Nu cunoștea pe nimeni

cu numele de Robett, nu-i așa? A citit din nou mesajul și un fior i-a strabatut și răspinării, apoi i s-a oprit ca un nod în gât. Banner a tngijit în sec și încordarea s-a mutat în stomac, rămânând acolo. Brusc, Banner a mototolit telegrama și a aruncat-o. N-avea vreme de spaimă nelamurite.

În noaptea aceea a visat că Sean stătea lângă patul ei și o privea cu ură. Banner s-a trezit jipând. Adam s-a agitat alături de ea și s-a ridicat.

- Banner?

- Jine-mă în brațe, i-a șoptit.

El a luat-o în brațe. Acolo se simțea în siguranță, la câșduri. Nu existau nici Sean, nici o femeie pe munte, nici un monstru care se ascundea.

- Adam?

- Hmmm?

- Eu am mai fost căsătorită.

- Ihtmm.

Banner a suspinat și s-a strâns mai tare în soțul ei.

Dimineața avea să-i explice totul, să-i spună întreg adevărul despre Sean și să suporte consecințele. Adam însa ieșise din casa când Banner a coborât pe scări de 186

dimineața, iar Francelle era în derută, sigură că prima pacientă din acea zi avea de gând să nască în sala de așteptare.

Cu banii în buzunar, lui Sean Malloy i s-a părut mai ușor să-și piardă timpul. A luat o cameră pe Water Street și a vizitat vasul *Jonathan Lee* pentru cazul în care urma să o porneasca spre Canada. Acum era sigur că Banner locuia în Port Hastings - aproape că îi simțea miresma, dar nu îi știa adresa și nici nu îndrăznea să o afle. Desigur, asta era problema când se gândise că avea să o găsească. Sosisese furios, • orbește de furios, gândindu-se că o să o găsească pe stradă ca atare, oferindu-se oricărui bărbat în trecere. Sean o apucase pe față aceea de braj și o tirise pe alee, dorind să-și exercite drepturile de sot înainte de a se ocupa de pacatele pe care le făcuse ea. Dar ea înuse la preț și el simțise că ia foar - pna când să-și dea seama că ttritura nu era

cTuși de pujan Banner, Ti și taiase gTtiejul. Dupa treaba asta fusese mai atent,. evitTnd orice gTlceava, facTndu-și placeriie Tn Tncaperi speciale unde era lumina. Sigur ca nu era prea Tn largul lui, dar ce daca - lui Sean Ti placea sa aiba whisky și femei Tn aceeași boxa la care putea tragea cortina. In dimineaja de trei februarie totuși, Sean a facut o greșeala. A baut cam mult și s-a ciondanit cu una din tTrfele de pe *Silver Shadow*, iar ea l-a lovit cu o lampa de alama Tn moalele capului, astfel ca Ti cursese mai mult sTnge decTt !și Tnchipuise ca exista Tn corpul omenesc. și pareau nu ar fi fost destul! Cu prilejul acela fusese arestat.

187

'lcWPr

Banner se ducea de colo-colo prin salon, pregatindu-se. Considera ca durase prea mult și nu-i spusese lui Adam totul despre Sean iar asta numai dintr-o simpla incapajinare. Nu vrusese sa-l dezamageasca, cu adevarat nu vrusese, dar ziua nu avea timp, iar noaptea Adam facea cu ea dragoste cu atita salbaticie, incit nu-și putea trage nici sufletul, de unde sa mai fi avut curaj sa vorbeasca? Acum, in seara aceea in care ningea, sosise timpul. Maggie plecase sa-și viziteze sora, Francelle se dusesse acasa pentru a dormi, iar Katherine era la Olympia. Nu mai avea nici o scuza. Dar cind Adam a intrat Tn salon, era evident, deloc receptiv la confidence din partea sojiei sale. Purta intr-o mina trusa, iar pe brajul lui atirna noua manta a lui Banner, bordata cu blana.

- Șeriful Peters tocmai a fost aici, i-a spus. Are in cea mai buna ceiuia a lui un scandalagiu care singereaza. Mergem?

Banner a tras adinc aer in piept. Poate ca era mai bine, mai sigur, sa-i spuna lui Adam intr-un loc public.

- Da, desigur. Rana e serioasa?

Adam a dat din umeri. Era clar ca gindurile lui erau in alta parte. Pe munte poate? A ajutat-o pe Banner sa se urce in trasura, apoi au plecat.

- O sa te duci din nou, curind? a indraznit sa-l intreb.e in timp ce coborau pe colina.

Alături de ea, Adam s-a încordat.

- Miine.

Vinovajia lui Banner în privința propriilor secrete s-a evaporat brusc. Putea să aibă un trecut, dar acum îi era 188

credincioasă, în caz că avea importanta treabă asta. Ea nu pleca în vizită la vreun amant misterios când îi venea chef.

- Vreau să vin cu tine, I-a anunțat.

-Nu.

- De ce nu?

- De-aia, pentru că n-ar fi sanatos.

- Atunci o să te urmăresc.

El i-a aruncat o privire scormitoare, prelungă.

- Fa asta, O'Brien și o să te bat la fundul tau frumuse!

- N-o faci acum? a pufnit Banner, care știa perfect de bine că ar fi făcut-o dacă I-ar fi incitat. Nu te-aș sfătui, încrezutul, pentru că atunci aș fi obligată să te bag în pușcărie!

A urmat un hohot de ris.

- în pușcărie? O'Brien, vreau să-ți spun că, potrivit legilor din acest stat eu te pot atârna de un felinar de stradă legată de degetele mari dacă așa am poftă.

- Dezgustător!

- Adevărat, dar asta e situația. Când privește guvernul, iubita mea scumpă, eu stăpânesc.

Banner s-a strâmbat.

- Legile se mai schimbă!

Adam și-a arcurit o sprințea, conducând mașina cu ușurință pe drumul povărit.

- Crezi, O'Brien? Tot iadul s-a descătușat după ultimul amendament și s-a pornit o mișcare teribilă pentru a retrage dreptul aia. De ce crezi că mama s-a repezit în orașul Olympia cu atâta disperare?

Banner era supărată, nu atât pe Adam, cât pe toți barbajii.

- și Jie }i-ar face plăcere, nu-i așa, că femeile să piardă dreptul la vot?

189

- Nu placere. Dar nici nu m-ar mira.

Banner a frisonat, deși nu -i era frig in mantaua groasa.

- Ca sa zic așa, tu crezi ca sexui meu este inferior sexului tau?

Adam a rinjit - buzele i se curbasera ironic - in timp ce dadeau coijul și intrau pe Strada Principals.

- Dimpotriva. Genul feminin este probabii superior, inchide gura, O'Brien - aitfel o sa-ji intre zapada in ea. Superior? Ce joc juca el?

- Tu nu crezi in ceea ce spui!

- Oh, ba da. Femeile sint in general mai rajionale decit barbatii. Ele pot fi mai rezistente la durere, pot suporta mai multe abuzuri...

- Numai pentru ca sint obligate la asta! Femeile sint la fel ca barbajii, Adam!

- Fereasca Dumnezeu!

- Ce vrei sa spui prin asta?

Adam a oprit trSsura In faja unei cladiri din caramizi unde Banner mai fusese pentru a vedea chinezii și a le semna certificatele de deces. El a tras frina la loc, a Infașurat hajuriie In jurul ei, apoi a rinjit iar.

- Ai dormit la orele de anatomie, O'Brien? Femeile și barbatii sint total diferiji. Aș fi Inclntat sa-ji demonstrez aceasta teorie mai tfrziu.

- Ticalosule, a șuietat Banner, sarind jos Inainte ca el sa poata Inconjura trasura ca sa o ajute. Eu nu la asta ma refeream, dupa cum o știi prea bine! Continuau sa se cede și cind au ajuns In celulele solide din cladirea tribunalului.

- Taci, i-a spus dulce Adam, cind șeriful s-a apropiat cu un inel de chei.

Banner s-a uitat In jur, copleșita de Intuneric, de mizeria sordida a locului. La capatul holului, era un
190

scaun din piele, cu un bid pus pe el. Poate din cauza ca Banner I-a vazut s-a intrebat daca șeriful folosea metode brutale la interogarea prizonierilor; ea intrase deja tn prima celula tnainte de a-și aminti ca venisera sa vada un pacient. Era un barbat ca o bruta, prea lung

pentru patul pe care stătea și parul lui strălucitor, blond, era îmbibat cu sânge... Banner s-a sprijinit de barele red ale celulei. Nu! A Jipat ceva din adnucul ei. Nu!

- Tmi trebuie mai multa lumina, a explodat Adam, îngrijorat de teroarea ei, dar atent la barbatul pe jumătate conștient care zăcea acolo.

- O'Brien...

Banner ar fi vrut să se strecoare printre gratii ca un fum și să dispară. Și-a dat capul de spate, ca și când ar fi vrut să neghe, să nu accepte ceva ce știa că era adevărat. Șeriful a adus o lămpă și a scapat un chibrit pentru a o aprinde.

- E rău, Doc?

- Nu neapărat. Rănile de la cap stingerează adesea foarte tare. Un lighean cu apă fierbinte, Peters și niște cărpe curate.

Banner se apropia de ușa celulei când aceasta s-a deschis; procesul părea teribil de încet, dar ea progresa parcurgând grajii cu grajii. Peters a trântit ușa chiar înainte ca ea să ajungă să iasă. Sean s-a rasucit pe saltea, și-a pironit ochii pe silueta tremurătoare a lui Banner și a zămbit.

- Buna, drags, i-a spus.

Incheieturile lui Banner o dureau, atât de tare stringea gratiile, iar gâtul i se încordase, nemaiputând să vorbească. Adam s-a dus la ea și a luat-o de mână. La atingerea lui, a lefinat pe tăcute. Când Banner s-a trezit, după câteva minute, părea că lumea se învârtă de jur-împrejurul axei, ieșita din propria orbită.

Ea zăcea pe saltea și cineva îi ținea săruri mirositoare sub nas. Îngreșăta, a jâșnit în picioare, dar a fost din nou apăsata în jos.

- Trebuie să vă odihniți, doamna Corbin, a obligat-o șeriful cu grosolanie. Soțul dumneavoastră e ocupat acum, suturează capul nebunului de irlandez.

Banner și-a închis ochii. Auzea vocea lui Sean și a lui Adam, se aflau în apropiere, la o celulă distanță, totuși vorbele lor păreau să-i ajungă la ureche ca printr-un tunel lung.

- Buna bucajica, nu-i așa?

- și eu cred, i-a replicat Adam pe un ton neutru. Banner nu avea nevoie să-l vada ca să-și dea seama că se concentra să-i cureje rana lui Sean sau deja să i-o coasă.

- Ea lucrează pentru dumneata sau Tji Tncalzește patul pentru o noapte?

192

- Banner este soția mea, i-a răspuns Adam. Și cum Ji s-ar părea dacă Ji-aș coase loburile urechilor de vTrful nasului?

- Acum e nevasta dumitale? Ciudat, cu adevărat ciudat. A urmat o tăcere lungă, o tăcere în timpul careia lui Banner i-a Tnghejat stingele în vine. E ciudat JinTnd cont de faptul că ea este deja maritata cu mine. A urmat o altă tăcere, dar aceasta era explozivă, ca atunci când era un băiat în timpul unui cutremur violent de pământ. Sean a ris; sunetul era jos și Tngrijorat, ramTnTnd părea în atmosfera Tnchisă a celulei. Ai crezut că ai fost primul care i-a desfăcut picioarele, nu-i așa? Păi adevărul e altul, baiete. Adam n-a spus nimic, absolut nimic. Și, Tntr-un fel, asta era mai rău decât dacă s-ar fi Tnfuriat. Banner s-a ridicat, făcând un efort conștient de a nu vomita. Avea să-i explice, Adam o să Tnjeleaga după ce o să-i explice...

Soțul ei a terminat treaba, a luat-o Tntr-o tăcere amenințătoare din celula în care stătuse ca să-și revină din șoc. Pe față avea Tntiparită o expresie rece, iar ochii îi erau și mai reci, TncTt Banner ar fi vrut să moară. Afară, în aerul rece al nopții, Adam a ridicat-o de mijloc și a bagat-o frumusețea în trăsura.

- E adevărat, nu-i așa? a găfăit fără a o privi pe Banner, în timp ce trăsura se puneă în mișcare. Banner și-a plecat ochii și o lacrimă alunecă pe mâșonul din blana lucioasă de vulpe, care îi Tncalzea mâinile. Toate lucrurile raționale pe care planuise să i le spună i-au rămas în gât. Adam n-a spus nimic pe Tna când au ajuns la grajduri, până când nu a Tncredințat caiul și trăsura omului care avea grija de ele.

- Spune-mi povestea, O'Brien, a latrat Adam, apucând-o pe Banner de braț pe jumătate sprijinind-o, pe

jumatate tTrind-o Tn direcția casei. Spune-mi acum!

193

Banner a inghijit în sec amețita. Strinsoarea lui Adam era dureroasă iar el o țira Tnainte. Sala de așteptare era întunecată și umbră, iar monștrii o pindeau.

- Eu, eu Ji-am spus...

- La dracu, O'Brien, nu-mi amintesc ce mi-ai spus și știi asta! a explodat Adam trecind și el *de* partea monștrilor. Ești soția mea sau a lui?

-A ta !

- Mulțumesc foarte mult. Atunci de ce ți spune „drag £ “ și striga că ești căsătorită cu el?

Banner și-a mușcat buza de jos, închizându-și ochii.

- El probabil crede că încă sintem căsătorii.

- Minunat. Hai, vorbește!

- Eu eram foarte tinăra cînd ne-am căsătorit, nu-l cunoșteam cu adevărat pe Sean. El mă bîdtea și avea de-a face cu alte femei. Într-o noapte a fost o luptă, într-o tavernă, și un bărbat a fost omorît. Bărbatul acela era bogat, iar familia lui a oferit o recompensă...

Adam și-a pus minile pe umerii lui Banner, dar ea nu-și dădea seama dacă pentru a o mîngîia sau pentru a o Jine la distanță.

- Continuă, a șoptit el.

- Mie îmi era frica de Sean și știam că el ar fi fost în stare să-l bîdă pe bărbatul aia, să se laudă cu asta, Adam! El se laudă...

-Da?

- Eu m-am dus la poliție, Adam, și le-am spus. Ei au găsit probe împotriva lui Sean și au venit să-l ridice. Cînd i-a văzut în stradă, și-a dat seama ce-am făcut eu și m-a lovit și m-a tot lovit...

Adam a strins-o mai tare lîngă el.

- Am fost dusă la spital, a continuat cu fața virată în umirul lui. Acolo am fost îngrijită. Și după ce m-am făcut bine, am rămas, folosind banii de recompensă ca

194

să plătesc pentru cărți și cursuri. Cînd am terminat, mi-am luat atestatul.

- și divorțul?

- Oamenii de la spital m-au ajutat sa dau divort.
Cind noi am auzit ca Sean o sa fie eliberat din inchisoare, unele* dintre femeile de la facultatea doctorului Blackwell m-au sfatuit sa plec in West.

- De ce l-au eliberat din inchisoare, Banner?

- Nu ştiu, Adam, presupun ca au acceptat ca omul acela il provocase pe Sean sau aşa ceva. Eu imi luasem diploma, aşa ca mi-am cumparat un bilet de tren şi am plecat. Imbrajişarea lui a devenit mai puternica.

- *N-o* sa-l las pe Sean şi pe nimeni altcineva sa te raneasca^ Trifoiş, i-a promis intr-o şoapta raguşita. Banner insa tremura, temindu-se acum nu pentru sine, ci pentru Adam.

- Sean este parşiv, n-o sa se opreasca pina cind... Adam a *ridicat-o* in brate, leganind-o ca pe un copil.

- Ii pot face faja, Banner, i-a spus. Intre timp, nu trebuie sa ieşi singura din casa orice s-ar intimpla. Ai injeies?

Banner a suspinat, prea ostenita ca sa se impotriveasca. in *sinea* sa ştia ca nimic n-avea sa-l opreasca pe Sean Malloy in afara de moarte, ca sa se razbune. şi nu era decit o singura cale prin care se putea asigura ca viaja lui Adam va fi in siguranJS.

Cusaturile* il dureau, la fel şi faptul ca Banner işi imparteia patul cu alt barbat. Sean a in jurat şi s-a ridicat in capul oaselor pe saltea, dar camera parea sa se roteasca in jurul lui. S-a intrebat daca ei ii placea sa aiba de-a face cu doctorul aia, un fel de intuitie il facea sa spuna ca da. Sean a injurat din nou. Cu el nu-i placuse niciodata, se injepenea de cite ori o lua. Cu el, propriul ei soj! S-a gindit la doctor. Dupa halne şi ma195 mere, era un barbat bogat, crescut cu de toate. şi acum işi inchipuia ca este sojul lui Banner. Sean s-a intrebat daca tirfa ti facea barbatului aceluia bogat ceea ce lui nu *ii facuse* niciodata şi I-a invadat furia, facindu-l sa sara in picioare. A ztmbit. O gasise. In sfirşit, o gasise. şi ea o sa plateasca, aceasta luda-femeie, pentru ca tl vtnduse polijiei tn felul tn care o facuse! Malloy a rts raguşit. Doamne, o sa-i faca felul, o sa-i faca toate trucurile pe care le ştia şi alte citeva pe care avea el de

gtnd sa i le impuna. Cit despre „soJul" ei, ma rog, el o sa priveasca, bastardul. Și o sa moara cu imaginea aceea in minte.

- Nu! a Jipat Banner, tnroșindu-se.

- Ba da, i-a replicat Adam, care își sorbea cafeaua la masa din bucatarie și citea farș grija un ziar. Și asta este sfirșitul, O'Brien, așa ca fa-ji bagajul.

Banner a *aruncat o privire* imploratoare spre Maggie, dar se parea ca femeia asta surzise dintr-o data.

- Wenatchee este atit de departe!

Adam a intors o pagina și s-a incrunat.

- Asta este și ideea! Banner s-a clatinat, a cazut pe bancheta, cu fundul spre Adam și Maggie, cu faja spre foe. Ii venea sa piece, așa cum plecase din New York cind își luase diploma. Ii venea sa se piarda pentru totdeauna, sa-și piarda urma pentru a-l tndeparta pe Sean de Adam și familia lui. Dar mergind la Wenatchee, dupa cum insista Adam, avea sa-l puna in pericol pe Keith. Maggie a strins-o pe Banner de umar intr-o injelegere fara cuvinte și a parasit incaperea. A urmat o

196

tacere scurta, apoi Adam a venit linga ea, cu ochii lui indigo ajintiji in focul stacojiu. Banner s-a intrebat daca el i?i amintea de ziua in care facusera dragoste chiar pe bancheta aceea și s-a inroșit.

- Macar lasa-ma sa plec de tot, Adam, lasa-ma sa parasesc orașul asta și statul asta inainte ca Sean sa te omoare. Adam a zimbit, dar faja lui era chinuita și ii iipsea umorul.

- N-o sș ma omoare el pe mine, Banner, iar tu n-o sa ma parasești. Cel pujin, nu permanent.

- Nu injelegi ca Sean o sa ma urmareasca? și daica tu iji inchipui ca o sa ezite sa-l omoare pe Keith...

Adam și-a pus mina pe mina ei și i-a dus-o la buze.

- Nu te ingrijora pentru Keith. El se roaga foarte mult, dar se pricepe ca un drac sa se lupte.

Banner și-a scuturat capul neincredzatoare.

- Asta n-o sa fie o bataie in gradina din faja intre fraji care se iubesc, Adam. Sean este puternic și nu e dus la biserica.

- Mulțumesc, a ris Adam de ea. In cazul asta, o sa ma ascund sub pat și o sa le spun și frajilor mei sa faca la fel. O sa raminem acolo, in praf, pina cind Malloy o sa o violeze și o sa o omoare pe una din femeile noastre!

- Asta este! a Jipat Banner cu faja luminata. M-aș putea ascunde pe munte, cu femeia ta! N-o sa ma caute niciodata acolo!

A fost rindyl lui Adam sa scuture din cap, Adam era uluit.

*- Asta ar fi o idee mareaja, O'Brien, cu o-singura rejnere. Nu am nici o blestemata de femeie pe blestematul aia de munte!

- și nici luna nu are cratere!

Umerii masivi ai lui Adam au tresarit și el a oftat plin de necaz.

- Dumnezeu știe, a gifit. Ji-am fost credincios, ma auzi? Credincios! Poji sa-ji bagi asta in cap sau e nevoie sș scriu pe o stinca și sa sap in piatra o inscripție?

- Desigur, a pufnit Banner, caci daca nu s-ar fi certat, mai mult ca sigur ar fi plins, ar fi pledat și ar fi facut ca toji dracii. Eu nu iji sint de ajuns, iar tu te duci la ea!

- Dimpotriva, Trifoliaș, și daca aș vrea sa-mi iau o amanta, tot n-aș avea atita energie. Tu ma folosești pina la istovire, nevasta draga, și chiar mai mult decit atit.

Banner s-a introșit, sperind ca acesta era adevarul, rugindu-se sa fie astfel.

- Te rog, nu ma trimite la Keith.

- Da-mi un stiiou și o piatra intinsa, O'Brien.

- Ești imposibil, știi asta? Adam a dat din cap.

- Dar tu ești pe drumul spre Wenatchee, i-a spus.

S-a aplecat și i-a atins buzele cu ale sale. Fii atenta, O'Brien.

-Ce?

- Pune-Ji chilojii.

A fost o surpriza cind Katherine Corbin a navalit pe chei, roșie de furie.

- Sa-l ia dracu' pe timpitul asta egoist....

Banner a uitat ca pleca la Wenatchee, deși nu avea

nici o pofta, a uitat de Sean, a uitat de barbatul iritat, cu
voinja de neclintit de linga ea.

- Katherine! Ce Dumnezeu...

198

ZSpada se adunase pe nasul Katherinei, pe gene și
pe borurile palariei ei la moda, cu pene.

- Tribunalul Suprem Teritorial a respins hotarirea
legisjaturii! a urlat ea. Sufragiul, spun ei, este neconstitujional!

Iji vine sa crezi? Neconstitujional!

Oamenii se holbau la Katherine cu o afecjiune amuzata.

- Mama, a tncercat Adam. Ai atrta public de faja.

- Nu-mi pasa! i-a tntors-o Katherine. Dar voi doi ce
faceti pe-aici?

- Banner pleach.

- Ce? Pomejii eleganji ai Katherinei s-au albit ușor.

Banner s-a uitat furioasa la sojul ei.

- Nu ma due la Wenatchee! I-a informat, tn clipa tn
care ajung la Tacoma cu vaporul, am de gtnd sa dispar!

Era evident ca Adam nu luase tn considerate
aceasta posibilitate; se vedea dupa supararea și surprinderea
de pe chipul lui. și vorba pronunjata de el a
facut sa se tntoarca mai multe capete dectt diatriba
Katherinei despre Tribunalul Suprem.

- Uite ce-ai facut, i-a spus satisfacuta Banner, ai
facut scandal, Adam Corbin.

El s-a aplecat ptna ctnd nasul i-a ajuns aproape
de-al ei.

- Oh, asta nu-i nimic, O'Brien, i-a șuierat. Daca vrei
scandal, o sa-ji arSt eu scandal!

- Mai bine s-o pornim afara, tn vtnt și zapada, i-a
taiat-o Katherine, devenind brusc diplomats.

Adam-a dat din cap.

- Sigur, a spus. De cum se urea pe vapor O'Brien.

Mama, o sa te vad acasa.

Banner și-a impins tn afara barbia și și-a tncruciat
brajele. Avea de furca, nu gluma, cu Adam Corbin.

199

- O sa-ji scriu pentru cazul ca ma hotarasc sș plec,
draga, i-a spus IngSduitoare. Adam s-a dus spre Banner
și a scos-p de pe doc. Amindoi știaua ca Adam nu

dispunea de timp ctt s-o insojeasca pina la Wenatchee, iar in ait mod nu putea fi sigur c-o sa-l asculte.

-Tu, mica... •

- Ma poji lasa cu femeia ta, știi asta.

Iar s-a auzit o Tnjuratura.

- Te temi ca o sa schimbam pareri despre tine? I-a Tmpuns Banner. Era la capatul digului acum; inca un pas și devenea momeala pentru pești.

Adam era furios de mama focului.

- Du-te in trasura!

- și daca refuz? a exclamat Banner pe un ton dulce, conștienta ca erau mulji martori Tn jurul lor, pe doc, oameni care-si iuau bagajele și se urcau in caleftile și carujele de pe Jarm.

- Nu cred ca vrei sa afii ce s-ar intfmpla, O'Brien.

- Oh, ba da, vreau, i-a intors-o ea, incintata de faptul ca 11 Tnvinsese.

El a dat din umerii impunatori, apoi a apucat-o de mijloc și a aruncat-o pe un umar. Speriata, Banner Tl lovea cu pumnii și se zbatea, dar Adam și-a continuat drumul spre trasura familiei Corbin, ridictnd-o ca pe un sac cu cereaie, aparent nepas?ndu-i de oamenii amuzati care-i inconjurau.

Ajuns la trasura, a deschis ușa furios și a aruncat-o pe nevasta-sa Tnauntru, observind nepasator cum se rostogolea pe podeaua mufdara a vehiculului ca o minge de indignare și de lina de culoare verde.

Katherine s-a suit și ea pe locul ei și s-a uitat pe fereastra, prefacTndu-se a nu fi observat spectacolul.

Adam i-a spus ceva vizitiului, apoi a intrat Tnauntru exact cind sojia lui, roșie toata și tavalita pe jos, se 200

ridica. A intins brajul și a trintit-o pe genunchii lui, cu faja Tn jos. Banner și-a dat seama ca Adam a ridicat mina și și-a abatut-o asupra fundului ei, așa ca a tchis ochii.

- Doamne, Adam, s-a bagat crispata Katherine. Asta e o barbarie! Ji-ai pierdut minjile?

- Da, i-a raspuns și mina lui a facut contact cu fundul lui Banner.

Ieșind din șoc, Banner a racnit, mai mult jignita, dectt din pricina durerii, și s-a zbatut. Drept rasplata a mai primit o palma mai puternica.

- Adam Corbin, a explodat Katherine acoperind cu vocea ei zgomotul. Daca o bați pe copila asta, eu opresc trasura și coborl

- E lung drumul ptna acasa, mama, i-a replicat Adam, apoi i-a ridicat brutal fustele lui Banner ptna ctnd i s-au vazut chilojii și vtntul rece i-a ajuns la fese prin Jesatura subjire. Uluita de acest afront, Banner a tremurat.

- Ji-e frig, draga mea? a latrat Adam.

Acum Banner se zbatea din rasputerisa scape.

- Dal a Jipat ascujit.

- Asta o sa te incalzeasca, a asigurat-o, apoi a batut-o serios la fund.

Banner statea in faja caminului din salon ca un bastion mic și Jeapan al indignarii.

- S3 nu vii linga mine, Adam Corbin, a mormait fara a-i arunca o privire. Adam a chicotit.

- De ce nu stai jos? a tachinat-o.

201

- De ce nu cazi tu mort pe jos? i-a intors-o ea.

Adam a rts iar amintindu-și Tntr-o strafulgerare imaginea lui Banner Tntoarsi cu fundul in sus și mama lui caraghios de necajita.

- Ji-ai cautat-o cu luminaea, Trifioiaș.

Banner s-a rasucit spre el cu ochii verzi ca trifoiul sclipind de furie, cu barbia Tmpinsa Tn sus.

- Cum Tndraznești sa ma lovești in felul asta? și Tnca in faja mamei tale, pentru numele lui Dumnezeu! Niciodata Tn viata nu m-am simjit atTt de rușinata și... și ai lasat sa mi se vada chilojii!

Adam a rTnjit, TncTntat la amintirea acelei scene.

- Mai Tnfrunta-ma tu iar, Trifioiaș și chilojii or sa-ji ajunga din nou Tn jurul gleznelor.

Ea s-a Tmbujorat toata, dar a tacut și a dat din cap aproape cu supunere. Adam a ramas uluit de asemenea schimbare și Tn acel moment Banner I-a lovit violent Tn tibia piciorului drept. S-a Tncovrigat de durere amestecata

cu furie, iar femeia a luat-o la goana, îngrijorată pentru viața ei.

Când Adam a găsit-o, Banner stătea în genunchi pe un fotoliu de lângă căminul din dormitor. L-a privit cu ochii mari, serioși.

- Dacă mă trimiți la Wenatchee, îmi spui, o să te parșesc.

Întindul i-a îngrozit pe Adam aproape la fel de tare. Ca și pericolul pe care-l putea reprezenta Sean Malloy pentru ea. N-a lăsat să i se vadă ceea ce simțea, făcându-și de lucru cu cravata îngustă de la gâtul lui și descheindu-și cămașa.

- Chiar atât de mult îți dorești să mă parșești?

Ea a scuturat încet din cap și părul i s-a văzut că o minunată coamă roșu - tijă, în care se reflecta focul de parci ar fi fost o parte din el.

202

- Nu vreau să te parșesc niciodată, a șoptit ea și s-a ridicat de pe fotoliu, iar lui i-a stat înimă văzând că purta doar o cămașuță și chilojei. Ea și-a ridicat barbia. Îi pare rău pentru ceea ce ai făcut?

- Nu, îmi răspuns el după ce a reflectat îndelung. Îți pare rău că m-ai înfruntat?

Banner a zâmbit galeș, știind ce efect îi producea.

- Nu, a replicat.

- Frumos, a zis el mai impresionat ca oricând de frumusețea ei obraznică. Vino aici.

Uimitor, dar Banner l-a ascultat. Mireasma ei primitivă, moale, îl excita pe Adam. A ridicat-o în brațe și a dus-o înapoi, în fotoliul pe care-l așteptase ea și și-a pus-o în poală. Dar acum era altceva decât data trecută, căci Banner stătea cu fața la el, cu stîni urcînd și coborînd sub dantela spumoasă și matasea cămașuței, cu ochii verzi întunecați de o ghidușie parfumată. Și-a vărtit o mină sub cămașa lui, încurcîndu-și degetele într-o mîngîiere care-i producea fiori de foie pe țina în maduva oaselor. Cu cealaltă mină și-a dezlegat chioștii. Adam a gemut când i-a luat mină și i-a dus-o în matasea ascunsă dintre picioare, desfăcîndu-și genunchii și dîndu-și capul pe spate. Banner a închis ochii, iar de pe buze i-a

Teșit un suspin de muljumire. El era TncTntat, privind-o cu uimire și iubire cum se ridica și cobora iarași Tn ritmul pasiunii. CTnd Banner și-a arcuit spatele și a Jipat, apoi a cazut Tnapoi Tn poalele lui tremurTnd, Adam a avut impresia distincta ca el fusese c61 sedus, el fusese cel iubit, mTngTiat, pTna la deplina satisfacjie. Banner i-a alunecat din braje ca o sirena stralucitoare, cufundTndu-se ca Tntr-o mare fermecata. Banner § i-a dus degetele la nasturii pantalonilor lui și i-a desfacut cu ușurinta, iar partea aceea a lui plina de dorinta a aparut la vedere spre ea. L-a sarutat ușor, placerea lui 203

Adam devenind aproape insuportabila.

- Te rog... a șoptit la capatul puterii.

Ea I-a sarutat din nou In locul acela. Adam a fost zguduit de un spasm și a tnceput sș pronunje febril vorbe fara sens.

Banner a chicotit și I-a chinuit netnduratoare cu limba.

Adam s-a agitat, tnebnunit, iar ea continua sa se delecteze. Apoi Banner s-a dat tnapoi, refuztnd sa faca altceva dectt sa-l sarute, orictt de fierbinte o ruga el.

Continutndu-și jocul, ea i-a tnfirat toate locurile tn care ar fi vrut sa-i faca lui lucrul acela, tntreuptndu-și promisiunile cu alintariie pe care Me facea cu sftrecurite.

Ceva dinauntrul lui Adam, ceva niciodata atins, a izbucnit tn afara. El și-a strigat cu voce tare iubirea pentru ea și triumful. Tși tnchipuise ca o staptnea pe Banner, dar acum tși dadea seama ca adevarul statea chiar invers. Iar ea tl mtngtia, tl alinta, aprinznd tn el un foe tnca și mai violent dectt cfel de dinainte.

- Te iubesc, Adam, i-a spus.

Adam a tacut, nu reușea dectt sa-și tr.aga sufletul. A gemut. Hmmm, și-a zis ea. Adam se tnviorase iar.

- N-nu... a reușit sa spuna: Banner...

Ea a rts ca un dracușor.

- Ba da, a zis. El se excita din nou, ptna la durere, tntinzndu-se spre ea ca și ctnd i-ar fi cerșit tndurarea, dar ea nu avea așaa ceva și nu era dispusa sa-i acorde.

Adam dormea profund, exact așa cum tși dorise Banner. L-a mtngtiat pe parul negru și s-a aplecat sa-l

sarute pe ttmpla.

204

- La revedere, iubirea mea, i-a spus.

Adam s-a intins și s-a cufundat mai adinc Tn pat, intinzindu-și o mina inspre locul in care ar fi trebuit sa doarma-ea. Ochii lui Banner s-au Tntunecat de lacrimi cind s-a indepartat. Noaptea era teribil de rece, intunecoasa și Banner și-ar fi pierdut curajul daca nu s-ar fi gindit atit de tare la soarta lui Adam, de indata ce ar fi nimerit in miinile lui Sean.

Ningea cind a coborit dealul; pantofii și ciorapii i se udasera Tnainte de a ajunge pe Strada Principals, iar mantaua nu-i era de mare folos, cu toata bordura ei din blana. Drept ar fi fost sa fi lasat acolo haina;și mantaua, ca și trifoiul de la git, ajunsesera la ea datorita casatoriei, nu datorita eforturilor ei cinstite.

Apropiindu-se de hotelul in care locuise atit de pujin, Banner și-a trecut trusa medicala dintr-o mini tn cealalta și și-a ridicat barbia. Lasase acolo toate celelaite haine, nu-i așa? Lasase și manșonul de blana pe care i-l daruise Katherine de Craciun și jucaria de la Jeff, inelul de casatorie. Banner s-a gindit la Adam, care dormea in patul cald de acasa. Lasase impreuna cu el inima și sufletul ei. Urcind treptele tocite ale hoteluiui, și I-a imaginat trezindu-se, descoperind ca ea plecase.

Avea sa fie furios? Avea sa-l doara sufletul așa cum o durea pe ea, așa cum banuia ca o sa o doara intotdeauna?

Banner s-a oprit la ușile soiide ale hoteluiui, a inchis ochii pentru o clipa. Adam o sa faca o criza de furie cind o sa-și dea seama cS plecase și o sa simta durerea o vreme, dar femeia lui o sa-l reconforteze.

Gindul asta i-a dat lui Banner avtntul sa deschida ușa, sa se duca la recepjie și sa sune la soneria pentru servicii. Banner n-a dormit toata noaptea, in parte pentru ca nu putea sa stea liniftita și in parte pentru ca ii era frica. și daca Sean fusese eliberat din pușcarie? Sa

205

spunem ca funcjionarul, care desigur o recunoscuse pe Banner, fugise deja sus pe deal pentru a-i raporta lui Adam prezenja ei in hotel?

Vapoful a sosit la șapte treizeci in dimineata urmatoare, iar Banner a fost prima care și-a luat toilet și s-a urcat la bord. Nu conta Tncotro se indrepta ambarcasiunea, nu se gindea decit sa se indeparteze, iar ciudajenia a fost atunci cind Banner s-a uitat pe tichet și a aflat ca era in drum spre Seattle.

Chiar inainte de a deschide ochii pentru a afla confirmarea faptului, Adam și-a dat seama ca plecase. Și-a dat seama ca nu era jos, vorbind cu Maggie sau curajind instrumentarul la chirurgie, ea plecase. Adam s-a simjit invadat de o furie cutremuratoare, dureroasa. Unde s-o caute mai intii? și ce-o sa faca daca n-o s-o gaseasca niciodata? Adam a deschis ochii și a coborit din pat, sarind drept in haine. Inelul se afla pe masa de alaturi, impreuna cu tobija pe care i-o daduse Banner de Craciun. El a atins jucaria, a luat inelul și l-a rasucit intre degete. Bine ca am scapat, O'Brien, s-a gindit.

Apoi s-a așezat pe marginea patului și a plins.

Seattle era de obicei o viermuiala; barbajii Jipau pe docuri cind vaporul a acostat, femeile indiene vindeau coșuri și margele, chinezii se grabeau de-a lungul

206

punjilor de lemn de linga port, marunjei sub sarcinile cu lemne de foe, albituri sau pește sarat.

Banner a tras adinc aer in piept și s-a indreptat hotarita la baza pontonului, apoi s-a așezat pe un cufar prafuit plin cu whisky ca sa cintareasca zilele, saptamirtile, lunile care-i stateau in faja. Oare caiatorise destul de departe? Cit timp or sa-i ajunga puginii bani pe care-i avea? De jur imprejur rasunau fluieraturi și clopojeii și vocile oamenilor care se impingeau unii pe cdilajii. Cit de singura se simjea Banner, știind ca acolo nu era nimeni care sa o imbrajișeze fi sa o vire intr-o trasura calda, sa o iritrebe cu bunavoinja cum fusese calatoria. Pe obrazul lui Banner a alunecat o lacrima și ea a șters-o lovindu-și nasul de coljul trusei medicale.

- La dracu'! a suspinat ea.

- Banner? -

Ea s-a incordat privind in sus. Tn faja ei statea Jeff Corbin, cu haina albastra stralucind de, fulgii de nea

care se topeau, cu ochii calzi și ușor banuitori în timp ce scociorau cu atenție docul și apoi s-au întors spre fața lui Banner.

• - Unde este Adam?

Banner a dat din umeri. Cu miinile virite comod în buzunarele hainei, Jeff și-a dat capul pe spate, a cercetat cerul cu un interes ciudat, apoi și-a pironit din nou privirea asupra cumnatei lui.

- Ai fugit de-acasă, nu-i așa?

- Da, a admis Banner necajita.

- De ce?

- El... s-a gândit repede, cu disperare, el mă bate.

Jeff a ris.

- Adam? Caută altceva, Banner. Mai degrabă te-aș crede că a ieșit pe fereastra de la etajul al doilea și a zburat în jurul casei.

207

Degetele de la picioarele lui Banner erau injepenite în pantofii grei, îi era foame și era obosită până la disperare.

Iar acum, dintre toți oamenii din Pacific Northwest, pentru Dumnezeu, îl întâlnise tocmai pe fratele sojului ei. Cit de rupt în fund putea fi norocul unui om?

- Ba m-a bătut, a insistat nu prea convingătoare.

M-a pus pe genunchi și... Jeff și-a strimbat gura.

- Cu asta pot fi de acord.

- Muijimesc foarte mult, a pufnit Banner, care era aproape să plingă cu toată rezolvarea curajoasă pe care crezuse că o să fi găsit.

Jeff a înconjurat-o cu un braj.

- Vino. O să găsim ceva de mâncare și o să discutăm despre tendința spre brutalitate a fratei mele.

Banner știa că el își batea joc, dar era prea moale ca să ridice obiecții.

- Nu mă întorc în Port Hastings, i-a spus, când s-a ridicat de pe*cușorul de whisky și a luat brajul capitanei.

După zece minute, Jeff și Banner intrau în sala de mese aglomerată și zgomotoasă a unui hotel scump.

- Aici stai? I-a întrebat Banner, sperând să devieze discuția decât să vorbească despre Adam și motivele pentru care îl parasise.

- Aici am dormit noaptea trecuta, i-a spus Jeff, in timp ce o chelnerija draguja își facea de lucru la o parte a mesei, dindu-și osteneala sa capteze atenția capitanului.

In sfârșit, fata a plecat. Am venit in port ieri, a terminat el povestirea. Stomacul lui Banner a chiorait grosolan și ea și-a fixat ochii asupra meniului.

- Ai plecat cam brusc, i-a spus ea, referindu-se la felul in care disparuse in ziua de Craciun.

- Și tu la fel, pot paria, i-a intors-o. Și tu nu i-ai spus frateiui meu ca o sa pieci, nu-i așa?

- Desigur, i-am spus, I-a minjit.

208

- Ba nu. Daca i-ai fi spus n-ai fi ajuns ptna aici.

Prea Tnfometata ca sa i se opuna, Banner pur și simplu a dat din umeri. Chelnerija s-a Tntors, M i cu niștea cafea, apoi cu platouri cu friptura de vaca, cartofi fierji și fasole verde. Banner a nruncat cu lacomie, scotocind Tn minte dupS un alt plan de fuga.

- Aici exista... exists toaleta? a Tntrebat dupa ce a golit farfuria.

Jeff a privit-o amuzat.

- Desigur, i-a spus aratind spre foaier.

Banner s-a șters la gura cu șervejelul și a Tncercat sa faca pe nevinovata.

- Ma poji scuza un moment?

El a dat din cap și s-a așezat pe scaun, Tncrucit și Tndu-și brajele. Banner s-a ridicat și a pornit-o liniștita spre ușile care duceau spre foaier. Violenia ei era numai parțiala; nu avea nevoie de toaleta. Iși spala miinile cTnd și-a amintit ca Tși lasase Tn sala de mese mantaua și trusa medicala. Cum putea sa și le ia fara a da din nou de Jeff? Continua sa reflecteze la aceasta dilema, cTnd a deschis ușa și a intrat din nou Tn foaier. Jeff era acolo, JinTnd trusa și mantaua lui Banner și rinjind Tngaduator. Era clar ca nu-l fraierise.

- Ești gata? a Tntrebat-o el.

- Da-mi lucurile mele! a șuierat Banner.

El s-a uitat la pantofii ei, la tivul umed al fustei. Pe chipul lui se amestecau preocuparea și amuzamentul.

- Nu, i-a replicat farS nici o intonajie.

Banner obosise sS tot trateze cu acești Corbini pe care nu-i putea clinti, care voiau sa domine totul. Jeff a dat doar din umeri și a luat-o de braj astfel TncTt nici n-o durea, dar nici nu-i putea scapa sub nici o forma.

- N-o sa te duci nicaieri, i-a spus. Numai Tn camera mea, unde o sa poji face o baie fierbinte și o sa dormi.

209

- tn camera ta? tn nici un caz!

- Ba da. Ai hainele ude și ești extrem de obosita.

- Ai de gtnd si-i spui lui Adam ca stnt aici?

- Ai ghicit, doamna Corbin. Oricrt te-aș adora eu, in primul rind ti datorez loialitate frateiui meu. Interesele lui Adam sint și ale mele și m-ar lua dracu' daci aș lasa-o pe nevasta-sa sa piece sau sa faca pneumonie.

- Daca mergi cu mine mai departe tnci un pas, capitane, o sa Jip.

- și eu o sș le explic politicos tuturor privitorilor ca ești mireasa mea, și cS suferi de isterie. Ei or sa mș creadS pe mine, Banner..

Ei or sa-l creada pe el, Banner știa asta. Simpatia lor o sa se tndrepte spre Jeff, nu spre ea.

- Nu Tnjelegi, a pledat, tn timp ce o conducea pe scarile cu covoraf. Nu vreau sa-l mai vad pe Adam. Nu mș pot intoarce! Jeff a ztmbit spre portarul care arita ca un domn și a tras-o mai departe.

- El te iubește. Au ajuns la o ușa pe care scria mare 7 și Jeff a scos o cheie din buzunarul hainei. Banner a devenit disperata.

- Adam are o femeie!

Jeff a tmpins-o tn tncaperea spajioasa.

- Poate da, dar poate nu. In orice caz, dulceajo, n-o sa parasești camera asta ptna n-o sa discuji cu el.

- Xi-am spus ca ma bate!

Capitanul și-a arcuit o sprtnceana blonda.

- Incerc sa tnjeleg ce anume tl tndeamna pe fratele meu spre violenja. Vezi ca acolo e o cada, prin ușa asta, i-a spus. Dezbraca-te de hainele ude, fa o baie și baga-te tn pat.

- Eu nu stnt unul din oamenii tai de pe punte, capitane! Te rog frumos sa termini si-mi dai ordine!

- Te rog frumos sa tncetezi cu prosteala!

210

- Cind Adam o sa descopere ca m-ai facut sa ramin aici, o sa te bata!

- Ba o sa-mi multumeasca. Tu ești aia care o s-o pajeasca.

-T e rog, Jeff.

El s-a intors sa piece, cu mina pe clanja.

- Odihnește-te puțin, doamna Corbin, ma Tntore peste citeva ore. Jeff și-a clatinat capul Tn direcția ei. Un om din echipajul rneu o sa stea afară, tn hoi, așa ca nu Tncerca sa pled. Invinsa, Banner și-a plecat capul. Ușa s-a Tnchis, iar cheia s-a rasucit Tn broasca.

CTnd Adam a ajuns la tribunal, poștașul l-a strigat.

- Am primit o teiegrama pentru dumneata, Doc!

Adam a apucat mesajul, cu miinile tremurTndu-i ușor, Tn timp ce desfacea plicul. Cuvintele de pe bucata umeda de hTrtie l-au facut sa-i tresara inima: „*Banner aici cu mine, in Seattle. Hotel Capitol, s-o aduc? Jeff?*”

Adam a ris amejit de ușurare și i-a dat poștașului o moneda de cinci dolari.

- Trimiteți vreun raspuns? a Tntrebat baiatul, holbTndu-se la moneda din patma lui' batStorita.

Adam i-a dictat un raspuns scurt și s-a repezit la trasura.

Cu stoicism, Banner Corbin și-a scos hainele ude și le-a atTrnat pe un paravan din faja caminului mic. Apoi,
211

dupa ce și-a luat drept prosop o cSmașa a lui Jeff, s-a dus in baie și a tnceput sa umple cada. Cind s-a bagat Tn apa, a remarcat numai ca familia Corbin calatorea cu stil. Nu era nici yn boiler fixat de cada, cel puțin nici unul care sa se vada, totuși apa curgea fierbinte din robinet. Baia era reconfortanta; Banner nu-și daduse seama cTt de frig Ti fusese și cTt de obosita era pTna cTnd nu s-a vTrTt Tn apa. CTnd apa a devenit calduja, a ieșit, s-a uscat cu un prosop moale care mirosea a naftalina și a golit cada. Dupa cTteva momente, TnotTnd Tn cearșafurile moi din flanela, Banner a cascăt și s-a gindit ca, daca o persoana trebuia sa fie Jnuta prizoniera, precis

ca se gaseau și locuri mai rele decât acesta.

. Jeff a pus cheia pe bar și a rinjit.

- Numarul șapte, a zis.

Adam a ridicat paharul.

- Mulțumesc. Se simte bine, Jeff? Unde ai găsit-o?

- Prea multe întrebări în același timp, frate. Banner se simte bine și am găsit-o pe Jarm, stând lângă un cuțar și arătând ca un copil pierdut. Mi-a trebuit o jumătate de ora ca să-o fac să-mi marturisească faptul că te-a parasit și deși n-a spus mai mult decât ca: „el mă bate” și „el are o femeie” asta mi-a fost suficient.

Adam a luat cheia de la camera și și-a vîrît-o în buzunar.

- N-am batut-o, nici nu am vădit-o femeie. A tăcut, a luat o sorbitură din whisky, apoi i-a explicat ce știa în legătură cu Sean Malloy și cu motivele lui Banner de a se teme de barbatul acela.

212

- Dumnezeu bun, a gîfîit Jeff cînd fratele lui a terminal. Ce ai de gînd să faci?

- Nu știu. Nu pot fi tot timpul lângă Banner, pur și simplu nu mi-e posibil. Singurul lucru sinatos pe care îl pot face este să o trimit undeva, pînă îi pierde urma Malloy. Necazul este că, atunci cînd m-am trezit azi-dimineață și am descoperit că plecase, m-am simțit că și cînd cineva mi-ar fi scotocit maruntaiele cu un bisturiu. bont. Jeff a dat din cap. Ochii îi erau amuzați și în colțul gurii îi apărură un rinjet.

- Mai e și o altă soluție. Nu prea este etică, dar...

-Ce...

Jeff a chicotit lovindu-l pe umăr pe fratele lui.

- Du-te sus la nevastă-ta, frajioare. Eu o pornesc spre Port Hastings.

(^n^itohrl 10

Tatal lui Francelle arșta la fel de îngîmfat și de gata de ceartă ca de obicei. Banner pareă absentă, privind fix în paharul ei cu vin ca și cînd s-ar fi așteptat să se ridice din el un dragon, iar Adam era agitat, nervos.

Jeff a rinjit și și-a concentrat atenția asupra mîncării.

- E o rușine, asta e! a latrat senatorul Mayhugh care

nu scapa niciodata ocazia de a da din gura.

- Te referi la hotarirea privitoare la sufragiu, sper, s-a bagat Katherine veninoasa.

- Şi la asta, a recunoscut senatorul Tnroşindu-se.

- Tata e enervat pentru ca şi acum sint luaji oamenii cu arcanul, s-a bagat Francelle. Am discutat despre treaba asta pe drumul spre voi asta-seara. Gindiji-va la asta, barbaji luaji Tn robie in zilele noastre!

Jeff şi-a ridicat ochii in tacere, Tn timp ce Adam şi-a Tndreptat capul cu violenja. Cele doua perechi de ochi albaştri s-au Tntlnit şi atmosfera s-a Tncarcat de tensiune.

- Tu eşti un om al marii, Jeff, a tunat Mayhugh. Ce parere ai de aceasta practica?

- A luşrii cu arcanul pe mare? Jeff se forja sa Tndeparteze de pe fa|a lui rinjetul larg. Teribil, groaznic.

214

Adam s-a incordat, TncruntTndu-se gTnditor.

- Cind o porneşti pe mare, capitane?

- La miezul nopjii, i-a raspuns Jeff ridicind paharul.

- Unde este Malloy? a Tntrebat Adam, sfredelind cu ochii spinarea lata a frateiui lui.

Jeff se Tntorcea din magazia de bauturi in cabina de pe vaporul „StapTna Marilor" cu o sticla de coniac Tn mina.

- În cala, i-a raspuns.

- CTta neruşi...

Jeff I-a privit fix.

- RecunoştinJa e cel mai minunat lucru, a remarcat.

- RecunoştinJa! Iti dai seama ca poji fi azvTrlit Tn Tnchisoare pentru asta? Daca cei de la percepjie vin sa faca o inspecjie pe cargoul tau?

- Totul e legal. Marfuri najionale chinezeşti nu sTnt, rom Canadian tot nu, absolut nimic de contrabanda.

- Cu excepjia lui Sean Malloy.

Jeff a rTnjit şi a dat din umeri.

- Hidrantul de clor e nefolosit de douasprezece ore.

Daca zarim vreo şalupa, Tl amejesc pe ticalos şi-l vTr Tntr-un pat, apoi le spun inspectorilor ca şi-a facut de cap pe Water Street Tnainta de a o porni pe mare, A facut o pauza. De altfel, chiar aşa a fost, la urma urmei.

Drept acolo s-a dus dupa ce-a ieșit din pușcarie.

- Și oamenii tai l-au înhatat.

Jeff a ridicat paharul și a rînjit iar.

215

- De știam că de ușor este, ma ocupam de treburi de-astea criminale mai de mult.

Pe Adam l-a pufnit risul fara sa vrea, dar știa el ce-l durea pe fratele lui și din ce cauza.

- O sa-mi spui cănd sosește Malloy la bord?

- Nu m-am gândit sa-l fac sa paraseasca Jarmul prea curind, dar daca se-ntîmpla, iji dau un semn.

Adam s-a îndreptat spre ușa, apoi a privit peste umar inapoi.

-Jeff?

-Da.

- Fii prudent, da?

- Și tu. Și ai grija de Banner.

Adam a dat din cap. Erau attea de spus, atit de multe de spus, dar nu știa cum sa înceapa, așa ca a ieșit din cabina fratei și a iuat-o spre punte. Dupa ce a închis ușa, Adam a auzit izbitura. Jeff aruncase în perete sticla de coniac.

Katherine Corbin a privit-o pe furiș și teribil de amuzata pe nora ei, care statea pe marginea patului și a tresarit.

- Adam a fost furios, Banner?

Banner a dat din cap. Oricum o dadea de gol roșea care i se urea în obraji.

- A fost foarte furios, i-a raspuns.

Katherine își putea imagina destul de lesne scenariul care trebuia sa se întîmple în camera de hotel de la Seattle. Trecuse printr-o gramada de situajii asemanatoare cu Daniel, deși circumstanțele fusesera diferite.

Daniel. Dumnezeu, simplul gând la el îi producea o stringere de inima, chiar și dupa ce trecusera cinci ani fara acest om. Daniel murise, dar iubirea Katherinei pentru el nu.

- Ar fi trebuit sa te previn, a zis ea, așezîndu-se linga Banner, pe pat și mîngîind-o pe mina. De secole, barbatii din familia Corbin și-au altoit femeile cu scatoalce.

De neiertat, dar ei nu se pot abjine.

Frumoșii ochi verzi s-au marit.

- Pe mine ma inebunește faptul ca tot 11 mai iubesc pe Adam, i s-a confesat pe un ton meditativ. Ce-i cu mine? Sint descreierata? Perversa?

Katherine a ris.

- Daca tu ești, și eu am fost la fel. Odinioara, Daniel și cu mine ne-am certat groaznic, pe atunci Adam și Jeff erau bebeluși, iar eu am pus absolut toate hainele barbatului meu Tn mijlocul drumului și le-am dat foe! Ochii lui Banner își ieșisera din orbite.

- și ce s-a inttmplat apoi?

La aceasta aducere-aminte Katherine a pufnit tn ris.

- Para focului a putut fi zarita tocmai de la Mont Rainier, sint sigurS! a zis. Iar Daniel era furios la cultne, Tji dai seama. Nu voi uita niciodata cum tragea de cama șa lui de duminica, incercind s-o scoata din fI Scari!

- și tu nu te-ai speriat?

- „Speriat”? Katherine a ris iar. Banner, eram terorizata! Insa nu l-am lasat pe el sș-și dea seama de asta, ci am inrautajit mai tare lucrurile JipTnd ca aveam de gind sa iau baieji și sa-l parasesc pentru totdeauna.

- și el ce-a facut?

216 ■ _____

217

- Tndurare, a bTiguit Katherine, cutremurindu-se.

Daniel al meu s-a napustit ca o furtuna, nebun de legat tn locul asta unde sintern acum. Mi-a azvTrlit fustele Tn toate parjile, a tras sertarele și m-a facut bașici. Maggie trecea pe-aici, binecuvTntata sa-i fie inima, m-a auzit Jiptnd și și-a Tnchipuit ca aveam de furca cu indienii. Așa ca ea s-a repezit ?n casa cu pușca sojului ei și m-a gasit cu mutra la fel de Tnroșita ca și fundul. Eram gata sa cad pe podea ca o zdreanja.

Banner a zTmbit și Tn ochii ei minunaji și'obosi|i a aparut o sclipire de Tnjelegere.

- Dar Tl iubeai prea mult pe Daniel pentru a-l parasi.

- Da. Ca sa-ji spun adevarul, numai mTndria ma rTcTia uneori, Tnsa cTnd Daniel facea dragoste cu mine, orice urma de mTndrie pierea.

Banner a dat din cap plina de simpatie. I-a povestit ragufita episodul de la hotel.

Focul argintiu Tși arunca umbrele pe sTnii lui Banner Tn vreme ce Adam Tl saruta pe unul și Tl framTnta bITnd pe celalalt. Era bine, atTt de bine, sa se afle din nou Tn patul lui, sa-i simta greutatea trupului peste al ei și sa se vada ridicata la ceruri de iubirea lui nesajioasa. A scTncit cTnd a ciupit-o ușurel de un sfTrc.

- Știi... ca tatSI tau... obișnuia sa... o bata... pe mama ta?

Adam a chicotit, apoi i-a atins sfircul cu limba fierbinte.

- Tmi amintesc perfect, a zis.

- E o... aberajie...

218

El a continuat sa o suga, lasciv, gtngurind cind ea s-a TndTrjit.

- Groaznic, groaznic... o sa Tncerc... sa desfinjez tradijia asta.

Banner I-a unpins brusc Tntr-o parte cu puterea data de furie.

- Va trebui sa faci mai mult decTt s i Tncerci, Adam Corbin! Nu sTnt un copil și n-o sa-ti permit sa te porji de pareaa aș fi!

El a privit-o cu seriozitate.

- Perfect, O'Brien, a zis Tn sfTrfit. Ești adulta și doctorita și-o sa te tratez corespunzator. Dar vreau ceva Tn schimb.

-Ceanume?

- O promisiune, Banner! daci dorefti cu adevarat sa ma parasești, eu nu am cum sS te opresc, dar, te rog, nu mai pleca pe furiș alta data. Daca trebuie sa pleci, spune-mi, pentru numele lui Dumnezeu. Tu nici nu-ti poji imagina cite mi-au trecut mie prin minte... ptna cTnd nu m-am dus la Tribunal și nu m-am asigurat ca Malloy era tot Tn celula, te și vazusem rapita de el Tn vreun fel sau altul.

- Mie...mie Tmi pare rau, Adam. Am crezut ca tu Ji-ai dat seama, cTnd am lasat inelul și toba.

- Am Tnteles, Tntr-un fel. Dar, pe de alta parte m-am Tngrozit, m-am speriat mai rau decTt oricTnd Tn viaja

mea. Ea l-a mîngîiat cu un deget de-a lungul maxilarului puternic, voluntar.

- Mai exista și Sean. Noi ce-o să facem, Adam?

- Cîteva săptămîni sau chiar luni de acum înainte n-o să constituie o problema.

- De ce?

- Pentru că a fost luat pe nava cu forja.

219

Banner a gemut.

- Jeff?

- Jeff, i-a confirmat Adam cu un suspin. Uneori fratele meu se pricepe să aleagă cea mai rapidă soluție.

În ciuda tuturor nemulțumirilor și spaimelor ei, Banner a rîs.

- Asta chiar ca-i adevărat, nu? Pare a fi o caracteristică a familiei.

Buzele lui Adam se lipiseră din nou de stîna ei, cu lacomie, într-un fel de posesiune delicioasă.

- Dacă tot vorbim de soluții rapide...

- Ihtmmm, i-a răspuns Banner.

Banner s-a trezit veselă. Ea și Adam atinseseră un alt nivel de maturitate în legătura lor, așa i se părea. În plus, cel puțin pentru o vreme, nu mai era nici un pericol să-l întâlnească pe Sean. Gribotînd scările din spate ca să-și ia cafeaua de dimineață, Banner se felicita singură pentru viața ei înctîntătoare. În schimb, Maggie se încrunta de zor spalînd vasele în chiuvetă.

- Nebunul aia, a mormăit ea. Biestematul, tîmpitul, prapaditul aia de nebun.

O presimțire a făcut-o pe Banner să i se stringă stomacul.

- Maggie, ce este asta?

Maggie a privit-o bataios pe Banner și și-a tîngîjit în sec. ?și mîfca mîinile cu o rapiditate furioasă și s-a apucat să frece un cuiț

- Maggie, a insistat Banner.

- N-am nici o treabă cu ceea ce face Adam Corbin,

\

220

s-a dezumflat Maggie pe un ton tensionat și criptic.

Banner s-a îngrijorat și toată fericirea ei s-a risipit pe loc precum pulberea luată de un vânt puternic. După ce iși spusese și facuseră împreună, Adam plecase din nou pe munte.

- O să mă duc pe urmele lui, s-a hotărât nevasta lui.

De data asta... -

Dar Maggie și-a scuturat tare capul.

- A plecat de mai bine de o oră. Și sînt o gramadă de poteci pe muntele Ssta, ar fi putut s-o apuce pe oricare dintre ele,

- Tu ești cea care a spus că ar fi cazul să-l urmăresc pe Adam data viitoare!

- Nu m-am gândit, i-a întors-o menajeră furioasă.

Acolo sînt animale salbatice și indienii nomazi. Singura nu ai fi în siguranță.

- Animale salbatice! a pufnit Banner. E iarnă. Urșii hibemează...

- Tu sînt numai urși! a izbucnit Maggie. Mai există și lei de munte. Și lincși.

Banner n-o mai ascultă, încerca să se hotărască cu ce haine să se îmbrace și ce cal să ceară de la grajduri.

Adam avea un ceas în avans, dar atelajul lui avea să lase urme în zapadă înaltă. Pînă la urmă o să-l găsească.

- Banner Corbin... i-a spus Maggie pe un ton amenințator cînd femeia mai tină s-a rasucit și a luat-o spre scarile din bucătărie.

Frigul era groaznic și din pădurile dese răzbateau zgomote străni. Învaluită în broboade de lînă și într-o haină veche pe care o găsise în șifonierul adînc al lui Adam, Banner a pornit-o calare fără șovaială. Lapa baljată cu cenușiu, pe care o înșeuase ea înșafii, pașea încet pe drumul abrupt, nechezînd și scuturînd din cap,

221

oprindu-se să pasca ori de cîte ori se ivea vreun smoc de iarba din zapadă. Nu-i fusese chiar atît de ușor pe cît crezuse să găsească poteca; pe coastele muntelui erau tot felul de urme care scrijeleau locurile precum o rejea. O dată trebuise să se învîrta pe loc și să se întoarcă mai bine de o milă, dîndu-și seama că urmele paralele pe care o luase erau prea apropiate ca să fi

fost facute de o caruța sau chiar o șaretă. Pe măsura ce înainta, încet, bijbiind, sus pe povirnișul înșelător al acestui munte, Banner Corbin se întreba dacă nu cumva făcea o greșeală dezastruoasă. Dacă îi găsea pe Adam cu femeia lui și banuierile ei ar fi devenit o realitate cutremurătoare?

Dacă o să găsească o cabană cocheta, cu ferestrele tivite de nea? Dacă în curtea din față va găsi niște copii jucându-se?

Banner s-a muștrat singură. Adam îi spusese că nu există nici o femeie, i-o spusese de-atâtea ori. Totuși, era evident că ascundea un secret, nu numai fața de nevastă lui, dar fața de toată lumea, iar ea trebuia să afle despre ce era vorba. Supărarea și Orgoliul îi dădeau lui Banner puterea de a merge înainte. Ea îi spusese lui Adam despre Sean și prima ei căsătorie, deși cu oarecare întârziere. De ce refuza oare să arunce o umbră de lumină asupra misterului lui?

În deșul pădurii din dreapta lui Banner, s-a auzit Jipatul unei bufnițe și ceva a fiștit printre rugii Jepoși de mure din marginea potecii, sperind iapa și făcând-o să-și dea capul pe spate.

A început din nou să ningă, acoperind încetul cu încetul urmele lăsate în zapada de atelajul lui Adam.

Pe Banner a cuprins-o frigul și teama.

Dar dacă avea să se dovedească că mergea nu pe urmele lui Adam, ci pe ale vreunui om de la munte sau

222
miner? Dacă ea o să înghețe, o să moară și nimeni n-o să-i mai găsească trupul? În departare, o ființă nevăzută a scos un țipăt ascuțit, înfiorător. Iapa a devenit foarte nervoasă, rostogolindu-și ochii în toate părțile și mușcând frunzele cu dinții.

- încet, a implorat-o Banner, care nu era o călărie
prea grozavă și se speriasă la fel de tare ca și calul.
Încetișor...

Animalul nu putea fi înșă domolit. Într-o bruscă izbucnire de furie, a nechezat, s-a ridicat în două picioare și și-a aruncat pasagera uluită într-un desfund de alun. Înainte ca Banner să se elibereze dintre spini și

rugi ca sa se puna iar pe picioare, calul o pornise pe munte, Tn jos, tTrindu-și frTul pe pamTnt.

- Stai! a lipat Banner disperata, iar aburul rasuflarii ^ ei a facut un fel de con alb Tn aerul TngheJat. Calul și-a continuat drumul, desigur, iar Banner și-a virit miinile in buzunarele vechii haine a lui Adam. Javra ce ești! a iipat. Acum, padurile i se pareau mai ingrozitoare. I se parea ca brazii uriași se apropie tot mai tare de ea ori de cite ori clipea din ochi. Banner s-a uitat intii in sus, pe coasta, apoi in josul muntelui incercind sa se decida in ce directie s-o apuce. in buzunar se gasea ceva ce a scos la vedere, luptind din greu cu panica. Era o carte de vizita: „Domnișoara Lou, Camera 4, *Silver Shadow fntotdeauna o sa tip bine-venit.*” Banner s-a așezat pe o buturuga acoperita de zapada și a plins fara nici o rufine. Ninge pe Tndesate și poteca se acoperea treptat. injepenita, doctorita s-a pregatit sa-și aștepte moartea care avea desigur sa vina. De undeva din apropiere, fiara care-o facuse pe iapa sa fuga a scos iar un strigat ascujit. Banner s-a infiorat, tremurind din tot trupul. Creatura se apropiatot mai mult și, orice specie

223

o fi fost, probabil ca o sa-și ia masa cu trupul ei. și-a Tndreptat umerii și a așteptat cu curajul pe care I-a mai gasit sa se intimple ireparabilul. A trecut o o ri, ‘apoi alta. Temperatura scazuse, iar zapada era attt de densa, tncit Banner nu putea zari nimic. Ar fi fost preferabil sa ingheje tnainte ca animalul sa punS laba pe ea...
- O’Brien?

Moartea trebuie sa fie foarte aproape acum; Banner auzea vocea lui Adam, ti simjea brajele puternice sub genunchi și pe spate. Asta era, euforia. Citise ca atunci ctnd oamenii mor prin tnghej simt un fel de euforie. .
- La dracu, O’Brien, a explodat vocea din inchipuirea ei finala... Daca mori la mine tn braje, n-o sa te iert niciodata!

Acest vis dinaintea morjii parea attt de real! Banner simjea chiar o haina aspra care i se freca de obraz, mirosea aroma attt de particulars a lui Adam. Avea ciudata senzajie de leganare de parea. cineva ar fi carat-o

în braje.

Apoi n-a mai simțit nimic.

Dumnezeule! Nu se știa cum, dar Banner trecuse prin flacarile iadului și întunecimea purgatorului și fusese primită în ceruri. Ii era cald, atât de cald și era virată în ceva mîngietor, moale.

- Am divorțat, i-a spus ea celui mai apropiat inger, o siluetă neclară și tremurătoare. Chicotitul .care i-a răspuns era ciudat de familiar și prea' brutal și senzual pentru a fi divin. Viziunea încețoșată a lui Banner s-a limpezit pînă la urmă și ea a oftat. Alături, arătînd istovire
224

și foarte furios, stătea Adam. Ea era întinsă pe un pat, complet goală și deasupra ei erau mai multe paturi moi.

- Unde...

- Taci! Adam s-a dus pînă la un camin *in care* licărea focul și a revenit cu o cană conținînd un lichid fierbinte, cu o mireasmă dulce. Bautura era un amestec de cafea, zahăr și rom, iar Banner s-a ridicat ca să o soarbă. În timp ce Adam îi ținea capul. Ma urmăreai pe mine, nu, O'Brien? a cuvîntat iar pe un ton tandru și diabolic totodată. Banner a căzut și apoi pe perne; îi era greu să-și țină capul sus. Genele i s-au umplut de lacrimi, apoi lacrimile i-au alunecat pe față lasîndu-l să zică că există o cabană. Era evident că Adam era de-al locului, se simțea acasă acolo.

- Asta e patul tău? a șoptit ea.

- Aparține unui prieten al meu. Dormi, O'Brien. Vorbim mai târziu.

- Ea unde este?

- Cine? a făcut ecou prin camera caldă întrebarea lui exasperat.

- Ea... prietena ta. Banner a închis ochii, apăsata de vechea îngrijorare. Paturile îi veneau pînă sub barbă, salteaua a scîrțîit cînd Adam s-a așezat pe pat. Brusc, lui Banner i s-a făcut din nou frig.

- Dormi, fir-ar să fie, s-a răstăit Adam.

- Nu pot... prea... fffrig...

S-a auzit un sunet înfundat. Oare cizmele au fost aruncate pe podea? Banner nu-și prea dădea seama.

Dar apoi Adam se afla sub paturi, alaturi de ea. Era îmbrăcat și cald, atît de minunat de cald. Deși se simțea bine, fizic vorbind, Banner se jeluia în sinea ei. Asta era patul lui Adam, patul femeii aceleia. Ea nu aparținea aceluia loc.'

225

Zăpada era înaltă și continua să ningă. Adam Corbin s-a încrunțat, a sorbit iar din cana cu cafea și a blestemat viscolul care avea să-l oblighe să tradeze secretul pe care-l păstrase o viață întreaga. O'Brien dormea în patul din cealaltă parte a cabanei. Când o să se trezească, refăcuti după atîta odihnă și o să se pună pe întrebări.

Adam s-a gândit că dacă îl speriasse ea în ziua de dinaintea și și-a regretat promisiunea pe care i-o făcuse de a nu o trata ca pe un copil. În momentul acela, nimic n-ar fi fost mai potrivit decât să-o pună pe genunchii lui și să-i dea cu biciul pe fundul gol.

A zămbit. Ma rog, poate că mai exista și încă un singur lucru mai potrivit pe care i-l-ar fi putut face. Adam a făcut un pas spre pat, dar s-a oprit. Nu era momentul pentru făcut amor. Banner fusese aproape de moarte ziua trecută. Slava Domnului, nu murise, s-a gândit el. S-a dus iar la fereastră și a studiat ninsoarea care nu se oprea, dorind să găsească o metodă prin care el și Banner să coboare muntele fără primejdii, întrebându-se dacă într-adevăr era cald în șopron, după cum îl asigurase Lulani.

Banner a deschis ochii. Interiorul cabanei era învaluit în umbre mișcătoare și miroasea a mâncare gătită bine. A strigat.

- Adam?

I-a răspuns o voce de femeie.

- El este cu... el nu este aici. Vrei să mă înțaci?

226

Lui Banner parca îi batea inima în gît. De-abia de putea desluși silueta subțire care stătea lângă soba din cealaltă parte a încăperii.

- Tu ești femeia lui, i-a spus pe un ton lipsit de vlagă.

A urmat o tacere șovaitoare înainte de a se auzi raspunsul.

- Da.

Banner ar fi preferat sa moara. El o minjise. Adam o minjise.

- Eu sint sojia lui Adam, a zis cu duritate, ducfndu-și genunchii la gura și apucfndu-i cu brajele.

- Da. Femeia s-a apropiat. Adam a vorbit despre tine.

„Adam a vorbit despre tine." Cuvintele fusesera pronunțate fara nici o nunaja, fșrș ciuda sau indignare.

Oare femeii nu fi pasa? Il iubea atft de tare pe Adam fncft nu-i pasa ca o fnșela?

Banner era fndurerata. Era foarte posibil. Trebuia sa ia fn considerare ideea de a-l parasi pe Adam.

- Asta e patul tau? a mormait, copleșita de durerea care devenea tot mai puternica.

- Da. Ti-e foame?

Banner a studiat-o pe amanta so|ului ei, era fn*lta și probabil indiana, parul și pielea erau fncchise la culoare, dar din cauza luminii slabe, nu-și putea da seama de alte amanunte.

- Nu, mul|umesc.

- O sa-l iubești? a Tntrebat-o femeia pe un ton ciudat, indiferent. Intotdeauna o sa te porji frumos cu Adam?

Sa se poarte frumos cu el? Daca ticalosul aia ar fi

227
fost acolo, Banner i-ar fi scos ochii. A izbucnit zgomotos in lacrimi. Femeia a mtngiat-o pe umar.

- lasa, micujo, face rau sa te chinui atita. Dormi, manfca. MTine, du-te Tnapoi Tn oraș. SpunTnd aceste vorbe misterioase, femeia stingea lucrurile de prin cabana, ajfja focul, fredona de parca n-ar fi fost dșla afara din pat de catre sojia amantului ei. In final, a revenit cu un castron de lemn plin ochi cu ostropel și i I-a Tntins cu amTndoua mTinile.

- Nu pot mTnca, a informat-o Banner, sprijinindu-și fruntea de genunchii aduși spre gura.

- E nevoie sa maninci.

- Nu. S-a auzit un pacanit ușor, femeia lui Adam așezase castronul pe podea, înținga pat și după aceea Banner a rămas singura. Se auzea prin pereții solizi cum vântul de iarnă și se izbea în ferestre, Banner a încercat să se dea jos din pat și și-a dat seama că era mai slabă decât crezuse, așa că a căzut apoi pe saltea. De câte ori o înșelase Adam aici, între aceste pături? Un Jipat de durere năbușită și de furie i-a scăpat fără de voie, exact în clipa în care s-a deschis ușa cabanei și a intrat Adam, aducând un braj de lemne de foc.

- Ce-i cu tine, O'Brien?

Banner a Jipat din nou, s-a aplecat să înhățeze castronul cu carne și i-a aruncat în el.

- Mincinosule! a răcnit. Mincinos mizerabil ce ești! El n-a parut deloc impresionat de atac și s-a îndreptat spre foc unde a lăsat să-i cadă lemnele aduse cu brajul.

- Ce tot îndrugi acolo?

- Femeia ta! Ea se afla chiar aici... Banner Corbin
228

tremura cuprinsă de friguri... tu, bastardule, bastardule! Adam s-a dus la ea, a apucat-o de umerii goi și a scuturat-o viguros.

- Incetează, O'Brien! Tu nu înțelegi nimic!

Banner s-a pus pe ris, convulsiv, isteric, întocmai ca o nebună pe care o văzuse ea odată la spital.

- Am văzut-o cu ochii mei, am vorbit cu ea...

- O'Brien!

Răsul de maniacă s-a transformat în suspine adânci, cutremurătoare.

- Te urăsc, Adam. Te urăsc!

Banner se așteptase că el să se enfurie, să se nege, se așteptase la orice, însă nu la ceea ce a făcut. A strins-o în brațe și a luat-o în brațe.

- Nu, a rugat-o. Nu. "

Ea i s-a zbatut în brațe, în același timp cu repulsie, dar și atrasă de acest barbat.

- Lăsa-mă în pace, nu mă atinge...

Adam nu-i dădea drumul.

-Tu ai vazut-o pe Lulani, i-a spus bltnd. Ji-am spus ca aceasta cabana apartine unei prietene de-a mea și așa este. E a lui Lulani.

- Amanta ta! Banner izbea cu pumnii tn hajna groasS de Itna a lui Adam.

- Nu. Prietena mea.

- Prietena!

-Da.

- Te disprejuiesc. Lasa-ma-n pace, sa nu ma mai atingi de-acum tnainte!

- la o gura buna de.aer, O'Brien, și tnceteaza sa mai gtndești ca o gaina. Crezi ca așa fi fost attt de tmpit, tncctt sa te aduc aici daca Lulani ar fi fost femeia mea?

229

Banner tremura. Nu mai știa ce sa creada. Putea doar simji și nu simtea altceva decit o durere sfișietoare.

- Eram prea departe pe munte și gata sa TngheJ. Ce altceva puteai face decit sa m i aduci aici? ✓

El nu i-a raspuns, ci a bagat-o pe Banner din nou Tn pat și acest lucru putea sa reprezinte o replies.

- Unde o sa doarma ea, aici cu mine? I-a intrebat Banner cu irfcnie.

- E o soba Tn șopron, ea sta acolo.

- Ce pl5cut pentru ea!

Adam s-a Tndepartat de pat.

- O sa-ji aduc alt castron cu ostropel, i-a spus, ajuns la capatul rabdarii.

- N-o sa manfrc.

- Ba da, i-a replicat el moale. A urmat un sunet TnSbușit, clinchetul capacului de la ceainic, zgomotul unei linguri de lemn.

- Ji-e rușine cu Lulani? De-aia jii secrete vizitele tale la ea?

Cu toata lumina scazuta, Banner Tl vedea TncordTndu-și umerii.

- Sigur ca nu mi-e rușine cu ea. E o prietena buna, una dintre cele mai bune prietene din via|a mea.

- Atunci de ce nu vorbefti despre ea?

Tacere.

- Adam.

El a venit iar itnga ea și i-a vTrit Tn gura o lingura cu ostropel. Ea a scuipat-o Tn el.

Adam i-a deschis gura cu for|a.

- Incearca sa rhai fad asta Tnca o data, O'Brien, a gTfiit și o sa te trag afara din pat și o sa matur cu tine
230

cabana fara sa-mi pese de vie|ișoara ta de TncapajTnata și de banuitoare ce ești!

Cind lingura s-a apropiat din nou de gura ei, Banner a mtncat. Trebuia. Dar asta nu Tnsemna totodata sa fie și politicoasa.

- Ea te satisface?

Chipul lui Adam s-a Tntunecat, scaldat Tn lumina flacarilor.

- Pe tine Sean Malloy te satisfacea? i-a Tntors-o el.

Aceste vorbe au izbit-o aproape fizic pe Banner. Din ochi i-au jTșnit lacrimi, iar prin vene i s-a raspTndit furia, TnfierbTntfndu-i sfngele.

- Da! a minjit, dorind sa-l raneasca pe Adam așa cum o ranise el pe ea. Adam a Tnchis ochii o elipa, iar ctnd i-a redeschis, erau ochii Tncarcaji de cruzime, ca ai unui strain.

- și el ti-a dat lecții grozave, nu? Presupun ca ar trebui sa-i fiu recunoscator bunului Sean.

fncapearea era incarcata de minia lui Banner; inima ?i batea rapid, iar ochii ti scnteiau. Banner a dat sa Tl zgTrie pe Adam drept pe faja. Dar Adam a strins-o de Tncheietura nminii și a oprit-o.

- Nu așa, a avertizat-o pe un ton jos, brutal.

Dupa aceea a obligat-o pe Banner sa manTnce absolut tot ce se afla Tn castron pTna la ultima bucajica.

Mult mai tTrziu, cTnd. s-a urcat ITnga ea Tn pat, gol și puternic, ea s-a Tntors agitata cu spatele. Adam a rasucit-9 din nou spre el.

- Lulani nu este femeia mea, i-a spus fierbinte. Tu ești și o sa ramTi; pentru Dumnezeu, poarta-te ca atare! Banner și-a adunat saliva Tn gura și i-a scuipat. Cu o rapiditate teribiia, el s-a urcat deasupra ei. A Jinut-o cu mTinile de Tncheieturi, TntinzTndu-i bratele deasupra capului, coapsele lui o apasau cu greutatea granituii.

231

Ochii lui albaștri ca cerne&la sclipeau și tși arata dinjii precum un animal salbatic infuriat.

- Desfa-Ji picioarele, O'Brien, a mormait.

Banner s-a zgtit la el cu ura și cu iubire. Mai rau decit att. Il și dorea. Chiar și acum, cu tot ceea ce știa, ceva mai tare dectt ea ti porunca sa-l primeasca.

- Du-te dracului! a șuierat.

- Dracul e acolo unde te află tu, O'Brien, a spus Adam. și nu numai, orictt de paradoxal ar parea. Tu ești sojia mea și asta e un lucru pe care n-o sa mi-l refuzi! Banner a tnceput sa se zbata și sa se zvrcoleasca sub el, pltnngnd de furie. O s-o aiba tn patul lui Lulani, nu-i putea Jine piept. Nu reușea!

- Du-te la ea și lasa-ma tn pace pe mine!

Cu un genunchi, Adam i-a desfacut picioarele, ti simtea caldura, masculinitatea salbatica, poruncitoare, care nu admitea respingerea. El i-a lasat mtinile din strtnsoare și a alunecat mai jos ca sa ti sarute tndelung stnui drept. Banner a gemut și a tncetat sa se zvrcoleasca. S-au cuplat cu salbaticie, Adam și Banner se izbeau unul tn celalalt cu pasiunea lor feroce și dușmanoasa, amtdoi febrili, amtdoi gemtnd de placere. Au atins culmea tntr-un tumult de fncordare nervoasa care i-a facut sa scoata r&cnete ragușite tn care se tmpleteau victoria și tnfrtngerea.

Adam parea decis s-o supuna pe Banner și, dupa expresia fejei lui, s-a gtndit ca Adam o ura.

- Ji-e destul de cald acum? a tntrebat-o, tragtnd de 232

pe balansoarul din partea ei pielea de urs și acoperind cu ea picioarele lui și ale lui Banner.

- Delicios, a zis ea cu o aciditate dulceaga.

Ninsoarea se oprise, dar era teribil de rece in dimineata aceea. La fel de rece ca și sclipirea din ochii lui Adam.

- Daca te bate gindul sa pleci cind o sa ne intoarcem pe Port Hastings, a zis el, nu-Ji pot spune decit un singur cuvint de avertisment: Sa n-o faci!

Trasurica, trasa de doi cai solizi se indeparta de cabana lui Lulani. Era greu de calatorit prin namejii

mari, inghejati.

- In ce ma privește pe mine, i-a raspuns Banner cu barbia impinsi in sus, plecarea nu poate fi decit o simpla formalitate. Nu mai ești sojul rrieu de-acum inainte, ești doar un barbat care m-a luat cu asalt.

Adam a ris din gitlej nu prea amuzat.

- Te-am luat cu asalt, da? și acum iji simt calciile izbindu-ma in fund, O'Brien. Cine pe cine a luat cu asalt?

- Te urasc!

El i-a zimbit cu raceala.

- Știu, i-a spus și a apucat-o zdravaii de coapsa, virindu-și mina sub adapostul discutabil al paturii din poala.

- Inceteaza cu asta!

Adam ii ridica fustele, ele au ajuns incet, dar sigur, pina la mijloc.

- Cind o sa te inveji minte? a suspinat el.

Banner gemea neajutorata in vreme ce el scotocea printre fianecele pe care le imbracase pentru a-i line de cald.

233

-Termina... nu...

Adam a ris iar, framintind-o lent cu degetele lui fermecate.

- Sș termin? Nici prin gind nu-mi trece, O'Brien.

Vreau sa te vad cum ma uraști.

Banner s-a cutremurat, inroșindu-se la faja. Asta era tortura curata, o tortura scandaloasa, imposibil de in-'Jeles. Atunci de ce Ti placea attt de tare?

- O sa te urasc, jur ca așa o sa fac!

- Vad și eu asta, a zis taraganat Adam.

Acum respirajia lui Banner se accelerase, gTfiia febril, genunchii ei, tradatorii, se*desfaceau.

- Oh, Dumnezeule, te rog!

- Sa ma opresc? a biiguit el.

- Sa te ia dracu'!

Adam nu-i dadea nici o șansa; cu degetul mare o excita maiestrit, iar cu celelaite degete o cucerea total.

- M-a luat dracu' in ziua in care tu ai aparut in viata mea, i-a raspuns.

Banner și-a lasat capul pe spate, Jiniind ochii inchiși. Inima ii pulsa rapid, iar inainturul ei creștea o fierbinjeala brutala, desperata. Clatinarea și alunecarea trasurii, care-și continua drumul, ii intensificau senzațiile tulburatoare pe care Adam le stirnea inainturul ei.

- Oh, a gemut ea cu disperare. Oh...

Adam ridea.

- Spune-mi ca imi aparjii.

Banner gTfiia sub puterea dulce a presiunii lui și de aceea și-a scuturat capul cu incapajinare.

- Spune-mi, Banner!

Lumea pared s-a prabușit, desfacindu-se in bucaji cind, in final, Banner I-a ascultat.

234

Au ajuns la Port Hastings la apusul soarelui și au fost TntTm pinati cu incintare de Maggie și Katherine. Nu se petrecusera mari dezastre cit timp iipsisera, dar mai mulji oameni lasasera vorba ca ar avea nevoie de serviciile unui doctor.

- Du-te la culcare, O'Brien, i-a poruncit Adam cind se aflau in caldura primitoare a bucatariei lui Maggie. O sa fac eu consultajile.

Altadata Banner s-ar fi opus. In seara aceea era prea obosita și prea nauca, așa ca s-a predat fara lupta. Urcind in sa pe scarile din dos, dorindu-și o baie și o odihna prelungitș, *a simjit cum i se trezea mindria. Daca Adam Corbin își Tnchipuie ca va mai profita de favorurile ei in noaptea aceea, dupa tot ceea ce ii facuse, se inșela.

in graba, fara a solicita ajutorul lui Maggie, Banner a mutat lucrurile care ii aparjineau din camera lui Adam in camera de oaspeji aflata in celalalt capat al holului.

Terminind cu asta, si-a facut baie, s-a infașurat intr-o flanela groasa și a trecut cu hotarire dincoio de ușa de la camera sotului ei. in camera ei proprie, a ei macar pentru noaptea aceea, Banner a zavorit ușa și s-a vTrit in pat. Adormise in ca inainte de a reuși sa se acopere bine.

Adam se dusesse hotarit sa o inșeie. și-așa O'Brien il considera un fustangiu, așa ca, pentru Dumnezeu, de

ce n-ar face-o?

235

- Araji ca dracu, a comentat Bessie, așezindu-se pe pat și încrucișându-și picioarele bine-facute. Bei ceva? Adam și-a încrucișat brajele, stînd sprijinit de un birou. Probabil ca ea murea de frig în ciorapii aceia subjiri și cu lucrușoarul aia prea scurt din satin cu dantele, cum dracu o chema?

- Bombon, i-a zis pina la urma.

Bessie s-a ridicat și i-a turnat bautura ceruta.

- Roșcata nu-Ji ofera ceea ce ai tu nevoie? a croncanit ea.

Lui Adam i s-a întors stomacul pe dos. Cum sa nu?

O'Brien ii-oferea ce ii trebuia lui, și inca mai mult decit ii dadea el ei, dar n-avea de gînd sa discute despre sojia lui cu tirfa asta.

Bessie s-a îndreptat spre el și i-a luat bautura din mina. N-a lasat sa se vada ca ii pasa de tacerea lui.

- A trecut multa vreme, iubiture, i-a spus.

- Mda, a' zis el încruntîndu-se la pahar.

Bessie și-a pus miinile pe umerii lui într-un gest familiar, indeminatic.

- Nu te teme! Bessie Jine minte ce anume iji place Jie.

Adam s-a smucit de linga ea și s-a întors. Pe o masa din apropiere erau carți de vizita și el a luat una în mina, dar n-a reufit sa descifreze nici un cuvînt. Poate ca Bessie Jinea minte ce ii placea lui, dar el? Lui nu-i era capul decit la Banner și la felul în care il putea ea face sa moara și apoi să învie din nou.

Adam și-a vîrit agale o carte de vizita în buzunarul hainei. Bessie era în spatele lui și ii jinea cu ambele miini de mijloc.

- Ea n-o sa afle niciodata, I-a asigurat plina de

236

Tntelegere. și iji promit ca o sa ne simjim bine.

- S-ar putea, a gîfîit Adam exasperat și eliberîndu-se din strînsura ei, dar ar fi al dracului de stupid. Trebuie sa plec acasa.

Bessie s-a strîmbat cînd el i-a Tntins niște bani; era

pentru prima oara ca o platea.

- Voiam sa ma ofer Jie in ioc de dar de nunta! a protestat ea.

Ironia situajiei I-a facut pe Adam sa rida cu grosolanie in timp ce se indrepta spre uşa.

- Oricum, Tji multumesc, i-a aruncat peste umar, ieşind din incapere.

Banner Corbin a dormit toata noaptea,*deşi nu prea grozav. Aşteptase Tntr-un fel ca Adam sa ti bata in uşa continuu sau chiar sa sparga uşa.

S-a odihnit superficial, incomplet şi Tnspre dimineaja a visat ca Adam şi Lulani faceau dragoste in patul unic din cabana. Nici unul dintre ei nu se sinchisea ca Banner era afara, in bataia vintuiui şi sub ninsoare, inghe- Jind pina la moarte.

©upttolul 11

FredonTnd, Francelle Mayhugh s-a aşezat la biroul ei, şi-a netezit fusta şi a scos husa maşinii de scris.

Linga ea se afla un teanc de note şi scrisori, toate scrise de mina lui Adam şi aproape inscifrabile.

Adam a intrat tn birou Tn vreme ce se lupta sa descifreze un studiu arid asupra vezicii biliare a cuiva.

Francelle şi-a amintit toata bTrfa aceea delicioasa din seara trecuta, de la cina, cu tatal ei şi cu şeriful Peters şi s-a simjit invadata de o speranta nebuna.

- Buna dimineaja, a cintat ea.

Adam s-a incrutat la un punct aflat pe peretele din spatele ei, de parea ea ar fi fost transparenta, apoi şi-a trecut o mina prin par. Era evident ca nu se odihnise bine in acea noapte; deşi se dichisise ca lumea, avea cearcane sub ochi, iar gura ti trada nervozitatea.

- N-ai vazut-o pe nevasta mea? a explodat de parea Francelle ar fi fost cea care o ascundea pe undeva pe ticSloasa.

- Nu, i-a raspuns secretara cu demnitate. Dacd dumneavoastra nu ştiji unde este, de unde sş ştiu eu?

238

Adam a parut gata sa ucida o ciipa, apoi a oftat.

- Chiar aşa, de unde sa ştii? a racnit, dupa care s-a

du spre sobija din colj și și-a pOs singur cafea din preparatui veșnic gata și niciodata apreciat.

Francelle s-a foit Tn scaun.

- Marshal Peters a venit la noi la cina aseara, a zis prevenitoare.

Adam și-a ridicat cana cu cafea in ironie

-Ura! a zis.

Francelle s-a Tmbujorat. Ca barbat cu o nevasta care avea și un soj de rezerva, Adam se comporta cam nabadaios.

- șeriful ne-a povestit mie și lui Tati despre irlandezul acela, domnul Malloy?

Spre satisfacția ei ascunsa cu grija, Adam a ramas Jeapan. Pentru prima oara Tn viaja, el o observa pe Francelle Mayhugh și o asculta cu atenjie.

- și ce-ai aflat despre el?

Francelle a dat din umeri.

- Este un tTriie-briu dupa parerea șerifului Peters. Un bejivan și o bruta.

Adam arata acum de-a dreptul amenintator.

- și?

- și, a Tndraznit Francelle, ridicTndu-se de pe scaun Tntr-un impiils de clarificare, el afirma sus și tare ca este casStorit cu sotia dumneavoastra!

Pe gTtul lui Adam s-a Tncordat un mușchi.

- Așa am auzit și eu, a zis el pe un ton jos, dar Tncarcat de furie.

Francelle a ramas Tncremenita. Era atTt de uluita TncTt s-a pierdut cu firea și a uitat de cuvTntarea pe care și-o pregatise din timp.

239

- Dumneavoastra știți? a strigat. și nu va pasS chiar deloc, doctore Corbin, ca v-ati putut casatori cu o ...o bigama?

- Banner e divorjata, Francelle. Deși asta nu este treaba ta, mi-ar parea bine sa le comunicii acest fapt lui Peters, tatalui tau și tuturor celor care birfesc de zor prin oraș,

Franceiie s-a prabufit la loc in scaun, ranita. Se afteptase ca Adam sa declare nula acea casatorie, furios,

și sa vina spre ea pina la urnia, pentru a-și gasi o mingiie. Nu se așteptase sa o apere cu îndrjire pe acea femeie care nu-l merita.

- Straniu, a zis ea cu nepasare, dar domnul Malloy a disparut imediat dupa ce a proclamat faptul ca el și doctorita O'Brien sint casatoriji. Nu-i ciudat?

Adam și-a terminat cateaua și doar jocul ușor al mușchilor de pe obrajii proaspat rași ii mai trada supararea.

-

- De ce ma plictisești cu toate astea, Francelle?

Raspunsul la intrebarea lui era complicat și dureros, așa ca Francelle a preferat sa nu i-l dea.

- M-am gndit doar ca trebuia sa aflați ce se spune despre dumneavoastra și sojia dumneavoastra, nimic altceva.

- Muljuresc, i-a zis Adam rinjind ironic și mciimndu-se ușor, apoi a pus jos cana, și-a luat trusa și a plecat pe teren.

Dupa ce ușa s-a Tnchis In spatele lui, Francelle și-a pus capul pe braje și a bocit pentru ca Adam nu știa cit ti iubea ea și probabil ca nici nu i-ar fi pasat chiar daca ar fi aflat. Ce sotie buna i-ar fi fost ea, de n-ar fi aparut nerușinata aia de Banner O'Brien, care nu se muljumea

240
cu un soj, ci trebuia sa aibș de-a dreptul doi.

Banner se simjea foarte obosita și slabita.

- Bunș dimineaja, Francelle, a zis ea cu un oftat.

Francelle s-a holbat la ea.

- Buna dimineaja!

- Adam a și plecat?

Fata a dat din cap, a mșsurat-o din priviri pe Banner și a ztmbit misterios, apucindu-se iar de lucru.

Banner și-a turnat cafeaua și s-a Tntors Tn birou.

Poate cș era preferabil sa nu se confrunte cu Adam azi; nu se simjea predispusa sa asiste la o nouH izbucnire.

A luat de pe biroul lui Adam un text despre anatomia piciorului la om și s-a pus pe citit. Dacd nu avea pacienji, putea cel puțin sa mai afle cTte ceva.

- Doctore?

Banner s-a uitat Tn sus și a vazut-o pe Francelle Tn

prag.

-Da?

Fata era vizibil malicioasa și amuzata.

- E aici o femeie care vrea sa te vada.

Se TntTm pia rar ca un pacient sa ceara Tn mod special sa fie consultat de Banner; cei mai mulji Tl preferau pe Adam. S-a ridicat și și-a netezit fusta Tnainte de a o urma pe Francelle Tntr-una din salile de consultajie.

- Buna ziua, doamna Corbin, a zTm bit Bessie, prostituata care-i aratase atTta interes lui Adam Tn prima zi, la bordul vaporului *Silver Shadow*. Banner simjea o Tncordare Tn salutul politicos, dar i-a zTm bit femeii la fel cum Ti zTm bise ea.

- Ce pot face pentru dumneata?

- Ma doare Tn git, a zis Bessie, cu ochii ciudat de voalati; deși erau fixaji drept pe chipul lui Banner. și ma
241

doare Tn piept.

Banner s-a dus spre ușa, poate ca Tși imaginase ca femeia aceea nu venise la consultajie, și i-a cerut Francellei sa-i aduca trusa.

Dupi o așteptare plictisitoare, fata a adus lucrurile cerute și Banner și-a scos stetoscopul.

- Ai tușit mult?

Bessie a zTm bit dupa ce s-a lasat examinata pu|in.

-Nu.

Lui Banner plimTnii femeii i se pareau sșnștoși și cTnd i s-a uitat Tn gtt, n-a gasit nici un motiv de durere. tncruntindu-se, s-a dat Tnapoi de ITnga masa la care statea Bessie și și-a pliat brafele.

- De fapt pentru ce ai venit s i ma vezi? a Tntrebat-o.

- Doream sa-ji spun ceva.

- Ce?

- Sojul dumitale a venit la mine noaptea trecuta.

Banner a simjit ca amujește. A cautat sa nu se vada stareaei.

Parea neTncrezatoare. Chiar generoasa.

- Chiar așa?

- Da, i-a replicat Bessie cu fermitate. Daca tu n-ai chef sa-i por £ i de grija, sTntem o gramada care putem

sa ne ocupam de el. Dar Tmi placi, roșcato, și asta-i motivul pentru care am venit. Vreau sa te ajut. Banner n-a spus nimic; se gTndea prea profund la modul Tn care ea se mutase din dormitorul lui Adam Tn noaptea trecuta.

- Nu ma crezi, nu-i așa?

- Nu te cred, a minjit Banner.

Bessie și-a strins gura senzuala.

- Atunci n-ai decTt sa te uiți Tn buzunarul hainei lui

242

Adam din noaptea trecuta, scumpi.

- Iesi afara!

Femeia s-a ridicat, și-a aranjat cu atentie haina Jipatoare, cu blana pe margini.

- Eu Tti pot povesti cum ti place sa-i faci barbatului tau, i-a zis pe un ton rnelodios care i-a marit brusc tensiunea lui Banner.

- Multumesc frumos, dar cred ca ma pricep și eu.

Vrei sa pled de- aici, te rog?

Bessie s-a leganat și a pornit-o spre ușa.

- Nu-i nevoie sa-mi tot repeji, dulceaço, sint binecrescuta.

Vezi sa nu uiți sa cauți in buzunarul hainei.

Dupa ce s-a Tnchis ușa și a ramas singura cu aceasta noua syparare, Banner și-a plecat capul. Acum știa de ce Adam nu venise Tn camera de oaspeji noaptea trecuta, furios ca de obicei. El nu fusese acasa. Poate ca *nici nu-și* daduse *seama de* gestul sfidator al sojiei lui sau nici nu-i pasase.

Banner a mai zabovit cTteva minute pentru a-și reveni și apoi a trecut pe ITnga Francelle cea batjocoritoare ca sa-și ia cartea pe care o citise mai Tnainte.

N-avea sa mai intre de-acum Tnainte Tn dormitorul lui Adam, Tn nici un caz. Nu, cel pujin pTna cind el n-o sa-și ceara scuze și n-o sa Tnceteze o data pentru totdeauna s-o vada pe Lulani. Dar haina era acolo, știa ea, și o atragea precum un magnet.

In final, convinsa ca n-o sa-și gaseasca liniștea altfel, Banner a plecat din birou, a urcat scarile și a deschis ușa de la Adam.

Haina Tn chestiune era ușor de gasit; fusese lasata

pe jos la piciorul patului, care era gata facut. Deși n-ar fi vrut, Banner s-a dus la haina și a cautat Tn buzunar.

243

Acolo se gasea o carte de vizita, ca și cea pe care o gasise Tn alta haina Tntr-o zi Tn care fusese sigura ca o sa moara, singura pe o carare. troienita de munte. A citit-o cu ochii TnceJoșaji de lacrimi: „*Bessie Ingram, Camera 8 Silver Shadow. Discrepa asigurata.*” CTnd a fost Tn stare sa se miște din nou, Banner a lasat sa cada pe podea și haina și cartea de vizita. Apoi, Tn graba și cu demnitate, și-a mutat și restul lucrurilor Tn camera ei proprie.

Adam a Tnjeles ce se TntTmplase Tnainte de a ridica haina de pe podea sau de a citi cartea de vizita mototolita. Disperarea *i-a* facut sa Tl doara stomacul și sa simta o gheara Tn gTt. Acum chiar cș Tl luase dracu’, s-a gTndit, așezTndu-se pe marginea patului și Jinfndu- și capul cu rhTinile. Daca O’Brien nu Tl credea ca Lulani nu era nevasta lui, cum avea sa-l creada ca nu se culcase cu Bessie Ingram?

Adam a Tnjurat ragușit și și-a frecat ceafa cu o mfna; tl durea oribil capul Tn zona aceea. Dupa un timp, s-a ridicat iar Tn picioare și s-a dus la fifonier. Era dupa cum Tși Tnchipuise. Lucrurile Trifoiășului disparusera. A oftat. Se putea duce la ea, o putea tirT afara din camera de oaspeji ca sa o aduca Tnapoi, unde era normal sa fie, dar la ce bun? N-o putea forja sa Tl iubeasci, iar el asta dorea de la Banner mai presus de orice altceva. Casa nu era luminata cTnd Adam a coborTt pe scari dupș o orș ca sa se refugieze Tn biroul lui. Daca nu reușea sa doarmS, putea macar citi. N-a izbutit, Ti era greu sș se concentreze asupra lecturii, normal, așad s-a decis sș-și adune gTndurile, pentru a ajunge la o concluzie Tn privința felului Tn care trebuia sS se comporte fata de O’Brien. In micul lui birou, Adam a aprins

244

o larripa, s-a prabușit intr-un scaun de lemn și a trecut in evidenta fara pic de interes cartile aflate pe rafturi. Numele lui Banner nu-i disparea din minte; o iubea, o dorea, ea era acum sus, Tntr-un pat Tnghejat. Un pat din

care el fusese izgonit. Tnfuriat, a cotrobait prin sertarul de jos al biroului și a gasit o sticla. Adam a sarit in picioare, a deșurubat capacul de la sticla de whisky și a baut. Cu fiecare Tnghititura, gndurile i se Tnvalmașeau mai tare. Adam a Tnceput sa analizeze ce timpit nefericit era Tn realitate, cu secretul lui stupid și cu iubirea peitru o femeie gata sa-l scuipe și sa-i trTnteasca Tn fata amintirea romantica a maestriei amoroase a fostului ei soj la cea mai mica provocare. A ridicat iar sticla; apa de foe i-a ars gTtlejul și s-a rostogolit Tn stomacul lui dureros.

-Adam!

A coborft sticla și a studiat-o pe O'Brien, TntrebTndu-se daca era ea Tn persoana sau fantoma invocata de el.

- Tht?

- Ce faci?

Era reala, perfect. și Tnca Tn stare razboinica, judecTnd dupa Tnfajișarea scormonitoare și atitudinea de nevasta cu care se repezise spre el.

- Beau, i-a spus, cuvTntul fiind ciudat de greu de pronunjat.

- Vad asta. Ar trebui sa te afli Tn pat.

Adam și-a ridicat o sprTnceaa și a rinjit.

- intr-adevar, madam, așa ar trebui. Totuși nu sTnt acolo.

- E evident.

- O sa mș due daci vii și tu, a rTs el.

245

Banner și-a Tncruciașat brajele pe corsajul cimașii din fianel și s-a uitat la sticla pe care Adam continua sa o Jina in mina.

- De ce nu faci biberon din sticla ca s-o iei in pat?

Adam s-a incrunat la whisky.

- Mi se pare ca ea face referiri la maturitatea mea emojionala, s-a marturisit el lichidului de culoare aurie.

- și mai zici s i ești doctor! s-a rastit O'Brien, iar vocea ei a patruns pina in creierul amorjit al lui Adam. Daca cineva se imbolnavește? De mare ajutor ai putea fi tu acum!

Adam și-a unit sprincenele și a studiat-o pe O'Brien jignit și cu un fel de aprobare solemnă.

- La nevoie te-aș trimite pe tine, i-a spus.

- Du-te la culcare, Adam.

- Oh, nu. Prea frig. Sint prea singur.

- Firește. Lulani este prea departe ca să te încălzească, dar Bessie e mai aproape. Știi doar, discreția e asigurată!

Adam a ris, fapt ciudat de vreme ce se simțea atrăgător de distrus și de mizerabil.

- Apropos, ce fel de nume este Lulani pentru o piele-roșie? s-a repezit O'Brien, arătând îmbujorată, furioasă și teribil de atrăgătoare,

- Lulani nu e Indiana, a bodogănit Adam. Este din Hawaii.

La dracu, de ce spusese asta. A dus sticla la gura și a baut ca să se ferească să mai spună altceva.

- O să încetezi cu vizitele la ea.

Adam a pus sticla jos, și-a coborât picioarele pe podea și și-a frecat cu degetele ochii dureroși.

-Nu.

246

O'Brien s-a rasucit rapid și a ieșit ca o furtună; în felul acesta el a izbutit să n-o cheme înapoi și să-și păstreze secretul.

A trecut o săptămână, apoi alta. Adam nu s-a dus în camera de oaspeți, nici n-a încercat să o ademenească pe Banner să se întoarcă în patul lui. În 22 februarie s-a dus din nou pe munte. De asta dată, totuși, Banner n-a făcut nici o tentativă de a-l urmări.

- De ce stai cu el? a întrebat-o blând Melissa, cu ochii ei de un albastru cristalin ajințiti asupra cumnatei. Banner n-a bagat în seama întrebarea, cel puțin pe moment. Ce să-i răspundă când nici ea nu știa? j

- Te simți mai bine? s-a eschivat ea, aranjând mai bine patura pe Melissa și umplându-i cana cu ceai. Pacat că vizita ta aici a fost perturbată în felul acesta.

- Mă simt o să mă simt mai bine, a zis Melissa ridicându-și mîndra barbia. Singurul lucru bun la crampe. Faptul că vin, apoi se termină. Banner s-a clatinat. Crampe.

Ctnd o durase pe ea ultima oara, de ctnd nu mai avusese ea un ciclu? Melissa s-a tncruntat.

- Banner? Ce-i cu tine?

- Oh, nu! a șoptit Banner, deplasindu-se dintr-o parte tn alta a incaperii și fringindu-și mtinileJslu, nu...

- Banner!*

Ea s-a oprit tn fa|a cumnatei. Decembrie. Din decembrie nu mai stngerase, din saptamina de ctnd venise din Oregon tn Port Hastings!

- N-am nimic, a minjit ea ca sa potoleasca tngrijorarea din ochii Melissei,

- Ba ai, a insistat fata, puntnd brusc alaturi cana.

Banner Corbin, o sa-mi spui imediat care-i problema!

Banner s-a trntit pe un scaun de la piciorul patului

247

Melissei. Se instrainase de sojul ei, un soj pe care planuise indurerata sa-l paraseasca. Umbiau tot felul de bTrfe despre ea și Sean, care se putea Tntoarce Tn orice clipa. și acum, colac peste pupaza, se putea sa fie gravida!

- Cred cș o sa am un copil! s-a juiuit Banner, acoperindu-și faja cu rpTinile.

Melissa a Tmbratișat-o IScrimTnd.

- Oh, e minunat, Banner! Acum totul se va aranja...

Banner hohotea. Se va aranja? Cum, cTnd Adam facea probabil dragoste cu Lulani Tn vreme ce Sean voia sa o omoare pe Banner? și-așa Ti era destul de greu sa-și suporte propria situajie, data fiind atitudinea pe care o aveau cei mai mulji oameni faja de o femeie doctor. Ce-ar fi fost sa trebuiasca sa-și cTftige traiul pentru ea și copil?

- Banner, nu pITnge, a piedat Melissa, leganTnd-o ca pe un copila?. Daca Adam nu se sinchisește de tine, Mama, Jeff, Keith și cu mine o sa avem grp de tine.

Noi sintem acum familia ta.

- Voi sTnteJi familia lui Adam.

- Ma rog, tot o sa fim de partea ta!

Banner nu se simjea mTngiata cu atTta lucru. Toata dragostea din lume n-avea nici un prej daca nu venea din partea lui Adam.

Hotarit sa o cruje pe O'Brien Tmpreuna cu restul
familiei de proasta lui dispozitie macar o data, Adam a
248

trecut pe ling3 casa la intoarcerea de pe munte și s-a
dus la *Silver Shadow*. O sa bea puin, o sa mantnce o
friptura buna, curind o sa se simta mai bine. Pașind pe
rampa de scnduri, Adam a analizat-o pe Bessie și
ușurarea ciudata pe care i-o oferea ea. Dumnezeu știa,
cu O'Brien dormind tn alta camera și aratindu-i clar ca
ar prefera sa se cupleze cu o gorila, dar cu el nu, își
putea oferi o consolare feminina.

Circiuma era bine luminata și un pic prea zgomotoasa
pentru gustul lui Adam, dar s-a dus la bar gtndindu-
se cit de oribil de insurat era. Oare chiar nu
trecusera decit doua luni de cind era capabil sa vine la
stabilimentul lui Temple Royce și sa-și faca placerile
fara nici o mustrare de cuget?

Bordelul era injesat de lume in noaptea aceea; pe
scena cinta un firicel de fata blonda cu ochii intunecaji,
fara expresie. Adam și-a cumparat ceva de baut și s-a
apropiat incercnd s-o asculte. In loc s-o auda pe ea,
i-au ajuns la urechi vorbele lui Cam Peters, șeriful, care
statea la o masa alaturata, cu paharul tn mina, in
centrul atenjiei.

- Mi-am dat seama ca un singur barbat nu poate
sa-i ajunga inca de la prima vedere, racnea Peters. Nu,
domnule, nu-i nevoie si-mi spuna cineva ca in roșcata
aia e atita patima cit sa marcheze pe via|a un barbat!
Adam și*a incordat mina pe pahar; a citit tntti cu
atentie inscripția de linga scena in ideea ca o sa-și
puna astfel gindurile la punct: „*Faney Jordan. Cinta.
Danseaza. Face scamatorii.*”

- Va asigur ca n-am nici o alternative, a continuat
Peters, fara a-și da seama de barbatul care se afla
drept in spatele lui. E contrar legii ca o femeie sa aib £
249

doi soji, phiar daca unul dintre ei e un Corbin.
Stewart Henderson se afla și el la masa și a ridicat
paharul ?n semn de aprobare, apoi a vorbit limpede farș
firele care ti Jinusera maxilarul la locul sau.

- Domnul Royce a dorit s i aiba de-a face cu ea, dar era deja...

Cam Peters a izbucnit tntr-o chicoteala libidinoasa.

- Doi soji! s-a minunat. Recunosc ca de-ar vrea și un al treilea, s-ar gasi mulji barbati sa aștepte la rind!

Adam și-a tncbis ochii.

- Tncetaji, a zis el pe un ton tunator, care a reușit sa tnabușe vocea tremurata a lui Faney Jordan și toate celelalte zgomote din ctrciuma. Peters s-a rasucit tn scaunul lui și pe faja lui grosolana a aparut spaima.

- Adam! Isuse, n-am știut ca erai...

Adam și-a pus jos paharul, luptnd cu furia criminals care clocotea tn el.

- Evident ca n-ai știut, a zis. Dar trupul lui parea a acjiona independent <Je rajiune; s-a apropiat de Peters și I-a apucat de revere cu pumnii care tl dureau, zguduindu-l pe om din toate puterile. Continua, Cam, a zis pe un ton de ingropaciune. Spune-ne totul despre nevasta-me a și cei doi soji ai ei.

- Cristoase, Adam...

- Vorbește. Știi multe pe tema asta.

- N-am nimic de spus!

Din spirit de conservare, Adam i-a dat drumul șerifului și I-a privit cum se cufunda tnapoi pe locul lui cu toata demnitatea unei gelatine. Fata de pe scena a tnceput s i ctnte din nou. Adam s-a tntors la bar, la bautura lui care acum nu-l mai ispatea deloc. Nu mai avea chef nici de friptura, nici nu mai poftea la o femeie.

250

Pe deasupra, nu dorea crtuși de pujin s-o auda cTntind pe Faney Jordan. Dorind din suflet sa n-o fi TntTinit niciodata pe Banner O'Brien, sa n-o fi luat de nevasta, și-a adunat ultimele puteri și s-a dus acasa.

șeriful se clatina de pe un picior pe altul, aratind șovaitor și separat in lumina pujina a diminejii.

- Ma tern ca trebuie sa veniji la pușcarie cu mine, doamna Corbin, a zis.

Banner s-a clatinat și i-a aruncat o privire Francellei, care Tși gasise brusc de treaba cu mașina de scris.

- Pușcarie? a repetat crezTnd ca n-a auzit bine.

- E contra legii sa aveti mai mult dectt un singur so|, a spus solemn șeriful.

Banner s-a Tmbujorat. .

- Cred ca nu pfacepi, șerifule. Sean Malloy și cu mine sintem divortati, am acteie doveditoare.

- Aș vrea sa le vad, i-a intors-o omul legii.

- O sa... nu trebuie decit sa caut in trusa.

- Perfect, doamna O'Brien. Minunat.

Banner s-a repezit Tn birou, a dat deoparte de pe hTrtiile, carjile și un plic galben. Pentru un om atTt de deosebit, Adam era cam prea dezordoriat, s-a gTndit. și unde era el acum, cTnd avea nevoie de el ca sa-i spuna șerifului ca ea era nevasta iui și a nimanui altcuiva? și-a gasit trusa și a deschis-o, bagind mTna Tnauntru unde Tși pastra nu numai hotarirea de divorj, ci și documentele care-i atestau titlul de doctor și certificatele am251

belor ei casatorii. Diploma de la Institutul de medicina și New York era acolo, ca și certificatul de casatorie cu Adam Corbin. In schimb hotarirea de divorj și licenja prin care nu mai purta numele lui Sean disparusera.

Banner s-a cutremurat. N-avusese cum sa piarda hirtiile, nu le scosese niciodata din trusa. Niciodat^.

- Doctore? a insistat șeriful Peters din biroul de dincolo. Gasiji documented alea?

Incet, resemnata tn faja soartei, Banner și-a scuturat capul.

- Aici erau, trebuie sa ma crezi...

- tmi pare rau.

Banner și-a Tnchis ochii o clipa, a tras adinc aer Tn piept și s- a Tntors sa se uite la șerif.

- Cine... cineva mi-a luat actele. Adam sa fi fost? Sa fi fost atTt de domic sa se elibereze de ea, acum, de cTnd Tși refuza drepturile de sot?

- Sigur ca au fost, a zis șeriful Peters. Acum, poftiji cu mine.

Banner și-a Tnabușit un suspin de spaima și frustrare. Apoi și-a ridicat barbia, și-a luat mantaua și a ieșit demna din birou.

Dupa cincisprezece minute, așa unei ceiule mucegaita și strTmte s-a Tnchis dupa ea.

Zapacita, se plimba de colo-colo pe podeaua cu rumeguș, TntrebTndu-se daca Adam fusese cel care o adusese acolo. Dumnezeu știa, el putea gasi ușor actele acelea Tn trusa ei. Cine avea acces la ele In afara lui? O lacrima i-a alunecat pe fata. Adam o ura, Ti era necredincios, era dur și nesimtitor, totuși Ti era greu sa creada ca ar fi facut ceva atTt de josnic ca asta. De-ar fi vrut sa scape de o nevasta nedorita, ar fi gasit metode

252
mai simple. Dar, in fond, ce știa cu adevara Banner despre Adam? Era chipeș, erg un doctor excelent și intuitiv, se pricepea sa faca dragoste. H placea cafeaua cu frișca, purta ochelari pentru citit și nu avea nici o incredere in politicieni. Dindu-și seama ca aceste date disparate constituiaif aproape tot ce știa despre sojui ei, tatal copilului ei, Banner s-a pus pe plins.

Adam era inghejat, obosit, Tnfometat și furios; s-a oprit ciatintndu-se ctnd a vazut-o pe mama lui alergtnd prin curtea din dos spre el, Jinindu-se de fuste, cu furia intiparitS pe faja.

- Unde dracu ai fost? I-a intrebat.

Adam fusese intr-o casa izolata de la ferma, cea mai mare parte a zilei, ca un copil bosunriflat, dar nu era dispus sS se explice. A infruntat-o tacut și incapajinat.

- Banner e la inchisoare! a Jipat ea clocotind.

Adam s-a indoit ca sub efectul unei lovituri.

- Idiotul aia de Peters a venit și a luat-o. Este'acuzata de bigamie! M-am oferit sa platesc caujiunea, dar... Injurind printre dinji, Adam s-a repezit spre grajduri dupa trasura. Asta era plata pentru ca-l inoportunase pe Cam Peters la bordelul *Silver Shadow* noaptea trecuta, știa el. și cind o sa puna mina pe ala... Katherine se zbatea pe linga el ca un cateluș furios.

- Cam n-a vrut caujiunea și nu m-a lasat s-o vad pe Banner nici un minut! s-a plins ea; producindu-i lui

-Ce?

253

Adam o intensificare a durerii de cap și de stomac.

- La dracu, are decizia de divorj, a explodat el. De ce nu i-a aratat-o?

- Cam spune ca n-a avut nici un act, i-a replicat Katherine la capatul puterii, in timp ce fiul ei incepuse sa inhame calul obosit la trasura murdara Tn Tntunecimea hangarului. El mi-a aratat un certificat de casatorie semnat de Banner și de un barbat numit Malloy.

- Sean, a gftiit Adam plin de ura.

- Sean? Adam cine...

- Acum n-am timp de explicajii, i-a taiat-o, scojlnđ afara calul care necheza cu trasura dupa el. Se putea duce mai repede pe cal pina la tribunal, dar voia s-o aduca inapoi pe Banner și ea n-ar fi fost capabila sa stea pe cal impreuna cu el. In ciuda trasuricii care il incurca putin, Adam a ajuns la tribunal in citeva minute. Din toata lumea asta, tocmai Royce se afla acolo, aratind plin de gentileje și de soiicitudine in timp ce o spijinea pe Banner amejita sa coboare treptele de piatra. Adam a Jișnit din trasura, indreptindu-se spre ei aproape orbit de furie.

- Ce...

Temple Royce i-a ztmbit și a ridicat o mina, cu cealalta apuctnd-o pe Banner de cot.

- Ai facut destule, Adam, i-a spus. Te rog, lasa-ne sa trecerrv.

Ochii lui Adam au ajintit-o drept in faja pe Banner și o mie de intrebari i s-au tnvalmașit in minte. Cum de reușise Royce s-o efibereze pe nevasta lui de vreme ce Katherine daduse greș? De ce se holba Trifoia? la el in felul acela, de pared și I-ar fi amintit, ca prin ceata?

- Da-mi nevasta, a zis.

254

- Ma tern ca sint niște lamuriri in privinja faptului ca nu știm a cui nevasta e Banner, Adam. și se afla in custodia mea pina se vor face cercetari.

- Sa fiu al dracului ca mi-e nevasta! a racnit Adam, intinzind miinile dupa Banner, simjind apoi o durere rascolitoare in stomac, cind ea s-a lipit de Royce ca pentru a-i cauta protecția.

- N-ai facut destul? I-a intrebat pe un ton egal Royce, privindu-l scormonitor. Uita-te la ea! Este terorizata, nici nu cred ca te mai cunoaște!

Parea sa fie adevarat, ochii lui O'Brien erau reci și goi; tremura, agajata de brajul lui Royce.

- Banner, a indraznit Adam, cu un glas blind.

Ea a scuturat din cap și și-a ascuns faja in umarul aflat aproape, al lui Temple.

- Nu, a zis. Te rog! Lasa-main pace.

Adam era in pragul apoplexiei; nu reușea sa priceapa unde se termina spaima lui și unde incepea furia.

- Ce dracu se petrece aici? s-a rastit.

- Nu știi decit ca Banner a fost acuzata, pe nedrept, sint sigur, de bigamie. Bineinjeles, cind am auzit despre asta, am venit și J-am convins pe Cam Peters sa o elibereze, incredinjindu-mi-o mie.

- De ce a eliberat-o pe Banner prin tine?

- In timp ce n-a vrut sa i-o incredinjeze mamei tale? a terminat Royce fraza in locul lui, zimbind ^cordial, cu bunatate. E simplu, Adam. Ea era copleșita de perspectiva de a se intoarce la tine acasa. Șeriful Peters mi-a spus ca sarmana te considera vinovata pe tine de arestarea ei, ca sa fim drepji.

- Ce? Cuvintul pronunjat cu asprime a facut-o pe O'Brien sa-și vire capul in haina lui Temple din nou și
255

safrisoneze.

- b 'Brien* uita-te la mine.

Ea I-a privit, deși n-avea nici un chef, iar in ochii ei verzi se citea clar teama.

- Nu Ji-aș fi facut așa ceva, a gtfiit disperat Adam. Trebuie sa fii convinsa.

Banner fl recunoștea; acum vedea ca fl recunoștea. Macar in privinta asta nu mai era terorizata.

- Nu vreau sa vin acasa cu tine, i-a spus.

Adam a clatinat din cap și a respirat cu mare efort.

Aerul nopjii era rece, dur, prevestind o noua ninsoare.

- Unde ai de gind sa te duci, Banner? In patul lui Temple?

Dupa cum iși dorise Adam, ea s-a delipit de susjinerea tandra a lui Royce și s-a napustit spre sojul ei, zgirtind, JipTnd și scuiptmd precum o pisica. El a apucat-o de miini.

- Asta e, O'Brien. Trebuie sa lupji.

Pe faja ei curgeau lacrimi.

- Te urSsc! a şuierat. Aş dormi in oricare alt pat, dar intr-al tau nu!

- Şi eu te iubesc, scumpo, i-a replicat calm Adam.

Muljumeşte-i domnului Royce pentru dragalaşenie şi o sa mergem acasa.

- Stai puţin... a protestat Royce jalnic.

Adam i-a zTmbit lui Banner cu dragoste, incTntat ca Tşi revenise şi era la fel de patinriaşa. Chiar şi ura ei era preferabila disperarii tacute, impietrite de mai tnainte.

- Scuze, Temple, a zis, apoi a luat-o Tn braje pe Banner dupa cum se cuvenea şi a dus-o la trisura.

- Peters o s-o ia inapoi in arest preventiv! I-a avertizat Royce, care era, fara indoiala, mai puţin preocupat

256

de aceasta perspective! şi mai mult de faptul ca i se stricau planurile de a-i oferi rmngnere şi consolare nevinovatei infractoare.

Adam era ocupat, cu haturile Intr-o mina şi luptind cu Banner cu cealalta mina. Totuşi a reuşit sa-l salute politicos pe batrinul şi respectatul lui adversar.

- Noapte buni, Temple. Şi muljumesec inca o data.

Royce a injurat obscen pe sub mustaja şi şi-a azvirlit frumoasa lui palarie de castor in zloata de linga treptele tribunaluii.

Banner il ura pe Adam Corbin. Il ura. şi, cind el a aruncat-o fara nici o ceremonie pe patul lui, aproape ca a sperat sa facS dragoste cu ea, astfel inert sa il poata uri şi mai tare. El a inceput s-o dezbrace aşa cum un tata bun ar fi dezbracat un copil tulburat, desfacindu-i nasturii, tragindu-i pantofii, rulindu-i ciorapii in jos.

- Sa nu indrazneşti sş faci dragoste cu mine! a şoptit Banner cu obrazii in flacari.

- N-o sa ndrşznesc, i-a replicat Adam cu un mic rinjet şi ridicind o sprinceana.

- Ji-e frica de mine?

Adam i-a scos camaşa şi a pus-o alaturi, privindu-i sinii cu un interes pur cinic, cel puţin in aparenja.

- Sint ingrozit, i-a spus.

- încetează să-ți baji joc de mine!

El n-a bagat-o în seama, dându-i jos chiloșii.

- A trecut mult timp, i-a amintit Banner, pe un ton

257

Jtfnos și oarecum șovaitor.

- Prea lung. Adam a găsit o cămașă de noapte din flanel, una pe care voise mai de mult să-o arde ca fiind prea simplă, ca de fata mare. Dumnezeui Nu e nevoie să-mi faci nici fel de avansuri... *

Adam a împins-o pe perne, a acoperit-o cu paturile, a sărutat-o neutru pe frunte, deși tare ar fi vrut să-o aude ca se roagă de el.

- Dormi. Vom vorbi mâine dimineață.

- Nu î? Ta dorești?

Adam a ris.

- Ba te doresc.

- Atunci...

- Dormi. Acum se îndreptase spre ușă.

- Așteaptă! a găsit Banner.

- Ge este?

- Tu... tu... nu m-ai băgat la închisoare, nu?

Chipul superb al lui Adam s-a strimbat ușor, în ciuda zimbetului blind de pe buze, care-i ascundea expresia din ochi.

- Sigur că nu, Tnsș, dat fiind că tu nu-mi crezi niciodată vorbele, o să te cruț de obișnuitele negajii pe care le urăști atita.

, Banner s-a întors. Nu-l prea credea când era vorba de Bessie Ingram sau Lulani, dar știa că acum spunea adevărul, în privința arestării ei.

- Nu m-aș fi dus acasă cu domnul Royce, i-a spus în încercarea de a-i oferi o ramură de maslin.

Maxilarul lui Adam s-a încordat și din ochii lui a ieșit un- foie albastru, salbatic,

- De ce-aș crede asta, Trifoiăș? a latrat. Erai atirnată de brațul lui de imi venea să teucid acolo, în stradă!

258

Va-sa-zica era capabil de gelozie. Banner a zămbit în sine gândindu-se că trebuia să i-o întoarcă prin aceeași monedă.

- Totul e foarte nevinovat, Adam, a afirmat. Temple este prietenul meu.

Emfaza spuselor ei l-a izbit pe Adam cu o forja vizibilă, satisfacătoare. El o înjurase ferm, una și bună ca Lulani era „prietenă” lui, așa că n-avea decât să-și pună întrebări în legătură cu ea și cu Temple Royce. Să-l lase să se gândească la nopțile pe care le petrecuseră separat așa cum se gândea și ea.

- Temple e foarte chipeș, nu? S-a aruncat ea pe o pantă periculoasă de discuție.

- De fapt, nu mă excita prea tare, i-a răspuns-o Adam cu un zâmbet mușcător, sardonice.

Banner a dat din umeri și și-a lăsat ochii în jos. Juca un joc stupid, copilăros, care o obosea până și pe ea. Era prea supărată și speriată.

- Crezi că va trebui să mă întorc la închisoare?

- Nu, i-a replicat neutrul Adam, deschizând ușa.

Lui Banner pare că se urează inima în gât. Nu putea sta singură acum, în noaptea asta.

- Nu pleca, Adam, i-a spus. Te rog, nu pleca.

Adam a înclinat iar ușa, s-a dus încetiv spre ea, ca și când ar fi făcut un mare efort. S-a așezat pe marginea patului și a mângâiat-o blând cu degetul pe obraji.

- O'Brien, i-a spus și vocea i-a sunat ca și când ar fi vrut să ceară ajutor. Am avut nevoie de tine, te-am dorit...

- Dar de iubit, m-ai iubit, Adam Corbin? '

El și-a înclinat ochii și pe fața lui fiind, arogantă, a apărut o expresie de emoție indescifrabilă.

259

- Da, a găfârșit el. Banner i-a luat o mină și i-a dus-o pe pieptul acoperit de flanel.

- În noaptea aceea, la cabana, când am spus că Sean mă a satisfăcut, nu am spus adevărul.

Încetiv și pare că împotriva dorinței lui, Adam a început să-i frăminte trupul cu mină. Și-a deschis ochii superbi și ea a văzut chinul din profunzimea lor.

- Știu, i-a spus.

- El niciodată n-a știut altceva; decît să fie rău pentru mine.

Degetele lui Adam se îndreptară acum spre sfîrcul
adăpostit în cămaşa de-noapte, făcîndu-l să se întarească.

- Dezbracă-te, a mormăit el.

Banner l-a ascultat, deschîndu-şi cămaşa de noapte
şi scoţîndu-şi-o. Sîniile ei erau rotunzi, mîndri şi fermi,
nerăbdători după sîptămini de pasiune neimplinită.

- Banner.-, i-a scapat lui Adam un strigăt aproape
disperat la vederea minunată a ei care îl aştepta. Ea i-a
pus cu blîndeţe mina pe după capul magnific, cu părul
de abarior, şi i-a aplecat în jos pentru a-l lăsa să îi
sugă sfîrcurile.

(SctyioM 12

Lui Adam i s-a tăiat respiraţia cînd a văzut mesajul
telegrafic pe jumătate ascuns în dezordinea de pe
biroul lui. Gîtul ramăsese acolo fără a-l băga în seamă?
De ce nu i-l adusesese Francelle lui personal de cum îl
primise? A defăcut prea nervos pîicul; mesajul dinăuntru
se rupsese. Înjurînd, Adam l-a pus bucată lingă
bucăţlă. Era multă aşteptatul aviz de la Jeff care-i cornu-'
nica faptul că Sean se urease la bordul vaporului. Banner
era în siguranţă, cel puţin pentru moment.

Sprijinindu-se de birou cu ambele mîini, Adam a citit
din nou mesajul. L-a mototolit şi l-a aruncat.

- Adam! În pragul biroului se afla Francelle îmbujorată
şi stingherită.

-Da!

- Banner, doamna Corbin, se simte bine?

Adam s-a aşezat, şi-a împreunat degetele şi s-a
aranjat mai bine în fotoliu.

- De ce mă întrebă, Francelle? a întrebă-o ca să zică
ceva, deşi bănuia că ştia deja răspunsul.

- Pai... a fost arestată şi... Ma întrebam...

- Unde sînt actele, Francelle?

Roşeaţa de pe chipul fetei a dat-o de gol. Ea luase

261

hotărîrea de divorţ a lui Banner împreună cu certificatul
care dovedea că se căsătorise cu Sean. Pe acesta din
urma îl dăduse probabil şerifului Peters într-un avînt
cetăţenesc, iar hotărîrea de divorţ o ascunsese sau o
distrusese.

Doamne, de n-ar fi lost doar o copila și totodata una dintre cele mai aprapiate prietene ale Melissei, ar fi gituit-o pe loc.

- Care acte? a intrebat ea in sfirșit.

- Cred ca știi tu care- Francelle. Tu i-ai dat certificatul de casatorie tatalui tau, nu? Iar el, fiind un iubitor al legii, i I-a inminat șerifului Peters. Cum toata lumea știa ca Banner era maritata cu mine, era un caz evident de bigamie, nu-i așa?

- Eu n-am luat nici un fel de hTrtii.

- Francelle.

- N-am nimic de-a face cu toate astea!

- Unde este hotarirea de divorj, Francelle?

Ea și-a ridicat barbia aratind Tn același timp sfidatoare și gata s-o ia la fuga. N-a spus nimic. Adam era calm, tacut, dar și suficient de furios TncTt sa vrea s-o gituie.

- Cine altcineva a avut ocazia sa ia hTrtiile, draga mea?

Buzele ei tremurau.

- Cum... cum, tu ai facut asta.

- Perfect, o sa-I Tntreb pe tatal tau și e greu de crezut c-o sa ma minta, Francelle, a suspinat el.

Francelle și-a plecat capul, TncercTnd sa reflecteze.

CTnd privirile Ii s-au intilnit din nou, ochii ei straluceau, iar obrazii i se inroșisera.

- Tu o crezi pe Banner, nu? s-a minunat ea. Tu o
262

crezi cind spune ca era libera sa se marite cu tine!

- Sigur ca da. Tu nu, Francelle?

Copila Tși cauta un raspuns cTnd pe ușa a aparut brusc Melissa, cu ochii iradiind de o furie salbatica.

- Am o vorba cu tine, Francelle Mayhugh! a explodat, fara a-l baga Tn seama pe fratele ei și TmpingTnd-o pe prietena din copilarie Tntr-un. raft cu carji. Banner mi-a povestit despre dispariția hotaririi ei de divorj și vreau sa știu unde este!

Francelle arata precum un iepure Tncoljit.

- Eu n-am... vreau sa spun...

Spectacolul era teribil de amuzant- Melissa o Tnghesuia

pe Francelle cu nSsucul aproape lipit de al fetei de
parea ar fi vrut s-o omoare.

- O sa dai documentele alea Tnapoi! Daca nu,
domnișoara Francelle Mayhugh, tatal tau n-o sa mai
știe de soarta ta!

Francelle a izbucnit Tn lacrimi.

- Am facut asta din iubire! a Jipat precum o eroina
de roman.

Adam și-a plecat ochii, amuzat și Tnjelegator Tn
același timp. Ar fi putut sa-și dea seama, dar niciodata
nu-și batuse capul mai ales de cTnd O'Brien intrase Tn
viata lui și Tntorsese totul pe dos.

- N-aveai dreptul sa-i faci așa ceva lui Banner, i-a
repliat cu mai multa blindeje Melissa. Francelle, cumnata
mea a petrecut o zi Tn celula aia oribila ?i ar fi putut
fi trimisa la pușcarie! Cum ar fi sa ai tu un copil și sa fii
Tn Tnchisoarea teritoriala, cTnd n-ai greșit cu nimic?
Adam s-a simjit zguduit, nu mai auzea nimic altceva
din conversatia lor. Un copil. O'Brien avea sa aiba un
copil?

263

yk tișnit din fotoliu și s-a repezit inspre partea centrala
a casei strigindu-și din ctnd in cind sojia.

Ayea sa fie o zi de odihna, fara consultajiila domiciliu
și Banner de-abia aștepta. Era in bucataria lui
Mftggie cu Jenny, bind cafea și sporovaind. .

- O'Brien! Strigatul rasuna in casa mare ca un muget.
Jenny și-a strimbat buzele și a schimbat o privire
cu Maggie.

- Ce-o sa.faci acum, Banner? a tachinat-o.

Banner tremura cind a pus jos cana;'s-a ridicat de
la masa, și-a netezit fustele, apoi s-a așezat cu hotarire
la loc. Ce vOia sa faca? Sa faca drepji ca qn soldat
inainte de venirea generalului?

Ușa bucatariei a fost data de perete și Adam a navaiit
incrunat.

- Ești gravida? a acuzat-o de parea tocmai ar fi fost
declarata vinovata de cine știe ce crima abominabila.
Jenny a chicotit.

- Nu poji niciodata fraieri un doctor, a spus in timp

ce Maggie se evaporă din bucătărie pe tacute.

- Poată-te frumos, i-a zis Banner lui Adam pe un ton aspru, îndreptându-și umerii și ridicându-și barbia. Ca prin minune, Adam și-a mai revenit puțin; s-a trântit pe un fotoliu din partea opusă și și-a trecut o mină prin par, arătând mai amuzat.

- Când?

- Dacă vrei să afli când o să apară copilul, i-a spus
264

Banner, atunci răspunsul e septembrie. Dacă însă...

- Jaci, O'Brien.

Banner a înghițit în sec și și-a dat seama că își strângea singura mână cu cealaltă atât de tare, încât o dureau încheieturile degetelor.

- Septembrie, a zis meditativ soțul ei. Apoi făcea și s-a încreștit într-un zimbet. Septembrie!

- Da, vine după august și înainte de octombrie, i-a tachinat Banner mai ușurată.

Zimbetul lui Adam s-a stins și ea și-a dat seama că se gîndea la Sean. Deși se gîndeau rar la întoarcerea lui, ideea rămînea neclintită ca muntele. La fel ca Lulani și femeia aceea de pe *Silver Shadow*.

Adam i-a luat mină în mină lui caldă, aspră și puternică.

- Trifoiș, eu...

Banner s-a dat înapoi, necăjită, otrăvită de propriile ei gânduri. Aproape că uitase în fierbințeala ultimei nopți de dragoste că dezastru era în realitate căsătoria ei cu Adam Corbin.

- Lasa, i-a șoptit închizînd ochii.

A auzit fotoliul scîrjînd cînd s-a ridicat el și și-a dat seama că se îndepărtase de ea. Se gîndea probabil că viața lui ar fi fost mai ușoară fără Banner O'Brien. Nu fusese pentru el decît o sursă de necazuri, la urma urmei, cu presupusul ei fost soț și cu limba ei rautăcioasă, -certareaja!

- O să angajez un alt doctor, i-a spus el.

Banner a cascăt ochii înolbîndu-se la spatele larg, muscular, nemișcat al soțului ei.

- Ce-ai spus?

Adam s-a întors, apucîndu-se cu mîinile de spatarul

265

fotoliului. I se albisera degetele.

- Tu o sa fii ocupata, O'Brien, și daca-Ji Tnchipui ca mi te poți opune, lasa-ma sa-ji spun ca nici un copil de-al meu n-o sa fie tint prin tabara indienilor și bordele Tn caz ca vrei sa continui a consulta pacientii!

- Nici un copil al tau? Dar nu e și al meu?

- Ba sa fiu al dracului daca n-ai dreptate, doctore, și o sa te porji corespunzator!

In momentul acela, lui Banner i s-a parut ca a pierdut totul, iubirea și fidelitatea sojului, mTndria. și uite ca acum Tși pierdea și cariera.

- Sa nu-mi faci asta, Adam, I-a rugat Tntr-o șoapta de om invlns, caci știa ca-i putea face așa ceva. Dupa lege, el o putea azvirli in strada și avea dreptul sa pastreze copilul pentru creștere. Ea n-avea nici un drept legal Tn cazul casatoriei lor. Tu nu știi cTt de greu am trudit, eft de greu fac doctorii barbaji unele treburi...

- Cred cș știi, a șuierat Adam. Dar riscul era inerent, nu, O'Brien? La urma urmei ești femeie.

Resemnarea lui Banner a fost Tnlocuita de furie.

- Dupș cum a spus Jenny, nu poți fraieri un doctof!

- Foarte nostim. S-a uitat gTnditor Tn tavan. Dar tu ești, Tnainte de orice, femeie, pot jura treaba asta.

- O sa te parasesc daca mș faci sa las total medicina, I-a avertizat, sarind Tn picioare și rasturnTnd un scaun. De data asta Adam Corbin n-avea s-o mai Tnvinga cu stHul lui de a face dragoste!

- Nu, cTta vreme poți copilul meu, n-o sa pleci.

Banner și-a Tnchis, apoi și-a redeschis ochii. Incaperea tremura și se unduia Tn jurul ei.

- E și copilul meu, i-a amintit din nou trista. și daca vreau sa-mi iau copilul și sa plec, o s-o fac.

266

- Greșești;

Banner și-a inghijft restul argumentelor; fusese idioata sa se ambaleze.

- N-am putea ajunge la un compromis? I-a intrebat calma.

- Ce fel de compromis?

- Doar din cind Tu cind, Maggie ar putea vedea de copil, iar eu aş putea continua să lucrez la spital... Adam a suspinat şi a slăbit puţin strînsoarea asupra spatariului scaunului.

- O'Brien, a început pe un ton jos, dar urât, noi n-am vorbit niciodată despre posibilitatea de a avea copii. Am înţeles doar că tu îţi doreai la fel de mult ca mine să ai o familie. Greşesc? În ochii lui Banner au apărut lacrimi; şi-a muşcat buza de jos şi a scuturat din cap.-

Nu, a zis. . ?

- Dar vrei şi să practici medicina. Ea a dat din cap. Adam s-a uitat în sus, apoi a privit-o din nou pe ea. Nu avem noi destule probleme şi fără asta, O'Brien? Nu-i suficient că trebuie mereu să fii atent, să mă uit peste umăr, aşteptând ca Malloy să iasă din pădure şi să te lovească? Poate chiar să te omore?

- Mai sînt şi alte lucruri care nu-mi plac în căsătoria noastră, a Jipat brusc Banner. Ca, de pilda, Lulani!

- Iar începi.

- Da, încep! Cum îndrăzneşti să mă îndepărtezi de tot ce mă interesează pe mine, Adam? Mi-am pierdut mindria, sînt nevoită să te vad cum pleci în vizită la femeia aia o dată la trei săptămîni, a trebuit să zac singură în pat ştiînd că erai la *Silver Shadow* cu... Adăncă oprit-o mormăind o injuratură.

267

- S-a făcut, O'Brien, asta este. Fa-ţi treburile şi pune-ţi hainele cele mai calduroase, căci o să urcam pe munte chiar acum!

- Ce? S-a bîlbîtit Banner.

- Vreau să-ţi arăt exact ce ascurt de tine.

- De ce nu mi-ai putea spune? i-a întors-o Banner zăpăcită şi tulburată, dintr-o dată nesigură că ar fi dorit să-i afle secretul. Ochii lui Adam s-au zăboveau asupra abdomenului ei şi Banner ştia că se gîndea la copil.

- Nu-ţi pot spune, O'Brien, trebuie să-ţi arăt. Dar...

Neştiînd dacă era cazul să fie pentru sau contra călătoriei, Banner a rămas tăcută, aşteptînd.

—Trebuie să faci cum îţi spun eu, i-a zis el după o

lunga și vizibilă deliberare. O singură dată va trebui să mă așez, Trifoiș.

Ea a dat din cap incapabil să vorbească, deși ar fi preferat să nu tace. Adam era pe punctul de a spune încă ceva când zgomotul unei explozii îndepărtate a zguduit ferestrele și a făcut să se clatine podeaua de sub picioarele lor. El a jurat și s-a repezit afară din bucatărie, urmat îndeaproape de Banner, nebună, care și regăsi brusc vocea.

- Ce-a fost asta? a Jipat ea, ridicându-și fustele ca să nu se împiedice în ele și să cadă.

—Fabrica de cherestea, a găsit Adam. Aș spune că a explodat un boiler.

- Dumnezeu!

Au ajuns la birou; Adam scotocea într-un dulap cu instrumente de urgență, punându-și tot felul de lucruri în trusa.

- Lasa-mă să vin cu tine!

El i-a aruncat o privire care nu suporta contradicție.

268

- Nu! O să fie nevoie de tine aici. Umple cât mai multe cizme cu apă foarte rece. Să le ai pe Maggie, pe mama și pe oricine mai găsești, ca să te ajute. Banner nu i-a mai pus întrebări. Dacă explodase un boiler la fabrică, așa cum presupusese el, însemna că erau multe victime ale arsurilor. S-a întors în corpul principal al casei ca să le strige pe Maggie, doamna Corbin și Melissa. Era o binecuvântare că Jenny se mai afla acolo, căci avea să fie nevoie de multe mâini ca ajutor, dar Francelle nu putea fi de nici un folos așa cum stătea într-un colț mormând ceva despre nu se știa ce hirtii. Oamenii de la grajduri fuseseră adunați ca să aducă jos cada din camera de baie de sus, în vreme ce Maggie scoatea cazile de baie stivuite în mansardă. Jenny și Melissa se apucaseră să toarne apă.

Banner a scos fiolele cu morfina și a sterilizat acele seringi, implorând-o pe Francelle să se facă și ea folositoare, supraveghind ca cearșafurile de pe paturile din secția de spital să fie bine întinse și curate. Văzând că vorbele nu ajung, s-a dus la fată și a apucat-o de

umeri, scuturind-o.

- Francelle, asculta-ma! A fost un accident. Or sa soseasca aici oameni raniji. La dracu, termina cu nepasarea și ajuta-ma!

- N-am intenționat să-i fac neazuri, a scheunat Francelle. Iartă-ma, iartă-riiS...

- Francelle!

- Crezi ca Adam ma uraște?

Banner a plesnit-o cu putere pe Francelle.

- Fa treaba! a racnit.

Oamenii de la grajduri au aparut carind cada de sus. Lasind-o pe Francelle, Banner le-a poruncit sa um269 pie cacfa cu apa și blocuri de gheja din ghejaria de afara. Ei au ascultat-o fara a-i pune Tntrebari, iar Banner s-a tint sa caute singura cearșafurile de pat, caci Francelle plecase pe undeva, mormaind și |inTndu-și obrazul lovit cu o mina.

Paturile, dupa cum se așteptase Banner, erau curate.

Dar erau numai opt. Și de-ar fi fost douasprezece urgenje? Unde aveau ei sa puna atita lume? Banner a rezolvat rapid dilema repezindu-se pe scari și luind cearșafuri curate din șifonierul cu albituri de la capatul holului. In acest timp au aparut și primii raniti, transportati cu trasura, iar la etajul aldoilea ea primenise deja toate paturile, inclusiv pe-al sau. In primul grup erau cinci barbafi, unii Tn stare de inconștienJa, aljii agonizind, aljii JipTnd de durere.

Rapide ca nifte demoni, Maggie și Banner taiau hainele oamenilor ca sa le scoata de pe trupurile lor și Ii bagau Tn cazile cu apa rece pe cei conștienJi, care sufereau foarte tare, tncepeau sa soseasa și oamenii din alte case, Temple Royce se afla printre ei, aducind gheaja și paturi, tnarmat cu o dorinja stoica de a ajuta.

A sosit un nou lot de oameni ranifi și Banner a Tnteles ca Adam reaparuse, auzindu-i vocea Tncarcata de tensiune. Cu toate ca era teribil de ocupata, venirea lui a reconfortat-o. Cara impreuna cu Jenny, Melissa și Katherine apș și duceau afara gunoiul. Facea injecji cu morfina și supraveghea așezarea Tn pat a acelor pacien| i care puteau suporta sa fie scoși din cazi.

Din depirtare continua sa se auda uruiala incendiuluiivde la fabrica de cherestea, care se mistuia Tn flacari.

Soarele apunea și cerul avea aceeași culoare sta270 cojie, de iad, cu sctnteieri furioase. Murisera patru oameni și peste o duzina tși doreau moartea din pricina suferinjelor.

Adam Corbin s-a rasucit necajit de la fereastra, cautTnd-o din ochi pe Banner. Vaztnd-o, a mai capatat pu-Jina speranja. Banner se ocupa de unul dintre pacienji și frumosul ei par ca scorJișoara era ciufulit și i se desprinsese din agrafe, iar rochia ti era patata cu Dumnezeu știa ce.

. Te iubesc, i-a spus fara vorbe. Ea I-a privit, a zimbit muljumita și buzele i s-au mișcat tntr-un raspuns tacut.

Adam a fost satisfacut cu acest schimb de priviri, s-a tntors la pacienjii lui, aceia de la etaj, din paturile familiei. Zilele care vor urma aveau sa fie lungi, grele.

Ironia soarter facea ca el sa aiba acum nevoie. de O'Brien mult mai tare ca doctor, dectt ca nevasta.

Keith Corbin s-a oprit uluit. Pe podeaua salii de mese dormeau niște oameni. Melissa la perete, Maggie Itnga ușa bucatariei, Adam și Banner sub masa.'

- Stntem pe cale de evacuare? a tntrebat tn lumina neclara dinaintea zorilor.

Mama lui a mormiit ceva și s-a ridicat din fotoliu! de Itnga fereastrS, casctnd.

- Keith?

- Ce se petrece aici?

Katherine a cascat din nou și a gesticulat spre el sa vorbeasca mai tncet.

271

- A fost o'explozie la fabrica de cherestea ieri, i-a explicat. Fii calm. Keith s-a uitat de jur-tmprejur.

- Paturile sint pline? AtTt de mulji oameni au fost raniji?

Katherine a dat din cap,

- Ma tem ca ar fi trebuit sa alegi un alt moment pentru a veni tn vizita.

- De fapt am venit tn livada, i-a replicat ztmbind fiul

sau, observtnd cum Adam se agita prinztdnd cu o mtna stnul drept al lui Banner. Katherine, care-i urmarise privirea, I-a muștrat blind.

- Keith. El a chicotit, dtnd din umeri.

- Macar cite ceva mergeși bine, dupa cum se vede.

- N-am auzit o judecata mai nesSbuita ca asta.

Katherine s-a ridicat de pe fotoliu și s-a tntins. O sș-ji fac niște cafea, daca o sa pUtem trece peste Maggie, asta e, și-o sa-ji spun ctt de „bineH merge totul.

- Bigamie? a gtfiit Keith, peste ctteva minute tn locul liniștit din bucatarie. Nu cred!

Katherine si-a strtns mtinile tn jurul ceștii cu cafea.x

- Sigur ca nu crezi, nici nu-i adevarat. Asta e macar un lucru bun, ca și așa Adam și Banner au destule necazuri.

Keith a oftat.

- El continua cu plecările alea pe munte, nu-i așa?K

Ea a dat din cap.

- Vrei sa vorbești cu/el, Keith? Jeff, desigur, nu e aiLși eu știu ca Adam nu m-ar asculta pe mine, dar pe tine te respecta și ai putea sa-l faci sa-și vina tn minji.

Keith era apropiat de Adam, dar se tndoia ca l-ar fi putut face pe fratele lui sa-i vorbeasca despre acele cSlatorii misterioase și periodice.

272

- Am mai Tncercat, mama, a spus. și Jeff la fel. O data am vrut chiar sa-l urmarim.

Katherine și-a arcuit o sprtnceana.

- Oh! și ce s-a TntTmplat?

- Nimic. AdicS nimic cu care sș ma falesc Tn mtndria mea masculinS.

- A fost furios, a ghicit Katherine.

- Jeff a plerduț doi dinji dupș o saptamTna, a reflectat Keith, tar eu n-o salnai pot face copii.

Katherine I-a privit Tngrozita, apoi a chicotit.

- Vorbind despre copii, Melissa Tmi spune ca sTnt pe punctul de a avea nepojelul pe care mi-l doresc de atTta vreme. ZtmbetuI i-a disparut. Daca Adam n-o face pe Banner sa piece Tnainte de a se naște copilul. Asta e!

- Așa. Fratele meu se poarta ca de obicei, dominator,

imposibil de egoist, așa se pare. Presupun ca o
s i vrea ca Banner sa-și uite meseria pTna cTnd copilul o
sa ajunga la vTrsta de a vota?

Katherine s-a albit; neacceptarea sufragiului fusese
o mare lovitura pentru ea și lui Keith Ti parea r £ u pentru
ca adusese din greșeala subiectul Tn discuție.

- și asta cred, i-a raspuns mama lui. Dar cred ca
Adam vrea s-o Jina pe Banner sub același acoperiș cTt
mai mult cu putinja, nu atTt pentru a o avea sub ochi, ctt
mai ales pentru ca spera sa se afle tn siguranja aici.

- Siguranja?

- Faja de Sean Malloy, primul ei soj. Katherine a
continuat sa-i spuna uluitoarea poveste, culmintnd cu
disparitia actelor de divorj aie lui Banner, arestarea ei și
btrfa oribila de dupa aceea

- Unde este Malloy acum?

Katherine și-a ridicat din nou o sprTnceana.

273

- Cred ca e cu Jeff, pasager fara de voie pe vasul

Doamna Marilor, daca vrei.

-Jeff I-a rapit?

- Așa mi se pare. Era TncTntat de sine Tn noaptea Tn
care a pornit-o pe mare. și domnul Malloy n-a mai fost
vșzut de-atunci.

- Dumnezeule! Jeff și-a pierdut minjile? Ac putea fi
bagat la Tnchisoare pentru astaj

Katherine a dat nepasatoare din umeri.

- Spune-i fratelui tau treaba asta. Doamne, Keith;
tare mi-aș dori sa mai traiasca tatal vostru. El s-ar pricepe
sa le descurce pe toate.

Keith a rTnjit ușor.

x - Ce-i asta? Admiji ca tata, -un sarman barbat,
daca-mi dai voie, ar putea reuși Tntr-o situație Tn care tu
nu te descurci? .

- Nu sTnt atTt de puternica TncTt sa-i iau pe Jeff și pe
Adam de par și sa-i dau cap Tn cap, a spus Katherine
cu duritate. Crede-ma, asta aș vrea-sa fac.

- Nu te-aș ajuta, sa știi. AmTndoi au capete tari ca
piatra.

- și pumnii grei, a zis Adam de sus, așa ca fii atent

la ce scoji pe gura, frajioare.

Keith a rTnjit spre fratele sau.

- Vino aici, i-a spus blind. Tocmai despre tine vorbeam.

Adam s-a apropiat de plita și și-a turnat singur niște cafea.

- Asta am auzit. Ce te aduce pe munte, pastore?

- Providenja, dupa cTte se pare. Din cite am auzit, ai nevoie de pujin ajutor.

Adam și-a ridicat ceașca.

274

Katherine s-a ridicat, s-a strecurat tacuta din odaie pe aceleași scari pe care tocmai le coborise fiul ei.

Adam s-a așezat pe scaunul ei.

- Nu, a spus necajit și tngrijorat.

- Nu ce? i-a tntors-o Keith.

- Nu, n-o sa-ji spun de ce ma due eu sus pe munte din trei To trei saptamTni. •

- Cine Ji-a cerut?

- Tu mi-ai ti cerut,Ja dorinja mamei. Crede-ma Keith, e preferabil s i nuaflaji.

- și pentru Banner?

Adam și-a incordat amenintator maxilarul in stilul lui binecunoscut.

- Asta n-are nici o legatura cu sojia mea. v

- Ba are, daca tu o Tnșeli, Adam. Ea are dreptul sa-ji ceara sa-i fii fidel,

- și eu sint de acord.

- Vrei sa ramli fara ea, Adam? Asta este? Nu vrei sa duci o viata fericita?

- Nu vreau s^o pierd... n-o s-o pierd.

- Ba s-ar putea. E o femeie mindra. Doctori|a. Cit crezi ca o sa accepte aceasta situtie?

- Sper ca Banner va avea Tncredere in mine.

- Pe ce baza, Adam? Pe cuvintul tau?

- Ar trebui sa fie suficient, nu crezi?

- In majoritatea cazurilor, da, fnsa nu Tn acest caz anume. Mama mi-a spus și ca ai de gTnd s-o obligi pe Banner sa se lase de meseria ei. Adevarat?

- Poate. Vreau Ga fiul meu sa aibș o mama, nu o cruciata care face mici popasuri intre p fnfringere și o

victorie.

Keith și-a încrucișat brajele și s-a așezat.

275

- Acum nu despre Banner discutăm, nu? Vorbim de fapt despre mama

Adam a dat din umeri, dar a tăcut.

- Acum ești mare, i-a amintit Keith. Toți am crescut.

De ce-ar' trebui mama să cutreiere pe-aici așteptând ca unul dintre noi să aiba nevoie de ea? A fost mereu aici când a trebuit, Adam, la fel și tata.

Expresia lui Adam era Tritunecată, indescifrabilă. Ce dracu ascundea el dincolo de ostilitatea asta și de tăcerea TncrTncenată?

-Adam?

Fratele mai mare a sărit din locul lui, s-a rasucit, a aruncat restul de cafea în chiuveta și a pus cana alături.

- Am de consultat niște pacienți, a mormăit, apoi s-ai izbit de Maggie, care se afla de cealaltă parte a ușii și s-a grăbit să înfrunte o nouă zi care avea să fie, probabil, doar cu puțin mai îmbunătățită decât cea care trecuse.

Banner de-abia de avea timp să bage de seamă că stomacul îi se rotunjea în ultimele zile și săptămâni, avea prea mult de lucru. Spitalul era plin, dar destui pacienți se refăcuseră suficient cât să fie preluați de familii și să stea în paturile lor. Până la urma Keith s-a întors la livezile lui, Katherine la demersurile ei politice în Olympia, iar Melissa a început iar cursurile. Între timp, Francelle luase trenul și apoi spre Est, unde intenționase să-și desvătășească studiile.

276

Deși actele de divorț ale lui Banner reaparuseră în chip misterios în trusa medicală și nu se mai făcea nici o referire la închisoare, se birfea mult, aflase ea, despre moralitatea indoielnică a femeii cu parul roșu cu care se însurase Adam Corbin. Cu rarele prilejuri în care Banner se ducea prin magazinele din Port Hastings, femeile o ignorau și-și fereau fustele de atingerea ei pe drum. Deși n-ar fi vrut să recunoască pentru nimic în lume, Banner se simțea profund ranită pentru această respingere

a comunitajii.

și, ca și cind toate acestea n-ar fi fost de ajuns, Adam își continua calatoriile regulate pe munte. Nu s-a mai oferit s-o ia și pe Banner și nici ea nu r-a cerut, ceva îi spunea ca nu era cazul.

Nu putea face altceva decit sa aștepte. Dacă zilele erau grele, nopțile erau dumnezeiești, preocupat și necomunicativ cum era, Adam nu-i mai daduse voie sa piece din patul lui. Și nici ea nu-și dorise. Rușinos, stupid, poate, Banner se atirna de singurul lucru din viaja ei care pare a merge bine.

' In aprilie, cind copacii se trezeau la viata și incepea sa apară iarba de sub zapada, a sosit telegrama.

Banner știa doar ca venise din Portland, Oregon, nu a indraznit s-o deschida.

Adam se afla pe munte și, cind s-a intors tirziu in acea noapte, arata atit de obosit, incit Banner n-a avut inima sa-l harjuiasca in legatura cu Lulani sau sa-i povesteasca evenimentele nu prea vesele ale zilei. Uitase și de telegrama de pe biroul lui.

Dimineața totuși,și-a amintit și s-a alarmat cind a vazut plicul galben in același loc in care il lasase in urma cu o zi. In graba lui de a se duce pe teren, Adam

277
probabil ca nu-l vazuse. Banner a luat plicul, I-a TnvTrtit in mTini și I-a pus iar jos. De ce o deranja atTt de tare? Putea fi doar o felicitare de la un prieten. Numele adresantului era al lui Adam, nu al ei. Banner s-a rasucit și s-a dus la treburile ei.

Jeff Corbin avea pe o parte a capului un nod greu de durere și junghiuri oribile. La fel Tși simjea și mjndria, ranita.

La naiba, ce tfmpit fusese sa-i Tntoarca spatele lui Malloy chiar și pentru o clipa.

Cu mtinile Tn buzunare, Jeff se Tndrepta Jeapan spre *Silver Shadow*. II avertizase pe Adam, asta conta. CTt despre ideea de a se duce acasa pentru a explica Tn ce mod ajunsese pe jos Tn cabina lui de pe vasul *Doamna Marilor*, asta nu-l ademenea deloc. Acum voia sa bea din belșug, dorea femeii și nu voia sa se gTndeasca la

modul în care Malloy îl luase prin surprindere. Pentru noaptea aceea, *Silver Shadow* era locul predestinat.

Adam n-ar fi vrut să iasă; ar fi preferat să rămână în pat cu O'Brien, să se destuleze cu farmecele ei, să doarmă. Numai că Maggie batuse la ușa și îi spusese că era nevoie de el pe Water Street, iar fusese o încaierare, desigur, așa că ieșise și se apropia de trasura pe care cineva i-o pregătise cu grijă.

Ciudat, totuși, că era la capatul aleii din faja în loc să se afle ca de obicei la ușa spitalului. Și mai era, așa i s-a parut lui Adam, înclinată în mod ciudat după felul în care stătea trasura pe roțile cu ax.

A cascăt și și-a scuturat capul, încercând să-și alunge somnul din creier. O să se ducă pe Water Street, o să termine cât mai curând și o să se întoarcă, o să o trezească pe O'Brien și o să o aiba iar.

Adam a rînjit, și-a pus trusa în trasura și s-a urcat pe scări. Avea mai multe idei despre felul în care o să procedeze o să o trezească pe O'Brien și îi făcea plăcere să le treacă în revistă. Poate că...

Dintr-o dată a simțit o durere explozivă în cap. S-a pomenit că într-un tunel în care mergea înapoi printr-uni univers tubular, cu stele sclipitoare.

Jeff a văzut trasura și s-a încruntat.

- Adam? Nici un răspuns, nici un sunet decât respirația calului răbdător și întecul greierilor și oracitul broaștelor.

Jeff a dat din umeri, s-a înclinat ușor și a deschis portiera din faja. Dacă trasura era trasa în faja, Adam nu mai putea fi în pat. Poate or să discute puțin și-o să capete ceva pentru durerea aia oribilă de cap...

Spitalul și birourile nu erau luminate. În salon și în bucatărie era tot întuneric. Jeff era gata să urce la etaj
279

cînd cineva a bătut la ușa din dos. A aprins o lampă și a deschis ușa. Venise Jenny, cu ochii mari, neliniștiți.

- Unde este Adam? I-a întrebat. Am bătut la ușa de la chirurgie, trasura lui e în faja...

Jeff a înjepenit, apoi s-a repezit că o furtună prin casa întunecată. Juse, cum de putuse fi atât de idiot?.

Cum?

- Adam! racnea, ieşind pe terasa, fugind de-a curmezişul pajiştii. Era gata sa se napusteasca peste fratele lui ctnd a sarit peste o crapStura tn sttnca. Oh, Doamne, Adam.

Adam era tintins pe jos şi gema.

Jeff a tngenuncheat alaturi de el, tncercnd sa evalueze nenorocirea la lumina slaba a lunii.

- Adam? a gtftit el.

Ochiul drept al lui Adam era umflat şi tinchis, buza ti era zdrobita, iar dintr-o rana de la ttmpla i se scurgea stngele.

- Tu, a reuşit sa spuna dupa o zbatere dureroasa.

- Stai t:uminte, I-a rugat Jeff. Oaduc pe Banner.

- Nu... n-o aduce pe... O'Brien... nu...

Jeff s-a tintors şi a zarit-o pe Jenny, care tremura.

- Du-te sus şi gaseşte-o pe cumnata mea. Incerc sa-l aduc pe Adam tn casa. Jenny, mişca-te!

Fata a pornit-o, apoi a luat-o la goana tnapoi spre casa, Jiptnd deja dupa Banner.

- La dracu, a gemut Adam agittndu-se pe pamtn.

Jeff a tncercat sa-şi domine emojiile.

- A venit circul tn o'raş Sau ce? a glumit de disperare si durere. Araji de parea ai fi facut zece runde de box cu o maimuja antrenata, frate mai mare.

Adam a tncercat sa se ridice, dar a cazut tnaooi.

280

- Cristoase, a gtftit. Ma... ma doare.

- Ştiu. Crezi ca fac bine sa te ridic?

In ciuda situatiei, Adam a chicotit ca tntr-o agonie.

- Numai Tn cazul tn care vrei sa vezi cum tmi ies coastele afara prin camaşa.

- Atunci ce sa fac?

- Sa aduci ceva, greu, plat, o uşa sau aşa ceva. Sa ma... mş pui pe asta.

Banner venea tn fugi de-a curmeşizul pajiştii acum, cu parul liber, ca o flaGara tn noapte, cu chipul ei fin in umbra. A sarit peste crapatura cam la fel ca Jeff, numai ca el, desigur, nu avusese deasupra o camaşa de noapte şkin halat.

- Adam! a jelit ea pe un ton stranguiat, caztnd tn genunchi pe iarba murdara de apriiie, mtngtindu-l pe fajS, pipaindu-i cu tndemtnare și știinja coastele.

- O'Brien... du-te tn pat... stnt...

- Nu Tndrazni sa-mi spui cș te simji perfect! a șuierat Banner. Am și eu ochi! Jeff, adu-mi...

Jeff sarise tn picioare imediat, tngrozit, gata sa faca orice i-ar fi spus Banner.

- Știu, o ușa, i-a raspuns și s-a grabit s-o scoata din balamale pe prima pe care a gșsit-o. A auzit-o tn tntuneric pe cumnata lui strigtnd: '

- O sa termor pentru asta, Sean Malloy!'

-L-au cSrat pe Adam tnauntru pe ușa din dos cu ajutorul lui Jeff, Jenny și a oamenilor de la grajduri.

281

La lumina, ranile lui Adam pareau mult mai grave și Banner era disperata.

Adam era puternic, el era attt de rezistent. ii era Tnsa teribil de greu sa stea nemifcat pe masa de consultajii pTnș cind i-a facut o injecjie cu morfina.

- Coastele, O'Brien.

Sttt, i-a spus ea tragind acul din antebrajul lui. Sint doctoriJS, știi?

- Hmmm, O'Brien, ma doare. Ma doare...

Banner și-a acordat o clipa pentru a-i saruta fruntea TnsTngerata.

- Știu, iubiture, dar stnt aici și-o sa te ajut. Te rog doar atit, sa stai nemișcat.

El a ris, dar sunetul semana mai degraba a horcait.

- Ai fi cu adevarat Tn stare... sa ucizi pentru mine...

O'Brien?,

- Cu bucurie, i-a raspuns ea cu seriozitate, Tn timp ce Ti taia camașa cu foarfeca luata dintr-un sertar al mesei. Poji sa-mi spui ce s-atntTmplat?

- Cineva... Tn trasura...

- L-ai vazut?

- - Arat eu ca și cTnd l-aș fi vazut, O'Brien?

tn timp ce Jenny și Jeff priveau, Banner arr&liza taietura de pe buza lui Adam și rana din cap, TncercTnd sa se hotarasca daca sa se ocupe de ele Tnainte de a-i

pune la loc coastele.

- Mai are efect morfina? ' *

- Nu, a zis Adam, apoi și-a dat ochii peste cap și i-a Tnchis.

- A murit? a gTfiit Jeff.

' - Nu, i:a raspuns crispati Banner, deși se simjea pe dinauntru la fel de bolnava precum Adam. A adormit și 282

asta e minunat. Gasește-mi un cearșaf curat, Jeff.

Jenny, tmi trebuie alcool și niște va|a.

Numai după ce I-a cusut și I-a pansat pe sojul ei facut bucajele, Banner Corbin și-a permis sa-și lipeasca fruntea de-a lui Adam și sa pltna pentru el.

Dupa ce a pltns pe saturate, și-a recapatat controlul și.a acceptat cafeaua cu coniac pe care i-o adusese Jeff.

- și-acum ce facem? a intrebat-o fratele lui Adam.

- Acum așteptam. SperSm. Banner și-a ridicat ochii spre ferestrele tntunecate și I-a blestemat tn gtnd pe Sean Malloy sa arda tn flacarile iadului.

Jeff a tnjurat.

- Eu am trimis o teiegrama, a șuierat. La dracu, n-a primit-o? _ c

Banner nu uitase de plicul galben nedesfacut de pe biroul lui Adam; ti ramasese tntiparit tn creier pentru totdeauna.

- Plicul a sosit.

- Atunci...

- Adam nu I-a vazut, Jenny?

Fata' a aparut imediat, avea ochii rotunjiji și lacrimile ti bnazdau faja. -

Banner și-a pus mtna pe umarul prietenei.

- Aiye nit aici dupa ajutor, nu-i'așa? ,

Jenny a dat din cap.

- Mama mea, ea mi-a spus ca tn sStuc este variola.

Ei or sa foloseasca coliba cu aburi și Adam mi-a spus... mi-a spus...

- Ca trebuie sa vii la el daca se tnttmpla, a terminat Banner fraza tn locul ei. S-a rasucit pentru fet-f privi pe cumnatul ei tnalt și foarte palid. Jeff, poji sa ai tu grija

de Adam? Sa te asiguri ca nu intra aici Sean ca sa...

- Nu, a explodat Jeff. Daca-Ji Tnchipui ca o sa te las sş haladueşti pina in tabara indienilor la miezul nopjii, cu nebunul aia care da tircoale pe aici...

Banner ş-i-a Tndreptat umerii.

- Inceteaza sa-mi vorbeşti ca un soj, Jeffrey Corbin.

Adam ar vrea sa ma due.

- La dracu ar vrea! Niciodata n-o sa ma ierte daca Ji se TntTmpla ceva ş-i nu pot spune ca n-ar avea dreptate. Deci o sa faci cum spun eu, doamna Corbin. Stai jos ş-i asculta.

Ştiind ca Tn clipa aceea nici un argument n-ar fi contat, Banner a gasit un scaun, I-a apropiat de Adam ş-i s-a aşezat.

(Sctyitolitl 13

Sean a ramas cu fruntea sprijinita de scoarja aspra a unui pin, respirind profund. Ameninjarea lui Banner pulsa cu ecouri in mintea ş-i sufletul lui. II durea. „0 sa te omor pentru treaba asta, Sean Malloy".

Dupa o vreme a privit inainte. Din locul in care se afla, putea vedea lumina de la casa aceea masiva, luxoasa. Respirajia i s-a ameliorat ş-i el a ztmbit. Corbin era mai solid decit işi inchipuise. Daca nu s-ar fi ascuns in trasura dupa cum facuse ş-i ar fi prinriit drept in fata izbitura lui blestemata cu cizma, acum el, Sean, ar fi zacut la pamint.

O durere brusca ş-i ascujita i-a incordat umerii lui Sean ş-i I-a facut sa i se puna un nod tn stomac. L-ar fi omorit pe bastardul aia, asta ar fi facut, de nu s-ar fi ivit capitanul in momentul acela. Ar fi fost o greşeala ucidereaf Jui Adam Corbin, Jinind cont de ceea ce planuise in legatura cu el ş-i cu Banner.

Aşa deci, Banner o sa-l omoare, nu? Sean a izbucnit in hohote de ris pornind-o in jos pe deal, spre Water Street, mergind pe parjile pujin lumingte ale drumului ş-i strecurindu-se din cind in cind prin vreo gradina dosnica. Ea il omorise deja cind il bagase in

285
inchisoarea aia puturoasa aşa cum facuse, luase banii in locul libertajii lui ş-i il lasase pentru barbatul aia ciudat

și patul lui.

Pe Water Street se spunea ca Adam Corbin avea o amanta pe care o vizita periodic. Totuși, treaba mergea, o putea avea și pe Banner la dispoziție, Banner mai pofticioasă decât o pisică în călduri. Furia rece și chinătoare nu-i dădea pace lui Sean. De ce totuși ea i se dădea bogatanului când, mai mult ca sigur, știa despre femeia lui? Când Sean o ruga pe Banner refuza să-l primească în patul lui. Sean a zămbit. Refuzul ei nu însemnase însă niciodată mare lucru, nu-i așa? Tot o avusese, cu forța, și o s-o mai aiba din nou. La urma urmei era nevasta lui.

L-a găsit pe Royce în locul stabilit în dosul unei dintre cabinele de pe Water Street.

- Spune! a latrat capitanul de pe *Jonathan Lee*, cu chipul ascuns în umbra pînă a scăpa un chibrit ca să-și aprindă trabucul..

- E rănit, i-a spus Sean.

- Dar nu e mort?

- Încă nu. Sean a tăcut încrucișându-și brațele musculoase. Spune-mi, Royce, ce ai împotriva lui Corbin?

Trasaturile lui Royce pareau ca sculptate eu dalta în strălucirea virfului trabucului.

- Cu Adam? N-am mare lucru în realitate. Încă este mai degrabă indiferent. Pe Jeff mi-ar face plăcere să-l vad întins sub o lespede.

- De ce? /

- Să spun doar că sintem... concurenți, Capitanul Corbin și cu mine. O să vină aici să te caute, știi. Și asta vreau eu, să am șansa să-l prind.

286

Sean și-a amintit 'de săptămânile pe care le petrecuse pe puntea vasului *Doamna Marilor* împotriva voinței lui și s-a înfuriat din nou. Nu fusese tratat prost pe vas, asta era adevărul, dar fusese luat cu forța și gîndul îi era insuportabil.

- N-o să fie ușor de stăpînit capitanul, a afirmat.

- O să am ajutor, Malloy. Tu adu-l doar pe Jeff Corbin la îndemîna mea și-o să-i plătesc eu cu vîrf și îndesat datoriile mele și ale tale.

- Dar doctorul și nevasta mea?

Umerii lui Temple s-au încordat în tineric.

- Așteapta puțin. Nu vreau decât să-l arunc pe Jeff în apă legat într-un sac și nu-mi pasă ce-i faci tu doctorului. Dar femeia...

- Femeia e a mea, Royce. Numai a mea.

- Încetează, Malloy. Una e să te culci cu Banner și cu totul alta s-o omori. Și ea nu-ti mai este nevasta acum.

- Ba da.

- Ba nu, Malloy. Am văzut actele, fiica unui... aaa... prieten al meu mi le-a aratat. Banner a divorțat de tine la New York cu mai mulți ani în urmă. Casatoria ei cu Corbin e legală.

Divorț? Banner îndrăznise să divorțeze de el, înfruntându-l nu numai pe soțul ei de drept, dar și pe bunul Dumnezeu?

- Nu cred!

- Ba e adevărat, Malloy. Corbin are dreptul prin lege să se culce cu femeia și asta face.

Lui Sean i-a trecut prin minte că l-ar fi putut ucide pe Royce chiar pe locul în care se afla; i-ar fi fost lesne înclinând cont de constituția sibiujă a omului. Avea însă 287"

nevoie de o posibilitate de scăpare din Port Hastings, un loc unde să se ascundă până va sosi vremea să lovească din nou..

- Ce dracu vrei să spui?

- Ce-ai auzit, Malloy. Una din fetele mele mi-a spus că Adam a adus-o pe *Silver Shadow*. Era în noaptea în care s-au căsătorit. -

Lui Sean i s-a pus un nod în gât.

- Nu s'nt căsătorii, nu în ochii lui Dumnezeu.

- Dumnezeu nu pare să se sinchisească prea mult, Malloy. Iar Adam Corbin pare să fi un bărbat multumit. Cred că ea... •

- De ce procedezi astfel? De ce dracu îți spui asemenea lucruri când știi... •

În tinericul urt mirositor, Sean a zărit strălucirea dinților lui Royce. ■ ■/ ■

- Vreau sa fii furios; Malloy. Suficient de nebun TncTt sa ucizi. , -

- Perfect, Tn starea asta am ajuns. Şi-o s i te ucid pe tine, Royce, daca nu Tncetezi sa vorbeşti Tn felul asta.

- N-o s-o faci. Numai eu stau jntre tine şi o lunga perioada Tp Tnchisoarea teritoriala şi amTndoi ştim treaba asta. Tu ai ucis-o pe tTrfa cu pSrul roşu, Malloy şi apoi *al* atacat un cetajean din fruntea obştii. Daca nu pleci la noapte pe *Jonathan Lee*, Corbinii or sa te juipoaie de viu Tnainte de rasaritul soarelui. Familia asta e unita, Malloy, şi au grijaxle ceea ce le aparjnjnq. Tot ce spunea Royce era adevarat, aşa ca Sean nu I-a contrazis. . ,

- Vrei mai mult dectt capul capitanului Tntr-un sac, nu, Royce?

Royce a dat aproape imperceptibil din cap, dar ^288

vorbele lui au avut impactul unei izbituri cu ciocanul.

- Vreau sa o am pe Banner o data, a zis filfizonul calm.

Sean şi-a inchis ochii pentru a-şi aminti numai lui ca, deocamdatş, avea nevoie de omul asta.

- Ea e nevasta mea, a gifit.

- Este nevasta lui Corbin. Lasş-mş s-o am pentru o noapt?, apoi, daca n-o ucizi, e a ta.

- Ce? şi cum o sa afli daca o s-o ucid sau nu?

- O sş aflu, Malloy, şi daca o sa i se intimple ceva acestei femei, o sa te invaj minte intr-un fel nu numai neplacut, dar şi greu de suportat.

In clipa aceea, planurile reale ale lui Temple Royce i-au devenit atit de clare lui Sean de parca ar fi fost tnscrise Tn stele. Avea de glnd sa se razbune pe capitanul Corbin, pe Sean sa-l arunce peste bordul vasului *Jonathan Lee* şi, dupa moartea lui, s-o aiba pe Banner numai pentru el. Nu doar o noapte, ci pTna o sa se plictiseasca de ea. Sean a chicotit in sinea lui. Ideea lui Royce, aşa se'parea, nu era teribil de diferita de ideile lui. Atfta doar ca erau nişte variajiuni pe aceeaşi tema, inasa nu foarte multe.

- Intii de toate, a continuat Jeff, in vreme ce Banner

iși sorbea cafeaua, o sa aduc niște oameni din echipaj sa stea de paza aici, sa vegheze asupra ta și a lui Adam. Jenny și cu mine ne vom duce in tabara indienilor ca sa oprim treaba aia cu coliba cu aburi, ce-o mai

289
fi și ea.

Banner s-a uitat spre sojul ei aflat in stare de inconștienta. Va trebui sa fie mutat de pe masa de consultajii intr-unul din paturile spitalului.

- Indienii Klallum n-or sa te asculte pe tine, i-a spus ginditoare lui Jeff.

- Poate ca nu, Banner, i-a intors-o Jeff, dar tu n-o sa te duci acolo. Daca Malloy nu te poate atinge, cu variola e altceva.

- Sint imuna la variola, a spus nevasta lui Adam. Am mai tratat și altadata aceasta epidemie.

Jeff era calm ca inaintea furtunii, iar ochii i-au alunecat peste silueta prșbușita a frateiui Jui adormit.

- Nu-mi vine sa cred ca-Ji trece prin minte sa ptaci tocmai acum de linga Adam, s-a mirat el suparat. La dracu și cu Malloy și cu oricine altcineva, nu-ti pasa nici de propriul tau soj?

- Știi ca-mi pasș, a Jipat Banner ridicindu-se de pe scaun, lovind cana și varsind cafeaua pe masa. Jeff, Adam ar vrea sa ma due!

- Pe naiba, i-a replicat Jeff.

^ L-au mutat pe Adam in secjie intr-o tacere totala cu ajutorul a trei oameni pe aceeași ușa de lemn pe care fusese el adus acasa. Pina i se vor vindeca toate coastele, Adam va trebui sa ramina pe lemnul acesta.

- Sa ai grija de fratele meu, i-a poruncit Jeff intr-o șoapta tensionata dupa ce l-au acoperit pe Adam și au pus barele laterale de cele doua parji ale patului. Sa incui bine, a adaugat el, indreptindu- se spre biroul alaturat, și sa nu lași pe nimeni sa intre in afara de mine.

-Jeff!

290

Jeff plecase. Banner s-a lasat sa cada pe un scaun, cu ochii fixaji asupra lui Adam. Cjt de sfirșit și de vulnerabil

arata așa cum zacea acolo. Dacă Sean ar fi reușit să patrundă înăuntru? Să presupunem...

- Asta-i adevărul, Banner, i-a șoptit Jenny, întrerupându-i gândurile. Nu-I poți lăsa pe Adam acum. Nu, dacă îl iubești. - •

- Crezi că eu vreau? a șuierat Banner tremurând șocată și jignită. Doamne, Jenny, crezi serios că eu vreau să-i întorc spatele măcar o clipă, să mă duc singură „să cutreier” tabăra indienilor, cum ar spune Jeff? , Jenny și-a plecat ochii. Banner regreta că vorbise atât de aspru, așa că și-a imblțezit tonul.

- Vreau să-l supraveghezi tu pe Adam în locul meu, Jenny, te rog. Ar trebui să dorm toată noaptea, dar dacă nu...

- de? Ai să... să pleci acum?

Banner s-a ridicat, s-a înclinat și s-a aplecat pe frunte.

- Da, după ce mă îmbrac. Dacă mai stau, sunt sigură că Jeff o să mă oprească.

- Banner!

Dar ea era deja în lacrimă pentru că pleca de lângă un om pe care nu putea suporta să-l lăse, așa că s-a repezit în aripa centrală a casei. Când Banner s-a în tors, după cincisprezece minute, era îmbrăcată și căra cu ea o pușcă din cabinetul de la etaj.

- Sean Matloy este o mare cutră, i-a spus lui Jenny care cască ochii mari. El are părul blond, cîrlionțat și ochii caprui. Dacă intră în spital, trage în el.

- Să... să... să trag? s-a întrebat Jenny tremurând.

- Omoară-l, i-a confirmat Banner. Apoi a ieșit grabită

291
în noapte, iar vântul de aprilie îi flutura fustele în vreme ce înima o durea de frică lui Sean Malloy.

A fost ușor să-și ia un cal, oamenii de la grajduri se duseseră la culcare, căci hangarul întunecat, plin de umbre, era gol. Banner nu a mai luat și o șarje; nu-i trebuia decât un câșpeastru și animalul blind, curajos, care tragea de obicei trasura lui Adam.

Aparea o geană de lumină, cenușie și slabă, pe cerul dinspre răsărit când ea a trecut calare peste o

creasta și a coborît în inima taberei indienilor Klallum, cu trusa medicală atîrnîndu-i de încheietura unei miini. Era epidemie de variolă acolo, adevărat, Banner ti mirosea duhoarea amestecată cu altele, de ulei de pește, balegar și fum. Femeile indienilor se duceau la treburile lor matinale, scotînd un fel de vaiet din mers, aruncîndu-i o privire lipsită de interes lui Banner, copleșită de durerea lor. Lînga coliba aceea nenorocită cu aburi, ardea un foc mare și înflăcărilor lui erau înfierbîntate niște pietre mari care urmau să fie carate în coliba. Ea s-a dat jos de pe spinarea transpirată a calului și s-a repezit spre locul acela, împiedicîndu-se în pietrele de pe jos și în răscăinile de la suprafața solului.

- Incetaji!

O femeie batrină și-a ridicat privirea de la flăcări, jelînd monoton, ca și ceilalți. Apoi, cu un gest lent în contrast ciudat cu Jipetele sale, femeia a ridicat o piatră incandescentă, folosînd bucajile de piele pentru a-și apăra miinile și a pornit-o înspre coliba.

Banner a căutat în minte un cuvînt potrivit din dialectul lor, dar nu-și putea aminti decît cuvîntul „Kloochman”

- „femeie” sau „nevastă”.

- Asta e doctorie greșită!

292

Femeia bondoacă ajunsă lingș pragul colibeii a dat deoparte pielea de cerb care acoperea intrarea și s-a încovoiat ca să intre. A urmat un sunet puternic, biztitor, cînd piatră a fost aruncată în apă rece ca gheata.

Era evident că indienii n-aveau de gînd să o asculte pe Banner la fel ca pe Adam; cu excepția batrinului care se îndreptă spre ea, tribul pșrea decis să n-o bage deloc în seama.

- Trebuie să încetaji cu asta chiar acum! I-a împinut ea pe emisarul care purta pantaloni normali și o cămașă din piele de cerb. Asta e un tratament greșit...

- „Kloochman” a doctorului? a întrebat-o barbatul cel vîrstnic cu un fel de viclenie. Unde e Marele Doctor?

Banner a suspinat, a tras aer în piept, și-a dat deoparte un zulf de par roșu de pe frunte.

- Marele Doctor e foarte bolnav.

Barbatul a dat o strigare care s-a putut auzi pe deasupra bocetelor tribului.

- Aid avem boala. Moarte. Vine Marele Doctor, el face mai bine.

- Marele Doctor nu poate veni, I-a contrazis rabdatoare Banner. Eu slnt aid ca sa va ajut, dar trebuie s-o opriji pe femeia asta sa tot care pietre Tn coliba! Indianul și-a desfacut *larg* brajele.

- Face asta pentru a ucide spiritele rele, „tamanous”. „Tamahous”. Asta era cuvTntul pe care Banner Tl Jinea minte.

- Boala de care sufera poporul tau nu vine de la un spirit rau, este o bacterie virulenta. „O bacterie virulenta”. Parca l-ar fi auzit pe Adam rizTnd pentru ca folosise un cuvTnt ca acela. Așa te adresezi tu unui indian,

293
O’Brien, ar fi spus, sau crezi ca le vorbești unor studenji ia medicina? Se simjea reconfortata doar imaginindu-? i ca Adam ar fi fost alaturi de ea acum, sigur pe sine, puternic, blind-ironic.

- Nu exista spirite reie „tamanous”, a tnceput din nou. Nu In ciipa asta, in orice caz. Eu sint Kloochman a Mareiui Doctor. Eu o sa va fac bine.

Indianul arata sceptic, chiar Jifnos.

- Par-de-foc, du-te la tine acasa. Asta e mai bine. Banner s-a introșit.

- Nu plec daca nu incetati ceea ce faceji! Eu... Femeia a ieșit din coliba cu aburi, purtind pe braje un copii pe jumătate imbracat. Se indepta spre apele reci ale istmului, iar Banner s-a repezit dupa ea punind mina pe forma subjiratica, prapadita din brajele ei.

- Stai, da-mi mie copilul asta!

- Omor spiritele rele ..Tamanous”, a bodoganit indianca, iar lacrimiie ii curgeau pe faja ei roșiatica.

- Nu! Nu tnjelegi... tu il omori pe copil...

Vorbele lui Banner au fost intrerupte de pocnetul unei arme in timp ce tribul continua sa jeleasca. Femeia indiana a ramas stana de piatra și timp de ctteva clipe nu s-a mai auzit nimic altceva in afara de rasuflarea cailor și valurile de flux pe Jarmul apropiat.

Încetîșor, Banner s-a întors știind că avea de înfruntat furia rece, tăcută a cumnatului ei. Jeff arăta precum un uriaș, stînd calare pe calul lui imens, negru, scofînd parca flăcări pe nari, dîndu-i o înfățișare satanică. Pielea de pe șea a troznit cînd s-a aplecat să-și pună arma înapoi în tocul ei și apoi a descălecat. Împreună cu el erau alți doi barbafii, probabil din echipajul de pe vasul *Doamna Marilor*, dar aceștia au

294
ramas calare, privindu-i pe indienii Klallum atît de pașnici, cu sobrietate.

Tribul pare să-l cunoască pe Jeff, manifestînd faja de el, ca și faja de Adam, același respect. Barbatul cu care discutase Banner la început a fost primul care s-a repezit în întîmpinarea vizitatorului poruncitor, ca sculptat în piatră, și s-a bîlbîit în dialectul „Chinook”, iar ceilalți l-au urmat, cu înținerile lor înțeleșibile. Jeff le-a rîșpus în același jargon, iar capul lui cu părul blond se zărea deasupra capetelor cu părul negru. La un ordin al lui, doi voinici foarte tineri au apucat-o de coate pe Banner și au început să-o tîrască spre una din casutele acelea lungi de lemn care o făcuseră curioasă cînd fusese prima oară acolo împreună cu Adam. Banner era prea uluită și îngrozită să protesteze serios dar a aruncat o privire înapoi, peste umăr și a văzut că Jeff, cu chipul împietrit, venea după ea, prin valurile de indieni amariți și galagioși.

Banner a fost trecută peste o piele soioasă de urs care ținea loc de ușa și a ajuns în interiorul întîmecat și puturos. În centrul casutei cu podeaua murdă era o groapă în care se făcuse focul, dar lumina dată de flăcări era slabă. Afară se auzeau voci furioase, a lui Jeff se amesteca printre vocile celorlalți și apoi pielea de urs s-a dat deoparte și ea a înțeles că intrase și el - Ce dracu vrei să faci? a latrat cumnatul stînd la distanță de ea.

- A trebuit să vin, i-a spus Banner cu o demnitate șovăitoare, netezindu-și mantaua și îndreptîndu-și umerii. Ce face Adam?

- Ce-ți pasa?

- Imi pasa foarte tare, Jeff Corbin! Adam e sojul

295

meu și Tl iubesc foarte mult!

- Imi dau seama, a batjocorit-o capitanul. N-am nici o Tndoiala ca s-ar infiora sa afle ca l-ai parasit pentru a te vTrt in mijlocul unei epidemii de variola! Banner, indienii Klallum au fost un trib pașnic de generajii Tntregi, dar tu ii faci gata sa ia scalpuri și sa- și picteze pe trup culorile de razboi...

- Spui asta de parca eu i-aș fi insultat!

Jeff s-a apropiat pfna la marginea gropii in care ardea focul. Flacarile stacojii faceau umbre pe chipul lui. care arata ca o masca pagina, mfricoșatoare.

- Sint insultaji, Banner. șeful vrea pur și simplu sa-i puna sa fii batuta. Sa te bat eu.

- Batuta? a repetat Banker, alarmata și dindu-se tnapoi cu un pas.

- N-aș face așa ceva, desigur, deși nu pot vorbi in locul fratelui meu. Adam o sa devina violent cind o sa auda ce s-a intimplat.

- Ei te-au trimis aici ca sa ma baji?

- Sau sa te supun intr-un fel sau altul. Vezi tu, Banner, aici lucrurile stau cu totul altfel. Frajii își Impart intre ei femeile. De aceea, Tn ochii lor, eu am aceleași drepturi asuprata ca și Adam.

- Tu... tu n-ai...?

- Sigur ca nu, dar o sa-i lasam sa creada ca am facut ce mi-au cerut. Cum procedam, Banner? Ii convingem ca te bat eu sau...

Banner s-a Tnroșit și a explodat.

- Pai, cred ca n-o sa pretinzi ca noi sa faeem dragoste! Jeff L rinjit.

- Ca sS vezi, a zis, știam eu ca ai alege bataia.

- E ridicol! Vin sa Tncerc sa stopez dezastrul, și ctnd

296

colo stau sa joc teatru in nenorocita asta puturoasa de colibai Nu pricepi ca acest... acest popor de afara își fierbe jcopiii in coliba aia cu aburi? și știi ce fac indienii dupa aia, capitane? fi arunca pe nenorocijii aia mici in apa! Jeff a scuturat ușurel din cap, cu viclenie.

- Nu, n-or sa mai faca așa. Le-am spus ca Adam i-a amenințat ca, daca vor continua, o sa conjure un „tamanous” foarte mare și foarte rau și ei m-au crezut.

Banner srsuspinat. Degeaba incercase ea să-i convinga pe indienii. In schimb, un singur cuvint venit din partea lui Adam, chiar dacă nu in mod direct, ajunsese ca sa fie ascultat!

Jeff parea a-i fi citit gindurile.

- Mai are importanța ce anume i-a oprit, Banner?

Ea a dat incet din cap.

- Mai sint pacienți de vădută..,

- Ma tem ca nu, Banner. Indienii te-ar fi lasat sa-i ajuți in cazul in care Adam ar fi fost aici, dar acum n-or sa-ti permita. Numai un barbat poate face medicina in iadul asta. ,

Banner avea senzația ca i se pun continuu numai bariere. O lacrima i s-a rostogolit pe obraz și genunchii i-au tremurat de parca ar fi fost gata s-o lase.

- Bine, atunci, a suspinat resemnata, sa mergem acasa. Vreau sa-l vad pe Adam.

Incredibil, dar Jeff își agita cureaua. El a chicotit cind ochii lui Banner s-au rotunjit, apoi i-a aratat un mofman umbrit de linga peretele din spate al colibei.

- Calcularea timpului e totul, doamna Corbin, i-a spus. De cite ori o sa izbesc in boarfele astea cu cureaua, tu sa Jipi. Banner s-a imbujorat.

297

- Oh, Jeff, n-aș putea...

- Ai de ales intre asta și bataia reala, scumpo.

Intr-un minut, șeful cu jumatate dintre razboinicii lui or sa intre cerind sa le fie razbunata onoarea.

- Onoare? Ce onoare este sa baji o femeie?

Jeff a dat din umeri.

- Nici una. Binele sau raul nu e revelator, Banner, lucrurile pot sa capete o TntorsTura foarte proasta in cazul in care-i obligam sa insiste.

- Vrei sa zici ca ei ar... ar vrea sa priveasca?

- Sau să participe.

Banner și-a Tnchis ochii.

- Atunci s-o facem, a zis ea.

Jeff a racnit ceva, probabil o dojana severa Tn jargonul „chinook”, iar cureaua a izbit Tn boairfe cu un troznet puternic. PrefacTndu-se, Banner a racnit.

- E binişor, a remarcat Jeff Tn şoapta, dar sa se simtş crt suferi, nu gluma!

Banner şi-a amintit ce-i facuse Sean lui Adam şi cTnd a Jipat iar, Tn vocea ei se simjes| mult mai multa durere. Inca de douş ori Jeff a mai asaltat mormanul de haine, Iar Banner a racnit tot de doua ori Tntr-o agonie teatrala. Tn sfTrşit, cumnatul a apucat-o strTns de cot şi a pornit-o spre uşa.

- Sa-Ji Jii capul Tn jos, i-a poruncit pe un ton jos şi aspru. incearca sa araji supusa şi slabita.

- Inghite şi-o rşdacina, i-a şoptit şi Banner. Exista o masura tu...

- Banner.

Indienii erau Tn aşteptare, cu ochii negri lacomi, cu • chipurile triste, dar satisfacute. Brusc, lui Banner i s-a parut uşor sa-şi piece capul şi sa arate de parca tocmai 298

ar fi suferit o corecţie din partea fratelui sojului ei. tntr-un fel, chiar aşa fusese.

Adam Ti pusese pe oamenii de la grajduri sa-lmute cu tot cu scindura tn propriul lui pat, dupa cum le-a spus Maggie şi arata istovit, nerabdator şi foarte furios cTnd a ajuns Banner la el.

- O'Brien, a Tnceput ameninşator ca o furtuna.

j Banner a suspinat, frecTndu-şi timplele ca sa scape de durerea de cap pulsabila.

- Nu acum, Adam. Te rog.

El s-a potolit pujin şi şi-a unit mTinile pe pieptul dureros. Ochiul Ti era Tnroşit, iar cusSturile de la buza şi de pe o parte a capulul ieşeau Tn evidenşia pe pielea lui alba ca hTrtia.

- Ce s-a TntTmplat? ■

- Am Tncercat sa-i opresc pe indienii Klallum sa foloseasca acea coliba cu aburi. <

- şi nu m-ar fi ascultat. L-au ascultat Tnsa pe Jeff, desigur.

Banner şi-a pus jos trusa şi a Tnceput sa-şi desfaca

panglicile care-i Jineau mantaua. CTt despre pacienji, nu mi s-a permis sa-i consult. Jeff și 6u minte a trebuit sa ne ducem prin tot haosul aia Tn casuja... A tacut Tnro-șindy-se. A trebuit sa ne prefacem ca el ma bate.

Adam a chicotit.

- Nu e nimic nostim, a Jipat Banner Tnfuriata. Adam, și?

299

in sat sTnt copii bolnavi.

- Nu te Tngrijora, O'Brien. Am pus-o pe Jenny sa-l aduca pe un prieten ai meu, din Providence. 0 sa vina cTt de curind o sa gaseasca vaporui.

- Un doctor, presupun? i-a tntors-o sec Banner.

Barbat, fara Tndoiala.

- Oh, Griffin e și una și alta, a zis Adam. Ma pot baza pe el sa puna lucrurile la punct in tabara.

Banner se simjea total jignita.

- Binefnjeles, pe el te poji baza, dar pe mine nu, așa-i?

Adam pșrea plictisit. '

- Oh, ma pot baza și pe tine, O'Brien. 0 sa a]u]i și tu daca va merge totul bine. Ce dracu te-a apucat sa te duci la miezul nopjii acolo? și daca te Tntlneai fa|a Tn faja cu Sean Malloy?

- Dar nu s-a TntTmplat asta, așa ca ce mai faci atrta caz?-

Pentru ca te iubesc, O'Brien, a explodat el. Pentru ca am nevoie de tine. Pentru ca daca Malloy sau oricine altcineva te-ar lovi, nu știi ce-aș face!

Ea s-a apropiat de marginea patului, a Tngenuncheat și I-a mTngTiat pe Adam cu tandreje pe faja lovita, fierbinte.

- Tu ești cel lovit, i-a spus și Tn ochi i-au aparut lacrimi de durere ca nu putea suferi ea Tn locul lui.

Cu mare efort, Adam și-a dus o mTna la obrazul ei, mTngTind-o blind.

- Dormi pujin, Trifoaș. Arati ostenita.

Ascultatoare, Banner s-a ridicat, și-a scos camașa și chilojii și s-a Tndreptat spre un fotoliu mare gTndindu-se sa se acopere cu o paturS de ITna și sa doarma acolo.

300

- Aici, i-a spus serios Adam. Alaturi de mine.

Banner s-a dus in pat, linga sojul ei, atenta sa nu-l zdruncine. Dupa citeva minute adormise. Camera umbrita și tacuta cTnd s-a trezit, sarind Tn sus, cu respirajia Tntretaiata, cu fruntea scaldata Tn sudoare. Sean fusese acolo, la piciorul patului, batindu-și joc de ea, amenin- JTnd-o.

Adam a gemut alaturi de ea și asta a facut-o sa-și revina fn realitatea dulce-amara. A cazut Tnapoi pe perne, amejita dar ușurata: visase. Visase și-atTt.

- O'Brien?

- Ma cheama Corbin, I-a contrazis Banner, doar pe jumatate glumeaja.

- Adevarat, a mormait Adam, dar daca te strig „Corbin”, patruzeci și trei de oameni sTnt gata sa raspunda.

Banner a rTs.

- Ai dreptate, cred. Cum te mai simji?

- Teribil. Dar tu, Trifolia??

- infricofata, așa ma simt, speriata.

- Nu trebuie. Nimeni n-o sa-ji faca nici un rau.

- Nu pentru mine sTnt Tngrijorata, Adam. Sean este un om brutal, fara mila.

- Mie-mi spui?

Banner a rTs, dar cu lacrimi de data aceasta.

- La ce te gtndeai, de te-a surprins Tn asemenea hal Sean?

Adam a rTs.

- La tot ce voiam sa-Ji fac cTnd o sa ne bagam Tn pat. In clipa urmatoar^ m-am trezit cu cizma lui drept Tn faja.

- Asta-i Sean. Probail ca i-ar fi frica sa lupte cu tine Tn lupta dreapta.

301

- Vrei sa-mi salvezi orgoliul ranit, nu-i așa, Banner?

- Are nevoie de asta?

- Da. Ma simt ca un cretin și un neputincios.

Banner s-a ridicat intr-un cot, atenta sa nu-l deranjeze pe Adam.

- Nu ești nici cretin, nici neputincios, Adam Corbin,

i-a spus.

- Nu?

-Nu.

- și nu-Ji pare rau ca te-ai maritat cu mine?

Banner I-a sarutat pe obraz.

- Tmi pare rau doar atunci cind Tmi dai- ordine și-mi spui ca n-o sa mai practic medicina dupa nașterea copilului.

- Ah, da. Pai mai am și alte idei.

- Care? Sa ma pui la punct?

- Nici gind. E nostim și n-o sa renun|. și sa-ji dau citeva scotoalce ar fi nostim, dar, vai, asta aparține trecutului, nu-i așa? A tacut și a chicotit vazfnd-o ca se imbujoreaza. Cite dantele. Mi-ar placea sa-ji trag jos chilojii O'Brien. Astea sint ideile mele tn legatura cu meseria ta.

Banner s-a holbat la el, fncercind sa-i citeasca. gfnfurile.

- și?

- Ești buna de doctor, O'Brien, ai demonstrat asta in ziua in care a fost accidentul de la fabrica. Nu m-af fi descurcat fara tine.

Cind ea a dat sa vorbeasca, Adam i-a pus un deget peste buze și a continuat tot el.

7 Dar vreau ca fiul nostru sa aiba o mamș, Trifoiăș.

Asta e treaba ta, nu a lui Maggie sau a altcuiva.

Totodata, nu trebuie sa ramii linga micuj clipa de clipș.

- Nici n-ar fi bine, Adam. Nici pentru copil, nici

302

pentru mine.

- știu. O sa te ajut cind o sș pot, Adam a Tntins mina mingiindu-i un sfirc pe deasupra sinului acoperit cu muselina, dar pentru anumite lucruri, eu nu posed echipamentul necesar, O'Brien.

- și sint unele treburi pentru care nu ești dotat, i-a amintit ea, dtndu-i deoparte mina. E adevarat ca tu n-ai supt la sin cind erai bebeluș și a trebuit sa fii hranit cu fiertura de scoici?

El a chicotit și și-a dus iar mina unde-o mai pusese șiinainte.

- Uluitor, dar adevarat. N-ai nici o mila, Trifoiăș? Nici

un pic de compasiune? Ai putea sa ma faci sa uit durerea asta, ştii?

- Bietul Adam.

- O'Brien, eu incerc sa te fac mai buna, şi-a luat el o ^ faja chinuita.

- Bunatatea mea spune ca ai nevoie de o alta injecjie şi de mult somn, nu de amor.

- La dracu cu bunatatea ta. Fa-mi ceva placut.

. Banner s-a dat jos din.pat cu grija şi şi-a gasit trusa.

- Am auzit ca unora |e place morfina.

- Malloy mi-a rupt coastele, fir-ar sa fie, nu...

Banner a aprins o lampa şi a umplut seringa.

- Inceteaza cu rasfajul; nu-Ji merge.

- Dar nici...

- Adam. Banner i-a frecat partea de sus a bratului cu vata imbibata in alcool, a scos din seringS bulele de aer şi i-a facut injecjia.

- Femeie, tu nu ai inima.

- Nici conştiinJa, in cazul asta, a adaugat Banner.

- Şi mai zici ca eşti doctorija!

Ea I-a mingiiat pe umflatura in descreftere care ii arata dorinJa.

- Somn uşor, le-a spus şi lui şi acelui loc anume.

- Nesuferito!

Banner s-a aplecat şi I-a sarutat tandra pe Adam pe gura deschisa.

- Oi fi eu nesuferita, dar te iubesc.

- Arata-mi.

-Tocmai Ji-am demonstrat. Noapte buna, scumpule. v Replica a fost un sforsait deloc elegant.

Prietenul lui Adam din Providence a sosit tn dimineaja urmatoare, era un barbat foarte chipeş, cu o expresie serioasa şi lui Banner i-a placut, tn ciuda manierelor lui cam brutale. In doua zile pusese deja sub control situajia cu variola in tabara indienilor, deşi atft el, cit şi Adam nu puteau spera la mai mult decit ca maladia sa nu se raspindeasca in intreg tribul.

Pentru a preveni propagarea bolii, el i-a mutat pe pacienjii infectati intr-o casuta construita in graba la distanJa de satuc, unde erau ingrijiji de puljinii membri

al tribului care avusesera variola și îi supraviețuisera. Lui Banner i se pareea foarte inechitabil ca indienii acceptau dictatura din partea domnului Fletcher, dar nu și din partea ei, și repeta mereu-asta după ce prietenul lui Adam se întorsese în orașul lui, la treaba lui. Adam era prost-dispus, deja obosit de a fi fost claustrat în casa.

- Nu te mai plinge, O'Brien, a explodat el. Important e să s-a rezolvat problema deocamdată. Nu vad cât contează dacă tu sau Griffin ați făcut treaba.

Banner n-avea alte argumente, așa că i-a zimbit silit
304

și s-a aplecat să-l sarute pe frunte pe Adam.

- Oare Jeff îl caută și-acum pe Sean? Nu l-am mai văzut de la venirea doctorului Fletcher.

Pe fața arogantă a lui Adam a apărut furia.

- De unde dracu să știu eu?

Lui Banner i s-a strins inima; altădată ar fi avut reacții mai furibunde. A scos un suspin profund și a dat să iasă din dormitor, dar Adam i-a luat mina și i-a strins-o.

- Iartă-mă, O'Brien, iartă-mă.

Ea s-a așezat pe marginea patului; acum, când Adam n-o putea ține în brațe din pricina coastelor rupte, se simțea frustrată majoritatea timpului.

. - Nu-i nimic.

- Nu, nu e. Adevărul este O'Brien, că mi-e teamă. Tu ești în pericol și Dumnezeu știe unde este Jeff.

Banner i-a pus un deget mîngietor pe buze.

- Nu i s-a întâmplat nimic. Jeff este puternic și îl da gata repede pe Sean la nevoie.

În ochii serioși, de culoarea indigoului, a apărut suferința.

- La fel ca mine? a lătrat Adam,

- Jeff va fi atent, Adam, a zis repede Banner, și are și oamenii din echipaj cu el.

Adam a scos o exclamare exasperantă, nerăbdătoare și și-a întors capul spre perete.

'xWPr

-Adam?

El a deschis ochii, privind crucif. O'Brien dormea alături de el și în camera era întuneric.

305

- Jeff?'

Fratele lui s-a apropiat, vorbind încet.

- L-am găsit pe Malloy, sau, macar, știi unde este.

-Și?

- Conform zvonurilor de pe Water Street, el se afla în Seattle, ascunzându-se într-o casa cu camere mobilate de pe Skid Road.

- Water Street? Adam a respirat ușurat. Asta e o pacaleală de-a lui Royce. Ji-a dat prin cap că poate fi o cursă?

Jeff a dat ușor din umeri.

- Nu mi-e frica de Royce.

- Poate că ar trebui să-ți fie. Te uraște de moarte, frajioare. Ți amintești?

- Nici eu nu-l prea iubesc. Dar acum nu-mi pasa decât de Malloy și știi să ajung pe Skid Road.

- Mda. Eu am trebuit să te spal cu gaz după ce ai fost ultima oară pe-acolo. Fii atent, Jeff.

Jeff a rinjit și și-a inclinat capul într-o parte.

- Parcă pot fi atent?

- Nu prea. Jeff? *

- Ce? Jeff se ridicase, iar chipul lui se afla în umbră.

- Nu vrem să pajești ceva, așa că umbla cu ochii deschiși.

- Așa o să fac, i-a promis Jeff și a și plecat.

Adam a închis ochii, dar somnul îl ocolea. Continua să se gindească la Malloy și la Temple Royce și la felul în care se uniseră ei și-l tirau acum pe Jeff în capcană. Amândoi îi purtau simbetele, Malloy pentru că fusese dus cu forța pe vas, Royce pentru că se ciondanise cu Jeff din frageda pruncie.

A trezit-o pe Banner. Ea s-a ghemuit lângă el, ca o

306

pisică somnoroasă,

- Ce-i, Adam? a cascăt. Te dor coastele?

-Nu.

- Firele de la cusătură?

- Nu.

- Daca nu te doare nimic, de ce m-ai trezit?

Adam a ris și i-a luat mina, ductndu-i-otntr-un anume loc.

- N-arn zis ca nu ma doare nimic, O'Brien.

Ea a ris și I-a atins blind, iar el a mormait din strafunduri.

- Ești foarte slabit, Adam Corbin.

- și disperat. Te rog, O'Brien.

- O sa ma due jos sa-ji fac o fiertura de scoici, I-a tachinat. Vrei? ^

- știi ce-aș vrea eu, vrajitoare mica.

Banner a ris, apoi s-a ridicat și a dat deoparte cuverturile care-i acopereau pe amndoi. Adam a fost invadat de aerul rece, care msa nu i-a potolit cituși de pujin fierbin]eala din interior.

-T e iubesc, i-a spus ea și I-a sarutat. Adam a glfiit și și-a arcuit instinctiv spatele. Durerea care a urmat In coastele lui I-a facut sa i se iveasca sudoarea pe buza de sus, pe piept, pe frunte. Banner s-a dat tnapoi, șovaitoare.

- Oh, Doamne, O'Brien, te doresc.

- Nu trebuie sa te miști, i-a spus ea. și I-a sarutat din nou.

- I{i promit, nu mș mișc, oh, Doamne, mușchiul se mișca.

Era o promisiune greu de Jinut, sa ramina teapan, tn situajia aia, era un fel de tncercare a iadului. Parul lui 307

Banner se revarsase asupra lui Adam ca o matase și mireasma lui TI Tnnebunea.

- O'Brien, i-a spus, incapabil macar sa-și treaca mTinile prin coama de culoarea scorJișoarei. O'Brien...

H cTnta numele ca Tntr-o conjurare magica a sojiei nemiloase, iar Banner TI Tnflacara tot mai tare. Adam nu Tndraznea sa se miște, deși instinctul Ti porunca s-o faca, și rezistenja lui facea ca placerea sa devina și mai ascujita. Vocea lui a devenit un geamat, pronunjfnd cuvinte ininteligibile.

Banner a rTs și I-a mTngTiat blind și, brusc, mintea și sufletul parca i-au explodat, fragmented lor au zburatTn

toate direcțiile și ușurarea a sosit cu nespusa dulcea. A durat multa vreme până când el s-a putut desprinde din curcubeu ca să-și revină și să adoarmă. Adam a visat frumos, copiii cu ochi albaștri și părul roșu și vocea ca un clopoțel a lui O'Brien. Spre dimineață, a simțit un sfârșit catifelat pe buze. L-a apucat bucuros, deși încă pe jumătate adormit, întrebându-se ce era oare de fapt acel nectar nemăpomenit pe care-l tragea din sinii plini, oalduji ai lui Banner. Adam a dat din umeri, numai pentru sine, în timp ce O'Brien se trezea. Orice-ar fi fost, era mai gustos decât fiertura de scoici. Silueta se deplasa, agilă și furișându-se, la marginea pădurii. Banner a lasat deoparte deshamatul calului și s-a repezit spre locul acesta. Pământul era moale sub tălpile pantofilor și iarba era umedă de ploile de mai. Trecuse o luna de la atacul lui Sean asupra lui Adam și sojul ei se refăcuse aproape total. Azi consultase chiar și niște pacienți în sala de operații, deși coastele încă îl dureau și trebuia să se miște încet, cu grijă. Cel mai bun lucru era, după părerea lui Banner, că nu fuseseră deranjați de Sean.

S-a oprit lângă un buftean cazut, populat cu tot felul de mici creaturi și insecte și și-a pus mâinile în șolduri. - Lulani? a strigat. *Nu s-a* auzit drept răspuns decât lăpatul unei pasări deranjate. Lulani! Vino aici! Ramurile unui pin mic au tremurat umplind aerul proaspăt de primăvară cu aroma de Crăciun.

Prudentă, Banner și-a păstrat distanța."

- Lulani? a încercat din nou.

Femeia nu s-a arătat, iar vocea ei era șovăitoare.

- Unde e Adam? Se simte bine?

Banner și-a închis ochii o clipă; iubindu-l pe Adam așa cum îl iubea, depășise gelozia și, deși nu era dispusă să-l împartă, îi era milă de femeia care-l așteptase și se îngrijorase atâtea săptămâni.

- A fost rănit foarte rău, dar acum se refăce.

- Rănit? Cum? Banner a suspinat.

- Adam a fost batut, Lulani.

A urmat o tăcere.

- Asta-i adevărul? Adam trăiește?

- Da. Lulani, ai nevoie de ceva?

- De Adam, a venit replica ferma.

Banner și-a infrinat o dorinja imperioasă și deloc potrivită ca o doamnă de a navali de după pinul acela des ca să-o jumulească pe amanta soțului ei. Poate că, de fapt, nu depășise starea de gelozie.

- El este soțul meu, Lulani!

- Adam ne-a spus. Poți să-l trimiți, te rog, cât mai curând pe munte?

- Sunt convinsă că n-o să fie nevoie să-i trimit, s-a plins Banner. De zile în șir Adam privește cu disperare în direcția muntelui și, pe deasupra, nici legătura maritală n-o acceptase chiar ușor. Pe tine te deranjează, Lulani, să-l împarti cu mine?

Întrebarea a rămas fără răspuns, ceea ce a fost mai bine, căci Banner a regretat imediat că o pusese. După vreun minut, Banner a înțeles că Lulani plecase.

Banner l-a găsit pe Adam stând lângă birou, încercând să priceapă sistemul de organizare inventat de nevasta lui. Banner și-a unit degetele de la mână.

- Tocmai am văzut-o pe Lulani, i-a spus.

Hirtile din mâinile lui Adam au căzut pe birou și și-a luat o expresie amenințătoare.

- Șice-aspus?

Era greu, atât de greu să nu Jipe, să nu plingă și să

310
nu-i ceară fidelitate unui bărbat care nu era pregătit pentru așa ceva.

- Te-a așteptat să te duci la ea, i-a spus Banner pe un ton neutru.

- Ny ma mira, i-a spus Adam neatent. Au trecut atâtea săptămâni.

Banner s-a înroșit și și-a plecat ochii, luptând cu furia și durerea care colcaiau în ea.

- Da, săptămâni.

- O'Brien.

- Ce? Ea ține fixată privirea în podea.

- Uita-te, te rog, la mine.

Nu putea, nu acum. Oare Adam nu pricepea? Ea nu putea decît să stea acolo, cu mindria ranită.

- Nu vreau, i-a replicat.
- Foarte bine. Tot nu cred ca-mi pasa de expresia pe care aș fi vazut-o in ochii tai, Trifoliaș.
- Banner și-a ridicat repede ochii.
- Nu'm-am plins, i-a amintit calma, deși se imbujorase toata.
- Nu. Doar ca ma consideri drept un ticalos și un fustangiu, este?
- Am avut grija de tine, Adam Corbin! Am incercat sa-ti fac pe plac, deși ai un temperament imposibil!
- Adam a zimbit.
- Sigur ca ai. De fapt, cred ca ar trebui sa ma simt flatat fiindca ma consideri in stare sa m3 mai culc și cu alta femeie.
- Flatat? s-a rastit Banner infuriate.
- Da, magulit, i-a confirmat. DupS cum cred cș Ji-am mai spus, ar fi nevoie de un om mai puternic decit mine pentru a te inșela, O'Brien.

311

- Banner fi-a plecat ochii. Nu era prima oara cind Adam invoca faptul ca iubirea ei fcoasa TI lasa prea sleit de puteri ca sa mai caute consolare Tn alta parte și nu știa daca trebuia sa se simta insuitata sau magulita.
- Spune-mi de ce stai cu mine, Trifoliaș, cTnd parerea ta asupra onestitatii mele este atrt de proasta? Din cauza copilului?
 - Parțial. Dar aș sta și daca n-ar fi copilul.
 - De ce?
 - Pentru ca sTnt slaba! a Jipat, furioasa pentru ca iar • oTncolJise.
 - Slaba? Adam a chicotit. Cauta alfceva, O'Brien.
 - E crucea pe care trebuie s-o car pentru ca te iubesc, Adam Corbin, tn ciuda rajiunii și a bunului simf, trebuie sș recunosc!
 - El i-a ridicat barbia cu o mtna.
 - Da. Dar dragostea are alte motivajii, nu?
 - Banner a Tnghijit Tn sec și a Tncercat sa schimbe subiectul. , ('
 - Ai auzit despre Jeff?
 - Da. A TntTlnit o femeie Tn Seattle și n-o sa-l mai

vedem probabil pTna la Craciun, O'Brien.

-Ce?

- Saruta-ma.

- Nu vreau sub nici o forma!

- Nici daca-fi promis ca te iau miine pe munte?

Banner s-a holbat la el, cercetTndu-i fata atTt de draga, furioasa acum.

- MTine?

- MTine. E timpul sa-ji dezvoltul misterul, numai Jie.

Dar o sa ma ajuti sa-l Jin mai departe, O'Brien. și afla dinainte, nu se traiește ușor cu un secret ca asta.

312

- Ce...

Adam i-a atins buzele cu ale lui, ușor, necSjln-d-o.

- MTine, O'Brien, i-a spus Tnainte de a-i acoperi total gura cu a lui.

Cerul era albastru, iar vintul caldut. Banner statea pe scTndura acoperita cu blana dirt caruja și era fericita pentru ca adevarul avea sa-i fie dezvoltuit Tn sfirșit. Dar grijile familiare tot nu-i dadeau pace. Daca Adam Ti prezenta o a doua familie și un lung, poetic discurs dpspre sentimentele pe care le avea pentru Lulanj, ea n-o sa poata suporta. și chiar daca avea sa se dovedeasca faptul ca Adam Ti fusese credincios prin cine știe ce minune, secretul putea fi totuși amar, dureros. Adam o avertizase: de cum o sa afle totul, o sa-și doreasca sa nu fi descoperit niciodata nimic.

CTnd Adam a apucat friiele carujei, s-a uitat la el și i-a vazut Tn adTncul ochilor apararea a ceea ce știa numai el.

- Poji sș te razgTndești și acum O'Brien, i-a spus.

Banner și-a Tndreptat umerii.

- Vin cu tine. O sa ramTnem Tn hangar toiata ziua?

El a ris și a tras haturile și curind se aflau cu opinteli pe panta muntelui. Pe drumul lung și incomod, Banner a ramas TncTntata de frumusejea aspra a peisajului. O poiemp superba cu crini portocalii de padure și margarete salbatice avea s-o ajute sș suporte totul, la fel ca și dragostea salbatica, complexa pe care-o simjea

313

pentru bSrbatul de Itnga ea. Dupa o vreme, Adam a oprit caruja tntr-o poiana. Mai rSmSsesera urme de zapada pe-acolo, iar vintui era rece, fluturndu-i fustele lui Banner cind sojul ei a ajufatro sa-coboare.

- Nu ne ducem la cabana?

- Nu, i-a raspuns Aqjpm, preocupat de cai și de caruja.

- Adam. El a tacut, privind cerul albastru, cu norișori mici, pufoși, și a oftat. -

- O'Brien, eu... Ea I-a luat repede de braj.

- Orice-ar fi, Adam, eu o sa... o sa tncerc s i tnjeleg. Adam s-a tncordat și ztmbetul lui a fost mai mult o caricatura.

- Oh, o sa intelegi, sigur o sa injelegi. Numai sa Jii minte, O'Brien, nu poji spune nimanui. Nici mamei, nici lui Jeff, nimanui. Ai injeles?

-Nu! ✓

- O sa intelegi, i-a spus și s-a fndepartat de ea cu umerii incordaji sub camașa și haina ușoara.

Lui Banner ti pareau rau de el, de Lulani, de ea tnsași, dar aștepta tntr-o tacere curajoasa.

In sftrfit, Adam și-a ridicat mtinile ca o goarna la gura și a strigat, iar cuvntul care a fost repetat de ecou tntre cer și munte, a șocat-o teribil pe Banner Corbin.

-Tata!

- Dumnezeule, a gtftit Banner.

Adam a strigat din nou, iar ecoul i-a dus mai departe strigatul. Banner I-a tras pe Adam de braj.

- Adam, tatal tSu? TatSI tau?

I se citea suferinja tn ochi.

- Lulani e femeia lui tata, Banner, nu a mea. '

- Dar...

314

El și-a ridicat din nou mtinile la gurșși a mugit.

- La dracu', tata, arata-te sau jur. ca vin eu sa te caut!

S-a auzit un fTșTit caci cineva își croia drum printre tufișuri și rugi de mure.

- Da-te Tnapoi! a exploda^o alta voce masculina pe un ton la fel de Tndurerat ca acela din vocea lui Adam.

Du femeia de-aici!

- Nu! a racnit Adam. E nevasta mea! Poarta in pTntec nepotul pe care o sS-l ai! Nu vrei s-o cunoști?

Raspunsul a fost o injuratura pronunjata cu sete ca Tn Port Hastings. Tn tufişuri era o agitafie şi mai mare şi pietrele se rostogoleau pe panta Tn jos. Banner s-a lipit de sojul ei şi a aşteptat. In minte i se TnvTrtejau imagini zapacitoare: Katherine, suferind. Un barbat masiv disparTnd Tn cşmaşa lui de duminica. Jeff, Keith, Melissa, siguri cu tojii ca tatal lor murise.

- Cum de le-a putut face aşa ceva? a şoptft.

- O sa vezi, i-a raspuns Tncet, raguşit, Adam. Sa nu te apropii de tata, Banner, dar te rog, nici sa nu te dai Tnapoi.

- De ce m-aş da Tnapoi?

Chiar Tn clrpa aceea a aparut şi barbatul. Era Tnait, mai Tnalt chiar decTt Adam; cu umerii foarte largi. Avea parul negru, ochii de un albastru deschis, cristalin, ca ochii Melisei şi ai lui Keith. Insa mTinile lui şi faja erau teribil de schilodite şi decolorate, TncTt Banner a ramas Jeapana de Tncordare.

Barbatul-monstru s-a oprit la o distanţa prudenta, scormonind cu privirea TnfSJişarea fiului sşu. EvitTnd-o clar pe Banner, privirea azurle a alunecat Spre lucrurile aduse cu cdruja.

315

- Ai adus doctoria pentru Lulani?

- Dar ce-Ji tncchipui? a explodat Adam, ductndu-şi mina la buzunar, deşi distanţa dintre cei doi ramtnea neschimbata. Tata, ea e nevasta mea, Banner.

Lui Banner i s-a strTns inima ctnd ochii barbatului uriaş s-au oprit pe faja ei. A tncercat sa-şi infrineze oroarea.

- Buna ziua, a reuşit sa pronunje, ridicind automat o mina şi factnd un pas spre el.

Adam a prins-o imediat de braj şi a tras-o tnapoi.

- O'Brien, a latrat, n-ai zis ca ai facut cursuri de medicina?

Luata de-a dreptul şi foarte confuza totodata, Banner J-a privit cercetator pe socrul ei, a observat faja lata,

desfigurata, inegala, degetele strtmbe și mtinile deformate, petele fara pigment de pe piele. Dumnezeule, nu era cu putinja, nu aici, nu acum. Nu tn timpurile acestea moderne.

- Lepra, i-a spus Adam.

Banner a scuturat din cap ca tntr-o neacceptare neputincioasa. Pe obraji ti alunecau lacrimile.

Daniel Corbin s-a uitat urtt la fiul lui.

- Acum ești fericit, baiete? Sau ai de gtnd sa ttraști aici tntreaga familie, ca sa poata sa-l vada pe bartrn?

- Gura, fir-ar sa fie! a racnit Adam cu salbaticie, cu dragoste și suferinja tn același timp. Știi prea bine ca n-o sa fac asta! -

Pe chipul hidos se zarea aceeași durere.

- O sa aveji un copil?

Nu se știe cum, dar Banner a reușit sa-și regaseasca cumpatul și sa vorbeasca inteligibil.

- Da, domnule Corbin. In septembrie.

316

Daniel a zmnbit.

- Septembrie, a reflectat el.

Adam s-a rasucit brusc și s-a apucat demonstrate sa descarce lucrurile aduse, dar Banner tși dSdea seama eft suferea dupa rigiditatea umerilor și II injelezea.

- tl iubesc pe fiul dumneavoastra, domnule Corbin, i-a spus Tndrazneaja, umbrindu-și ochii cu mina din cauza razelor soarelui.

Daniel a ris, pastrind distanja cu grija, Tntiparindu-și In memorie chipul sojiei primului nascut.

- Bine. Adam avea de mult nevoie de o femeie.

Lulani s-a ivit și ea din ascunziș și și-a virit mina sub brajul lui Daniel. VazTnd-o la lumina clara pentru prima oara, Banner și-a dat seama ca avea parul lung, nqgru, pielea ciocolatie care incepea sa se Tncrejeasca, ochii caprui Tncarcaji de mila.

- Acum nu te-ai mai ratacit pe munte, doamna Adam? a tntrebat-o zimbitorfe.

- Nu, i-a zimit și Banner, conștienta de zgomotul exagerat pe care-l facea Adam in timp ce descarca lucrurile din caruja. Muljumesca ca m-ai iasat in cabana

In noaptea aceea...

Lulani a dat din cap, apoi amindoi au disparut, ea și Daniel, doi exilaji pe Tnaijimiie unui munte mnpadurit.

Banner s-a apropiat de sojul ei.

- Adam, i-a spus cu bitndeje, iarta-ma!

El a oftat cu naduf și s-a oprit din treaba fara sens pe care-o facea, tntorcindu-se spre ea.

- A fost cu adevarat un accident de vapor, Adam?

El și-a plecat capul Tntr-o parte, a tacut o vreme IncercTnd sa se adune.

- Da. Ce nu-i bine in asta? Astfel am rfeușit sa-mint
317

familia, s-o mint pe mama...

Banner ar fi vrut sa-l ia in braje pe Adam, dar știa ca trebuie sa aiba rabdare.

- Daniel a luat boala din Hawaii, nu-i așa, Adam?

Cind s-a dus acolo cu Jeff. t

Adam și-a trecut mina peste faja, rnca Tntors cu spateie la Banner.

-Da.

- și-a dat seama inainte de a pleca de pe insula?

De-aia a adus-o pe Lulani cu el?

In sfirșit, Adam, cu faja ravașita, s-a intors spre ea.

- Multe luni dupa intoarcere, n-au aparut simptomele.

El avusese de-a face cu Lulani in timpul vizitei pe insula. Cmd s-a hotarit sa iocuiasca aici, sus, mi-a cerut sa-i scriu lui Lulani și eu așa am facut. Ea a venit sa stea cu ei.

- Imi Tnchipui ca viaja ta a fost un iad, știind ceea ce știai.

- Da. Iji dai seama ce-ar fi tnsemnat pentru mama mea, Banner? Pentru Jeff, Keith și Melissa? Banner și-a mușcat buza de jos și a dat din cap. Injelegea. Pricepea prea bine motivele pentru care Adam pastrase cu atita strașnicie secretul. Katherine ar fi refuzat sa se desparta de Daniel, chiar daca ar fi putut contracta lepra plna la urma și ar fi trebuit sa ramina izolata de tot restul lumii. Cit despre frajii lui Adam, ei ar fi trebuit sa aleaga Intre propria lor sanatate și parinji. De asemenea, autoritajile, aflind despre situajia lor, n-ar fi pierdut

timpul și l-ar fi trimis pe Daniel Corbin în cea mai îndepărtată
colonie de leproși.

- Nu Ji-a fost frica, Adam? Frica de molipsire?

- Muiji oameni sînt imuni la lepra, O'Brien, doar știi
318

asta. Deci pentru el nu se temuse. Da, era tipic.

- Mama ta și restul familiei, mai ales Jeff, se puteau
mouipi, nu-i așa? Adam a dat din cap.

- Mereu aveam coșmaruri, O'Brien. Le vedeam
chipurile topindu-se, degetele crescînd împreună...

- Adam, termina, terminal

Ochii lui erau fioroși și triști.

- Ai vrut să-mi afli secretul, O'Brien. Asta e, numai
urijenie. Banner a Tnghijit în sec.

- Adam... Adam se plimba de colo-colo pe covorul
de brad cu urme de zapada murdara.

- și tu ai fost expusa molipsirii, O'Brien, Tn noaptea
aceea din cabana lui Lulani, de ce crezi că sînt atTt de
innebunit?

Banner I-a facut 'sa taca punindu-i mtinile pe gura cu
toata forja pe care a putut-o aduna.

- N-am leprș, Adam!

El s-a cutremurat, oftînd necajit.

- O'Brien, a bodoganit, luînd-o în braje.

, Banner I-a Jinut strins.

- Perfect, i-a șoptit plingînd. Asta este!

- Bine! s-a cutremurat din nou Adam cu chipul
ravașit. La dracu', nimic nu e bine, O'Brien. și dacă tu,
daca tu...

- Taci. N-am contactat lepra, Adam. L-a mingiiat,
plina de iubire. Plingi, de dragul meu, i-a spus. Ești om,
nu stincS. Plingi și eu o sS pling cu tine și o să plecăm
să ne ducem viafa mai departe împreunăS.

Ochii superbi de culoarea Indigoului straluceau de
lacrimi.

- O 3d rfmll cu mine, O'Brien? N-o sfi mș parasești?

- Nlclodati.

319

La aceasta asigurare, Adam a dat friu liber supararii.

A plins tn brajele ei, ca un copil necajit, cu hohote.

teribile. Banner a pITns impreuna cu el. Cind au reușit amindoi sa-și revina pujan, Adam a atins virful nasului lui Banner cu degetul.

- Te doresc, i-a spus.

Banner a respirat profund, și-a tras nasul și și-a șters ultima lacrima cu dosul mTinii.

- Vrei aici?

Adam și-a dat capul pe spate și a izbucnit in hohote ragușite de ris.

- I-am promis lui tata hrana, doctorii, ve?ti despre famiie, dar nu și distracjii obscene.

Banner s-a inroșit violent și a sarit mtr-un picior. Se simjea de parca s-ar fi Tntors acasa dupa o absenta tndelungata.

- Adam Corbin, n-am vrut sa spun...

- Ba ai vrut. Ai vrut s-o facem in caruja, nu-i așa, O'Brien?

- Nu!

- Dar in realitate nu e o idee rea, a reflectat el, ridicind o mina spre barbia ei și prefacindu-se a cmtari acea perspectiva, masurind cu ochii spajiul ramas gol in caruja.

Delicios de/ furioasa, Banner Corbin și-a strins fustele cu miiniie și a sarit in caruja, unde a reușit cu oarecare greutate sa se cajere pe scaun.

- Jur ca apuc hajurile și te las aid, Adam Corbin, daca nu-Ji ceri scuze in clipa asta!

Avind. grija de coastele luHnca fragile, Adam a sarit cu ușurinja pe iocul de lingș ea.

- Perfect, i-a spus. iarta-ma pentru ca tu ai vrut sa
320

ma molestezi tn caruJS, O'Brien.

- Am vrut, bestie ce ești, Adam Corblrl! Am vrut sa nu facem asemenea lucruri!

Adam a apucat-o de strvi cu mtinile pe deasupra hainei ușoare.

- Tu ai sugerat treaba'asta, i-a amintit.

- Eu? Nu! Respirajia luf Banner era fierbinte și inima parca nu mai avea loc in piept. Pentru Dumnezeu, inceteaza! Adam și-a luat mtinile, a privit-o supSrat și a luathajurile.

- Ai chilojii pe tine, O'Brien?

Banner s-a intrușit în vreme ce cSruJa cobora hurduc șindu-se pe drumul de munte.

- Sigur ca da, a racnit ea.

- Mincinoaso, i-a intors-o sojul ei și j)ind au trecut de o noua serpentina, a oprit atelajul, a pus cu indeminare frina și s-a intors spre ea. '

O data în plus, Banner Corbin a fost prinsă cu minciuna.

S-au iubit cu salbSticie în caruța aceea dura. Adam stind jos, iar Banner în poala lui. Iar Jipetele lor de dorinți s-au urcat pînă la cerul de primSvara, alcatuind un curdubeu vșzut numai de ei.

- Cum mi-ai putut face așa ceva? a tachinat-o Adam cînd totul se sfirșise și amîndoi iși regasisera sufiul.

Banner era încă lipită de el, cu fustele șifonate

321

împrejurul ei ca un steag care s-a predat. Auzindu-I, a încercat să se desprînda de Adam.

- Tu, ticalosule...

Adam a prins-o de talie și a Jinut-o pe loc.

- Aici am ajuns, sS-mi cerșesc drepturile, dar tu m-ai compromis. Cum o să mai stau eu în fața lumii care cunoaște adevărul, O'Brien? Sint patat...

- Ești nebun, I-a intrerupt Banner, dîndu-și capul pe spate, cu ochii închiși, cu respirația acceierîndu-i-se iar, cînd a simțit că el creștea din nou înăuntrul ei. El i-a alintat sinii expuși vederii și a mingiîat-o pe sfîrc cu limba. ^

- Știi ce gust bun ai, O'Brien?

Banner a gemut.

- încetează! Avem pacienți... trebuie să ne ducem acasă.

- Ihimmm...

-Adam!

El i-a supt leneș sinul ridicînd-o și coborînd-o. Pasiunea lui împreună cu a ei proprie era din nou în creștere. Întregul univers părea a pulsa la unison cu ei.

Banner gîfîia acum.

- Oh, a scîncit ea de dorința. Ooooh...

Triumful lui Banner a venit înainte, într-un val fierbinte.

Ea a tremurat deasupra lui, zguduita, apoi a ramas nemișcata. Cind i-a disparut ceaja de pe ochi, Banner a zarit in privirea lui Adam o ruga veche de cind lumea. Atunci s-a ridicat pina dnd era gata sa se desprinda de Adam, apoi s-a lasat inapoi, in jos, incintata de placerea de pe faja lui. El și-a dat capul pe spate și a inchis ochii, total vulnerabil, predindu-se. Gemea pe un ton jos, venit din gitlej,4n timp ce Banner continua 322.

cu magia ei copleșitoare, facTnd din vreme in vreme o scurta pauza ca sa-i mingiie buzele cu un sin.

Adam și-a dus mtinile tn parul ei, btjbtind, iar capul lui se mișca precum tntr-un delir dulce. Banner I-a dus agita, tncntata, ptna la propria lui victorie violent^.

• • Lulani și-a gasit barbatul tn magazia in care Jineau lemnele de foe, cu capul in 40s și cu umerii largi prabu șiji de suparare. ..

- Daniel?

El s-a incordat, și-a șters cu o mina chipul tat, nefericit, distrus, care pentru Lulani era teribil de frumos totuși.

- Lasa-ma, i-a spus el.

- Te gindești acum la femeie, la Katherine?

Intotdeauna onest, Daniel a dat din cap.

Lulani nu-i purta piGa, nu era geloasș. Simjea doar nevoia de a-l mingtia și de a-l susjine.

- Daniel, eu stnj cea care te-a iubit, i-a amintit. El s-a intors spre ea, zimbitor dlntro data, cu ochii stralucind din cauza suferinjei și a iubirii pentru o femeie pe care n-o putea avea.

- Fiul meu, fiul meu are o sojie grozava, nu, lulani?

Lulani i-a intors zimbetul, dar nu s-a incumetat si-l atingS; o sa-și dea seama dnd el o sa-i poatș suporta mingtierea.

- Da, Banner e vifeaza și buna, ca și Adam, cred.

- și puternica, a zis Daniel. și Adam. Adam a fost 323

puternic mtotdeauna, Lulani, chiar cind era bebeluș.

Cind avea patru ani, patru, inchipuiește-Ji, ne-a spus mie și lui Katie ca intr-o zi o sa se faca doctor.

Uneori Daniel simjea nevoia sa vorbeasca de copiii lui. Lulani ştia asta şi ii respecta dorinja.

- Dar ceilalji? I-a intrebat cu blindeje.

Daniel ridea şi plingea in acelaşi timp!

- Jeff e la fel de dur ca Adam, deşi n-a avut niciodata nevoie sa-şi ascunda sentimentele ca fratele lui.

Keith? Keith este nostim, blind, dar l-am vazut invingindu-i pe frajii lui cu ani in urma. Este cel mai mic şi ei erau intotdeauna surprinşi cind Keith le-o lua inainte, un mic David punind jos doi Goliath.

- Şi fata? I-a intrebat Lulani din cauza iubirii pentru barbatul care suferea atit de tare. Povesteşte-mi din nou despre mica ta prinjesa, Daniel.

Daniel şi-a plecat capul.

- Cel mai dor imi este de ea, a? a cred, a gifiit el.

-D a.

Ochii albaştri, luminoşi s-au pironit brusc pe chipul ei in intunericul din magazie.

- Suferi din nou, Lulani, s-a incrunat el cu tandreje.

Vino. O sa-ji dau doctoria adusa de Adam.

Brajul lui Daniel era cald şi bun pe umerii lui Lulani.

- Tare te-am iubit, Daniel Corbin, i-a spus iar cind au ieşit din magazie sub soarele indraznej al primaverii.

Cind o sa ma due...

Daniel a strins-o mai tare iinga el.

- Unde ai de gind sa te duci, Lulani? a tachinat-o intrind in jocul care ii ajuta pe amindoi sş traiascS acolo, Te duci jos, la poalele muntelui ca sa-ji gaseşti un birbat la fel de chipeş ca mine?

324

- Ca tine nu mai exista aitui, i-a replicat Lulani cu o resemnare vesela. Aşa ca va trebui sa ramin aici.

Ştia in sa amindoi ca Lulani n-o sa poata ramine acolo. Intr-o zi, curind, Lulani avea sa moara, asta era boala ei, A'dam le spusese, iar Daniel avea sa ramina singur.

Au intrat in casa prin bucatarie, serioşi şi satisfacuji cu iubirea lor; Banner şi Adam işi Jineau numai pentru ei secretul.

- Nu exista nici o speranja de viaja pentru Lulani? a

șoptit Banner în timp ce Adam își punea cafea. Nici una? ,

- Nici una. Are cancer, Banner și e o minune că a rezistat atât de mult.

Pe Banner o durea înimă.

- Ce-o să te faci, ce-o să se facă fără ea?

- Nu știu, Trifoiăș.

- El o iubește, nu-i așa?

Trist, Adam a dat din cap.

- Ea e tot ce are pe lumea asta.

Banner și-a plecat ochii și și-a coborât vocea. Dacă le-ar fi auzit cineva conversația, rezultatul ar fi fost dezastruos.

- N-a iubit-o pe mama ta?

- M-am așteptat la întrebarea asta, i-a răspuns Adam, fără a se supăra, în timp ce punea zahăr în cafea. Te întrebă ce-i cu Lulani, în cazul asta, nu?

325

- Ba da.

- Fii sigură, O'Brien, adulterul nu e propriu familiei mele, așa cum sînt temperamentul furibund și ochii albaștri.

Banner și-a ridicat cana, fericită că era caldă în minile care-i tremurau.

- Îmi pare rău că mi-am tncchipuit că mă înșelai, Adam, i-a spus neatentă, dar...

- Dar lucrurile arată destul de rău, nu? Lasa-mă să-ți spun ceva, O'Brien. M-am dus la *Silver Shadow* într-o noapte, decis să te înșel.

Banner a înjepenit.

-și?

- Și n-am avut forța să-o ating pe femeie. Tu nu-mi ieșeau din minte.

Banner și-a dat seama că el spunea adevărul.

- Eu am crezut... în toate nopțile alea...

- În toate nopțile alea, O'Brien, eu mă aflam sau în biroul meu, sau în patul meu și luptam cu disperare împotriva dorinței de a nu mă ține până la ușa ta în coate și în genunchi.

Imagina a făcut-o pe Banner să chicotească.

- Va veni și ziua aceea, deși nimeni nu te poate face pe tine să stai în genunchi, Adam Corbin.

- Tu ai putea, i-a spus serios, cu ochii pierduți în departări.

Banner a înghițit în sec, neplăcut impresionată acum de imaginea care o amuzase cu puțin timp în urmă.

- Povestește-mi despre Lulani.

Prin ferestre se zărea soarele apunând, întunecând camera, făcând ca întreaga casă să pară goală ca o

peștera. Unde erau ceilalți, totuși? Era ora cinei și, de obicei, locul acela era foarte agitat.

- Nu știi prea multe despre ea, a dat Adam din umeri. CalStoria spre Hawaii e lungă și tata n-a fost niciodată genul de om care să stea fără o femeie luni de zile. Înainte de asta i-a fost întotdeauna credincios mamei, din câte știi, dar Lulani era aproape, pe cînd mama era departe.

- Și tu ai face asta, Adam? Ji-ai găsi pe altcineva dacă am fi separați din cine știe ce motiv?

- În principiu, O'Brien. Dar n-o să fim separați.

- Am putea fi. Nimeni nu știe ce-i ofera viitorul. Ji-ai lua o amantă, Adam?

El s-a uitat la cană și și-a trecut degetul peste rharginile ei.

- Mi-ar face plăcere să pot spune nu, O'Brien, dar adevărul e că nu sînt sigur.

Banner se indignase, dar respecta sinceritatea răspunsului lui Adam. Cine știa mai bine decît ea ce nevoi profunde avea barbatul acela și cît de salbatică era masculinitatea lui? Ea n-avea decît să-l iubească cu toată pasiunea și să speră că n-o să caute niciodată consolare cu alta femeie.

- Cînd o să mă fac uriașă din cauza copilului... a bodogănit ea necăjită.

- O să fii și mai frumoasă decît acum, a terminat el fraza. Tot o să te doresc, O'Brien, crede-mă.

Înainte ca Banner să-și poată înghiți nodul din gît ca să-i răspundă, s-a auzit un răcnet puternic din cealaltă

parte a casei.

- Adam! a Jipat Maggie. Adam, vino repede.

Scaunul lui Adam s-a risturnat cind el a șișnit in sus

327

și nici el, nici Banner nu l-au ridicat.

- Slava Domnului ca ești acasa, nu știam ca ai venit.

Maggie suspina și își fringea mlinile in faja ușii din faja.

Slava domnului.

Adam s-a repezit pe ITnga menajera, respirind accelerat.

- Da-mi trusa, Maggie, a gifiiit.

Cind Maggie s-a grabit sa-l asculte, Banner a privit afara și a Jipat.

Jeff zacea facut praf pe terasa, cu faja distrusa, aproape de nerecunoscut, cu unul din braje pliat intr-un unghi imposibil pe linga el. Respira, dars era incoștient.

. - Sean? a intrebat cu voce tare Banner, cu inima batind accelerat pentru iubitul ei cumnat.

- Poate, ^a zis Adam, cautind blind cu mina pulsul de sub urechea stinga a fratelui.

- Cine altcineva a putut face o asemenea treaba?

Adam n-a dat nici un raspuns, Banner nici nu aștepta așa ceva. Cind Maggie s-a intors cu trusa, a fost iar trimisa sa aduca un om de la grajduri pentru a-i ajuta sa-l care pe Jeff.

Jeff fusese batut cu salbaticie și delira cind Adam și Banner i-au pus la loe brajul rupt și i-au curajat taieturile de pe faja. Zacind așa pe masa de consultajii, arata mai degraba a baiejel, decit a capitanul acela temut de vapor.

- Cine Ji-a facut asta? I-a intrebat Adam, cind fratele lui a clipit. -

Jeff a incercat sa vorbeasca, dar n-a reușit.

- Unde s-a intimplat? a insistat Adam.

- Water Street, am fost pe Water Street...

328

- Nu-I pune sa vorbeasca acum! a șuierat Banner, dindu-i deoparte de pe frunte o șuvp de par pe care se uscasa sTngele.

- Royce, a reușit Jeff sa spuna, zTmbindu-i slab

cumnatei lui. Oul... e și-acum nebun... pentru... blestematul de ou.

- Care ou? I-a întrebat Banner, privindu-l -acum pe Adam.

Adam s-a spălat pe mâini, apoi și le-a șters cu prosopul.

- Când eram puști, Temple Royce era cel mai bun prieten al lui Jeff. Într-o zi, noi ne-am bătut în cotejul gainilor și am făcut o bătăie cu oua.

Cu toată suferința lui, Jeff fusese atent la discuție.

- Doamne, papa a fost furios.

Adam și-a privit fratele amuzat, însă trist.

- Îmi amintesc. Te-ai bătut în magazia de lemne și apoi noi te-am auzit zbierând de mama focului.

Jeff a rănit.

- Mda. Și după ce-a terminat cu mine, te-a luat pe tine la rind. Tu n-ai rănit. Cum ai putut?

Adam ți aducea acum laudanum dintr-o sticlă.

- N-am vrut ca tata, tu sau altcineva să afle că sufeream, de aia.

- Și totul a început de la un ou? S-a minunat Banner.

- Acela în care era un pui mort și cu care s-a împins să arunce Jeff. L-a izbit pe Royce drept în frunte.

Banner s-a strimbat imaginându-și duhoarea, greaja.

- Totuși.

- Temple începuse cu aruncatul, și-a amintit Jeff, 329

reținând ușor. Și noi... ne-am bătut joc de el.

- Și pentru o prostie ca asta, gâncea dintre voi durează atât de ani?

- Exact, i-a confirmat Jeff după ce a sorbit doctoria pe care i-a dat-o Adam cu lingura.

- Nu pot crede! a șuierat Banner disperată.

- Ba să crezi, i-a spus Adam. Royce s-a răzbunat, am uitat cum, apoi Jeff i-a împins-o și el. Au rămas dyșmani începând din vara aceea.

- Dar e o copilărie! s'

Adam a dat din umeri.

- Orice gtlceava e la fel, O'Brien, și cele mai multe pornesc de la un lucru mic, stupid.

Jeff și-a închis ochii, apoi i-a deschis amejit și fara a mai vedea ceva.

- Nu l-am putut gasi pe Malloy.

Încordarea de pe chipul lui Adam a făcut-o pe Banner să se teama că și el uitase că certurile s'nt copilărești și stupide.

- Royce era acolo când i s-a întâmplat, Jeff?

- Da. Vocea lui Jeff devenise șuierătoare, era incoerent, căci doctoria T și făcuse efectul.

- Avertisment, a zis că este, un avertisment... ssa nu te duci după el, Adam... e o cursă...

- Nu-mi pasa, a replicat Adam, s-a rasucit? I-a lasat pe fratele lui în grija lui Banner știind că, doctoria fiind, n-avea să și parasească pacientul.

- Adam, l-a rugat ea. Adam, așteapta!

Ușa de la sala de consultație s-a izbit de perete și la fel ușa de la biroul alăturat.

- Nebun, a suspinat Banner, acoperindu-l pe Jeff cu o patura. E un nebun incapabil, timpit, arogant!

330
Chiar atunci Katherine a navalit în încapere, având înca pe cap palarea și hainele de călătorie, palida, îngrijorată.

- Maggie mi-a spus că... Ochii albaștri s-au ajintit pe silueta inertă a lui Jeff și s-au urnplut de lacrimi. Oh, nu... .

Jeff a început să se agite pe masa îngustă; era clar că trebuia mutat în secție și pus într-un pat.

- Adam... a zis el.

- Stă, a șoptit Banner încercând să-l liniștească.

Katherine era lângă el, tragându-și mâinile, căutând ochii lui Banner.

- Ce s-a întâmplat?

Banner i-a explicat pe scurt.

- Și Adam s-a dus la Temple, nu-i așa? a întrebat-o Katherine când povestirea s-a terminat. Idiotul! Nu știe ce vrea să-i facă Temple?

- Are și Sean un rol în asta, a mormăit Banner. E

vina mea... numai vina mea

Katherine g fixat-o pe nora ei cu o privire Tncarcata de autoritate.

- Sa nu mai aud asemenea lucruri, Banner Corbin.

E o prostie pe care nu vreau s-o ascult. Acum du-te la grajduri și adu-i pe Walter și pe baiatul aia care-l ajuta. Trebuie sa-l mutSm pe Jeff.

StergTndu-si ochii, Banner s-a grabit sa faca ce i se spusese.

GityitoM 15

- Banner?

Ea s-a ridicat tresarind tn capul oaselor și a deschis ochii. Adam statea deasupra ei cu faja istovita tn lumina roz-cenușie a zorilor.

- Cum se simte Jeff...

Adam a dat din cap.

- Jeff e bine. Intr-o zi sau doua va redeveni la fel de nesuferit ca tntotdeauna.

- Eu am vrut sș stau cu el, dar Katherine...

Adam s-a așezat pe marginea patului Jintndu-se cu mtinile de cap tntr-un gest de mare oboseală.

- Știu. Nu te ingrijora, s-a ocupat ea de el.

Banner a tntins mtinile ca sa-i maseze umerii tensionați, contractați și a fost mulțumita ca Adam se relaxa.

- L-ai gasit pe domnul Royce?

- Nu, dar o sa-l gasesc:

-Adam...

El gemea tn vreme ce Banner continua sa ti framtnte mușchii teribil de tncordaji.

- Daca ai de gtnd sa-mi spui ca trebuie sa fiu atent la ceea ce i s-a tntmplat lui Jeff, a mormait, nu te
332

preocupa. Eu pot trai cu bataia luata, dar ceea ce i-au facut ei fratelui meu e cu totul alta problema.

- Ei? Deci crezi ca Sean a fost și el implicat, nu numai Temple Royce?

Da.

- De ce crezi ca l-au adus pe Jeff tnapoi tn halul tn care l-au adus tn loc sș tl omoare pur și simplu?

Degetele lui Banner frământau mușchii de la gâtul lui Adam, dând deoparte un pic din furia care se strânsese în zona aceea. El a gemut și și-a rasucit capul.

- Ei l-au „prelucrat” pe Jeff, i-au lăsat o gramada de urme, dar e evident că n-au vrut ca Jeff să zăcă prea mult timp. A fost, așa cum a zis chiar el, un avertisment.

Banner s-a așezat lângă soțul ei. I se pusese un nod în gât și și-a plecat ochii pentru a nu i se zări lacrimile.

- Dacă nu eram eu, toate acestea nu s-ar fi întâmplat. Ar fi trebuit să-mi dau seama că Sean o să mă gasească.

Adam a forțat-o să îl privească în ochi.

- Încetează, O’Brien. Tu ești cel mai frumos lucru care s-a petrecut în această familie în toți acești ani și eu aș prefera să mă bat de o mie de ori decât să te pierd.

- Jeff și ceilalți s-ar putea să aibă alte păreri, i-a replicat Banner, cu buza de jos tremurându-i. Mai bine n-aș fi venit niciodată aici și n-aș mai fi produs tot necazul asta.

Adam i-a întrerupt cu un sărut salvatic depănarea necazurilor, a luat-o în brațe și i-a invadat gura cu limba lui ca un preambul al posesiunii care avea să țirneze.

333

Sfîrcurile lui Banner s-au întărit sub cămașa ei subțire, vapoasă și, cum Adam avea intenții precise, toate celelalte gânduri i-au zburat din minte.

După o vreme, Adam a așezat-o pe pat cu șoldurile pe margini, cu picioarele întinse în afară. I-a scos de pe ea cu pricepere lenjeria și cămașa. Ea a gemut și și-a dat mult capul pe spate de parcă ar fi fost cuprinsă de febra paginilor, iar el a înclinat în fața altarului ca pentru a se închina.

- Bătrânele afirmă că tu te prăpădești după mine, i-a zis el cu vocea înăbușită de netezimea tremurătoare care îl accepta cu atita grabă.

Pe jumătate zăpăcită, Banner a găfăit.

- Iar tu nu ești total... nepăsător... nici tu însuși!

Pedeapsa pentru aceasta sfidare a fost o sarutare chinuitoare.

- Unele zvonuri sTnt adevarate, nu-i așa, O'Brien?

Fierbinjeala o cuprindea rapid pe Banner; nu mai era nevoie de presiunea tandra a mTinilor ei pentru a-și departa genunchii. Continua Tnsa cu refuzul de a-i da raspunsul pe care Tl aștepta Adam. El a atins-o lent cu limba. -

- Recunoaște, O'Brien. De data asta bTrfitorii sTnt Tn tema, am dreptate?

Banner s-a arcuit Tntr-un spasm de pIScere.

- Da, a acceptat ea~ la capatul suflului. Da!

Adam a scos din gTt un sunet triumfator și s-a apucat sa se joace cu degetele pe sfTrcurile excitate ale lui Banner, Tn timp ce se bucura din plin de ea. Innebunita, agaJTndu-se spasmodic cu mTinile de pat, Banner a lasat deoparte salbatica ei mTndrie pentru a face loc unei pasiuni Tnca și mai turbate și a scos pTnș la urma
334

strigatul ascujit de triumf și de supunere totodata, acel strigat pe care se straduise din greu sa și-l Tnabușe. Se lasa dusa de curent, patrunsa de placerea care se repeta facTnd-o sa se simta Tn rai din nou. Banner a zimbit. Nu se putea nega, bTrfele erau adevarate. Se Jinuse de capul lui Adam'Corbin, dar nu-i era rușine. Jeff era Tmbracat și se plimba prin secjie cTnd a aparut Banner, urmata de Maggie, care era Tngrijorata profund.

- Fugi imediat Tnapoi Tn pat!

Jeff a privit-o Tn faja, apropiindu-și nasul imperios și aristocratic de al lui Banner.

- Ba nu! a ricnit el.

- Ba da! a Jipat și Banner constatTnd cit de palid era și cum Tși Jinea brajul rupt pe ITnga corp Tntr-o dorinta inconștienta de aparare.

- Au trecut trei zile, Banner!

Banner și-a pus mTinile Tn șolduri, la fel de neTnduplecata ca și cumnatul sau.

- Nu-mi pasi, i-a spus cu fermitate. Du-te imediat Tn pat!

Jeff s-a Tntors, s-a așezat pe marginea patului Tn discuție.

- Adu-mi o femeie și stau Tn pat.

-Jeff Corbin!

El i-a zTmbit cu efort, gata si-Ji rupa inima.

- Doar o singura femeie se poate? s-a lingușit.

335

Banner s-a Tnroșit.

- Ești pur și simplu imposibil.

El a rTs și a cazut Tnapoi pe saltea, evident obosit de efort.

- Ma bucur ca ma consideri astfel, zis și după două secunde adormise din nou.

Banner a zTmbit și a dat din cap, apoi, sub un impute de moment, s-a aplecat și I-a sarutat pe cumnatul ei pe fruntea plină de contuzii.

- Idiotule, i-a zis impresionată fi s-a dus după aceea să-l caute pe Adam Tn salile de consultație. Nu I-a găsit, dar Tn timp ce stătea la fereastră, Tngrijorată, a zărit spre marginea pădurii o siluetă viguroasă care Ti era cunoscută.

- Daniel? Rapid, rasuflTnd cu greutate, Banner și-a găsit mantaua și și-a pus-o pe umeri, a dat navala afară și a traversat curtea ducându-se spre pădure.

Daniel? a strigat oprindu-se cTnd a ajuns la marginea pădurii. Daniel!

El a apărut din frunzișul des, cu chipul fantastic, hldos, strimbat și Tnnebunit.

- N-am vrut să vin aici... n-am putut...

Banner s-a apropiat de socrul ei fără teamă, I-a apucat de brațele lui zdrăvene cu mîinile.

- Ce este, Daniel? Spune-rini ce se Tntrmpla?

- Lulani,-a reușit el să pronunțe cu opinteala, iar supărarea lui părea să capete consistență materială. Ea este... ea suferă atTt de mult.

Banner se rasiicise deja, CSuttnd Tn minte o soluție rapidă.

- Așteaptă aici, Daniel, i-a strigat. O să iau niște cai și trusa medicală.

336

- Repede! a rugat-o Daniel.

Banner și-a gasit de îndată trusa, a umplut-o cu cele necesare luându-le din cabinetul lui Adam și a ieșit în goană. Pe peretele de lângă ușa de la sala de chirurgie se aflau o tablă mare și niște cretă, pe care Adam le folosea pentru a-i anunța pe solicitanți unde putea fi găsit. Sub scrisul lui "aproape înțelegibil", ea a scris un singur cuvânt: munte. Bătrânul care lucra la grajduri a înșeuat pe cei doi cai ceruți de Banner fără a pune întrebări, deși ochii lui erau încălzi de neîncredere. Era neîndoielnic că îi va povesti acest episod lui Adam de îndată ce-o s-a lăsat, dar asta n-avea importanță. Sean a rănit înținat pentru că rezistase tentației de a o urmări pe Banner când ea părăsise casa cu atita grabă. Ea nu luase un cal, ci doi. Oare avea un iubit ascuns pe undeva? Ce conta? Jean nu se putea gândi la asta acum. Traznitul aia de doctor pare cuprins de vrtăje după ce s-a uitat la tablă, apoi s-a repezit la grajduri cu o viteză pe care Sean n-ar fi crezut-o posibilă după ce îl batucise atât de tare. Sean a reușit cu greu să aștepte până când Corbin a ieșit afară din grajduri și s-a urcat pe un arhar negru, ager. Dacă îl urmărea prea repede sau prea aproape, putea să fie văzut și l-ar fi luat dracu' în cazul în care s-ar fi încăierat cu Adam Corbin acum, fără a avea elementul „surpriza” în favoarea lui. După câteva minute, Sean a sărit în șaua unui cal pe care-l împrumutase de la Royce.

337

Royce. A zămbit și l-a indemnă pe animal să-l ia la trap măsurat Temple. Și la dracu cu Temple. Asta era batalia lui Sean și n-avea să lase pe nimeni să se bage.

Banner s-a repezit atârni din cabani, uitându-și trusa.

- Daniel, i-a zis bărbatului care aștepta cu umerii încovoiați lângă copac. Îmi pare atât de rău, atât de rău. De la Daniel nu venea nici un sunet, jiiqi un semn exterior al suterinjei sale.

- Adam o să fie curînd aici, i-a șoptit Banner, dorind să-l mîngîie pe orhul acela care și așa pierduse și suferise extrem de mult, l-am lasat vorbi unde sînt și

ştiu c-o s i vini.

Deşi Daniel nu s-a întors cu faja spre ea, a vorbit în cele din urmă.' .

- Lulani n-o s i mai suferă de-acum înainte.

- Nu, acum se odihneşte.

- Am iubit-o.

- Ştiu, Daniel, ştiu.

El s-a întors spre Banner şi pe chipul diform străluceau lacrimile.

- Şi pe Katie a mea am iubit-o, dar n-am putut trăi cu ea... am fost nevoit să plec.

Banner a dat din cap, cu stringere de inimă.

- Nu trebuie să-mi explici, Daniel.

- Nu vreau să crezi că Adam o să fie ca mine... că o să te trădeze aşa cum i-am făcut eu mamei lui. Fiul meu e puternic şi e bun.

- Da, a zis Banner. La fel eşti şi tu, Daniel, altfel n-ai fi putut face sacrificiile pe care le-ai făcut.

Undeva, într-un copac, o pasăre scotea triluri solitare.

- Du-te înapoi, Banner, i-a zis Daniel. Du-te acasă acum. Fiul meu o să se enfurie când n-o să te găsească.

Banner şi-a împins barbia în afară.

- Nu mă dă nicaieri, Daniel. Adam se poate supăra, dar vei avea nevoie de mine şi intenţionez să rămân.

Daniel s-a uitat spre cabana în care acum se afla

Lulani cea fără de viaţă. În pace.

- Adam e un soţ bun? Nu te bate?

- Nu, nu mă bate, a zis Banner înghijind în sec.

- Ar putea să-o facă dacă te găseşte aici când vine.

Tu*ai riscat nebuneşte, Banner... niciodată... nu mă-ai fi apropiat de tine, nu te-ai fi adus aici...

- Ştiu. Tu ai venit acasă după Adam, nu după mine.

Cit timp l-ai aşteptat acolo, în pădure, Daniel?

Barbatul cel masiv a dat din umeri.

- O orş... nu ştiu. Eram pe punctul de a bate la uşă când m-ai văzut tu şi ai ieşit. [!!!](#) mulţumesc pentru ajutor, Banner.

Ea s-a uitat spre pamirul dezgheţat, încălzit de primăvară.

- Nu am facut mare lucru, din pacate. Lulani se stinsese cind am ajuns eu.

Daniel a dat din cap și in ochii lui vedea o durere deznadajduita.

- O s i stau cu ea, a spus cu voce tare și a plecat, lasind-o pe Banner singura cu gindurile și sentimentele ei.

33 8

339

Ea s-a dus tngtndurata la marginea unei sttnci din apropiere unde un copac batrtn imens, noduros, era tndoit deasupra prapastiei, disprejuind gravitajia, aidoma unui acrobat de circ. Din adtncul inimii a oftat la gtndul dispariției lui Lulani și a teribilului gol pe care-o sa-l lase in lumea lui Daniel.

Brusc, s-a simjit apucata cu putere de cot și rasucitS tntro parte, astfel TncTt sa vada chipul schimonosit de furie al lui Adam.

- Ce dracu faci aici, \$us, O'Brien?

Ochii lui Banner s-au tnce|oșat de lacrimi.

- Lulani, a izbucnit ea cu disperare. Adam, Lulani a murit!

Adam a tnc his ochii și s-a cl&tinat ușor.

- Cind? a tntrebat-o dupa o tacere indelungata.

- Nu știu exact. Murise cind eu și cu Daniel am ajuns aici.

- Tata... el cum se simte?

Banner și-a șters lacrimile cu dosul mtinii.

- E distrus, Adam.

Adam și-a plecat capul.

- O sa moari fșrș ea, Banner.

Banner I-a Tmbrajișat pe Adam, susjinmdu-l. Dar vorbele de mingiere i s-au oprit tn gttlej, cind I-a zarit peste umarul lui pe Sean, IndreptTndu-se spre ei cu o pușcș Tn mfna. Adam s-a rasucit, dar era prea tirziu. Sean tl izbise puternic cu patul armei drept tn moalele capului. Adam s-a prșbușit la pSmtnt. Banner nu reușea sa scoatS micar un Jipat. S-a prabușit tn genunchi Itngi Adam, dar Sean și-a vtrtt mtna tn parul ei și a ridicat-o cu cruzime tn picioare.

- La ce-i mai folosefte el acum, Banner? i-a şuiert
340

Tntrebator. Acum ce-Ji mai poate oferi? Te mai poate
face sş te rogi pentru...

- Inceteaza, I-a rugat Banner Tnchizind ochii.

Sean a Tmbrincit-o, iar ea a cazut la pamTnt. Apoi el
I-a ridicat in picioare pe Adam Tn stare de semicon-
ştienja. Banner a observat cu o oroare tacuta cum sojul
ei Tşi revenea din zapaceala şi se pregatea sa se bata
cu barbatul care nu avea alt gTnd decTt sa-l omoare. Era
evident ca pe Adam Tl susjinea numai ura aceea
adinca. Nu-i pasa nici de singele care-i curgea dintr-o
taietura de sub ochi, nici de Banner, de nimic altceva,
decTt numai de uriaşul TngTmfat pe care Tl Tnfrunta.

- Pune jos puşca, barbate, a gTflit Adam, ridicind
ambele mTini. Sa vedem cum te descurci la lumina zilei,
corp la corp.

Sean a rasucit puşca şi i-a lipit Jeava rece de tfmpla
stinga a lui Banner.

- Sa nu te apropii, a spus.

Adam a Tnghejat. şi-a mutat privirea ucigaşa de la
Banner, care zacea jos, la Sean.

- Daca-i faci vreun rau, i-a spus pe un ton egal, o sa
te spTnzur cu maduva de la şira spinarii tale.

Sean s-a albit, dar continua sa Jina puşca şi cu mTna
ramasa libera Tşi facea de lucru cu bracinarul pantalonilor
lui.

- N-a fost niciodati prea grozava pe vremea cTnd o
aveam eu, a zis. Sa vedem ce-ai Tnvajat-o, Corbin.

Banner a Jipat, regasindu-şi dintr-o data vocea
datorita terorii şi un racnet hidos de raspuns s-a auzit
din directia cabanel

Cei trei oamnei s-au Tntors, holbTndu-se la DgwJel
care venea furibund spre ei, mugind ca un nebun şi

341

agitindu-şi bratele mutilate. Probabil ca lui Sean ti parea
precum un monstru scapat dintr-un coşmar de bejiv.

Banner a observat cum dispare culoarea de pe chipul
latare] al lui Sean, cum Ti cade puşca din mina şi o ia la
goana orbit de spaima, racnind din toate puterile.

Daniel l-a ajuns din urma și s-a aruncat asupra lui, înainte ca el să poată face vreo mișcare. Sean a jipat când s-a rostogolit împreună cu Daniel în prăpastie. Lui Banner i s-a părut că se învîrtește cerul și că peisajul tremura ca fața morgană. Și-a dat seama că Adam s-a repezit pînă la marginea stîncii, prîvind în prăpastie și apucîndu-se de copacul noduros ca să nu cada. În acel moment a apărut și Jeff, cu calul în spume. A descălecat, s-a repezit la Banner și a ridicat-o grijuliu, dar ochii lui nu-l paraseau pe Adam, încă atîrnat de copacul din virful stîncii.

- Ce s-a întîmplat aici?

Înainte ca Banner să-și traga sufletul pentru a-i răspunde, Adam și-a dat capul pe spate rîcnind.

- Nuuuuuuuu!

Jeff s-a dus spre fratele lui ca să-l ajute să-și recapete echilibrul din poziția lui periculoasă.

- Adam! Adam! Pentru Dumnezeu...

Banner și-a jînit răsufierea cînd Adam a rămas pe propriile picioare și a rîcnit spre Jeff.

- Fii atent la tine, fii atent!

Palid, Jeff privea în prăpastie clatinîndu-se. Dacă Adam nu-l înghia de mină ca să-l traga într-o parte, ar fi căzut cu siguranță. El s-a smucit din mină fratelui mai mare, nesigur pe picioarele lui, cercetînd stîncă după o posibilitate de a coborî în prăpastie.

- Nu, a oftat Jeff, coborînd pe un povîrniș în timp ce

342
pietrele se rostogoleau sub cizmele lui.

Banner s-a dus la copacul acela să se uite, iar

Adam a luat-o după fratele lui. Dedesubt, Sean și

Daniel zăceau la distanță unul de celălalt pe stîncile

ucigașe. Amîndoi erau morți. Banner s-a uitat în alta

parte, luptînd cu amaraciunea care i se uscăse în gîtlej.

Erau morți amîndoi. Cînd a izbutit să se uite din nou în

jos, Jeff îngenunchese alături de tatal lui. Adam și-a

pus miinile pe umerii lui Jeff, tragîndu-l înapoi. Vorbele

lui au ajuns pînă la urechile lui Banner în vîntul cald al primăverii.

- Nu, Jeff, nu-l atinge.

Jeff s-a ridicat in picioare cu o furie primitiva intiparita in intreaga lui ființa.

- Tu ai știut! s-a clatinat el Jinindu-se de umarul fratelui lui cu mina sanatoasa. Sa te ia dracu, bastardule, tu ai știut!

- Jeff...

Jeff parea innebunit de furie și de durere. L-a zguduit pe Adam și Adam s-a dat inapoi fara a ridica o mina ca sa se apere. *

- O sa te omor! a izbucnit Jeff in pltns cu amaraciune și durere. O sa te omor, Adam.

Banner, crezindu-l pe cumnatul ei capabil de așa ceva, a apucat pușca aruncata de Sean. A inceput sa coboare pe poteca pe care o luasera Adam și Jeff. Pietrele ascujite o zgiriau pe genunchi, pe coate, pe faja. Continua totuși sa coboare cu mina injepenita pe pușca. Atunci cind a ajuns Banner, Jeff continua sa-l provoace la lupta pe fratele lui. Acum insa nu mai era o incaierare obișnuita in curtea din faja, nu mai era de joaca.

343

- Lovește-ma, blestematule! mugea fratele mai mic. Adam nu-și ridica miinile. Rana de la cap singera și faja ti era stacojie, dar nu parea sa-i pese de nimic, dedt de durerea lui Jeff.

- tmi pare rSu, Jeff. ?

- Rau? Iji pare rau? Dumnezeule, tata a trait in tot acest timp, tu ai știut și acum stai aici și-mi spui ca-Ji pare rau?

Adam și-a șters pujan singele cu mineca de ia camașa.

- Da, tmi pare rau.

Jeff s-a infuriat mai tare, schimonosindu-și faja, I-a injurat pe fratele lui și I-a apucat cu mina valida de git.

- Ai minjit, in toji acești ani... ^

Adam i-a indepSrtat ușor mina.

- Am fost nevoit sa mint, Jeff. Tata a vrut așa și avea motive foarte puternice.

- Ba nu!

In clipa aceea' Banner a armat pușca, așa cum o

invatase Adam intr-o zi cind era spre vindecare dupa ultima infruntare cu Sean, și a ajintit-o drept spre capul lui Jeff.

- Atinge-mi sojul inca o data și o sa te omor pe locul in care te afli, i-a spus liniștita.

Jeff nici n-a vazut-o parcape Banner, dar și-așa era vai de capul lui. A alunecat moale pe genunchi, cu mina peste faja, jeluindu-se pe un ton care producea mila. Ea a coborit pușca in timp ce Adam își imbrajișa fratele. Acum aveau de vorbit numai ei doi, de plins impreuna; Banner a pus pușca jos și a urcat singura pe poteca pe care venise. Dupa un timp indelungat, Adam și Jeff au urcat și ei. Acum nu li se mai citea nimic
344

pe chip și pareau a nu-și da seama de prezența lui Banner. Impreuna, Tntr-o tacere. ciudata, au reușit sa aduca cele doua trupuri sus de la baza stncii. Dupa aceea, i-au Tngropat alaturi pe Daniel și Lulani și au sapat o alta groapa pentru Sean. Pina au dus ei la capat sinistra obligate, trecuse binișor de apusul soarelui. Atunci Jeff i-a vorbit prima oara fratelui lui.

- Cabana? -

- Trebuie sa fie arsa, i-a replicat Adam. O sa ma ocup eu cu asta.

Jeff a dat din umeri, fara nici o expresie pe faja și s-a tntors clatintndu-se spre calul lui care paștea Tn vecinătate. Dupa ce i-a aruncat o privire lui Adam, care a dat din cap, Banner I-a urmat pe cumnat.

- Jeff, așteapta, I-a rugat bITnd.

El s-a Tnjepenit ITnga cal, cu friiele Tn mini, dar nici n-a vorbit, nici nu s-a Tntors.

- Adam a facut ceea ce trebuia sa faca, i-a spus blind, dar ferm.

- Da. Mi-a furat cinci ani Tn care mi-aș fi putut vedea tatal. Banner și-a Tnchis ochii.

- TatSI tau avea lepra.

- Dar tq̄t tatal meu era, i-a Tntors-o Jeff, apoi s-a urcat pe cal, iar flacarile de la cabana incendiata cu rapiditate Ti straluceau pe faja ca lumina iadului. Rapid, ea a apucat capastrii calului, TncercTnd cu' disperare

sa-l opreasca Tntr-un fel pe Jeff sa nu se Tndeparteze calare de fratele lui.

- Cum de-ai aparut Tn momentul acela aici, Jeff?

- L-am vazut pe Malloy urmarindu-l pe Adam cind a ieşit din casa, i-a raspuns cu ochii ajintiti Tn zare. La 345

revedere, Banner, invinsa, Banner a lasat capastrul.

- La revedere, i-a spus. Banner s-a Intors la Adam tncet, tncercnd sa se tmpace tntii cu sine pentru a-l putea ajuta apoi pe el. S-a gtndit la Sean, pe care nu-l iubise, dar nici nu-i dorjse moartea. Spera ca acum sş-şi fi gasit liniştea.

Adam tşi privea fratele dispartndtn goana, iar flScarile de la cabana licareau pe faja şi pe pieptul lui lat, patat cu singe.

Banner a luat o ctrpa inmuata tn apa şi I-a spilat pe faja pe barbatul ei.

- I-ai explicat?

- Am tncercat, i-a raspuns el oftind chinuit, suportind spalatul cu o rabdare care nu-i era proprie. N-o sa spuna nimanui, e cel mai'important lucru.

- Poate ca ar fi trebuit sa-i spui mai demult, Adam, a indraznit Banner, lasTnd jos cirpa uda. Dar Adam a scuturat din cap.

- Era prea mare riscul de molipsire. Pe deasupra, Jeff nu e genul care pastreazS un secret, ideea asta tl dep3şeşte.

Dupa aceea se parea cş nu mai aveau sş-şi spuna nimic. Au aşteptat ptna a ars cabana tn tntregime apoi s-au urcat pe caii lor pentru a cohort muntele. Caii lui Sean şi Daniel se Jineau ascultatori dupa ei.

Banner a suspinat. Doamne sfinte, dar cald mai era chiar şi tn gradina umbroasa a Katherinei. Iar ea per346 sonal devenise uriaşa. Pe chipul lui^ianner a alunecat o laerima care a stralucit ca un diamant pe banca de marmura pe care se aşezase. tn pintecul ei enorm, bebeluşul se mişca precum un gladiator mic şi furios. Era tirziu, in august, şi Adam nu se culcase cu ea din iunie. Era cu adevarat multumit cu placerile limitate pe

care și le puteau oferi unui aituia sau facea pelerinaje la. *Silver Shadow* cu prilejul consultajilor la domiciliu?

- O'Brien? Adam a strâns-o blind de umeri. La ce te gindești?

- Ca sint un elefant, nu o soție, a bombanit ea.

Adam s-a așezat pe banca linga ea și a mîngîiat-o tandru pe git cu un deget. Ochiul lui albaștri s-au îndreptat posesivi, emoțional, spre burta ei.

- Ești frumoasă, Trifoiș, i-a spus.

Banner a suspinat și și-a șters faja.

- Mi-aș dori să se nască bebelușul, a mormait.

Vreau să ajung din nou să pot dormi pe burta. Adam a chicotit. ■' •'

- Și eu aș vrea să ispot dormi din nou pe burta ta.

Brusc, Banner a Jîșnit drept în picioare; în jurul ei era numai apă, care îi uda și fiistele.'

- Mi s-a rupt apa! a gîțtit. Adam, apa...

într-o clipă el a luat-o în brațe, ducînd-o în casa.

Adam era invadat de tot felul de emoții în timp ce îl privea pe baiejelul roșiat, nou-născut, care se zvîrcolea în mîinile lui. Brațele subțiri și picioarele îi se balașau și spinarea lui mică și puternică se arcuia.

- Adam? a șoptit mama minunajiei. Adam, copilul?

- Copilul e perfect, i-a spus Tîncredinșînd bebelușul lui Maggie că să-i poată tăia și sutura cordonul ombilical. Un baiat cu parul roșu ca al tau.

Banner ar fi trebuit să-și gasească liniștea, dar brusc se contorsiona și Tîșî Tîntorcea capul dintr-o parte într-alta.

- Adam, mai e unul? Sfinșilor din ceruri, mai este unul! Adam îi a palpat burta cu ambele mîini, uluit. Era sigur, avea să se mai nască Tîncă un copil. Chiar și în timpul travaliului, Banner era frumoasă.

- Te iubesc, Adam, și spunea continuu. Te iubesc.

în sfîrșit, după multe Jîpete, o fetișă a reușit să apară furioasă pe lume, rasudîndu-se la fel de vioaie în mîinile tatalui ei ca și fratorul de mai Tînainte, racnînd cînd a fost plesnita peste fund și și-a putut elibera gura.

- Avem și o fiică, s-a minunat ragușit Adam.

- Noi avem, i-a zîmbit soșia obosită, relaxîndu-se în

sfTrșit. Am facut-o, Adam Corbin!

- Gemeni! s-a auzit exclamajia de bucurie a lui Adam care se ducea Tn cealalta parte a camerei pentru a se spala pe mTini. Gemeni!

Cu toata imensa oboseala și durerile care mai persistau, Banner a izbucnit Tn rTs.

- Uitș-te la el, Maggie! Se falește ca un cocoș!

- Are dreptul sa fie mTndru, a zis emoționata Maggie, spalindu-i și ștergTndu-i pe cei doi nou-nascuji Tnfuriaji. și tu ai motive de mTndrie.

Adam și-a uscat mtinile și s-a aplecat sa-și sarute nevasta pe fruntea umeda.

348

- Te iubesc, O'Brien, i-a spus fara sa se rușineze de lacrimile din ochii lui.

Maggie I-a impins intr-o parte pentru a așeza copiii in brajele mamei lor. Apoi a plecat și cei doi s-au ocupat cu gasirea numelor. Baiatul, fusese hotarit de multa vreme, va fi numit Daniel Jeffrey, dar fata, venita ca o surpriza totala, punea probleme.

- Cum o chema pe mama ta, O'Brien? a intrebat-o Adam, privind la deliciul micuj care era fiica lui.

-Bridget.

- Asta e, deci, Bridget.

De parca ar fi fost multumita ca avea un nume, Bridget Corbin a gingurit și a ajipit la sinul mamei.

Craciunul prorriitea sa fie superb, intr-adevar, cu toata familia acasS, concentrate asupra rasfajarii copila șilor fiecare cum putea, iar Banner cinta un cintecel numai pentru ea in timp ce sfirșea cu ordinea in sala de consultații. Ușa s-a deschis, apoi s-a inchis iar. Banner s-a intors pentru a-i zirribi sojului ei. .

- Sint aproape gata, așa ca putem...

Adam a rinjit și a impins-o inspre masa, ridicindu-i fustele cu indeminare.

- Adam Corbin!

El a chicotit și a ingenuncheat. Banner și-a simjit chilojii alunecind peste șolduri, peste coapse și genunchi.

A dat sa fuga, dar el a șinut-o cu miinile de glezne. I-a ridicat un picior și chilojii de dantela i-au

ramas Tncurcaji Tntr-un pantof. Daca fugea acum, risca sa umble cu chilojii atirind jalnic Tn spatele ei. El ii mingTia pielea matasoasa a coapselor facTnd-o sa-și Tndeparteze picio^arele. Banner tremura. Era sigura ca se apropia cineva de sala de consultajii. O sa intre cineva dintr-o clipa Tntr-alta.

- Adam! El Ti desfacea picioarele, așezind-o mai bine, pentru ceea ce avea sa urmeze, iar ea Tnghejase. Adam Tși lipise gura de a ei, iar degetele lui Banner se albisera stringTnd marginea mesei pe care era sprijinita. Sub rochie, sfîrcurile lui Banner se Tntareau de excitajie. Faja fi era in flacari, iar respirajia i se accelerase prea tare. Adam a ris, iar sunetul era tnașit de fustele ei. O mingiia dulce cu limba. O fierbinjeala de neinjeles o invada, urmata de o eliberare brutala, cotropitoare, care a facut-o sa gifne. •

Adam a batut-o ușurel pe fund, i-a ridicat din nou chilojii și i-a legat fundijele. inainte de a-i da jos fustele, ' i-a sarutat inca o data locul acela dulce adapostit acum de muselina.

- Am de mars la o consultajie, a anunjat-o rinjind. Sa-l ia dracu, el era complet calm, Tn vreme ce lui Banner Ti tremurau genunchii.

- Vin cu tine, i-a spus.

Adam a scuturat din cap aratTnd spre fereastra prin care se vedea o ninsoare densa de Craciun.

- Afara e frig, O'Brien și n-o sa stau mult.

Banner și-a dus mTinile la faja straduindu-se sa-și racoreasca obrazii aprinși de pasiune.

- Daca-Ji Tnctiipui c-o sa ma lași singura, Adam Corbin, Tn ziua aniversarii noastre...

- O sa ma Tntorc curind, i-a spus ghiduș, ca sa

350

sarbatorim. In plus, bebelușii au nevoie de tine.

- Danny și Bridget stau bine Tn salon, l-am hranit și se simt excelent.

Adam n-a bagat-o In seama, a,ieșit, trecTnd prin biroul alaturat, luTndu-și haina și trusa in trecere. Banner și-a pus rapid mantaua și s-a repezit dupa el, deși o

durea ușor glezna dreapti, ramasa sensibilă din ziua
cu partida de patinaj.

Adam s-a uitat apoi peste umar, fara sa-i pese de
ninoare și a încercat sa se prefaca furios. Dar a zămbit
fara voie când Banner și-a continuat cu încăpățănare
drumul în urma lui.

Sffrșit